

OTRDIENA, 2009. GADA 20. OKTOBRIS

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 09.05)

2. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (paziņošana par iesniegtajiem rezolūcijas priekšlikumiem) (sk. protokolu)

3. Saistībā ar Parlamenta rezolūcijām veiktie pasākumi (sk. protokolu)

4. Lēmums par steidzamu procedūru

Priekšlikums Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1234/2007 ar kuru izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) (COM(2009)0152 - C7-0223/2009 - 2009/0152(CNS))

Paolo De Castro (S&D), Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas priekšsēdētājs. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, mēs atkal esam šeit sapulcējušies, lai spriestu par krīzi piena nozarē.

Šīs krīzes dramatisms turpina mūs uztraukt, tieši tāpat kā Eiropas lauksaimnieki turpina stāstīt par savām grūtībām un bažām par nākotni. Parlaments jau ir paudis savu viedokli šajā jautājumā gan pieņemot rezolūciju ar mūsu priekšlikumiem, gan pieņemot Komisijas priekšlikumu, ar ko pagarina intervences periodu piena pulverim un sviestam, kuram mēs pievienojām pieteikumu attiecībā uz pasākumu par siera uzglabāšanu privātā noliktavā. Tajā laikā mēs norādījām, ka Komisijas ierosinātie pasākumi joprojām nav pietiekami.

Tagad mums jālemj, apstiprināt vai neapstiprināt steidzamu procedūru attiecībā uz Vienotās TKO regulas 186. panta darbības jomas paplašināšanu, iekļaujot tajā piena nozari, proti, iespēju Komisijai tirgus krīzes gadījumā lemt par ārkārtas pasākumu īstenošanu, neievērojot parasto procedūru Parlamentā. Vakar vakarā, lai par to spriestu, notika Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ārkārtas sanāksme, kurā piedalījās Fischer Boel kundze.

Pirmkārt, es un komiteja, par kuras priekšsēdētāju man ir gods būt, vēlas pateikties komisāres kundzei par ierašanos Parlamentā uzreiz pēc Luksemburgā notikušās Lauksaimniecības Padomes. Šī rīcība norāda uz lielu uzmanību, ko mēs augstu vērtējam.

Priekšsēdētāja kungs, vakar vakarā debates bija ļoti plašas, un mūsu kolēģi deputāti izteica daudz kritisku piezīmju. Pirmkārt, tika norādīts uz Komisijas ļoti lēno darbību un nespēju pienācīgi izprast esošās krīzes nopietnību.

Tad tika izvirzīts iebildums, ka 186. pants atņem Parlamentam tā lēmuma pieņemšanas prerogatīvas, tādējādi dodot Komisijai bezierunu tiesības. Tika arī pausts, ka Komisijai jāpiespē vairāk līdzekļus, lai pārvarētu krīzi. Tās ir pamatotas bažas, kurām mēs daļēji piekrītam.

Neraugoties uz to, priekšsēdētāja kungs, man jāatzīst, ka Komisija ir ieguldījusi ievērojamu darbu un panākusi virzību, parādot, ka tā Parlamenta viedokli un vēlmes uztver nopietni. Komisija paskaidroja, kā plāno izmantot finansējumu EUR 280 miljonu apmērā, par kuru, es atgādināšu, mēs balsosim ceturtdien saistībā ar 2010. gada budžeta apstiprināšanu, un paredzēja dažus pasākumus, ko tā īsteno, tādus kā siera uzglabāšana privātā noliktavā un *de minimis* atbalsta maksimālā apmēra palielināšana no EUR 7 500 līdz EUR 15 000, kā pieprasīts mūsu rezolūcijā, kas tika pieņemta septembrī.

Lai gan es zinu, priekšsēdētāja kungs, ka tas viss joprojām nav pietiekami, neraugoties uz to, es uzskatu, ka šodien mums jābalso par steidzamo procedūru. Eiropas lauksaimnieki gaida tūlītējas atbildes, un jau pārāk daudz laika ir iztērēts nelietderīgi.

Šodien mums jāuzņemas atbildība par straujāku jautājuma izskatīšanu, lai stātos pretī gaidāmajai krīzei. Dāmas un kungi, parādīsim tādu pašu atbildības sajūtu, kāda tā bija, veicot sagatavošanās darbus, lai spēkā stātos Lisabonas līgums ar koplēmumu lauksaimniecības jautājumos.

Martin Häusling (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs iebilstam pret steidzamo procedūru, nevis tāpēc, ka mēs neuzskatām nepieciešamību veikt pasākumus par steidzamu, bet tāpēc, ka, mūsaprāt, Komisija neīsteno pareizos pasākumus, kā arī nevēlas un nav spējīga atrisināt pašreizējo krīzi piena nozarē.

Komisija nav problēmas risinājuma daļa, bet būtībā tā ir pati problēma. Mums jānorāda, ka Komisija pati ir radījusi daļu problēmu, palielinot piena daudzumu. Tā nereaģēja mēnešiem ilgi, krīzei turpinoties. Komisāre tikai pirms četrām nedēļām teica, ka problēmu nav, ka stāvoklis tirgū uzlabosies un mums jābūt pacietīgiem. No visām Komisijām šī ir tā Komisija, kurai mēs nododam savas pilnvaras, un tā ir Komisija, no kuras mēs gaidām palīdzību. Nē, es neuzskatu, ka tā būtu pareizi virzīties uz priekšu.

Pat vakar Komisija nevarēja mums pateikt, kam tiks tērēts papildu finansējums. Komisija runā par restrukturizāciju. Pēdējos gados restrukturizācija ir nozīmējusi to, ka piensaimnieku kļūst arvien mazāk un mazāk. Komisija nepaskaidro arī to, kā tā plāno pastiprināt turpmāko ražotāju organizāciju virzību uz priekšu. Nē, tā vēlas turpināt izmaksāt eksporta kompensācijas. Mēs neesam saņēmuši atbildi arī par to, kā mēs stiprināsim ražotāju nostāju viņu cīņā ar lielveikaliem. Arī vakar šajā sakarībā Komisija nevarēja ierosināt nevienu risinājumu. Ņemot vērā iepriekš minēto, mēs apšaubām, ka Komisija centīgi strādā pie šīs krīzes risinājuma. Mēs parakstām tukšu čeku, nezinot, ko Komisija darīs, kā to darīs un ar ko Komisija plāno to darīt.

Arī cits jautājums kļuva par būtisku iemeslu lēmumam tomēr noraidīt šo procedūru. Mēs, Parlaments, esam ilgi cīnījušies par lielākām tiesībām, jo īpaši lauksaimniecības jomā. Un tieši tagad, uz Lisabonas līguma apstiprināšanas sliekšņa, pirmais, ko mēs darām — atkal atdodam šīs tiesības! To vienkārši nedrīkst pieļaut. Kā jaunu Parlamenta deputātu mani tas pārsteidz kā kaut kas ārkārtējs. Mums jāīsteno savas tiesības, mums jādebatē Parlamentā un mums jāatstāj stūre savās rokās. Arī mums šeit ir pienākumi, es tos uzņemos ar prieku. Tomēr mēs nedrīkstam atteikties ne no viena pienākuma. Šie pienākumi ir mūsu kā parlamentāriešu aicinājums. Mums jāsniedz piensaimniekiem nopietna un ilgstoša palīdzība.

(Aplausi)

Albert Deß (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pieprasījums izmantot steidzamu procedūru, kuru ierosināja Komisija, noteikti nav nevainojams. Es daļēji varu piekrist iepriekšējā referenta teiktajam. Tomēr, neapstiprinot steidzamas procedūras pieprasījumu, mēs raidītu pilnīgi nepareizus signālus piensaimniekiem, kuri gaida vismaz sākotnēju reakciju. Tāpēc es atbalstu šo pieprasījumu izmantot steidzamu procedūru.

Šīs procedūras gaitā mums būs iespēja uzlabot priekšlikumu, izdarot grozījumus un, kā ieteica Häusling kungs, atsakoties no pilnvarām. Tieši šajā gadījumā ir iespējams noteikt laika ierobežojumu šīm pilnvarām, dodot Komisijai pilnvaras tikai uz diviem gadiem, pirms mēs atkal lemjam par šo jautājumu. Tāpēc es lūdzu jūsu atbalstu šī pieprasījuma par steidzamas procedūras izmantošanu iekļaušanai dienas kārtībā.

(Aplausi)

(Parlaments apstiprināja pieprasījumu par steidzamu procedūru)⁽¹⁾

5. Klimata pārmaiņas un jaunattīstības valstis saistībā ar ANO Kopenhāgenas klimata pārmaiņu konferenci (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas paziņojumi par klimata pārmaiņām un jaunattīstības valstīm saistībā ar ANO Kopenhāgenas klimata pārmaiņu konferenci.

Andreas Carlgren, Padomes priekšsēdētājs. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, pienācis izšķirošs brīdis. Pēc mazāk nekā diviem mēnešiem pasaule Kopenhāgenā parakstīs nolīgumu par to klimata problēmu apkarošanu, ar kurām mēs saskaramies. Šim nolīgumam jāatbilst trīs nosacījumiem: tam jāierobežo globālā sasilšana līdz

(1) Papildu informācija: sk. protokolu

mazāk nekā diviem grādiem pēc Celsija, tam jāietver visas valstis un tam jāpiemēro nākotnes pasākumi augstākiem mērķiem, iegūstot jaunas zināšanas.

Tā kā līdz ANO galvenās klimata pārmaiņu konferences atklāšanai palikušas tikai 48 dienas, ir pienācis īstais brīdis politisko gribu pārvērst konkrētā rīcībā. Tomēr sarunas virzās uz priekšu pārāk lēni. Daudzi svarīgi jautājumi vēl nav atrisināti. Daudzi cilvēki tagad izvēlas vieglāko ceļu — viņi pauž pesimismu.

Vēlos izteikties skaidri: ES ir izveidota citiem mērķiem.

Mēs vēlamies, lai ES uzņem vadošo lomu, paužot skaidru, nepārprotamu politisko gribu. Vispārējs un vērienīgs nolīgums par klimata pārmaiņām ir Zviedrijas prezidentūras visaugstākā prioritāte.

ES reakcija uz grūtībām sarunās ir to gaitas paātrināšana. Mums jāvirza lietas uz priekšu, lai nodrošinātu, ka pasaule panāk prasīto nolīgumu. Mēs pieņemsim izaicinājumu iesaistīt citas pasaules valstis tādā nolīgumā, kurš ir pietiekami spējīgs risināt klimata pārmaiņu problēmas. Tādēļ mēs izmantojam intensīvu divpakāpju pieeju: pirmkārt, sūtot spēcīgu vēstījumu mūsu sarunu partneriem; un, otrkārt, pulcinot ES kopā ar plašu sarunu pilnvarojumu pirms Kopenhāgenas konferences. ES jau tam ir ielikusi pamatu ar ES klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu, par kuru Eiropas Parlaments un Padome vienojās 2008. gada decembrī.

Es vēlos īpaši pateikties par apņēmību, kuru daudzi šeit Parlamentā parādījuši, strādājot pie klimata un enerģētikas tiesību aktu kopuma. Lēmums, kuru tajā laikā pieņēma Eiropas Parlaments, dod ES stingru nostāju sarunās. Šajā nedēļā tiks veikti pēdējie darbi, lai sniegtu pilnīgu priekšstatu par šo stingro nostāju. Sarunas Eiropadomē tiks pabeigtas nākamajā nedēļā, un es zinu, ka daudzi no jums tām uzmanīgi sekos līdzī. Es esmu priecīgs arī par to, ka daži no jums varēs piedalīties Kopenhāgenas konferencē. Es arī atzinīgi vērtēju rezolūciju, kuru Eiropas Parlaments pašlaik gatavo.

Emisijas jāierobežo līdz prasītajam līmenim, lai globālā sasilšana nepārsniegtu divus grādus pēc Celsija. Tas nozīmē, ka ar pašreizējiem iesniegtajiem priekšlikumiem nepietiek. ES samazinās emisijas par 30 % līdz 2020. gadam, ja arī citi dalībnieki uzņemsies atbilstošas saistības. Mēs uzlūkojam 30 % mērķi kā iedarbības veidu uz citiem, lai tie pievienotos mums un nospraustu augstākus mērķus. Līdz 2050. gadam emisijas jāsamazina vismaz par 80 %. Tomēr pasākumi, kurus veic tikai ES, nav pietiekami, lai nodrošinātu, ka globālā sasilšana nepārsniedz divus grādus pēc Celsija. Mums jāiesaista visi. Mēs esam pamanījuši daudzsološus signālus, piemēram, no jaunās Japānas valdības. Tagad mēs mudinām citas attīstītās valstis — ne tikai ASV — izteikt savus priekšlikumus.

Jaunattīstības valstīm ir iespēja panākt ilgtspējīgu attīstību, vienlaikus samazinot emisijas. Tas nozīmē plānot zemu oglekļa emisiju attīstību, integrēt klimata pasākumus un pieņemt valsts attīstības stratēģiju. Tas ir veids, kā pārliecināties, ka klimata un attīstības pasākumi tiek iekļauti visos politiskos lēmumos, un nodrošināt, ka izaugsme sniedz labumu visiem; veids kā radīt demokrātisku pārvaldību un padarīt to pieejamu, dodot ieguldījumu vienlīdzībā, kā arī nabadzības apkarošanā un samazināšanā.

Mēs izvīrām īpašas prasības visātrāk augošajām attīstītajām valstīm — ne tikai Ķīnai, kas ir valsts ar vislielākajām emisijām. Emisijas jāsamazina par aptuveni 30 % līdz 2020. gadam salīdzinājumā ar situāciju, kad pasākumi vispār netiek veikti.

Kopenhāgenā panāktā nolīguma centrā jābūt attīstības jautājumiem. Eiropadome ir secinājusi, ka klimata pārmaiņas apdraud nabadzības apkarošanas un ilgtspējīgas attīstības sasniegšanas pasākumus. Klimata pārmaiņas apdraud tūkstošgades attīstības mērķus. Arī attīstības eksperti piedalīsies sarunās. Mēs īpaši izvīrāsim attīstības jautājumus saistībā ar notiekošajām sarunām.

Visām valstīm, izņemot mazāk attīstītajām, jābūt atbildīgām par klimata pārmaiņu apkarošanas pasākumu izmaksām, bet attīstītajām valstīm pašām jāuzņemas vadība, samazinot emisijas un finansējot svarīgus pasākumus. Mums nepieciešama ilgtspējīga starptautiska shēma sadarbībai un atbalstam attiecībā uz jaunattīstības valstīm. Šāda shēma arī ļaus mums atbalstīt visnabadzīgākās un visneaizsargātākās valstis, kuras bieži visvairāk skar klimata pārmaiņas. Šajā sakarībā nepieciešami pielāgošanās pasākumi.

Visbeidzot, ļaujiet man apgalvot, ka ES ir gatava nopietni uzņemties savu atbildību. Padome ir informēta par nepieciešamā finansējuma apjomu. Pēc Komisijas vērtējuma izmaksas jaunattīstības valstīs sasniegs apmēram EUR 100 miljardus gadā līdz 2020. gadam. ES ir gatava nodrošināt atbilstošu finansējumu tūlītējiem pasākumiem laika posmā līdz 2012. gadam, lai vairotu uzticību starp Ziemeļiem un Dienvidiem sarunās par klimatu. Mēs saskaramies ar lielu problēmu šajās pēdējās nedēļās, kas palikušas līdz Kopenhāgenas konferencei. Tāpēc es aicinu jūs pielikt soli. Mums nepieciešama dalībvalstu valdību vadība, valstu parlamentu

pasākumi un ES dalībvalstu iedzīvotāju atbalsts. Eiropas Parlamentam ir ļoti liela nozīme šajā darbā, ja vēlamies sasniegt savus mērķus Kopenhāgenā.

Karel De Gucht, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, sākumā vēlos jums pateikties par iespēju paust Komisijas viedokli šajā jutīgajā jautājumā.

Jūs jau esat informēti par to, ka Kopenhāgenā nenotiks vērienīgs darījums, ja jaunattīstības valstu problēmas netiks ņemtas vērā, ne tikai jauno tirgus ekonomikas valstu, bet arī visneaizsargātāko un nabadzīgāko jaunattīstības valstu problēmas.

Neraugoties uz to, mūsu kopējās interesēs ir panākt labu vienošanos Kopenhāgenā. Jaunattīstības valstis ir visneaizsargātākās pret klimata pārmaiņām. ES ir pirmā līdzekļu devēja pasaulē un atrodas vadībā cīņā pret klimata pārmaiņām. Mums jāapvieno savi centieni. Ziemeļu un Dienvidu konfrontācija nav pieļaujama, kad runa ir par klimata pārmaiņām.

Es pat teiktu, ka nav citas savienības, kas var būt tikpat noteicoša un efektīva kā tā, kas ietver visneaizsargātākās valstis un tās valstis, proti, Eiropu, kas ierosinājušas visvērienīgākos priekšlikumus šīs sērgas apkarošanā.

Mūsu vispārējā pieeja visneaizsargātākajām valstīm, kas līdz šim īstenota ar Pasaules klimata pārmaiņu alianses starpniecību, ir izveidota no trīs paralēlām jomām, kas ir saistītas un savstarpēji pastiprinošas.

Pirmkārt, politisko alianšu veidošana ar cieša dialoga par klimata pārmaiņām starpniecību. Ir parakstītas trīs kopīgas politiskas deklarācijas attiecīgi ar Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna reģiona valstīm, kā arī viena deklarācija ar ĀKK grupu kopumā.

Otrkārt, pamatotas politikas un stratēģijas veicināšana, kura saista klimata pārmaiņas ar attīstību. Es uzskatu, ka klimata elastības un zemu oglekļa emisiju politikai jābūt integrētai mūsu partneru vērienīgā attīstībā un nabadzības samazināšanas stratēģijā. Var būt tikai vienota attīstības stratēģija, kas ietver klimata problēmas, pildot ilgtspējīgas attīstības un nabadzības samazināšanas mērķus. Tas nav jautājums par to, kuru izvēlēties — svarīgi ir abi.

Tādēļ mēs jau atbalstām vismazāk attīstīto valstu (LDC) esošo pielāgošanās rīcības programmu īstenošanu 15 valstīs.

Treškārt, attiecīga ES ieguldījuma veicināšana klimata pasākumu finansēšanā, jo īpaši pielāgošanās pasākumos, kuri par svarīgiem tiek uzskatīti tajās valstīs, kas ir visneaizsargātākās pret klimata pārmaiņu ietekmi, bet kuras tikpat kā nerada siltumnīcefekta gāzu emisiju.

Līdz Kopenhāgenas konferencei palikušas tikai 50 dienas. Cerības ir ļoti lielas. Un mēs esam noraizējušies, jo sarunas pašlaik ir nonākušas bīstami tuvu strupceļam. Ir pienācis laiks likt galdā piedāvājumus. Eiropa to ir izdarījusi, un mēs sagaidām to arī no mūsu partneriem.

Pirmkārt, mēs esam izteikuši piedāvājumus attiecībā uz saistībām. ES jau ir izvirzījusi vērienīgus mērķus un saistības, kas līdz šim ir otras vērienīgākās sarunās piedāvātās saistības. Mēs esam jau garantējuši vienpusēju 20 % emisiju samazinājumu līdz 2020. gadam un esam apņēmušies to palielināt līdz 30 %, ja citas valstis saskaņā ar savu atbildību un spējam spers atbilstošus soļus.

Otrkārt, piedāvājumi attiecībā uz finansējumu. Mēs visi apzināmies, ka vienošanās par finansējumu būs izšķiroša, lai Kopenhāgenā panāktu nolīgumu. Lai sarunās virzītos uz priekšu, Komisija septembra vidū iesniedza savus priekšlikumus par finansējumu.

Viens no tiem ietver nepieciešamību pēc īstermiņa starptautiska publiska finansējuma klimata problēmu risināšanai, kurš jāpalielina laika posmā no 2010. līdz 2012. gadam, lai segtu, pirmkārt, steidzamās vajadzības, kuras radušās visneaizsargātākajās jaunattīstības valstīs un īpaši vismazāk attīstītajās valstīs (LDC), mazo salu jaunattīstības valstīs (SID) un Āfrikas valstīs, kā noteikts Bali rīcības plānā.

Cits priekšlikums ietver ES gatavību segt taisnīgu noteikto finansēšanas prasību daļu, kur publiskā finansējuma iemaksu aprēķins balstās uz ieteicamiem maksātspējas un atbildības par emisijām kritērijiem. Saskaņā ar šo aprēķinu ES iemaksa 2020. gadā var būt starp EUR 2 miljardiem un EUR 15 miljardiem katru gadu. Šos priekšlikumus Eiropadomē apspriedīs oktobra beigās, un jācer, ka sarunās tie kļūs par pilntiesīgu pamatu ES nostājai attiecībā uz finansējumu.

Taču tikai ar ES darbību vien nepietiek. Mēs ceram, ka citas attīstītās valstis sekos mūsu piemēram, jo spiediens pirms Kopenhāgenas konferences pieaug. Mēs rēķināmies arī ar jaunattīstības valstīm. Tām jāizmanto iespēja,

ko piedāvā klimata problēmu finansēšana, lai pilnībā integrētu pielāgošanās pasākumus savās attīstības stratēģijās un pakāpeniski virzītos uz zemu oglekļa emisiju attīstību ilgtermiņā.

Lai gan līdz šim galvenā uzmanība ir pievērsta pielāgošanās pasākumiem visnabadzīgākajās un visneaizsargātākajās jaunattīstības valstīs, ir pamats veicināt arī virzību uz zemu oglekļa emisiju attīstību (t.i. mazināšanas pasākumiem), kura atbilst nabadzības samazināšanas mērķiem šajās valstīs.

Svarīgi ir pievērst īpašu uzmanību mežu izciršanas novēršanas mehānismiem un veicināt mežu ilgtspējīgu apsaimniekošanu. Cīņa pret tropisko mežu izciršanu ir lielākā mazināšanas problēma, ar kuru pašlaik saskaras vismazāk attīstītajās valstīs; šajā sakarā tās var kļūt par saņēmējvalstīm ar tādu starptautiski finansētu mehānismu starpniecību, kā shēmas, kas saistītas ar to emisiju samazināšanu, kuras rodas no mežu izciršanas un mežu degradācijas.

Tāpat jāvelta uzmanība tīras attīstības mehānisma (CDM) ieguldījumu līdzsvarotākai sadalei par labu vismazāk attīstītajām valstīm nākotnē, domājot par šī mehānisma reformu.

Visbeidzot, daži vārdi par klimata finansējuma piegādes kanāliem. Mēs kā Komisija neatbalstām jaunu fondu izveidi. Jaunam klimata finansējumam jāizmanto esošie un iespējami uzlabotie piegādes kanāli, veicinot decentralizētu augšupēju pārvaldības struktūru valstu darbības atbalstam.

Karl-Heinz Florenz, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es priecājos, ka jūs piedalāties šajās debatēs, jo īpaši tāpēc, ka esat bijušais Komitejas par klimata pārmaiņām loceklis. Padomes priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, ir taisnība, ka Eiropas Savienībai jāraida skaidrs signāls Kopenhāgenai. Tomēr nākamajās 50 dienās ne tik daudz Kopenhāgenā, bet aiz slēgtām durvīm konferencē notiks patiesā darbība. Es esmu strādājis šajā jomā kopš klimata konferences Riodežaneiro 1992. gadā. Noskaņojums pirms šīm konferencēm vienmēr ir tāds pats, bet ir arī daudz iespēju.

Komisāra kungs, es vēlos, lai jūs ar lielāku entuziasmu iesaistītos pozitīva spiediena izdarīšanā uz saviem ASV kolēģiem, mudinot viņus uz sarunām, jo jūs turpināt izrādīt zināmu flegmatismu, pie kura mums vēl jāpiestrādā. Es uzskatu, ka mums tiešām nav tagad jāsāk kaut kādu finansiālu sacensību. Viena puse saka 15 miljardi, otra saka 30 miljardi. Ir tādi, kas vienkārši piedāvā naudu un vēlas maksāt katru gadu 150 miljardus, sākot ar šodien. Izstrādāsim kritērijus šīs naudas izmantošanai. Tad mēs varēsim sniegt lielu Eiropas ieguldījumu, bet tā nevar būt bezdibenis.

Par krīzi ir runāts pietiekami. Tomēr es vēlos vēlreiz pievērsties iespējai, kas ir rūpnieciski attīstītajai pasaulei Amerikas Savienotajās Valstīs un Eiropā. Ja mēs paredzēsim pareizos standartus, mēs varēsim efektīvi attīstīties. Tas dos iespēju Eiropai pārdot efektīvas iekārtas visā pasaulē, piemēram, Ķīnai, kur pašlaik, piemēram, enerģiju ražo visneefektīvākajos veidos. Es redzu ne tikai klimata pārmaiņu draudus, bet arī iespēju virzīt uz priekšu uzņēmējdarbību un ekonomiku, attīstot ultramodernas tehnoloģijas. Mums jāizmanto šī iespēja, mums jābūt daudz gudrākiem un mums jārikojas kā uzņēmējiem, kā politiskiem uzņēmējiem, jo, ja mēs to nedarīsim, mēs būsime bijuši nevērīgi un izvēlējušies nepareizu virzienu.

Komisāra kungs, es vēlu jums veiksmi un izdošanos! Virzieties uz priekšu! Ņemiet līdzi amerikāņus un indiešus, un puse darba jau būs paveikta.

Véronique De Keyser, S&D grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vairāk nekā 300 000 cilvēku katru gadu mirst klimata pārmaiņu dēļ. Tās ietekmē 325 miljonus cilvēku, un 90 % no ietekmētajiem, kā arī 90 % no mirušajiem ir jaunattīstības valstu iedzīvotāji.

Aprēķināts, ka ekonomiskie zaudējumi klimata pārmaiņu dēļ katru gadu pārsniedz USD 125 miljardus un atkal 90 % no tiem sedz jaunattīstības valstis.

Šīs valstis vienlaicīgi skar finanšu krīze, klimata pārmaiņas un neierobežota kapitālisma galēji nevienlīdzīgi mehānismi, kas tās izlaupa visās pasaules malās.

Tātad ko mēs pieprasām? Pirmkārt, šeit es piekritu Padomei, plašu un ilgtermiņa darbību cīņā pret klimata pārmaiņām, kas nozīmē jaunu, vērienīgāku Kioto protokolu, un tāpēc Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksme decembrī ir tik svarīga; otrkārt, finansiālā atbalsta pieaugumu attiecībā uz saistībām, ko Eiropa jau ir uzņēmusies, lai sasniegtu 0,7 % no IKP līdz 2015. gadam; un, visbeidzot, treškārt, juridisku aizsardzību tiem jaunajiem vides bēgļiem, kuri sāk parādīties.

Ko mēs ar viņiem darīsim? Uz kuriem viņus nosūtīsim atpakaļ, ja, piemēram, viņi vēlēšies iekļūt Eiropā? Uz Lībiju, kā piedāvā šis tirdzniecības nolīgums, kuru es aicinu jūs, *De Gucht* kungs, izlasīt, gaidāmais nolīgums,

kurš mums būs ar Lībiju? Mums noteikti jāizstrādā atbilstošs plāns un atbilstoši līdzekļi, ar kuriem pārvaldīt vides migrantu plūsmas, un jālabo juridiskās nepilnības, kas ietekmē šo migrantu aizsardzību.

Es uzskatu, ka uz mums gulst milzīga atbildība, jo ir skaidrs, ka uz spēles ir likts kaut kas lielāks par solidaritāti; mēs runājam par šīs planētas nākotni.

Corinne Lepage, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, mūsu, EP deputātu, atbildība ir dubulta, pirmkārt, attiecībā uz saviem pilsoņiem, kuri sagaida no mums patiesus centienus Kopenhāgenā, un, otrkārt, attiecībā uz dienviņu valstīm, kuras Eiropa vienmēr atbalstījusi starptautiskā līmenī. Mums jāsniedz patiess vēstījums dienviņu valstīm, uzņemoties saprotamas finansiālas saistības, kas dos iespēju vienoties par atbalsta paketi papildus attīstības atbalstam, kuram noteikti jāpasniedz paredzētais līmenis, t.i. 0,7 %. Eiropas Savienības ieguldījums nedrīkst būt mazāks par EUR 35 miljardiem gadā līdz 2020. gadam, un no 2010. gada dienviņu valstīm jādod iespēja izmantot starp EUR 5 un 7 miljardiem, lai segtu vissteidzamākās vajadzības.

Mans otrais jautājums attiecas uz finansēšanas metodi. Mēs neierobežosim sevi — mēs nespēsime sevi ierobežot — tikai ar esošajiem fondiem. Būs jāatrod citas finansēšanas metodes, jo, ja Kopenhāgenā nebūs naudas, tad Kopenhāgenā netiks panākts vērienīgs nolīgums. Visticamāk tas nozīmēs, pat ja temats ir ļoti strīdīgs, ka mums būs jāaktualizē nodokļu jautājums par tādu kā „zaļo Tobin nodokli”, lai finansētu cīņu pret klimata pārmaiņām.

Treškārt, jautājumā par mežu izciršanu, kas, vēlos norādīt, šodien veido 20 % no siltumnīcefekta gāzu emisijām, mums noteikti ir nepieciešams atbalstīt mērķi par nulles bruto mežu izciršanu līdz 2020. gadam. Es vēlos pievērst jūsu uzmanību atšķirībai starp bruto mežu izciršanu un neto mežu izciršanu, kura veicina pirmatnējo mežu aizsāšanu ar papelēm, pieņemot, ka rezultāts ir tāds pats. Mēs visi zinām, ka tas tā nenotiek.

Taisnība, ka mums jābūt reālistiskiem attiecībā uz rūpniecību, bet mums jābūt reālistiskiem arī attiecībā uz mūsu un mūsu bērnu izdzīvošanu.

Eva Joly, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Carlgren kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, nav šaubu par to, ka Kopenhāgenā uz spēles ir likta pasaules nākotne, bet pirms tās uz spēles oktobra beigās Briselē tiks likta ticamība Eiropas Savienībai kā globālai līderei cīņā pret globālo sasilšanu. Dalībvalstīm jāiesniedz ar klimatu saistīti finansēšanas priekšlikumi, kas atbilst traģiskajai situācijai.

Kopā ar saistībām — kuras, es ceru, būs vērienīgas — samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas, jautājums par klimata pārmaiņu finansēšanu un samazināšanu, kā arī par pielāgošanos šīm pārmaiņām jaunattīstības valstīs būs galvenais temats gaidāmajās sarunās.

Skatīti runā paši par sevi: 100 valstis, no kurām lielākā daļa ir nabadzīgas, veido 3 % globālo emisiju. Lai gan jaunattīstības valstis siltumnīcefekta gāzu emisijas ir radījušas vismazāk, tās jau ir vismazāk ietekmētas.

Saskaņā ar pēdējo Oxfam ziņojumu 26 miljoni cilvēku jau bijuši spiesti migrēt klimata pārmaiņu vai citu vides postījumu ietekmes dēļ. Līdz 2050. gadam šo klimata bēgļu skaits var pārsniegt 200 miljonus. Klimata pārmaiņu ietekme var apstādināt progresu, kas panākts dažās jaunattīstības valstīs, un pavisam vienkārši var aizkavēt tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu.

Tāpēc tas nav labdarības jautājums. Tas ir jautājums, vai mēs uzņemamies pilnu atbildību un liekam pamatus taisnīgai un mierpilnai pasaulei. Eiropas Savienības pašreizējā stratēģija nelīdzinās vides diplomātijas vadītāju paziņotajiem mērķiem. ES jāliek kārtis galdā, lai atsāktu sarunas.

Eiropas Savienība nevar pamatoti solīt mazāk nekā EUR 35 miljardus valsts finansēs. Skaidrs, ka šie fondi var tikai papildināt jau oficiālam attīstības atbalstam apsolīto, jo īpaši tāpēc, ka mūsu dalībvalstis ne vienmēr ir pildījušas saistības šajā jomā.

Ministra kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, mūsu planētas nākotne ir mūsu rokās. Ja mēs neapturēsim kaitējumu, kas tiek nodarīts videi, un nevienlīdzību, var notikt visjaunākais.

Mums jāizvēlas starp vērienīgu un aktīvu Eiropu un bīklu Eiropu, kas pievienojusies Amerikas Savienotajām Valstīm, kurām nerūp jaunattīstības valstu liktenis. Es aicinu jūs izdarīt pareizo izvēli.

Miroslav Ouzký, ECR grupas vārdā. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, Carlgren kungs, komisāra kungs, es vēlos sākt ar atbildi uz iepriekšējo runu. Es neuzskatu, ka Eiropas Parlamentam vai Eiropas Savienībai jāierobežo sevi ar pieticīgiem mērķiem šajā jomā. Pirms gada mēs pabeidzām klimata paketes sagatavošanu, kura noteikti ir visprogresīvākā un visvērienīgākā pakete pasaulē. Mums arī jāsaprot fakts, ka tai būs, iespējams, vislielākā ekonomiskā ietekme no visiem pēdējos desmit gados šeit pieņemtajiem tiesību aktiem. Kad es lasu Eiropas

Parlamenta deklarāciju, kas izstrādāta Kopenhāgenas konferencei, es tajā redzu to, kas man patīk. Deklarācijā minēta nepieciešamība nostiprināt Eiropas Parlamenta lomu, būt gataviem pielāgoties klimata pārmaiņām, un mēs noteikti visi varam piekrist pantam par mežu izciršanu; saistībā ar to es vēlos uzsvērt, ka mežu izciršana nav un nav bijusi tikai jaunattīstības pasaules problēma, tā ir arī Eiropas problēma, tāpēc mums tai jāpievērš uzmanība.

Tomēr trūkst atsaucē uz globālo nolīgumu, ko uzsvēra gan klātesošie Padomes pārstāvji, gan Komisijas pārstāvis. Bez globāla nolīguma mēs nekur nenonāksim. Mēs šeit runājam par palīdzību visnabadzīgākajām valstīm, un tas ir ļoti labi, bet, ja jūs aplūkojat pašreizējos siltumnīcefekta gāzu emisiju skaitļus, jūs varat skaidri redzēt, ka, pat esot vēl mērķtiecīgākiem un atvienojot visus mūsu enerģijas avotus Eiropā, mēs neko neizmainītu klimata pārmaiņu jomā, jo mēs vienkārši nespējam palēnināt šo parādību. Mēs zinām, ka šodien jārūnā ne tikai par Ķīnu, kuru atkārtoti piemin, bet arī par citām valstīm ar strauji augošu ekonomiku, tādām kā Meksika, Brazīlija, Dienvidāfrika un īpaši Indija. Es nevaru iedomāties, kāda būs Indijas turpmākā rīcība, un tas, ko esmu dzirdējis līdz šim, jāsaka, nav ļoti iepriecinošs. Es vēlos uzsvērt šajā sēžu zālē, ka, ja mēs nepanāksim globālu vienošanos, tad visi mūsu centieni tikai veidos slogu Eiropas ekonomikai un nesīs mazohistisku iznīcību Eiropas konkurētspējai.

Bairbre de Brún, GUE/NGL grupas vārdā. – (GA) Priekšsēdētāja kungs, mums jāatbalsta jaunattīstības valstis, lai palīdzētu tām pielāgoties klimata pārmaiņām, parādībai, par kuru tās nav atbildīgas, bet kuras rezultātā tās nesamērīgi cieš.

Jaunattīstības valstīm nav tādu līdzekļu klimata pārmaiņu apkarošanai, kādi ir mums Eiropā. Ja pievēršam uzmanību ANO sarunām Kopenhāgenā, tad mums ir nepieciešama reāla un praktiska solidaritāte.

Šo solidaritāti jāparāda, sniedzot finansiālu un tehnisku atbalstu. Šim atbalstam jābūt mūsu ārvalstu attīstības atbalsta papildinājumam. Mums nevajadzētu kaut ko dot ar vienu roku un ar otru atņemt.

Valstīm jābaida pilna līdzdalība, neraugoties uz esošajiem finansiālajiem mehānismiem šī atbalsta sadalīšanai.

Viens no vissvarīgākajiem veidiem, kādā vērtēt jebkuru Kopenhāgenā panāktu vienošanos, ir aplūkot, kā tā palīdzēs jaunattīstības pasaulei risināt klimata pārmaiņu problēmu. Piemēram, visaptverošā nolīgumā būtiska nozīme būs palīdzībai cīņā ar mežu izciršanu.

Bez finansiālas solidaritātes un tehnoloģiju nodošanas mums visiem nepieciešamās virzības uz priekšu nebūs.

Nav šaubu, ka klimata pārmaiņas paātrinās. Laiku vairs nedrīkst izšķiest. Ja klimata pārmaiņu problēmu nerisinās, visā pasaulē notiks katastrofas. Ekonomikas lejupslīde iedrošina mūs ātrāk iet zaļās ekonomikas virzienā. Mūsu zinātniskā pieeja nav jāmaina. Mēs nevaram atkāpties no drosmes un politiskās gribas, ko esam līdz šim parādījuši.

Darbībām, kas tiks veiktas starptautiskā līmenī, jābūt vērienīgām un saistītām ar zinātnisko realitāti par mūsu pašu laika apstākļiem, un mums jāvirzās uz priekšu, saprotot, ka jaunattīstības valstis neradīja šo problēmu. To radījām mēs paši.

Anna Rosbach, EFD grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, vakar vakarā, skanot aplausiem, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja pieņēma Ziemassvētku sarakstu klimata pārmaiņu konferencei, kas decembrī notiks Kopenhāgenā. Saraksts ietver daudzas labi domātas, lielas un smagas dāvanas. Bet, mīļais Ziemassvētku vecīti, pazīstams arī kā Komisija: vai ir kaut kāda iespēja, ka visas šīs labi domātās vēlmes tiks izpildītas, kad 500 miljonu ASV pilsoņu dienas kārtībā ir viņu veselības aizsardzība, pensijas, darba vietas un labklājība, un 2,5 miljardi ķīniešu un indiešu vēlas tādu pašu dzīves līmeni, kā šeit, Rietumeiropā?

Mēs nevaram ietekmēt saules darbību. Kā mēs zinām, tā nosaka lielāko daļu klimata uz mūsu planētas. Citiem vārdiem sakot: ko Komisija var tiešām darīt, lai 6 miljardi cilvēku uz Zemes patērētu mazāk resursu, ne tikai nākotnē, bet šeit un tagad?

Nick Griffin (NI). – Priekšsēdētāja kungs, te tiek minēti divi svarīgi temati: pirmkārt, bažas par augošo bezdibeni starp politisko eliti un vienkāršiem nodokļu maksātājiem. Otrkārt, histēriskā apsēstība ar cilvēka radītu globālo sasilšanu. Šie divi temati ir cieši saistīti.

Globālās sasilšanas mānija ir klasisks piemērs, kas parāda, ka politiskai šķirai nav saskares ar cilvēkiem, kuriem jāmaksā rēķini. Kamēr ES atbalsta Kopenhāgenas priekšlikumus par turpmāku Rietumu deindustrializāciju un trešās pasaules korporatīvu dominēšanu, arvien lielāks vienkāršo cilvēku skaits uzskata

klimate pārmaiņas par elites mahināciju — iemeslu, lai uzliktu nodokļus un kontrolētu mūs, kā arī uzspiestu internacionālistu dogmu un globālu valdību uz nacionālo valstu rēķina. Vai jūs nesaskatāt draudus šajā augošajā bezdibēnī? Laiks ieskatīties faktos.

Cilvēka radīta globālā sasilsana ir nepierādīta teorija, kas balstās uz manipulējošu statistiku. Tā sauktā vienprātība par jautājumu ir radusies nevis debašu rezultātā, bet noklusējot ekspertu nevienprātību. Pirms politiskā šķīra un zaļās rūpniecības komplekss uzdrošinās ieviest vienotu jaunu nodokli, indīgu spuldzīti vai bezjēdzīgu vēja parku, kas skar vienkāršo nodokļu maksātāju, tiem jāpārlicina sabiedrība, ka globālo sasilsanu ir radījis cilvēks, ka atgriešanās pie siltāka viduslaiku klimata būs slikta un ka ir kaut kas, ko Eiropa — pretēji Amerikas Savienotajām Valstīm, Ķīnai un Indijai — var darīt lietas labā. Vai nu organizējiet debates un aizpildiet tukšumu starp jums un cilvēkiem, vai arī nežēlojieties, ja mēs, nacionālisti — tie, kuri ieklausās cilvēkos — izdarām to jūsu vietā.

Andreas Carlgren, Padomes priekšsēdētājs. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties vairāk vai mazāk visiem, kuri piedalījās šajās debatēs, par atbalstu, kuru sniedzat ES tās ļoti svarīgajā darbā saistībā ar sarunām par klimatu. Eiropas Savienībai ir svarīgs pienākums. Mums tiešām būs nepieciešams Parlamenta atbalsts, ja vēlamies veiksmīgi darboties. Parlamenta centieni un viedokļi šajā darbā ir izšķiroši.

Es varu arī atklāti apgalvot: es novērtēju faktu, ka attīstības jautājumi šajā debašu daļā tika izvirzīti centrā. Es piekritu Florenz kunga komentāram, ka ir ļoti svarīgi, lai tas nekļūtu tikai par „skaistuma konkursu”. Tā nav Londonas izsole, kurā mūsu uzdevums ir citam citu pārsolīt. Drīzāk ir jārada spēcīga konstrukcija, kas ilgtermiņā patiesi veido paredzamas un plašas iniciatīvas jaunattīstības valstīm. Šajā ziņā svarīgs ir ļoti nopietnais ES darbs.

Attiecīgi es arī piekritu *de Keyser* kundzes aicinājumam attīstītajām valstīm beidzot sasniegt 0,7 % mērķi attiecībā uz attīstības atbalstu. Galu galā tas ir solidaritātes jautājums. ES ir labs iemesls parādīt savu spēku un solidaritāti kā vienam no bagātākajiem pasaules reģioniem. Es vēlos arī teikt *Lepage* kundzei, ka pilnīgi piekritu — ir vajadzīgas jaunas, paplašinātas un paredzamas iniciatīvas un līdzekļi. Tomēr arī Oficiālajam attīstības atbalstam ir nozīme attīstības jautājumu integrācijas klimata politikā nodrošināšanā. Tātad būs nepieciešams gan Oficiālais attīstības atbalsts, gan jauns finansējums.

Izšķirošs jautājums ir tropisko lietus mežu izciršanas pārtraukšana. Kopenhāgenā es vēlos redzēt spēcīgu atbalstu iniciatīvām attiecībā uz tropisko lietus mežu izciršanas apkarošanu un ilgtspējīgas mežsaimniecības veicināšanu. Pašlaik sistēma, kas tiek veidota ar nosaukumu REDD (mežu izciršanas un degradācijas radīto emisiju samazināšana), šajā saistībā būs ļoti nozīmīga.

Es uzskatu, ka tie, kuri noliedz klimata problēmu, patiesībā uzveļ atbildību vienkāršajiem cilvēkiem. Turklāt tas ir veids, kā noslēpt problēmu un noslēpt iemeslus, kāpēc vienkāršajiem cilvēkiem jāmaksā par klimata degradāciju. Tā notiek attīstītajās valstīs, un vēl vairāk tas attiecas uz jaunattīstības valstīm, kur vistrucīgākie būs tie, kurus vissmagāk skars klimata degradācija. Šī iemesla dēļ mēs vēršamies pie attīstīto valstu grupas kā veseluma. Kā saka Florenz kungs, mums jāsadarbojas ar lielajām valstīm, tādām kā ASV. Tomēr jāizdara arī spiediens, kas veicina vēstījuma nodošanu par to, ka emisijas ir atbilstoši jāsamazina. Tādēļ Eiropas Savienībai ir tik svarīgi nokļūt emisiju problēmas centrā, t.i. izprast patiesos emisiju pieauguma iemeslus. Mums ir visvērēnīgākie un vistālejošākie mērķi pasaulē. Tagad mums jāpārlicina citi pievienoties un veikt pasākumus tādā līmenī, lai glābtu klimatu.

Ekonomiskā krīze sniedz lielisku iespēju palielināt ieguldījumu zaļajās iniciatīvās; citiem vārdiem runājot, jaunos zaļos produktos, jaunos zaļās ražošanas uzņēmumos, augošos uzņēmumos, kas ražo zaļos produktus, un jaunās darba vietās, kas veidojas zaļo iniciatīvu rezultātā. Tas ir arī veids, kā atjaunināt mūsu ekonomikas. Mums jāuzņemas vadošā loma ofensīvā, kas ved uz zemu oglekļa emisiju sabiedrību, kura arī radīs apstākļus patiesām attīstības iespējām jaunattīstības valstīs. Mums jāpalīdz jaunattīstības valstīm apiet no fosilā kurināmā atkarīgas ekonomikas ceļu, pa kuru iet attīstītās valstis, un tā vietā radīt zemu oglekļa emisiju attīstību nākotnē.

Tas ir arī veids, kā beidzot vērsties pie jaunattīstības valstīm ar strauji augošu ekonomiku un teikt tām, ka attīstītām valstīm ir atbildība attiecībā uz visnabadzīgākajām un visneaizsargātākajām valstīm; bet visātrāk augošām ekonomikām jaunattīstības valstu vidū — un Ķīna jau rada pasaulē vislielāko emisiju apjomu — arī jāuzņemas sava atbildība un jādod ieguldījums klimata problēmu risināšanā. Ar šādu pieeju Eiropa sev nodrošinās ļoti svarīgu nozīmi, jo mēs bruģēsim ceļu uz vērienīgu nolīgumu Kopenhāgenā.

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, tas, ko pamanīju šajās debatēs, ir visu politisko grupu vienošanās par principiem, kādi mums jāierosina Kopenhāgenā. Es uzskatu, ka tā ir ļoti

būtiska iezīme. Parlamentā, kurā ir tik daudz politisko partiju un politisko grupu, nav ierasts panākt vienprātīgu atbalstu tam, ko jūs ierosināt.

Otrkārt, *Florenz* kungs un citi teica, ka nevajadzētu rīkot priekšlikumu sacensību, kad runa ir par saistībām. Viņiem varētu būt taisnība, bet, no otras puses, es uzskatu, ka mums ir svarīgi izvirzīt priekšlikumus un apņemt tos pildīt, ja, protams, Eiropadome mums šajā mēnesī dos zaļo gaismu. Tās nav tikai sacensības. Runa ir par Eiropas Savienības saistībām. Mēs gaidām, ka citi politiskie un ekonomiskie smagsvari izvirzīs priekšlikumus, ko daži no tiem vēl nav izdarījuši. Mēs saprotam, ka Amerikas Savienoto Valstu situācija pašlaik nav viegla, bet ir svarīgi, ka viņi izvirza priekšlikumu, lai mums būtu par ko veikt pārrunas. Citādi turpināsies strupceļš, kurā, mūsaprāt, pašlaik atrodamies.

(FR) Es uzskatu, ka tā ir taisnība — jaunattīstības valstis visspēcīgāk skar gan ekonomiskā krīze, par kuru tās nav atbildīgas, gan klimata pārmaiņas. Šajā sakarā mums jāpiedāvā jaunattīstības valstīm atbilstošs atbalsta apjoms.

Tomēr mums tādēļ ne tikai jāatbalsta jaunattīstības valstis, bet mums jābūt drosmīgiem arī attiecībā uz mūsu pašu rūpniecību un mūsu pašu uzņēmējiem. Kad cilvēki runā par mežu izciršanu jaunattīstības valstīs, tā ir arī mūsu valstu, Eiropas Savienības, atbildība. Es uzskatu, ka pēc Kopenhāģenas mums būs jāatzīst vajadzība piemērot tiesību aktus ārpus teritoriāliem aspektiem tā, lai mēs nesaskartos ar situāciju, kurā mēs, no vienas puses, finansējam pielāgošanos klimata pārmaiņām un šīs parādības mazināšanas pasākumus, bet, no otras puses, uzņēmēji jaunattīstības valstīs rīkojas pretēji.

Visbeidzot, pāris vārdu par Oficiālo attīstības atbalstu: es uzskatu, ka tas ir ļoti svarīgs temats, kurš mums jāizskata arī pašiem, jo vienas no lielākajām bažām ir par to, ka 0,7 % no IKP tiks sasniegti, pievienojot pielāgošanās pasākumus.

Jau tagad Oficiālais attīstības atbalsts ietver daudzus tematus, kas paredz pielāgošanos, un tas ir pavisam normāli. Tas, protams, turpināsies, bet mums jāatrod mērīšanas mehānisms, ar kuru mēs varam skaidri nošķirt pašreiz īstenotos pasākumus no papildu pasākumiem, kurus jāveic attiecībā uz klimata pārmaiņām. Tas ir kaut kas, pie kā mums noteikti būs jāatgriežas pēc Kopenhāģenas.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, pēc 10 gadus ilgušām diskusijām mēs tuvojamies Kopenhāģenas klimata pārmaiņu konferencei. Mums ir palikušas 50 dienas, kurās panākt vērienīgu nolīgumu ar saistošiem mērķiem ne tikai Eiropai, bet arī Amerikas Savienotajām Valstīm un tādām valstīm kā Ķīna un Indija. Vērienīga vienošanās prasa atbilstošus finanšu līdzekļus — kā pirms brīža tika minēts šajās debatēs — un ne tikai tos, ko dod Eiropas Savienība. Visām valstīm jāparedz tādi finanšu līdzekļi, lai arī jaunattīstības valstis varētu piedalīties nolīgumā par klimatu. Solidaritātei ar visnabadzīgākajiem jābūt cieši nostiprinātai jebkurā klimata darījumā.

Komisija pamatoti uzņēmusies vadību attiecībā uz finansēšanu, bet *Florenz* kungs galvenokārt grib pateikt to, ka mēs Parlamentā diezgan bieži mēģinām cits citu pārspēt — kurš dos vairāk — un jautājums ir: vai tas tiešām palīdz. Jūs pamatoti aicinājat dalībvalstis piedalīties, un es izsaku atzinību arī Zviedrijas prezidentūrai par tās centieniem. Tomēr arī Amerikas Savienotajām Valstīm un jaunajām tirgus ekonomikas valstīm jāpameklē kabatās. Jūs varat rēķināties ar mūsu atbalstu.

Tomēr arī Eiropā ir vēl palicis daudz darāmā. Lai gan esam pasaules vadošo valstu vidū, kad runa ir par mūsu emisiju standartiem, mēs spēcīgi atpaliekam no Amerikas Savienotajām Valstīm attiecībā uz privātā sektora ieguldījumu tehnoloģisko jauninājumu jomā un ilgtspējā. Es uzskatu, ka pozitīvie stimuli attiecībā uz uzņēmumu zaļajiem ieguldījumiem un jauninājumiem ir daudzsoļāki nekā jaunais Eiropas nodoklis. Laikā, kad mums steidzami nepieciešama rīcība un darba vietas, Eiropas investori un uzņēmumi arvien vairāk jānudina izpildīt savu pienākumu, lai Eiropā un pasaulē notiktu šī nepieciešamā pāreja.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, *Carlgren* kungs, kurš šodien šeit pārstāv Padomi, iesāka ar vārdiem, ka daudzi cilvēki padodas pesimismam pirms Kopenhāģenas konferences. Es varu tikai piekrist, un es tiešām ceru, ka Eiropas Parlamenta vairākums var nodrošināt, ka pesimistiem, ar kuriem *Carlgren* kungam jācīnās viņa paša prezidentūras valdībā un Padomē, netiek piešķirta izšķirošā balss.

Mums jāatrisina divi īpaši jautājumi, ja vēlamies pierādīt, ka pesimistiem nav taisnība. Pirmais jautājums, kurš jau ir pieminēts, protams, ir klimata pasākumu finansēšana jaunattīstības valstīs. Komisijas priekšlikums vienkārši nav pietiekams. ES ieguldījumam jaunattīstības valstīs jābūt vismaz EUR 30 miljardi gadā līdz 2020. gadam un mums jānodrošina būtisku atbalstu attiecībā uz restruktūrizācijas pasākumiem jau 2012. gadā. Protams, šim atbalstam jāpapildina parasto atbalstu. Jau apsolītās naudas pārdalīšana tikai

apdraudēs nolīguma par klimatu sasniegšanu. Es vēlos jautāt *Carlgren* kungam, vai Padome atbalsta viņa lielos mērķus.

Otrkārt, mums jāuztver divu pakāpju mērķis nopietni. Ja vēlamies gūt panākumus, nepietiek, ka attīstītās valstis samazina siltumnīcefekta gāzu emisijas par 20 %. Tāpēc es vēlos, lai *Carlgren* kungs kā Padomes pārstāvis vēlreiz izklāsta savu nostāju šajā jautājumā. Daudzi no mums uzskata, ka emisijas jāsamazina par 30–40 % līdz 2020. gadam. Kāds ir Padomes mērķis un vai Padome atbalsta *Carlgren* kungu?

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, šajās debatēs ir trīs būtiski jautājumi.

Pirmkārt, Kopenhāgenas konference ir derības par nākotni. Derības vēl nav uzvarētas, kā tikko norādīja prezidentūra. Es neteiktu, ka viss ir atkarīgs no Eiropas Savienības, bet bez apņēmības un ticamības, kā tikko norādīja *Joly* kundze, šajā jomā nekas netiks sasniegts.

Otrkārt, mums jābūt uzmanīgiem, lai šaubas nepapildinātu ar neskaidrību. Eiropas Savienībai jā saglabā ticamība, kad runa ir par klimata pārmaiņu ietekmi uz jaunattīstības valstīm. 2005. gadā ES uzņēmās saistības attiecībā uz Oficiālā attīstības atbalsta apjomu, kuram 2015. gadā jā sasniedz 0,7 %. Skopošanās attiecībā uz šo mērķi nav apspriežama.

Nevar būt ne runas par šī solījuma aizstāšanu, samazinot saistības, kā es to tikko izskaidroju, vai pārdaļot summas, kuras izmaksā saskaņā ar Oficiālo attīstības atbalstu klimata pārmaiņu apkarošanai.

Jānorāda, ka tām summām, kuras nosauks Kopenhāgenā kā summas, kas paredzētas jaunattīstības valstīm, jābūt papildu finansējumam. Tikko tika pieminēta summa EUR 35 miljardi; mēs šeit runājam par papildu EUR 35 miljardiem.

Eiropas Savienībai būtu ieteicams nepieļaut ne mazākās šaubas par tās apņēmību cīnīties par tūkstošgades attīstības mērķu izpildi, no vienas puses, un pret klimata pārmaiņām, no otras puses. Ja Eiropas Savienība novirzītos no šī ceļa, tad notiktu politisks lūzums, kas nešaubīgi apdraudētu jaunattīstības valstu uzticību Eiropas Savienībai. Ja mums izdosies vienoties par šo punktu, šīs debates nebūs notikušas velti.

Treškārt, mums nepieciešamas Amerikas Savienotās Valstis, Ķīna, Indija un visas citas rūpnieciski attīstītās valstis, bet mums nepieciešamas arī jaunās tirgus ekonomikas valstis un, protams, jaunattīstības valstis. Šajā nolūkā būtu saprātīgi domāt par jaunām Ziemeļu un Dienvidu partnerattiecībām, jo īpaši alternatīvās enerģijas ražošanas jomā. Saules enerģijas izmantošana elektrības ražošanā Vidusjūras reģiona dienvidu daļā var kļūt, ja mēs to vēlamies, par vienu no galvenajiem Ziemeļu un Dienvidu projektiem, kā reakcija uz ekonomisko krīzi, no vienas puses, un klimata pārmaiņu krīzi, no otras puses. Tas nekādā veidā nemazinātu pasākumus, kas jāveic saistībā ar mežu izciršanas apkarošanu, piemēram, gadījumos, kad — es arī vēlos uz to norādīt — tā pārsvarā ir jauno tirgus ekonomikas valstu, no kurām dažas ir G20 locekles, atbildība.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kāds Somijas dzejnieks salīdzināja cilvēci ar vilciena pasažieriem, kuri dodas uz elli, bet visu uzmanību pievērš ķildām par vietu pirmajā klasē. Jau atkal Eiropas Savienībai ir laiks uzņemties vadošo lomu. Vislabākais veids, kā izvest no strupceļa klimata sarunas, ir ES augstākā līmeņa sanāksmē nākamajā nedēļā izteikt piedāvājumu finansēt klimata pasākumus jaunattīstības valstīs.

Vakar Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja atbalstīja ES finansējuma daļu EUR 30 miljardu apmērā. Acīmredzams, ka ar Komisijas piedāvātajiem EUR 2-15 miljardiem nevar pietikt. Ja mēs esam godīgi, mums jāatzīst sava vēsturiskā atbildība par klimata pārmaiņām un tas, ka mūsu emisijas „per capita” arvien vēl ir daudzas reizes lielākas nekā, piemēram, Ķīnas un Indijas emisijas.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, klimata pārmaiņu augstākā līmeņa sanāksmei jāgūst panākumi, un Eiropai jāpauž vienota nostāja, kā arī sarunās jāuzstāda augsti mērķi. Kopenhāgena ir svarīga tāpēc, ka Dieva radība ir ļoti neaizsargāta un to stipri ietekmē cilvēka rīcība.

Īpašu uzmanību jāpievērš jaunattīstības valstīm. Cilvēki šajās valstīs tikpat kā nav veicinājuši klimata pārmaiņas, tomēr tieši viņi iznes to galveno smagumu. Labība izkalst vai to aizskalo plūdi, ciematus izposta cikloni, veselu reģionu gadiem ilgu attīstību iznīcina vienā naktī. Mūsu rūpnieciski attīstītās valstis ir ievērojami veicinājušas klimata pārmaiņas, un tāpēc to pienākums ir sniegt jaunattīstības valstīm atbilstošu un ilgtspējīgu finansiālu un tehnisku atbalstu. Bali rīcības plāns to labi izklāsta.

Tādējādi ir arī svarīgi, ka ir pieejams pietiekams Eiropas finansējums; galu galā runa ir tieši par to. Tāpēc mēs sakām, ka Klimata fondā jāiemaksā vismaz EUR 15 miljardi gadā, kā arī citu lielāko pasaules ekonomiku ieguldījums. Arī tām ir jāuzņemas sava atbildība.

Visbeidzot, es priecājos, ka Padomes priekšsēdētājs ir pievēršis uzmanību mežu izciršanai. Mēs to uzskatām par nozīmīgu jomu. Mežu izciršanas apkarošana ir vislabākais CO₂ samazināšanas veids.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, mežu izciršanas jautājums, debatējot par klimata jautājumiem attiecībā uz attīstības atbalstu, bieži netiek ņemts vērā. Laimīgā kārtā šodien Parlamentā tā nenotiek. Meži, tostarp tropiskie lietus meži, neitralizē ievērojamu CO₂ emisiju daļu. Zemes izmantošanas izmaiņas, tādas kā tropisko lietus mežu izciršana un iznīcināšana, veido vismaz 18 % mūsdienu CO₂ emisiju. Mežu izciršanas rezultātā daudzi jaunattīstības valstu vietējie iedzīvotāji pamet savas teritorijas, jo vairs nespēj sev nodrošināt iztikas līdzekļus. Labumu nedod arī Tīras attīstības mehānisms (CDM), proti, projektu finansēšana jaunattīstības valstīs, kas mums pašiem dod iespēju palielināt savas CO₂ emisijas.

Diemžēl pasaule arvien vēl uzskata, ka bagāto valstu un lielāko rūpniecību intereses ir svarīgākas par sociālo un ekonomisko taisnīgumu. Mežu izciršana ir jāaptur, bet rūpnieciski attīstīto valstu morālais pienākums ir sniegt jaunattīstības valstīm finansiālo un tehnisko atbalstu.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vakar vakarā *Lega Nord* delegācija bija vienīgā politiskā partija komitejā, kura balsoja pret šo rezolūciju. Mēs balsojam pret, jo mēs uzskatām, ka tā ir eiromuļķība.

Rūpnieciskās krīzes laikā, kuru mēs pašlaik piedzīvojam, zaudējot konkurētspēju un darba vietas, ierosinājums finansēt trešo valstu, tas ir jaunattīstības valstu, tehnoloģiskos jauninājumus līdzinās nāves spriedumam Eiropas uzņēmējdarbībai. Šis dokuments paredz katru gadu līdz 2020. gadam piešķirt EUR 30 miljardus tādām valstīm kā Ķīna, Indija un Brazīlija, kuras ir mūsu visbīstamākie un negodīgākie konkurenti, un tajā pašā laikā aicina mūsu rūpniecību turpmāk samazināt emisijas, kas radīs nopietnus ekonomiskus zaudējumus.

Mēs nevaram juridisku cīņu par vides aizsardzību pārveidot nabadzīgu tautu karā. Kamēr ir tādas valstis kā Ķīna, kas negodīgu konkurenci padara par savas rūpnieciskās politikas daļu, ekoloģiski ilgtspējīga globāla tirgus nevar būt.

Mēs *Lega Nord* partijā atbalstām darba ņēmējus un uzņēmējus, kuri katru dienu cīnās ar to valstu milzīgām rūpnieciskām grupām, kuras nesaprot noteikumu jēdzienu. „Jā” — videi, bet — „nē” konkurentu finansēšanai uz mūsu darba ņēmēju rēķina.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, viedokļi par to, kādā mērā cilvēce ietekmē klimata pārmaiņas, atšķiras. Es uzskatu, ka mēs tās ietekmējam, un Kopenhāgenas klimata konferencei šī ietekme ir jāmazina. Mana pārliecība ir tāda, ka risinājums tiks rasts politiskā ceļā.

Kādus līdzekļus mēs varam lietot, lai pārliecinātu lielākos piesārņotājus samazināt emisijas? Mēs to neizdarīsim, pavēstot, ka Eiropa samazinās savas emisijas nevis par 20 %, bet par 30 % un 40 %. Mums jāpanāk, ka lielākais piesārņotājs pasaulē, Amerikas Savienotās Valstis, samazina savu plaša mēroga piesārņošanu. Attiecīgajā komitejā tika ierosināts lēmums, kas īsteno šādu grozījumu. Bija optimistiski cilvēki, kuri gaidīja, ka *Barack Obama* viesīs plašas izmaiņas un atbrauks uz Kopenhāgenu. Tomēr tā vietā viņš apmeklēja Starptautiskās olimpiskās komitejas sanāksmi, lai atbalstītu Čikāgu. Bez panākumiem.

Eiropas Savienības vadītāji darbojas 500 miljonu cilvēku vārdā, bieži — bez vajadzības. Jautājums ir: kāpēc viņi tagad neuzdrīkstas rīkoties izlēmīgāk, jo, tikai viņiem iejaucoties, mēs spēsim gūt panākumus globālos jautājumos, kurus nevar risināt vietējā līmenī.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, bija ļoti nepatīkami saņemt ziņas no finanšu un vides aizsardzības ministru sanāksmes, jo īpaši par galīgā dokumenta projektu, kurā nav paredzēts risinājums galvenajā jautājumā: kā Eiropas Savienība vēlas atbalstīt visnabadzīgāko pasaules valstu centienus ierobežot oglekļa dioksīda emisijas un pielāgoties klimata pārmaiņām.

Tas tiešām ir galvenais jautājums. Dokumenta projektā summas, kuras ierosināja Eiropas Komisija, pat netika atkārtoti nosauktas — ka aprēķinātās jaunattīstības valstu vajadzības šajā jomā varētu būt EUR 100 miljardi katru gadu līdz 2020. gadam —, un netika minēts iespējamais ES ieguldījums šajā sakarā. Turklāt nav lēmuma par to, kāds būs dalībvalstu līdzfinansējuma mehānisms, un mēs zinām, ka priekšlikumi ir ļoti dažādi.

Protams, mēs saprotam argumentus, kuri iesaka uzmanīties no īpašu paziņojumu veikšanas un gaidīt citu valstu priekšlikumus, jo īpaši ekonomiski spēcīgo valstu priekšlikumus. Tomēr, ja ES vēlas būt līdere cīņā pret klimata pārmaiņām, tai ir jāiesniedz īpaši priekšlikumi un īpaši risinājumi, jo šīs problēmas daļa attiecas uz mūsu ārlietām, tāpat kā līdzfinansējuma mehānisms.

Mūsu pienākums ir panākt godīgu nolīgumu ar jaunattīstības valstīm. Pasaules visnabadzīgākās valstis ir vismazāk veicinājušas klimata pārmaiņas un tajā pašā laikā tās vissmagāk skar šo pārmaiņu sekas. Daudzu nabadzīgo valstu ievērojamā atkarība no lauksaimniecības vai zvejošanas, kā arī to vājā infrastruktūra rada ļoti grūtu situāciju attiecībā uz klimata pārmaiņām. Pēdējos četros gados Āfrika, kas ir visnabadzīgākais un viens no klimata pārmaiņām visvairāk pakļautajiem kontinentiem, saņēmusi mazāk nekā 12 % no fondiem, kas pieejami klimata pārmaiņu apkarošanai. Šādā veidā šīs valstis nevar pārliecināt iesaistīties procesā.

Thijs Berman (S&D). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Klusā okeāna reģionā tūkstošiem cilvēku ir jādodas prom, jo viņu salas tiek appludinātas; Sudānā mājlopi mirst no slāpēm. Ikviens ir redzējis attēlus, un vissvarīgākais secinājums attiecībā uz šiem attēliem, kā arī uz cita veida klimata pārmaiņu ietekmi ir tas, ka piesārņotājam ir jāmaksā. Decembrī Kopenhāgenā pasaule saskarsies ar vēsturisku uzdevumu piešķirt šiem vārdiem saturu.

Tomēr *Oxfam* uzskata, ka līdz šim trīs ceturtdaļas no izmaiņām nabadzīgajās valstīs ir šo valstu pašu radītas. Tajā pašā laikā nafta netraucēti pazūd no šīm jaunattīstības valstīm, un godīga samaksa par to bieži nesasniedz šo valstu kases. Nākotnē klimata pārmaiņas izmaksās jaunattīstības valstīm vairāk nekā EUR 100 miljardus gadā. Šī nauda neveicina attīstību, bet tikai rada attīstības priekšnoteikumus, jo Klusā okeāna salu no pilnīgas nogrimšanas var glābt klimata politika, tāpat kā šī politika var novērst pārtuksnešošanos, lai cilvēki turpinātu dzīvot un strādāt tā, kā viņi to vēlas.

Protams, ir tādi klimata pasākumi, kas var arī veicināt nabadzīgo valstu attīstību. Koku stādīšana palīdz novērst pārtuksnešošanos. Tomēr pašlaik nauda klimata politikai nāk galvenokārt no attīstības politikas fondiem, un tas nav pieņemami. „Vairs nekādu jaunu fondu,” saka komisārs *De Gucht*. Taisnīgi, bet tad ir jānodrošina esošo fondu papildināšana.

Jaunattīstības valstis tagad cieš no trīskārša trieciena. Lielākais vairums ES valstu nepilda savus solījumus attiecībā uz attīstības politiku, ekonomiskā krīze nozīmē, ka mazāk tiek ieguldīts nabadzīgajās valstīs, un attīstības budžets samazinās. Varētu pievienot ceturto punktu: nabadzīgajām valstīm pašām ir jāmaksā par to kaitējumu klimatam, kuru tās nav nodarījušas. Mums jālauž šī loģika Kopenhāgenā, ieviešot jaunus finansēšanas mehānismus. Attīstības politika turpmāk jāaskaņo ar klimata politiku. Šīm abām politikām jābūt saistītām kā nekad agrāk. Vissvarīgākais ir dot jaunattīstības valstīm tiesības pašām pārredzami tērēt Klimata fondu. Tādējādi šis fonds jāievieš ES un pasaulē.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, mēs esam galvenie atbildīgie par klimata pārmaiņām, bet jaunattīstības valstis ir to galvenais upuris, šī iemesla dēļ attīstītajām valstīm, kuras ir arī lielākās piesārņotājas, jāuzņemas stingras saistības Kopenhāgenā. Tas ir nepieciešams mums, bet vēl vairāk nepieciešams valstīm dienvidos.

Mēs esam uzkrājuši parādu ilgā laika posmā, īpaši Āfrikai. Tāpēc mums jānoskaidro pareizais finanslāhs un tehnoloģiskās kompensācijas apjoms. Eiropai jādod savs ieguldījums pat tad, ja tas ir grūti mūsu pilsoņiem. Mums jāpalīdz šīm valstīm pielāgot savas ekonomikas un cīnīties ar klimata pārmaiņām, bet mums ir arī jāizstrādā radikāli atšķirīga attīstības politika. Āfrikai nepieciešams aizsargāts tirgus, ja beidzot nostiprinātos ilgtspējīga lauksaimniecība. Āfrikai jāaizsargā savi meži, augsne un resursi no attīstīto valstu izlaupīšanas. Kopenhāgenas konferencei var būt panākumi tikai tad, ja mēs varēsim nodot šo vēstījumu par kopīgu atbildību un solidaritāti.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, klimata pārmaiņas ir jau nogalinājušas 300 000 cilvēkus un nākotnē nogalinās vēl miljonus.

Bezdarbība ir noziegums pret cilvēci. Tas ir ārkārtas gadījums, bet sarunas ir praktiski apstājušās. Tomēr tādas valstis kā Japāna, Austrālija, Norvēģija, Ķīna, Brazīlija un Dienvidāfrika veic pasākumus, kas ir atbilstoši to atbildībai. Tā tas nav attiecībā uz Amerikas Savienotajām Valstīm un diemžēl vairs nav attiecībā uz Eiropu. Eiropas mērķu attiecināšana uz visu planētu palielinātu globālo sasīlšanu par 4 grādiem. Tas ir pilnīgi nepieņemami. Tomēr tieši Eiropai ir galvenā nozīme Kopenhāgenas konferencē.

Padomes priekšsēdētāja kungs, ja Eiropas augstākā līmeņa sanāksme, kas rīkojas saskaņā ar Eiropas Parlamenta ieteikumiem, mēneša beigās pieņem pareizos lēmumus, tad Eiropa var veicināt sarunas — ar tādiem mērķiem kā 30 % samazinājums un atbalsta pakete dienvidu valstīm EUR 35 miljardu apmērā.

Priekšsēdētāja kungs, tas, ka noteiktas dalībvalstis izmanto atbalstu dienvidu valstīm kā sarunu rīku, ir pilnīgi šokējoši. Dienvidu valstu posts nav apspriežams.

Sajjad Karim (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, ir svarīgi panākt starptautisko vienprātību par klimata pārmaiņu un globālās sasilšanas problēmas risināšanu. Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksme sniedz mums šo iespēju. Taču mīksti padomāsim par problēmām, ar kurām saskaras šī augstākā līmeņa sanāksme. ASV, pasaules lielākā ekonomika, nav piekritusi noteiktam siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumam līdz 2020. gadam, un daudzas citas rūpnieciski attīstītās valstis nav pārliecinātas, vai prasītās vērienīgās darbības ir iespējamās.

Skaidri izsakoties: mums tiešām nav izvēles. ES, nospraužot vērienīgus mērķus 2020. un 2050. gadam, ir rīkojusies drosmīgi, un tagad tai jāaicina citi rīkoties tāpat. Mēs nevaram izpildīt savus mērķus, nesadarbojoties ar citām valstīm. Efektīva globāla oglekļa tirgus izveidošana ir izšķiroša, tāpat kā izšķiroša ir starptautiskā vienprātība, ja vēlamies izvairīties no protekcionisma pasākumu riska attiecībā uz CO₂ emisijām ES. Kopenhāgenā mums jānudina lielu rūpnieciski attīstītu valstu valdības drosmīgi uzņemties vadošo lomu. Lai gan atsevišķi štati ASV ir sākuši risināt klimata pārmaiņu problēmu, ir spēcīgi jūtams federālās valdības vadības trūkums. Mums nepieciešams, lai ASV un jaunās tirgus ekonomikas valstis, tādas kā Indija un Ķīna, veido partnerattiecības ar mums planētas nākotnes vārdā.

Mēs varam mudināt jaunattīstības valstis iet pa citu industrializācijas ceļu, kas nodara mazāku postu videi. Tām vēl ir laiks izvēlēties jaunu pieeju, kas nodarīs videi mazākus postījumus, un mums jāpalīdz tām tādas infrastruktūras plānošanā un veidošanā, kas to paveiks.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, pieejā klimata pārmaiņu problēmai nav ņemti vērā noteikti būtiski aspekti, un galvenokārt to sagroza tā sauktie „tirgus risinājumi”. Pašlaik fosilais kurināmais nodrošina gandrīz 85 % visas pasaules enerģētikas vajadzības. Pastāvīgai pieejai klimata pārmaiņai jāpievērš uzmanība šīs atkarības mazināšanai. Tā vietā galvenais rīks, kuru Eiropas Savienība piedāvā klimata pārmaiņu problēmas risināšanai, t.i. oglekļa tirdzniecība, ne tikai nepalīdzēs atvieglot šo atkarību, bet tas kļūs par šķērslī tik nepieciešamajā enerģētikas paradigmas maiņā.

Pieredze liecina, ka tirdzniecība ar emisiju kvotām nav veicinājusi siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu, gluži pretēji. Dažādi piemēri atspēko tirgus spēju kontrolēt emisijas, kamēr citi apliecina normatīvo noteikumu un mērķtiecīgu ieguldījumu efektivitāti, īpaši saistībā ar ietekmi un vides saglabāšanu.

Vides problēmas, ar kurām šodien saskaras cilvēce, ir daudzas un dažādas, kā arī tās ir pietiekami nopietnas, lai apdraudētu dzīvības pastāvēšanu uz Zemes, kā mēs to jau zinām, bet maz ticams, ka to risinājums tiks atrasts neloģiskajā sistēmā, kura pati tās ir radījusi.

Godfrey Bloom (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos izmantot šo iespēju, lai nodotu laba vēlējumus Austrumeiropas pilsētām, ļoti agri uzsākot slēpošanas sezonu sakarā ar sniega un ledus parādīšanos tajās. Protams, tas norāda uz faktu, kuru apstiprinājusi neatkarīgā zinātne, ka zemeslode patiesībā atdziest, un tā atdziest kopš 2002. gada, bet temperatūra bijusi visumā vienmērīga kopš 1998. gada. Tādējādi mēs šeit visi runājam par kaut ko, kas patiesībā nenotiek.

Nemitīgi dzirdu, kā deputāti runā, ka CO₂ ir piesārņotājs. Piesārņotājs! Tā ir dzīvinoša dabīga gāze. Tas liek man domāt, ka daži deputāti nav saņēmuši oficiālo izglītību.

Vai tas nav stāsts par valsti, kura var iebāzt roku vienkāršo cilvēku kabatās ar nolūku vēl vairāk viņus aplaupīt, uzliekot tiem papildu nodokļus? Vai tas nav stāsts par politisko kontroli? Vai tas nav stāsts par politiku un lieliem uzņēmumiem? Tas viss ir apkaunojoši — šī viltotā hipotēze, šīs smieklīgās muļķības par to, ka cilvēka radīts CO₂ izraisa globālo sasilšanu. Lūdzu, beigsim, kamēr globālā ekonomika nav neatgriezeniski izpostīta.

George Becali (NI). – (RO) Es sevi pieskaitu pie tiem Eiropas Parlamenta deputātiem, kuri uzskata, ka lauksaimniecība ir klimata pārmaiņu risinājums un ne tikai to cēlonis. Es uzskatu, ka tā ir viens no šīs parādības upuriem, jo sausums un plūdi Eiropā ietekmē visus mūs arvien pieaugošā veidā, bet to ietekmi galvenokārt jūt lauksaimnieki.

Es arī sevi pieskaitu pie tiem Eiropas Parlamenta deputātiem, kuri uzskata, ka mums nākotnē nepieciešama kopīga lauksaimniecības politika. Mums tā nepieciešama tāpēc, lai mēs varētu izstrādāt jaunus ražošanas modeļus un metodes, lai atjaunotu lauksaimniecisko un vietējo bioloģisko daudzveidību, kuru, sākoties šai tūkstošgadei, jau bijām zaudējuši 70 % apmērā. Kad mēs runājam par lauksaimniecību, mēs runājam par dzīvām būtnēm, sākot ar augsni, tad augiem un īpaši kokiem, mežiem un ganībām. Es gribētu domāt, ka tas

ir sava veida vēstījums un pieeja, kas būs redzama Kopenhāgenā pēc diviem mēnešiem, un ka ES politika šajā jomā izpaudīsies konkrētā stratēģiskā veidā, kā arī budžeta izteiksmē, lai aplūkotu lauksaimniecību kā risinājumu, kā es jau minēju savas runas sākumā.

Richard Seebler (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs šodien debatējam par politiku, nevis par reliģiju. Tāpēc mums jānošķir fakti un empīriskā noteiktība, no vienas puses, un hipotēzes, no otras puses. Tas ir fakts, ka globālā temperatūra ir kāpusi par 0,7°C, salīdzinot ar temperatūru pirms rūpnieciskās ēras. Fakts ir arī tas, ka temperatūra tikpat kā nav kāpusi pēdējos desmit gados.

Nākamais fakts ir tas, ka Kopenhāgenas konference ir starptautiska konference, un Kopienas CO₂ emisijas veido apmēram 17 % no visas pasaules kopējām emisijām. Kopiena jau ir īstenojusi tiesību aktus, kas pieprasa emisijas samazināt par 20 % līdz 2020. gadam.

Tagad ļaujiet uzskaitīt hipotēzes. Viena no hipotēzēm paredz, ka globālā temperatūra turpinās kāpt. Otra hipotēze paredz, ka ir tieša sakarība starp CO₂ emisijām un CO₂ saturu gaisā un temperatūras kāpumu, kamēr trešā hipotēze uzskata, ka cilvēcei ir reāla ietekme uz CO₂ saturu gaisā. Attiecībā uz to ir dažādi zinātniski viedokļi. Tā ir dilemma, ar kuru mēs kā politiķi saskaramies un par kuru mums jāpieņem lēmums.

Tomēr būtu lietderīgi ņemt vērā otru novērojumu, lai dotu ievirzi attiecībā uz mūsu politikas veidošanu, un šis novērojums vēsta, ka visas sabiedrības, kuras strādā ar enerģiju un resursiem efektīvi, ir ļoti veiksmīgas. Ņemot to vērā, tādas politikas īstenošana, kura dod iespēju efektīvi izmantot enerģiju un resursus Kopienas līmenī, ir pamatota, lai mēs varētu turpināt ieņemt vadošo lomu starptautiskajā arēnā no ekonomiskās politikas viedokļa un arī piedāvāt palīdzību citām valstīm, jo īpaši mazāk attīstītām valstīm, doties tādā pašā virzienā.

Ja mēs aplūkojam fondu pārdalīšanu, par kuru tiek diskutēts šajā sakarā, galvenais ir tas, ka tiem jābūt ļoti labi uzraudzītiem un piesaistītiem apstākļiem, jo citādi mēs paveram otru ceļu attīstības atbalstam.

Linda McAvan (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es nedomāju, ka *Godfrey Bloom* dzirdēja Lielbritānijas Nacionālās partijas pārstāvja runu, bet, ja viņš būtu dzirdējis, tad pamanītu, cik viņiem ir daudz kopīga, kā man vienmēr ir šķitis. Tā bija gandrīz vai nokopēta runa.

Mēs dzirdējām kaut ko par aptaujām. Patiesībā pēdējā aptaujā vairāk nekā divas trešdaļas Eiropas iedzīvotāju teica, ka klimata pārmaiņas ir ļoti svarīgs jautājums, un 20 % teica, ka tas ir diezgan nopietns jautājums. Attiecībā uz Apvienoto Karalisti šis skaitlis bija 51 %, kuri teica, ka tas ir ļoti nopietns jautājums, un 30 %, kuri teica, ka tas ir diezgan nopietns jautājums. Tas ir 81 %. Faktiski tikai 10 % procenti Eiropas iedzīvotāju teica, ka tas nemaz nav nopietns jautājums. Viedokļu aptauja parāda, ka cilvēkiem Eiropā rūp klimata pārmaiņas un viņi saprot. Tāpēc visas Parlamenta galvenās partijas atbalsta Padomi un Komisiju Kopenhāgenas konferencē, un tāpēc mēs atbalstījām šo tiesību aktu paketi pagājušajā gadā.

Vakar vakarā Vides komitejā deputāti balsoja ar 55 pret 1, atbalstot ES mērķtiecīgo nostāju sarunās Kopenhāgenā. Runājot par finansējumu, kas šonedēļ ir īpaši svarīgs — un mēs zinām, ka šodien tiekas finanšu ministri — mēs gribam fondus, papildināmību, nekādas dubultas uzskaites un labas pārvaldības shēmas.

Dažreiz dzīvē gadās redzēt to, ko vairs nekad neaizmirsti. Pirms apmēram trīs gadiem *Fiona Hall* un es devāmies uz Kenijas ziemeļiem. Mēs aizbraucām uz vienu no visnabadzīgākajām kopienām un satikām tur lauksaimniekus. Mēs satikām jaunas sievietes — meitenes —, kuras bija apprecējušās ļoti jaunas Kenijas ziemeļos. Kāpēc? Tāpēc, ka Kenijā, jaunai sievietei precoties, viņas tēvs kā samaksu par viņas roku saņem govīs, jo govīs ir valūta. Klimata pārmaiņu dēļ govīs kļūst par retu preci Kenijas ziemeļos. Mēs nekad nepanāksim, ka nabadzība kļūst par vēsturi, ja nerisināsim klimata pārmaiņu problēmu, un Parlamenta pienākums ir atsaukties uz šo aicinājumu.

Marit Paulsen (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, ja ņemam vērā visu ražošanas ķēdi, tad apmēram 40 % siltumnīcefekta gāzu emisijas rodas no pārtikas ražošanas. Šajā kontekstā varētu teikt, ka lauksaimniecība ir liels ļaunums. Mums jāsaprot, ka lauksaimniecība un mežsaimniecība ir, iespējams, vienas no visizšķirošākajām jomām, par kurām jārunā, ja mēs vēlamies atrisināt emisiju problēmu. Tomēr, lai to paveiktu, bagātākajām valstīm jābūt pietiekami drosmīgām, lai ieviestu jaunu tehnoloģiju un atteiktos no mūsu pagātnes pieredzes. Mums jāmaina sava lauksaimniecības politika tā, lai mēs vairs neīstenotu produkcijas dempingu jaunattīstības valstu tirgos. Iespējams, ka tas būtu viens no vislietderīgākajiem pasākumiem, kuru mēs varētu veikt, lai Āfrikas lauksaimniecība nostātos pati uz savām kājām un Āfrikas sievietes kļūtu brīvākas.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, *Carlgren* kungs, jūs šeit šad tad ierodaties ar labām runām, bet kā ir ar to saturu? Jaunattīstības valstīs zeme izžūst, un izplatās slimības. Klimata bēgļu skaits aug. Vai jūs lūdzat, lai viņi smaida, redzot nāvi?

Jūs varat pārvērst savu pesimismu, kuru pats Padomē vairojat, izsakot dažus īpašus solījumus. Tāpēc es vēlos zināt: vai jūs piedāvāsiet EUR 35-40 miljardus gadā jaunam klimata pasākumu atbalstam? Vai jūs aizliegsiet projektus, kas pretendē uz atbalstu, kodolenerģiju un oglekļa vākšanu un uzglabāšanu? Vai jūs pieņemsiet obligāto svarīgu zaļo tehnoloģiju licenču izsniegšanu visnabadzīgākajām valstīm? Vai jūs glābsiet mežus, aizliedzot uz tirgu balstītos REDD mehānismus? Ja jūs to visu varat apsolīt, tad jūs sasniegsiet 40 % samazinājumu, un tad mēs visi dosimies prom no šejienes smaidīdami.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Parlamenta nostājai par globālo saistību sadali attiecībā uz CO₂ samazināšanu diemžēl tūkst līdzsvara attiecībā uz veidu, kādā jāsadz šī samazinājuma izmaksas. Pieņemot rezolūciju, mēs mazinām klimata paketes nozīmi, par kuru bija tik grūti vienoties un kuras izmaksas pašlaik ir nevienmērīgi sadalītas pa Centrāleiropas dalībvalstīm. Pieņemot šodien ierosinātos risinājumus, mēs palielināsim nevienmērību vēl vairāk. Mēs cenšamies uzspiest dalībvalstīm normas, kas to ekonomikai ir letālas, tajā pašā laikā neko īpašu nepieprasot no valstīm, kuru atbildība par CO₂ emisijām ir vislielākā pasaules mērogā. Tas ir netaisnīgi un neefektīvi. Neievērojot samēru pasaules mērogā, mēs tikai palielinām Ķīnas, Indijas un Brazīlijas konkurētspēju.

Rezolūcija piedāvā vēl vairāk — tā ierosina subsidēt visnabadzīgākās valstis. Summa EUR 330 miljardi līdz 2020. gadam nozīmē, ka tādai valstij kā Polijai jāiegulda no EUR 16,5 miljardiem līdz pat EUR 40 miljardiem. Tas ir politisks neprāts, kas mazina ekonomisko jēgu dalībai Eiropas Savienībā. Turklāt tā nav efektīva metode, kā to parāda sagatavošanās darbi, kurus veica, lai sāktu elektroenerģijas eksportēšanu no Kaļiņingradas reģiona, kas robežojas ar Poliju. Kopenhāgenā nebūs vērts parakstīt vienošanos, kurā ar CO₂ emisiju ierobežošanu saistītie slogi nav proporcionāli sadalīti pasaules mērogā.

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, rīcības plāna izvērtēšana par atbalstu jaunattīstības valstīm klimata pārmaiņu ziņā ir vienkāršs tiesiskuma un vienlīdzības jautājums. Šīs valstis ir skartas vissmagāk, tomēr tās ir vismazāk veicinājušas situāciju, kurā tagad atrodamies. Tāpēc mums jādara kas vairāk par nodomu deklarēšanu. Tas nozīmētu, ka esam izlēmīgi un nopietni attiecībā uz finansēšanas pamatjautājumiem.

Mūsu stratēģija var būt vērienīga, bet, ja finansēšanas jautājumi nav skaidri noteikti, mums nevar būt nekāda konkrēta politika. Padome runā par EUR 100 miljardiem līdz 2020. gadam. Ir dažādi aprēķini, tostarp tādi, kuros minēta vajadzība saņemt EUR 120 miljardus gadā, katru gadu, lai atbalstītu jaunattīstības valstis. Mums ir vajadzīgi savi līdzekļi, nevis pagaidu risinājumi. Tādēļ ir svarīgi noteikt, kā šī finansēšana tiks īstenota un kas to nodrošinās. Mums jābūt drosmīgiem, lai risinātu šo jautājumu un iesaistītu visas ieinteresētās puses, kas ietver arī privāto sektoru un rūpniecības nozari. Vai arī mēs ceram, ka viņi paši labprātīgi piedāvās izdarīt ieguldījumu šajā pasākumā?

Timo Soini (EFD). – (FI) Priekšsēdētājas kundze, klimata mafija izmanto lētticīgus zaļos politikus, lai simtiem miljonu eiro no attīstīto valstu nodokļu līdzekļiem novirzītu pārvalstiskiem uzņēmumiem, kas saņem milzīgu peļņu jaunattīstības valstīs, un valsts uzņēmumiem jaunattīstības valstīs tādas klimata nodevas veidā, kāda pašlaik tiek virzīta. Piemēram, Ķīna pati viegli varētu pildīt savas saistības: tā ir pasaules bagātākā valsts attiecībā uz ārvalstu valūtas rezervēm.

Somijai un Eiropas Savienībai jāglābj pašām sava mašīnbūve, tērauda rūpniecība un mežrūpniecība, aicinot Kopenhāgenā pieņemt lēmumu, kas ievieš īpašu emisiju sistēmu, lai panāktu klimata mērķus attiecībā uz klimata produktiem esošo uz procentu likmi un emisiju tirdzniecību balstīto mērķu vietā. Tas ir taisnīgāks variants.

(Aplausi)

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties Padomei un Komisijai. Attiecībā uz tematu, par kuru mēs debatējam, ir dažas noteiktības un virkne nenoteiktību.

Pirmā noteiktība vai pirmais kopējais elements ir plašs vienots viedoklis par to, ka emisijas ir jāsamazina un ir jāizstrādā tīras enerģijas avoti.

Otra noteiktība ir tāda, ka ir nepieciešama globāla pieeja vai veids, kā risināt problēmu. Tādēļ valstīm, kas emitē lielāko daļu CO₂ atmosfērā, jāpiedalās visos starptautiskajos nolīgumos. Lielākie CO₂ražotāji ir Amerikas Savienotās Valstis, Ķīna, Indija un Brazīlija.

Trešā noteiktība ir tāda, ka Eiropas Savienība izvirza priekšlikumu, kas ietver obligātu mērķu sistēmu: 20 % vai 30 %.

Ceturrtā noteiktība ir tāda, ka dažādu iemeslu dēļ nav saprātīgu signālu, ka lielākās CO₂ emisijas izraisošās valstis plāno pieņemt šādu nolīgumu, un tā ir realitāte.

Ja mēs apzināmies, kāda ir realitāte, tad optimisms nezūd; pesimisms parādās tad, kad mēs nezinām reālo situāciju. Tikai apzinoties realitāti, mēs varam izveidot efektīvu politiku, un tā būs optimistiskāka politika.

Es uzskatu, ka, tā kā Eiropas Savienība uzņemas vadību šajā jautājumā, tās pienākums ir ierosināt papildu pasākumus un papildu priekšlikumus. Šeit tika pieminēta Japāna, un mums jārunā par tādiem veiksmīgiem projektiem kā Nozaru darbības projekts, kurš ietekmē lielāko daļu piesārņojumu izraisošo nozaru. Pamatojoties uz salīdzinošās novērtēšanas procesu, šādi projekti Japānā sasnieguši neparastus mērķus. Tie ir klimata pārmaiņu problēmas risināšanas realistikie veidi.

Kopenhāgena ir iespēja, bet tā būs iespēja tikai attiecībā uz efektivitāti, nevis retoriku, ja mēs pamatojamies uz realitāti.

Jo Leinen, S&D grupas priekšsēdētāja vietnieks – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisārs Olli Rehn kungs slavēja Parlamentu par tā darbību attiecībā uz klimata aizsardzības paketes izstrādāšanu, un faktiski mēs plānojam turpināt vērienīgu darbību.

Vakar vakarā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja nobalsoja 55 pret 1 par rezolūcijas pieņemšanu, kura izvirza augstus mērķus attiecībā uz sarunām Kopenhāgenā. Šis rezultāts parāda, ka klimata pārmaiņu nolīgumu un neziņu par šiem jautājumiem pārstāv gaistoši neliels personu mazākums Parlamentā, kuru viedokli tiešām nebūtu jāņem vērā un kuri to darījuši šeit zināmu katrā izdevīgā brīdī, bet kuri būtībā peld pret straumi, ko veido visu Eiropas Savienības valstu pilsoņu viedokļi.

Zemes atmosfērai ir vienalga, no kurienes tajā nonāk CO₂. Tas nozīmē, ka mums nepieciešams globāls nolīgums katrai valstij, nevis — kā jau tika apgalvots Bangkokā — vairāki nolīgumi, kur viens ir Amerikas Savienotajām Valstīm, viens Eiropai un viens jaunattīstības valstīm; tas būtu graujoši. Mums nepieciešams globāls pakts pret klimata pārmaiņām un tas nozīmē, ka mums nepieciešams arī globāls bagāto valstu solidaritātes pakts ar nabadzīgajām valstīm. Šis viedoklis jau ir vairākas reizes izklāstīts.

Klimata pārmaiņas ir iespēja mums un arī jaunattīstības valstīm iekustināt zemu oglekļa emisiju attīstību ar jaunajām tehnoloģijām un infrastruktūras modernizāciju. Eiropai jāpalīdz tam notikt. Ja runa ir par finansēšanu, mēs esam apstiprinājuši pieprasījumu, ka ES nepieciešami EUR 30 miljardi līdz 2020. gadam, un mums ir jāizstrādā ilgstoši un prognozējami finansēšanas rīki. Tie nevar būt atkarīgi tikai no budžeta fondiem, tiem jābūt arī saviem finanšu avotiem.

Es vēlos vēlreiz uzsvert, ka ir jāietver jūras transports un aviācija, un, protams, arī mežiem un lauksaimniecībai ir savs būtisks ieguldījums. Attīstība un klimata aizsardzība nav pretstati — tos nepieciešams apvienot un sintetēt Kopenhāgenā.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, kad viss ir pateikts un izdarīts, klimata pārmaiņu problēmai ir tikai viens risinājums — tehnoloģijas. Tikai jaunas tehnoloģijas var palīdzēt mums saglabāt savu dzīvesveidu. Tomēr tehnoloģiju attīstība notiek pārāk lēni, un to izplatība, jo īpaši jaunattīstības valstīs, ir īpaši lēna. Klimats ir globāla problēma, kas nav tikusi risināta, izmantojot vislabākās pieejamās tehnoloģijas. Šajā ziņā Kioto piedzīvoja pilnīgu neveiksmi, un tāpēc mācīsimies no kļūdām.

Protams, mums jāņem vērā intelektuālais īpašums. Īpaši tie uzņēmumi, kas atrodas šādas attīstības priekšplānā, atbilstoši jāiedrošina jāatbalsta. Tomēr šīs zināšanas jāizplata ātrāk. Saskaņā ar Monreālas Protokolu tika izveidots fonds attiecībā uz ozona problēmu un ierosināts izveidot Daudzpusēju klimata tehnoloģiju fondu. Vai Komisija un Padome var izskaidrot savu viedokli šajā jautājumā?

Visbeidzot, mežu izciršanas apturēšana ir īpaši svarīga jaunattīstības valstīm, tomēr es secinu, ka tagad Eiropas Savienība ir sadalījusies attiecībā uz jautājumu par mežu nozīmi, jo īpaši pateicoties Zviedrijai, Somijai un Austrijai. Kā mēs varam mudināt jaunattīstības valstis apturēt mežu izciršanu, ja pati ES tik neskaidri izturas pret saviem mežiem? Es vēlētos, lai *Carlgren* kungs izsaka komentārus šajā sakarā.

Bas Eickhout (Verts/ALE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, mēs runājam par klimata pārmaiņām, bet mums būtu jārunā par cilvēkiem, kurus tās vissmagāk ir skārušas, proti, par cilvēkiem vismazāk attīstītajās valstīs. Maldīvajā cilvēki cīnās pret ūdens līmeņa celšanos, un Sudānā viņi cīnās par auglīgu augsni.

Komisija turpina uzskatīt, ka tirgus dalībnieki veiks ievērojamu ieguldījumu, lai pielāgotos klimata pārmaiņām. Ja kāds runā ar visiem investoriem, tad tie atkārto vienu un to pašu: „Jā, mēs dodam naudu, bet galvenokārt jaunajām tirgus ekonomikas valstīm. Mēs neieguldīsim neaizsargātās valstīs.” Galu galā tie ir nestabili tirgi, bet projekti, kuros iegulda saistībā ar pielāgošanos klimata pārmaiņām, ir mazi. Šādos darījumos investori neiegulda savu naudu.

Tagad ir ļoti skaidri jāpasaka, ka publisko finansējumu jānovirza vismazāk attīstītajām valstīm. Pasaules Banka skaidri norāda, ka attiecīgajai summai jābūt vismaz EUR 80 miljardiem. ES ir laiks nopietni parādīt savu vadošo lomu, izsakot nopietnu piedāvājumu, nevis piedāvājot nenoteikto skaitli — EUR 2–15 miljardi. Eiropas Savienībai jāseko Parlamentam un jāierosina piešķirt vismaz EUR 30 miljardus.

James Nicholson (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, klimata pārmaiņu konference, kas decembrī notiks Kopenhāgenā, sniedz mums vienreizēju iespēju risināt šo smago un milzīgo problēmu. Ja mēs aplūkojam globālās sasīšanas sekas, tad kļūst acīmredzams, ka jaunattīstības valstis maksā par kaitējumu videi, kuru nodarījušas bagātākās valstis.

Klimata pārmaiņas nav vienīgā vides problēma, ar kuru mēs saskaramies, bet mums obligāti to jācenšas risināt Kopenhāgenā. Tā ir iespēja Eiropas Savienībai paust vienotu nostāju un rast mūs visus ietekmējošās problēmas risinājumus. Visām valstīm jādod savs ieguldījums mērķu sasniegšanā un ilgtspējīgā attīstībā. Jaunattīstības valstis ir jāatbalsta un jāmudina, bet šīm valstīm izvirzītajiem mērķiem jābūt realistiskiem.

Es zinu, ka ir tādi, kuriem ir no manis izklāstītā atšķirīgs viedoklis, bet es uzskatu, ka mēs nevaram atļauties gaidīt 50, 60 vai 70 gadus, lai uzzinātu, vai rīkojāties pareizi vai nepareizi. Mūsu pienākums ir rīkoties šodien, lai paveiktu to, kas ir mūsu spēkos, kamēr mēs šeit esam.

John Stuart Agnew (EFD). – Priekšsēdētājas kundze, jūtos atvieglots, ka ķeceri vairs netiek dedzināti, jo pašlaik es tiešām degtu. Tomēr es vēlu iebilstu pret cilvēka radītu klimata pārmaiņu koncepciju.

Oglekļa dioksīds veido tikai 0,038 % no atmosfēras, un tikai 4 % no tā ietekmē cilvēka darbību. Tas ir svarīgs un neaizvietojs kā augu barības viela. Jo vairāk augi to saņem, jo ātrāk tie aug. Šīs gāzes trūkums būs daudz nopietnāka problēma nekā tās pārpalikums. Satraucoši un nepareizi paziņojumi, kuri vēsta, ka jebkurš oglekļa dioksīda pieaugums izraisīs būtisku jūras līmeņa celšanos, tiek izmantoti, lai attaisnotu vietējo iestāžu bezdarbību attiecībā uz lētu koka jūras krasta nostiprinājumu uzturēšanu. Kad tie pēc 40 gadiem, protams, sapūst, nekā netiek darīts, un mājas tiek zaudētas. Krasta kopienās tas rada izmisuma pilnu noskaņojumu. Ja datoru prognozes nevar pareizi paredzēt laika apstākļus tuvākajām dienām, tām nav vietas ilgtermiņa izmaiņu prognozēšanā.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Dāmas un kungi, es vēlos pateikties ministram *Carlgren* kungam un komisāram *De Gucht* kungam par paziņojumiem, kurus viņi sniedza, bet mani uztrauc vēl kas. Manī bažas rada tas, ka mēs runājam par kvantitatīvajiem mērķiem, kuri nebūs jāsasniedz attiecīgi līdz 2020. un 2050. gadam, kamēr eksperti mūs brīdina par nepieciešamību sākt samazināt globālās emisijas jau 2015. gadā. Es vēlos zināt, vai ir iespējams, ka Komisija nav ievērojusi šo mērķi vai ir atteikusies no tā.

Otrkārt, mums jāizstrādā visaptverošs nolīgums Kopenhāgenā, tāds, kurš ietver visas valstis. Mums nepietiek ar šo vērienīgo vides standartu piemērošanu tikai Eiropai vien, jo tas nozīmēs, ka tehnoloģijas, kas izraisa lielas emisijas, tiks pārvietotas uz citām pasaules daļām. Man būtu tiešām interesanti uzzināt no Komisijas, kā tā sarunās plāno ierosināt jautājumu par sloga sadalīšanu vienlīdzīgi visām rūpnieciski attīstītajām valstīm un kādus argumentus tā izmantos, lai mudinātu jaunattīstības valstis uzņemties savu atbildību. Kā mēs novērsīsim oglekļa noplūdi? Es tiešām vēlētos, lai mums būtu kāds trumpis, kāda priekšrocība šajā jomā.

Treškārt, es vēlos norādīt, ka mēs nedrīkstam pievērt acis uz realitāti. Fosilais kurināmais ir galvenais emisiju avots, un mēs to nevarēsim aizliegt tuvākajā nākotnē. Nav realistiski sagaidīt, ka valstis vienkārši atteiksies no oglekļa. Attīstītās valstis neplāno to darīt, un vēl mazāk ticams, ka to darīs jaunattīstības valstis. Tāpēc mums starptautiskajās sarunās jāvelta daudz vairāk uzmanības turpmākai attīstībai un to tehnoloģiju izmantošanai, kuras veicina fosilā kurināmā efektīvu izmantošanu, neemitējot siltumnīcefekta gāzes. Ir vēl kas, ko Eiropa var darīt jau tagad: mēs varam palielināt Septītās pamatprogrammas finansējumu, kura tika izstrādāta, lai veicinātu starptautisko sadarbību klimata pārmaiņu jomā.

Matthias Groote (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, *Carlgren* kungs, dāmas un kungi, klimata pārmaiņu temats nodarbinās mūs daudz ilgāk nekā finanšu un ekonomiskā krīze. Paralēles ir šādas — abas maksā daudz naudas un Kopenhāgenā centīsies panākt nolīgumu attiecībā uz finanšu rīkiem trešās pasaules un jaunattīstības valstīm.

Kopenhāgenas konferencei jāgūst panākumi, un mēs varam dot savu ieguldījumu, lai tos gūtu. Vakar mēs labi pastrādājām, ar pārliecinošu vairākumu pieņemot rezolūciju Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā, un es uzskatu, ka rezolūcija gūs vairākuma atbalstu arī šeit Parlamentā, un tādējādi mēs panāksim politiskā klimata maiņu, tuvojoties Kopenhāgenas konferencei. Bieži tajā ir psiholoģiskā puse, un mums visiem jādod savs ieguldījums.

Vēl viens jautājums rada manī bažas. Mēs Eiropas Parlamentā esam strādājuši pie aviācijas iekļaušanas emisiju tirdzniecībā un beidzot guvām panākumus. Tāpēc es aicinu Komisiju un Padomi nodrošināt, lai šis temats tiek atbilstoši izskatīts Kopenhāgenā. Mums jāpanāk, ka starptautisks nolīgums attiecībā uz kuģniecību un arī uz aviāciju tiek iekļauts Kioto protokolu aizstājošā līgumā. Tas jādara, jo šīs divas transporta nozares aug nesamērīgi un tāpēc nesamērīgi veicina globālo sasilšanu.

Mēs nedrīkstam pārsniegt 2 grādu atzīmi pēc Celsija. Šeit faktiski zūd paralēles starp finanšu krīzi un klimata pārmaiņu krīzi. Ja mēs pārsniegsim šo atzīmi, mēs nodarīsim nelabojamu kaitējumu mūsu planētai, kuru mēs nespēsim pavērst pretējā virzienā.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, mums jāizmanto iespējas, kuras izriet no vispārēja starptautiska nolīguma panākšanas Kopenhāgenā, lai mēs varētu efektīvi apturēt klimata pārmaiņas. Eiropas Savienība apņemas nodrošināt, ka līdz 2020. gadam 20 % no mūsu enerģētikas vajadzībām nodrošinās atjaunojamās enerģijas nozare. Eiropa — un, protams, mana valsts Īrija — var kļūt par pasaules līderēm jaunu un inovatīvu viļņu un plūdmaiņu tehnoloģiju izstrādē.

Šādu tehnoloģiju izstrāde ir svarīga mūsu stratēģijas sastāvdaļa, lai sasniegtu klimata pārmaiņu mērķus. Mums jānodrošina finansējuma palielinājums saskaņā ar septīto un astoto ES pētniecības un tehnoloģijas pamatprogrammu laika posmā starp šodien un 2020. gadu.

(GA) Ieguldījumi zaļajās tehnoloģijās palīdzēs radīt darba vietas Eiropā ekonomiskās krīzes laikā. Mēs zinām par lielajām grūtībām, kas radīsies, ja mēs nepildīsim savas starptautiskās saistības. Mēs zinām par problēmām, kas mūs sagaida. Tādējādi mēs stāsimies pretī šīm problēmām nelokāmi un atbildīgi.

Claude Turmes (Verts/ALE). – Priekšsēdētājas kundze, vai esat dzirdējusi par krievu ruleti? Vai esat to kādreiz spēlējusi? Protams, nē, jo tā paredz vienu iespēju no sešām, ka tiksiet nogalināta vai ievainota. Ja Kopenhāgenas konferencē negūstam panākumus, mums nav pat 50 % iespējas pasargāt šo planētu no bīstamām klimata pārmaiņām.

Kāpēc esam nonākuši šajā neiespējamajā situācijā? Mēs esam zaudējuši divdesmit gadus — divdesmit gadus kopš lielās Riodeženeiro konferences, divdesmit gadus, ļaujot sevi lobēt tādām negodīgām nozarēm kā naftas, ogļu un mašīnbūves nozares. Divdesmit gadi centriski labējas valdības ASV un Eiropā, kas lika šķēršļus zaļo un citu centieniem virzīt vērienīgu politisko programmu.

Tādējādi Eiropas augstākā līmeņa sanāksme nākamajā nedēļā Kopenhāgenā ir centriski labējo pēdējā iespēja Eiropā — ar Zviedrijas prezidentūru Padomē un centriski labējo valdību Dānijā, Francijā un Vācijā — rīkoties atbildīgi.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Savienību uzlūko kā līderi starptautiskajā arēnā, kas veicina dialogu par pasākumiem klimata pārmaiņu apkarošanā un politikas prioritāšu noteikšanā attiecībā uz CO₂ emisiju samazināšanu. Kopenhāgenas konferences sagatavošanās darba ietvaros Eiropas Savienība ir izteikusi vairāk solījumu kā jebkurš cits pasaules reģions. Līdz šim neviena no rūpnieciskajām lielvarām — Amerikas Savienotās Valstis, Japāna, Austrālija — nav iesniegusi noteiktu priekšlikumu ar noteiktiem skaitļiem, kas sīki paskaidro atbalsta pasākumu jaunattīstības valstīm nozīmi CO₂ emisiju ierobežošanā un tādu energoefektīvu tehnoloģiju izstrādē, kas balstītas uz atjaunojamiem enerģijas avotiem.

Eiropa būs uzticams partneris sarunās tikai tad, ja tā piedāvās realistiskus, sasniedzamus un veselā saprāta diktētus priekšlikumus, kuri būs izejas punkts starptautiskās vienprātības un sapratnes panākšanai. Tagad Eiropai nepieciešami sabiedrotie un atbalsts tās esošajiem priekšlikumiem. Tāpēc mums jāizturas uzmanīgi pret samazināšanas solījumu palielināšanu no 20 % uz 30 %, ja citas rūpnieciski attīstītās valstis neizrāda gribu izvirzīt sev tādus vērienīgus mērķus, jo finanšu atbalstam jaunattīstības valstīm arī jābūt realistiskam

pasākumam. Tas nevar būt tikai vēlamo darbu saraksts. Tai jābūt atbalsta sniegšanas sistēmai, kas atbilst ilgtspējīgas attīstības principam un ļauj saņēmējvalstīm plānot savu darbību.

Ir vēl viens no Eiropas pilsoņu viedokļa svarīgs aspekts. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka augstākā līmeņa sanāksme Kopenhāgenā, mūsu rezolūcijas un Parlamenta sagatavošanās darbi augstākā līmeņa sanāksmei jāapvieno ar skaidri noteiktu sistēmu, kas paredz saziņu ar pilsoņiem un sabiedrību. Mēs nevēlamies, lai starp sabiedrību un Eiropas iestādēm tiktu radīti šķēršļi vai plaša informācijas par globālo sasilšanu paziņošanas sistēmā.

Michael Cashman (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, es saglabāšu savas CO₂ emisijas zemā līmenī un runāšu īsi. Komisāra kungs, ir patīkami jūs redzēt Parlamentā. Prezidentūra, ir patīkami jūs šeit redzēt.

Ar runāšanu par 2020. vai 2050. gadu nepietiek. Mums nepieciešams nolīgums un panākumi jau tagad, jo klimata pārmaiņas apdraud nabadzības samazināšanu. Mēs redzam, ka Oficiālā attīstības atbalsta budžets novirzās no attīstības. Tas nav pieņemami un apdraud Tūkstošgades attīstības mērķus, kuri ir jāsasniedz. Kopenhāgenā mēs redzēsim, kā 27 valstis darbojas vienoti, lai sasniegtu vērienīgus mērķus.

Mēs Parlamentā esam dzirdējuši klimata pārmaiņu noliedzējus. Teikšu tikai to, ka tiek runāts par augiem un CO₂, notiek mežu izciršana un pārtuksnešošanās. Tas nozīmē, ka dažās vietās nav ūdens. Nav koku. Klimata pārmaiņas nogalina. Tas ir tik vienkārši. Pateiksim skaidri — dalībvalstīm jāpaliek pie 0,7 % no NKI attīstībai un jāpapildina jebkurš šī NKI pielietojums par maksimāli 10 %, un tad jāievieš papildu fondi, kas nepieciešami, lai cīnītos un uzvarētu klimata pārmaiņas.

Fiona Hall (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, es raizējos par to, ka Komisijas aprēķini par starptautisko klimata finansēšanu ir tikai māji un maldi.

Pirmkārt, tā apgalvoja, ka 90 % no energoefektivitātes pasākumiem var finansēt pašas jaunattīstības valstis. Tie ir EUR 30 miljardi gadā. ES energoefektivitātes pasākumu ieviešanas lielākais šķērslis gan valdībām, gan pilsoņiem ir sākotnējā finansējuma trūkums. Kāpēc Komisija uzskata, ka jaunattīstības valstis var finansēt efektivitātes pasākumus bez sākotnējā finansējuma, ja ES dalībvalstīm pašām ir grūtības ar to?

Arī ierosinājums, ka starptautiskais oglekļa tirgus var dot finansējumu EUR 38 miljardu apmērā katru gadu, nav realistisks. Mēs esam redzējuši, cik lēni sāka darboties ES emisiju kvotu tirdzniecības sistēma un cik spēcīgi oglekļa cena novirzījās no noteiktā kursa ekonomiskās krīzes dēļ. Šķiet, ka paies vēl vairākas desmitgades, kamēr starptautiskais oglekļa tirgus pienācīgi darbosies, tāpēc tagad mums nepieciešams jauns papildu finansēšanas pasākums.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, klimata pārmaiņas, kā mēs apgalvojam jau kopš šī rīta, ir vienkārši pārtuksnešošanās un sausuma pieaugums; tā ir mežu izciršana, dabas katastrofas, tā ir trūkuma un nabadzības izplatība galvenokārt dienvidu valstīs, un tās ir migrācijas straumes.

Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmē visām pasaules valstīm jāuzņemas saistības atrast līdzsvaru starp četriem svarīgiem mērķiem, no kuriem pirmais, protams, ir samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas, bet tas ir arī jautājums par mūsu ekonomikas attīstības neapturēšanu, dempinga novēršanu vides jomā un jauno Eiropas tehnoloģiju veicināšanu.

Tādējādi, tā kā attiecībā uz šo tematu mums jāņem vērā visnabadzīgākās valstis, es vēlos pievērst jūsu uzmanību jaunattīstības valstīm, īpaši visattīstītākajām jaunattīstības valstīm. Šis uzskats neparādās starptautiskajos dokumentos, un šīs valstis nonāk jaunattīstības valstu kategorijā. Tādējādi tās netiek uzskatītas par tām valstīm, kuru pienākums ir piedalīties siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanas pasākumos, pat tad, ja tās ir vienas no lielākajām oglekļa patērētājām. Ar to es, protams, domāju Ķīnu, Indiju un Brazīliju, kurām noteikti ir jāuzņemas saistības Kopenhāgenā, lai sasniegtu līdzīgus mērķus kā rūpnieciski attīstītajām valstīm, jo šīs valstis, nopietni runājot, nav līdzīgas lielākajai daļai jaunattīstības valstu.

CO₂ samazināšanas pasākumi jāīsteno saskaņā ar visticamākajiem nosacījumiem. Mums jānovērš visi konkurences izkropojumi. Sarunām jāklūst par iespēju veicināt mūsu jauno tehnoloģiju izplatīšanu un nozīmīgu ieguldījumu izdarīšanu pētniecībā un attīstībā.

Kopenhāgenā mums — un tā ir nepieciešamība — jārada ilgtspējīgas starpvalstu tirdzniecības nosacījumi, kuru pamatā ir savstarpējas intereses. Panākumi sastāv no tehnoloģiju izplatīšanas veicināšanas vismazāk attīstītajās valstīs, pretī saņemot intelektuālo īpašuma tiesību ievērošanu un tirgu atvēršanu šīm tehnoloģijām.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, divas visnopietnākās krīzes pasaulē ir nabadzība un klimata pārmaiņu ietekme: divas krīzes, kuras nākotnē būs pat vēl ciešāk saistītas, divas krīzes, kuras ar katru dienu kļūst arvien postošākas.

Tagad ir daudz vairāk nabadzīgu cilvēku nekā pirms gada, desmitiem miljonu vairāk. Šodien klimata pārmaiņu ietekme ir nopietnāka un intensīvāka, nekā tā jebkad ir bijusi.

Līdz Kopenhāgenas konferencei atlicis pusotrs mēnesis, tikai dažas nedēļas. Kopenhāgenā mums ir ļoti jācenšas. Mums jāpievērš vēl vairāk uzmanības cīņai ar klimata pārmaiņām, neizmantojot līdzekļus, kurus pašlaik lietojam attīstības atbalstam, vai tos līdzekļus, kurus pašlaik lietojam izglītībai vai veselības aizsardzībai.

Jaunattīstības valstīm nepieciešami līdzekļi abiem minētajiem mērķiem. Tāpēc mums jāpārsniedz 0,7 % no NKI. Šādu vēstījumu mēs dzirdējam no dažādiem vadītājiem pēdējā ANO sanāksmē. Šis bija arī Spānijas valdības vadītāja vēstījums.

Peter Liese (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, sanāksmē, kurā piedalījās veselības aizsardzības komisāre *Vassiliou* kundze un medicīnas eksperti no visas Eiropas, pirms dažām dienām Briselē sprieda par tematu „Veselība un klimata pārmaiņas”. Tas bija ļoti informatīvs pasākums ar nosaukumu „Recepte veselīgai planētai”. Eiropas Ārstu pastāvīgās komitejas (CPME) priekšsēdētājs izmantoja ļoti labu salīdzinājumu — pacients planēta Zeme ir kā cilvēks, kas sirgst ar nopietnu slimību. Jo vēlāk notiek iejaukšanās, jo sāpīgāka ir ārstēšana, un pienāk pat tāds brīdis, kad ārstēt ir jau par vēlu. Tajā brīdī kaitējums ir tik liels, ka atlabšana vairs nav iespējama. Šī iemesla dēļ mums jārikojas ātri un apņēmīgi attiecībā uz pacientu planēta Zeme. Es ceru, ka tam mēs visi piekristam.

Tikpat patiesi ir apgalvojums, ka klimata pārmaiņas ietekmē ikvienu — katru valsti uz Zemes un katru Eiropas ekonomikas nozari. Es saskatu līdzsvara trūkumu — mēs uzliekam smagus slogus Eiropas emisiju tirdzniecības tradicionālajiem dalībniekiem, lai gan tie rada mazāk nekā 50 % no Eiropas Savienības emisijām. Tāpēc mums nepieciešami jauni dalībnieki, kas palīdz nest atbildības slogu — tā mēs nolēmām vakar vakarā. Mēs arī pieņemām grozījumus Nr. 198-202 par aviācijas un jūras transporta ietveršanu, kā to jau pieminēja *Groote* kungs. Iespējams, to vajag labāk izstrādāt un diferencēt, bet virziens ir pareizs. Beidzot Komisijai un Padomei ir vairāk jāiesaistās šajā sakarā. ES augstākā līmeņa sanāksmē pirms Pitsburgas un pašā Pitsburgā šajā jautājumā netika panākts nekas. Padomei un Komitejai jādara vairāk šajā sakarā.

Visbeidzot, es vēlos vēl piebilst. Arī citiem reģioniem pasaulē jādara vairāk. Es esmu priecīgs, ka *Barack Obama* saņēma Nobela Miera prēmiju, bet, ja viņš neieradīsies Kopenhāgenā un neiesniegs atbilstošu priekšlikumu, tad viņš mazinās ticamību sev, tāpēc viņam jāpiedāvā kaut kas Kopenhāgenā.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, jaunattīstības valstis ir vismazāk veicinājušas klimata pārmaiņas. Tomēr tajā pašā laikā tās visvairāk cieš no sekām. Āfrikā miljoniem cilvēku aizceļo gadu pēc gada, jo viņi meklē ūdeni, malku ēdiena pagatavošanai un pārtiku. Tie ir cilvēki, kas ir atkarīgi no pakalpojumiem, kurus tiem sniedz dabīgās ekosistēmas, un cilvēki, kuri nav nekādā veidā veicinājuši klimata pārmaiņas.

Šīs dabīgās ekosistēmas, tādas kā Āfrikas meži, uzglabā trīs reizes vairāk oglekļa, nekā tie izdala atmosfērā, trīs reizes vairāk oglekļa, nekā pašreiz ir atmosfērā, bet absorbē 50 % no oglekļa, kuru mēs izdalām atmosfērā katru gadu. Tāpēc mežu aizsardzība un paplašināšana, pamatojoties uz dabīgiem procesiem un bez komerciāliem nolūkiem, ir mūsu politikas galvenā prioritāte, lai ar klimata pārmaiņām cīnītos un tām pielāgotos gan jaunattīstības valstis, gan attīstītās valstis.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos paust nostāju īpašā, bet ļoti svarīgā jautājumā attiecībā uz kuģniecību saistībā ar Kopenhāgenas konferenci un jaunattīstības valstīm. Man ir divas piezīmes: būtu milzīga kļūda aplūkot kuģniecību un aviāciju kā līdzīgas lietas. Kuģniecība ir visefektīvākais un videi draudzīgākais transporta veids, bet aviācija vairāk vai mazāk nes lielāku ļaunumu. Kuģniecībā ir jānosaka mērķi, tomēr tiem jābūt godīgiem — jo īpaši — attiecībā uz autotransportu, kas konkurē ar kuģniecību un veido daudz lielāku piesārņojumu. Esot uzkrītoši nesamērīgi kuģniecībā salīdzinājumā ar autotransportu, mēs esam uzkrītoši nesamērīgi attiecībā uz jaunattīstības valstu ekonomikas pamatu, jo jaunattīstības valstu ekonomika galvenokārt ir balstīta uz izejvielu ieguvu, lauksaimniecības izstrādājumiem un rūpniecību, kuras pamatā izmanto kuģniecību, kamēr mūsu ekonomikas pamatā ir pakalpojumu ekonomika.

Vai mēs varēsim pārliecināt jaunattīstības valstis par mūsu labajiem nodomiem, ierosinot, ka mēs finansēsim klimata pārmaiņu pasākumus no naudas, kuru iegūsim nesamērīgā veidā no kuģniecības un kas, kā procentu likme no IKP, jaunattīstības valstīm būs lielāks apgrūtinājums nekā attīstītajām valstīm?

Saņēmis informāciju par to, ka Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa vakar atteicās atbalstīt debates par mērķu korelāciju attiecībā uz kuģniecību ar mērķiem attiecībā uz sauszemes transportu, es vēlētos zināt, vai braukšana pa Eiropas autoceļu greznā automobilī ar 180 kilometriem stundā ir videi draudzīgāka nekā pārtikas un izejmateriālu pārvadāšana planētas ekonomikai.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Carlgren* kungs, Komisijas priekšsēdētāja kungs, mēs saskaramies ar apdraudējumu cilvēcei, apdraudējumu nākamajām paaudzēm. Lai pieņemtu izaicinājumu, Kopenhāgenā ir jārada nosacījumi globāla, vienota nolīguma panākšanai, jo, kā iepriekš teica Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas priekšsēdētājs *Leinen* kungs, ir nepieciešama universāla rūpnieciski attīstīto valstu un jauno tirgus ekonomikas valstu savienība.

Šodien šajās debatēs un arī izstrādājot Parlamenta rezolūciju mēs atkal aicinām Eiropas Savienību uzņemties vadošo lomu šajā nepieciešamajā politikā, kas vērsta uz klimata pārmaiņu apkarošanu. Atcerēsimies, ka mums jāpauz vienota nostāja, ja vēlamies saglabāt ticamību.

Jā, mums Kopenhāgenā jāpanāk nolīgums par globālās vidējās temperatūras pieauguma ierobežošanu, lai tā nepaaugstinās par vairāk nekā 2 grādiem salīdzinājumā ar līmeni, kāds bija pirms rūpnieciskās ēras. Jā, mums jāparaksta nolīgums Kopenhāgenā, lai kolektīvi nodrošinātu, ka līdz 2020. gadam siltumnīcefekta gāzu emisiju ir par 30 % mazāk, nekā bija 1990. gadā. Tomēr ar to nepietiks. Ne tikai attīstītajām valstīm ievērojami jāsamazina savas emisijas, bet arī jaunattīstības valstīm jāpalīdz sasniegt mērķi.

No tā izriet, ka rūpnieciski attīstītajām valstīm jāsniedz jaunattīstības valstīm atbilstošs, ilgtermiņa un paredzams finanšu un tehniskais atbalsts, lai mudinātu tās uzņemties saistības samazināt savas siltumnīcefekta gāzu emisijas. Kopenhāgenai arī jāatbalsta jaunattīstības valstu virzība zemas oglekļa emisijas attīstības modeļu virzienā.

Tādēļ ļaujiet man pievērst uzmanību divām jomām, kuras, manuprāt, ir vajadzīgas mūsu nākotnei. Pirmkārt, globālās sasilšanas apkarošanai paredzēta finansējuma ieviešana starptautiskā līmenī, kura pamatā ir finanšu operāciju aplikšana ar nodokļiem. Otrkārt, es uzskatu, ka ir nepieciešams ieviest Eiropas robežu šķērsošanas nodokli, kas skartu importa preces, kuras ražotas, neievērojot vides aizsardzības pasākumus, nodokli, kas līgumā paredzētu pie Eiropas robežām iekasētā oglekļa nodokļa atmaksu dienvienu valstīm un kuru izmantotu ieguldījuma finansēšanai iekārtās, kas šīm valstīm nepieciešamas cīņai ar globālo sasilšanu.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, izmantojot neseno G20 piemēru, kas bija iespēja Eiropai uzņemties vadību jaunas pasaules ekonomiskās kārtības noteikšanā, Kopenhāgenas konferencē decembrī Eiropai atkal būs atbildība, bet, galvenokārt, pienākums norādīt saviem starptautiskajiem partneriem uz attīstības virzienu.

Pretēji tam, ko tikko teica, tostarp daži mani kolēģi no Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas, Eiropa ir sākusi uzņemties savu atbildību vides aizsardzības jomā kopš 2008. gada decembra, kad pieņēma enerģijas un klimata pārmaiņu paketi. Ar šo paketi Eiropa ieguva visu tai nepieciešamo likumību, lai vadītu sarunas par vērienīgas, praktiskas un globālas reakcijas uz klimata pārmaiņu problēmām noteikšanu.

Nolīgumam, kas jāpanāk Kopenhāgenā, jābūt balstītam uz kopīgas atbildības principu, bet tam jābūt arī diferencētas atbildības principam. Konkrēti, kā tikko teica *Grossetête* kundze, tā ir mūsu kā rūpnieciski attīstītu valstu izvēle nodrošināt, ka mūsu partneriem, jaunattīstības valstīm, ir līdzekļi, lai sekotu mums un veiktu vērienīgas darbības cīņā ar klimata pārmaiņām.

Mums arī jārada piemērs, ne tikai uzņemoties vērienīgas programmas izpildes saistības, kas paredz samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju par 80 % līdz 2050. gadam. Es tikko dzirdēju, ka ar to nepietiek, tomēr tas ir labs sākums. Tajā pašā laikā mums jārada nosacījumi, lai nodrošinātu, ka jaunattīstības valstis var piedalīties kopā ar mums šajos globālajos pasākumos.

Mums ir ne tikai atbildība, bet arī pienākums attiecībā uz šīm valstīm. Pastāv vienkāršs fakts — mums ir kopīga problēma, kura jārisina, un ikvienam ir jāpiedalās. Tomēr, kā mēs zinām, mums visiem nav vienādu spēju, un mums visiem nav vienādas vēstures. Tāpēc Kopenhāgenā jāgūst panākumi, taču tādi panākumi, kuri sasniegti ar patiesu ieguldījumu, kas pārsniedz vienīgi saistības. Par Eiropas Savienību spriedīs pēc šī ieguldījuma un saistībām.

Ja Kopenhāgenā nepanāks ciešu, kopīgu mūsu starptautisko partneru apņemšanos veikt konkrētas darbības, tad, kā teica pēdējais runātājs, mums Eiropā būs jāpiemēro oglekļa nodoklis uz robežām. Tas būs vienīgais veids, kā likt sevi uzklaut un nodrošināt to, ka mūsu skaidrajām saistībām ir nozīme. Eiropas ziņā paliek tas, vai šis vēstījums tiks uzklauts.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, pamatproblēma, kura mums ir septiņas nedēļas pirms Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmes, saistīta ar to, vai mēs spēsim vai nespēsim panākt nolīgumu attiecībā uz atbildības uzņemšanos par tās politikas globālo finansēšanu, kura palēnina klimata pārmaiņas jaunattīstības valstu vietā. Eiropa ir panākusi būtisku virzību uz priekšu, nosakot finansēšanas avotus un to organizēšanas veidus, bet tagad ir pienācis laiks pārliecināt citas attīstītās valstis uzņemties savu atbildības daļu, ņemot vērā, ka jaunattīstības valstu pasākumu atbalsts cīņā ar klimata pārmaiņām sniedz iespēju cīnīties arī ar globālo nevienlīdzību un mazināt atšķirību starp attīstītajām un jaunattīstības valstīm.

Ir vēl kaut kas, ko mēs nedrīkstam aizmirst, īpaši Eiropas Savienībā. Pašlaik mēs iedibinām jaunu kārtību bēgļiem, klimata bēgļiem, kurus šodien neaizsargā neviena starptautiskā konvencija, un tāpēc viņiem nav tiesību. Šis tiesiskās nepilnības novēršana un klimata bēgļu būtisks atbalsts ir starptautiskās kopienas pamatpienākums, kura īstenošanas vadību jāuzņemas Eiropas Savienībai.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, *Carlgren* kungs, *De Gucht* kungs, Eiropas Savienībai jāturpina vadīt starptautiskās sarunas, lai panāktu vērienīgu nolīgumu Kopenhāgenā. Šis nolīgums jābalsta uz kopēju, bet diferencētu atbildību. Šis princips jāpiemēro vienādi jaunattīstības valstīm, bet katrai pasākumi jāparedz saskaņā ar tās īpašo situāciju, jo tās ir dažādās attīstības stadijās, un to apstākļi ir dažādi. Visām jaunattīstības valstīm, izņemot vismazāk attīstītās, jāpieņem zemas oglekļa emisijas attīstības stratēģija.

Jaunattīstības valstis saskarsies ar izmaksām apmēram EUR 100 miljardu apmērā, lai samazinātu savas emisijas un pielāgotos klimata pārmaiņu ietekmei. Daļu finansējuma nodrošinās privātais sektors, bet būs nepieciešams arī starptautiskais publiskais finansējums papildus Oficiālajam attīstības atbalstam. Mums jānosaka šī finansējuma shēma, kā arī tās avoti un finansējuma apjoms, lai nodrošinātu nolīgumu Kopenhāgenā.

No otras puses, Kioto protokolā paredzētais Tīras attīstības mehānisms jāpārveido tā, ka atbalstu sniedz tikai tiem projektiem, kas paredz papildu samazinājuma sasniegšanu. Ekonomiski visattīstītākās jaunattīstības valstis un ekonomiski viskonkurētspējīgākās nozares pakāpeniski jāizslēdz no šī mehānisma, lai tas varētu galveno uzmanību pievērst visnabadzīgākajām valstīm, īpaši Āfrikā.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Eiropas Savienība rāda piemēru citiem kontinentiem, risinot draudus, kas apņem mūsu planētu. Tas arī stiprina cīņu pret klimata pārmaiņām. Eiropas Savienība ir gatava vadīt šo procesu arī nākotnē, bet šai cīņā jāpievienojas visām valstīm, kuras piedalās Kopenhāgenas konferencē.

Papildu atbalsts jaunattīstības valstīm ir nepieciešams. To ekonomiskā izaugsme, tāpat kā BRIC valstīm, jābalsta uz „zaļajām tehnoloģijām”. Vairāk uzmanības jāvelta modernāko tehnoloģiju izplatībai un informēšanai. Eiropas Savienībai jābūtu labs piemērs, ne tikai uzņemoties saistības samazināt emisijas, bet arī veicinot atjaunojamu enerģiju izmantošanu un palielinot energoefektivitāti.

Neaizmirsīsim, ka arī Eiropas Savienībā ir ievrojama atšķirība starp valstīm, kas veiksmīgi īsteno jaunās tehnoloģijas un taupa enerģiju, un tām, kuras šajā sakarā iepaliek. Jābūt kopējiem centieniem, kas vērsti uz šīs atšķirības samazināšanu, un arī tas varētu būt labs piemērs ikvienam.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze, ir jāatzīst noteikti fakti. Pirmkārt, mūsu pasākumi attiecībā uz klimata pārmaiņām līdz šim nav devuši rezultātu. Stratēģija izrādījusies neefektīva, jo emisijas ir pieaugušas gan absolūtajos, gan relatīvajos skaitļos. Pretēji cerībām globālā oglekļa intensitāte ir tikai augusi tieši tajā laikā, kad šajā jomā tika veikts būtisks starptautisks ieguldījums. Emisijas uz produkcijas tonnu tajās valstīs, kuras ratificēja nolīgumu, nav samazinājušās ar labākiem panākumiem nekā valstīs, kuras neparakstīja Kioto protokolu. Mums pašlaik ir slikts nolīgums, un tas jāaizstāj ar labāku, vispārīgāku, efektīvāku un vērienīgāku nolīgumu.

Otrkārt, jāteic, ka mēs zinām mazāk, nekā mums šķita pirms kāda laika. Lai gan emisijas ir pieaugušas vairāk nekā tika plānots, temperatūras kāpums loģiski neseko emisiju pieaugumu. Tagad šis kāpums ir apstājies, un tiek paredzēts, ka turpmākajos gados turpināsies globālā atdzišana. Neraugoties uz to, laika posmi ir pārāk īsi, lai izdarītu jebkādas secinājumus vai ļautu mums aizmirst par iepriekšējo sasīšanas modeli. Šī informācija, kura šķiet mulsinoša plašai sabiedrībai, nenozīmē, ka tāpēc mums vairs nav jāuztraucas par klimata pārmaiņām, bet tā nozīmē, ka jāveic vairāk pētījumu. Attiecīgi emisijām jābūt saprātīgā līmenī,

neraugoties uz to, vai notiek ātra sasilšana vai nenotiek. Par sākuma punktu jākalpo ilgtspējīgas attīstības principiem, kas paredzēti ANO Tūkstošgades attīstības mērķu ziņojumā. Tas ne tikai rūpīgi pēta oglekļa jautājumu, bet ir arī vispārīga klimata politika.

Treškārt, mēs piedzīvojam ekonomisko krīzi, un tā uzliek mums pienākumus attiecībā uz mūsu pilsoņiem. Mūsu darbībai jābūt saprātīgai un efektīvai. Pasaule vairs nevar atļauties sliktu nolīgumu par klimatu. Nevar pieļaut, ka Kioto kļūdas turpinās, jo mums nav nepieciešams tāds nolīgums, kurš vienkārši pārvieto emisijas no vienas vietas uz citu, neparedzot to samazināšanu. Tā kā klimata politikas kritēriji pašlaik attiecas uz emisijām no ražošanas, nevis patēriņa, problēmas cēloni var pārcelt uz citu vietu. Ņemot vērā oglekļa noplūdi, kas šādi veidojas, ir pat iespējams, ka valsts emisijas samazināsies, bet globālās emisijas pieaugs. Tā vietā mums jāveic milzīgi ieguldījumi dekarbonizācijā un tehnoloģijās, kas samazina emisijas. Netīrā ražošana nekur nedrīkst būt iespējama. Mēs nedrīkstam pieļaut nepilnības, lai gan emisiju tirdzniecība ES ir paraugs, kā to darīt!

Ivari Padar (S&D). – (ET) Priekšsēdētājas kundze, vērienīgie klimata pasākumi palīdzēs risināt pašreizējo ekonomisko krīzi, veidojot jaunas darba vietas un palielinot ekonomisko aktivitāti. Starptautiskā enerģētikas aģentūra uzskata par nepieciešamu panākt nolīgumu Kopenhāgenā, lai novirzītu krīzes dēļ nokavētos ieguldījumus ekoloģiski ilgtspējīgai enerģētikas nozarei.

Šeit es saskatu iespējas arī savai valstij Igaunijai. Mums nepieciešama plaša enerģijas ietaupījumu programma un arī vērienīga un ilgtermiņa pieeja atjaunojamās enerģijas jomā. Tomēr mēs nevaram sevi ierobežot tikai ar to. Mums jāpārskata savi transporta un loģistikas noteikumi, jāpaplašina videi labvēlīgu celtniecības materiālu un tehnoloģiju izmantošana, jāsamazina izejvielu un ķīmikāliju izmantošana rūpniecībā, jāpārveido iepakojšanas metodes mazumtirdzniecībā, un jāattīsta bioloģiskā lauksaimniecība.

Šie un daudzi citi risinājumi būs būtiskas attīstības nozares nākotnē. Daudzi no šiem jaunajiem risinājumiem prasa zinātnieku ieguldījumu; dažus no tiem varam radīt paši ar saviem spēkiem.

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es pamanīju, ka vairākreiz tika pieminēts balsojums, kurš vakar notika Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā.

Tomēr es vēlos paskaidrot, ka nevar visu novienādot uz vienotu ekstrēmistisku ideoloģisku nostāju. Mēs esam dzirdējuši daudzas mūsu kolēģu nostājas, kuras ir ļoti atšķirīgas, niansētākas, vairāk balstītas uz veselo saprātu, un tādejādi, pieņemot, ka tās vairāk atspoguļo realitāti, es domāju, ka tās, visticamāk, sniegs īstus risinājumus.

Zinātne nav totēms. Ja pieļāva kļūdu viena jautājuma izvēlē šādā ideoloģiskā veidā, risinājumi netika sniegti, bet tie noveda pie katastrofās. Eiropai vajadzētu būt ekspertam jautājumos, kuri saistīti ar to pašu kļūdu neatkārtošānu, lai gan tās pieņem dažādas formas, un to āriene ir daudz draudzīgāka. Es vēlos norādīt — emisiju tirdzniecības direktīva pati precīzi paredz, ka saskaņā ar konferences rezultātiem Komisijai ir jāpārbauda tiešais kurss, kuram seko Eiropas Savienība.

Mums jādodas uz konferenci ar stingru nostāju un skaidru priekšstatu, bet arī ar neapšaubāmu mērķi godīgi sadalīt pasākumus, pirmkārt, visām rūpnieciski attīstītajām valstīm, kuras var uzņemties līdzvērtīgus emisiju samazināšanas mērķus. Mums jāatceras arī tas, ko ļoti labi pateica *Grossetête* kundze, proti, ka mēs vairs nedrīkstam nediferencēt jaunattīstības valstis: dažas no tām tiešām ir jaunattīstības valstis, un dažas ir jaunās tirgus ekonomikas valstis, tādas kā Indija, Ķīna un Brazīlija. Arī šīm valstīm jāuzņemas savas saistības.

Ja Kopenhāgenā netiks sasniegts līdzsvarots rezultāts, es, no otras puses, mudinu Eiropas Savienību turpināt nodrošināt, ka apdraudētajām nozarēm kvotas piešķir bez maksas saskaņā ar Direktīvu 2003/87/EK. Tie ir galvenie jautājumi. Mēs vēlamies, lai Kioto protokols atgūtu savu nozīmi attiecībā uz vidi, un galvenokārt mēs vēlamies izvairīties no finanšu burbuļa radīšanas uz Eiropas uzņēmumu rēķina.

Vincent Peillon (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, kā mūsu kolēģi vairākas reizes šorīt teica, jaunattīstības valstu cīņas pret globālo sasilšanu finansēšanas problēma var izraisīt Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmes neveiksmi cerēto panākumu vietā.

Kā mēs zinām, šīs valstis bieži ir galvenie globālās sasilšanas upuri, bet tās par to nav atbildīgas. Rūpnieciski attīstītās valstis ir nodrošinājušas ievērojamu finanšu atbalsta paketi. Ar to šodien nepietiek, un pat nosauktā summa būtībā netiek maksāta. Tas uzliek un uzliks mums pienākumu atrast jaunus finanšu avotus.

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja Attīstības komitejas vadībā ir atzinusi, ka tagad ir jāapsver iespēja ieviest finanšu darījumu nodokli, kas varētu būt līdzīgs *Tobin* nodoklim. Šis nodoklis

0,01 % apmērā par spekulatīviem darījumiem ienestu USD 100 miljardus gadā; citiem vārdiem runājot, tā ir aprēķinātā summa, kas nepieciešama līdz 2020. gadam cīņai ar globālo sasilšanu jaunattīstības valstīs.

Tādējādi Parlaments noteiktu valstu politisko līderu vadībā uzņemtas atbildību. Es vēlos uzzināt Padomes un Komisijas nostāju un to, vai tās atbalstīs mūs šajā jautājumā.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, pasaule pašlaik saskaras ar trīs lielām krīzēm: finanšu krīzi, nodarbinātības krīzi un klimata krīzi. Risinājumiem, kurus mēs kopā atrodam, jāpalīdz mums atrisināt visas trīs šīs krīzes. Mūsu uzņēmumi saskaras ar lielām problēmām, bet ir arī labas iespējas radīt jaunas darba vietas un atrisināt daudzas sociālās krīzes. Ja tie, kas vada šīs sarunas, piemēros pareizā veidā pareizos lēmumus, kas var būt pietiekami nepopulāri lēmumi, mēs varētu sagaidīt atjaunotni un jaunu ekoloģiski ilgtspējīgu ekonomiku pasaulē.

Cilvēki visā pasaulē gaida, ka Kopenhāģenas konference nāks klajā ar aktīviem pasākumiem. Mums jāzina, ka ASV vēlēšies uz tirgu balstītus risinājumus, Eiropa vēlēšies risinājumus, kas balstīti uz tiesību aktiem, un Ķīna vēlēšies atrisināt savas iekšzemes sociālās problēmas. Ir arī dažādas pieejas Eiropā. Eiropas Parlamentā ir deputāti, kuri vēlas, lai tiktu noteikti tik augsti robežlīmeņi, ka panākt risinājumu Kopenhāģenā nebūs iespējams, bet citi vēlas uzstāt tikai uz brīvprātīgiem risinājumiem.

Nākotne ir zaļai, liberālai tirgus ekonomikai. Mums jānodrošina patērētājiem iespēja izmantot savu varu, pamatojoties uz informētību un pārredzamību.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Mežu izciršana, parādība, uz kuru bieži atsaucas šajās debatēs, ir tiešām tā, kas īpaši ietekmē jaunattīstības valstis. Tomēr, pirms nosodām šīs valstis mums jāsaprot, ka mežu izciršana ir nepieciešama izdzīvošanai.

Šodien debatēs es vēlos pieminēt nesen veikta pētījuma secinājumus, kuri norāda, ka gandrīz pusi lauksaimniecības teritorijas pasaulē vismaz 10 % apmērā klāj mežs. Šī lauksaimniecības teritorija, kuru klāj meža veģetācija, ir divtik liela kā Amazones tropisko lietus mežu teritorija. Es uzskatu, ka tas mudina mūs saprast šīs veģetācijas vērtību. Pats par sevi saprotams, ka lauksaimnieki rūpīgāk centīsies saglabāt šo veģetāciju, ja tiem piešķirs pietiekami lielu finansējumu šim mērķim.

Cits aspekts, kuru arī varētu ņemt vērā, ir tādu stratificēto lauksaimniecības un mežsaimniecības sistēmu veicināšana, kuras apvieno koku un labības audzēšanu. No šī veida labības, kura ir ne tik dzīvotspējīga kā monokultūras, bieži atsakās. Es uzskatu, ka jebkuram risinājumam, kura mērķis ir izvairīties no mežu izciršanas, jāņem vērā kompensācijas sistēmas lauksaimniekiem, tostarp tiem lauksaimniekiem Eiropā, kuri audzē šīs stratificētās labības veidus.

Judith A. Merkies (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, „panākumi vai neveiksme, tāds ir jautājums”. Visi krīžu veidi jau ir pieminēti, bet par vienu, nākamo pēc globālās sasilšanas, aizmirsu, un tā ir sabiedrības uzticības politiskajiem krīze.

Es piekřītu *Carlgren* kungam. Nepadarīsim to par skaistuma konkursu, salīdzinot, kurš ir mazāk vai vairāk mērķtiecīgs, mazāk vai vairāk reālistisks un mazāk vai vairāk gatavs maksāt. Mums nepieciešamas četras atbildes, jo pārāk daudz ir likts uz spēles: mums nepieciešama skaidra un vērienīga politiskā nostāja; mums nepieciešamas skaidras saistības; mums nepieciešams skaidrs virziens un skaidri termiņi; un, visbeidzot, mums nepieciešama skaidrība par finanšu atbalstu. Ja Kopenhāģenā netiks gūti panākumi, neskumsim, nesāksim meklēt un nosodīt vainīgos, bet noteiksim skaidru virzību un termiņu, lai panāktu rezultātu. Parādīsim, ka mēs esam uzticami un atbildīgi gan nosakot mērķus, gan radot skaidru finanšu shēmu.

Graham Watson (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, mēs daudz runājam par ledus cepuru kušanu, bet bez Arktikas un Antarktikas ir arī „trešais pols”: Himalaju sniega cepure un tā ledāji, kas dod dzeramo ūdeni apmēram diviem miljardiem cilvēku — gandrīz vienai trešdaļai pasaules iedzīvotāju — Ķīnā, Indijā un citur subkontinentā.

Šie ledāji ātri atkāpjas, jo melnais ogleklis nāk galvenokārt no industrializācijas un arī no lauksaimniecībā izmantotiem ģeneratoriem, kurus darbina ar fosilo kurināmo; tas miljardiem cilvēku atņems gan dzeramo ūdeni, gan ūdeni apūdeņošanai. Eiropas Savienībai ir jāsaprot, ka palīdzība būs nepieciešama, lai uzlabotu izmantoto iekārtu kvalitāti un samazinātu to piesārņojošo ietekmi.

Es uzskatu, ka tas jāiekļauj Kopenhāģenas dienas kārtībā, bet tas jāiekļauj arī gaidāmajā Eiropas Savienības un Indijas augstākā līmeņa sanāksmē un citās augstākā līmeņa sanāksmēs ar skartajām valstīm. Ja mēs tām

nepalīdzēsīm, mēs nenovērsīsim Himalaju ledāju kušanu vai nopietnas ūdensapgādes problēmas trešdaļai cilvēces.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Mēs dzīvojam uz planētas ar dažādu klimatu. Tomēr ir vienots faktors, kurš to ietekmē: klimata pārmaiņas. Realitāte parāda, ka šo pārmaiņu ietekme neievēro robežas vai ģeogrāfiskās teritorijas. Mēs katrs tiekam ietekmēti citādi — plūdu, sausuma, ugunsgrēku vai spēcīgu vētru veidā.

Acīmredzot galvenais šo katastrofu iemesls ir plaša noteiktu darbības grupu attīstība, kuru rezultātā pieaug oglekļa dioksīda emisijas un globālā sasilšana. Saskaņā ar pašreizējo statistiku oglekļa dioksīda emisiju rādītājs „per capita” var būt simtiem reizes lielāks attīstītajās valstīs salīdzinājumā ar jaunattīstības valstīm.

Nemot vērā pašreizējo situāciju, es uzskatu par savu pienākumu uzdot šādu retorisku jautājumu: vai mūsu pienākums ir vai nav atbalstīt jaunattīstības valstis iniciatīvu un tehnoloģiju jomā, lai saglabātu mūsu planētu tīru? Es domāju, ka atbilde ir acīmredzama. Tādējādi mēs nevaram nekādā veidā atlikt īpašu pasākumu veikšanu mūsu pašu labā un nākamo paaudžu labā.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Priekšsēdētājas kundze, ir ļoti svarīgi pāriet uz zemas oglekļa emisijas pasauli godīgi un īstenot dzīvotspējīgu politisko sistēmu, jo tirgus nekad nav godīgs. Tāpēc Kopenhāģenas sanāksme ir svarīga.

Es vēlos, kaut ministrs *Carlgren* kungs būtu skaidrāk noteicis prioritātes. Jūs esat visu noteicis kā prioritāti, un tādējādi nekas nav prioritāte.

Es uzskatu, ka klimata politika ir jāņem vērā, veicot ienākumu sadales pasākumus. Kā mēs varam atvieglot pielāgošanos mājāsaimniecībām ar zemiem ienākumiem Eiropā? Vai neviena valsts Eiropā nav vēl iesniegusi apsvērumus par to? Piemēram, elastīgāka struktūrfondu izmantošana varētu būt vērsta uz zaļo strukturālo pārmaiņu veicināšanu. Nepietiek ar pasaules glābšanu: mums jāglābj arī tās cilvēki.

András Gyürk (PPE). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, viens no galvenajiem tematiem gaidāmajā Kopenhāģenas augstākā līmeņa klimata sanāksmē var būt mežu apsaimniekošana. Tā nav sakritība, ka vairāk kaitīgo gāzu izplūst gaisā mežu izciršanas rezultātā, nekā var attiecināt, piemēram, uz transportu. Uz nespēju atrisināt šo situāciju norāda fakts, ka saskaņā ar aprēķiniem gandrīz 40 % gadījumu mežsītrāde pasaulē tiek veikta nelegāli.

Kad mēs runājam par mežsītrādi, mēs sākumā domājam par tropiskajiem mežiem, bet mums nevajag lūkoties tik tālu prom no mājām. Saskaņā ar nesen publicētu pētījumu trešdaļu Ungārijā izmantoto kokmateriālu nocērt nelegāli. Tā kā šajā jomā trūkst sankciju, vieta, kuru guvuši atjaunojamās enerģijas avoti, būtībā slēpj daļēji nelegālu koku dedzināšanu un ciršanu. Pamatojoties uz tikko veikto, mums jānostiprina noteikumi, kuri regulē ilgtspējīgu meža pārvaldību. Kopenhāģenas augstākā līmeņa klimata sanāksme var sniegt iespēju meža pārvaldībai kļūt par klimata aizsardzības sistēmu neatņemamu sastāvdaļu.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, šajās debatēs par klimata pārmaiņām jāpiemin jautājums par nodrošinātību ar pārtiku, jo īpaši attiecībā uz jaunattīstības pasauli. Ir grūti lūgt cilvēkus piedalīties klimata pārmaiņu mazināšanā, ja viņu pamatvajadzības attiecībā uz pārtiku netiek nodrošinātas. Mums jāļauj viņiem izmantot vislabākās pieejamās tehnoloģijas, lai ilgtspējīgā veidā ražotu pārtiku, kura nenodara kaitējumu videi, un risinātu klimata pārmaiņu jautājumu.

Bažas rada Pasaules Tirdzniecības organizācija un vienošanās par lauksaimniecību, kura neņem vērā, piemēram, Brazīlijas mežu izciršanas ietekmi, jo tā piegādā Eiropas Savienībai liellopu gaļu. Tie ir ļoti kompleksi jautājumi. Mēs varam atrisināt vienu problēmu un radīt citu. Mums noteikti nepieciešams globāls nolīgums, kas risina klimata pārmaiņu problēmu, bet mums arī jāapzinās, cik nopietns ir jautājums par nodrošinātību ar pārtiku.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētājas kundze, pierādījums nav tas, ka CO₂ līmeņa celšanās noved pie temperatūras kāpuma, bet cēloņsakarība ir citādāka; taču, protams, mēs nevaram pieļaut, ka fakti traucē labam stāstam.

Tomēr pieļausim uz brīdi, ka cilvēka radītās emisijas ir sliktas dažādu iemeslu dēļ. Kāpēc tad Lielbritānijas Leiberistu partija atbalsta agresīvus un nelegālus karus, kas ne tikai nogalina Lielbritānijas karavīrus, irākiešus, afgāņus un nākotnē arī irāņus, bet rada milzīgu globālo emisiju pieaugumu?

Edite Estrela (S&D). – (PT) Kopenhāģenas konference ir lieliska iespēja panākt globālu nolīgumu, pirms ir par vēlu. Pirmo reizi Amerikas Savienotajās Valstīs ir administrācija, kas vēlas izstrādāt risinājumus, un ir

arī pozitīvi signāli no citām valstīm, tādām kā Japāna. Tomēr mums nepieciešama jauna pieeja klimata pārmaiņām, kurā tiek ņemta vērā šo pārmaiņu ietekme uz drošību, ekonomikas atveseļošanos, imigrāciju un pat cīņu ar terorismu. Mēs nedrīkstam arī aizmirst, ka klimata pārmaiņas prasīs ieguldījumu zinātnē, tehnoloģijās un ekonomikā.

Vislielākais nolīguma šķērslis Kopenhāgenā ir finansēšanas jautājums. Nolīgumu nevar panākt, ja finansēšanu nepiemēro jaunattīstības valstīm. Turklāt, komisāra kungs, jāuzsver, ka pašlaik esošais finansējums nav pietiekams. Attīstītajām valstīm jābūt vadībā, rādot piemēru, nosakot vērienīgu emisiju samazināšanas mērķus vismaz 30 % apmērā un palīdzot jaunattīstības valstīm ar finansējumu un tehnoloģijām.

Milan Zver (PPE). – (SL) Labdien, priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, Carlgren kungs, dāmas un kungi, kā arī apmeklētāji, tostarp tie, kuri ieradušies no Slovēnijas. Ļaujiet man īsi jums atgādināt vienu: Kopenhāgenas konference notiek sliktā laikā. Mēs pašlaik piedzīvojam krīzi, un tas apgrūtina tādu lēmumu pieņemšanu, kas skar grūtus un svarīgus jautājumus un kuri mums būs jāpieņem decembrī Kopenhāgenā.

Tomēr ļaujiet man uzsvērt, ka Kopenhāgenas konference būs veiksmīga tikai tad, ja tās pamatā būs gan vides, gan sociālā dimensija, proti, ja mēs gūsim panākumus emisiju samazināšanā vai vienosimies par samazināšanu. Šajā ziņā Padomei un Komisijai vēl jāvienojas par mērķiem, kas jāsasniedz 2020. gadā. Turklāt Kopenhāgenas konference būs veiksmīga tikai tad, ja tā nodrošinās ilgtspējīgu attīstību, ja tā ietvers arī sociālo dimensiju un, jo īpaši, ja mēs, pasaules attīstītā daļa, gūsim panākumus jaunattīstības valstu finansēšanā. Ja tas nenotiks, es domāju, ka šī paaudze būs zaudējusi ārkārtēju vēsturisku iespēju.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, saistībā ar mūsu debatēm es vēlos pievērst jūsu uzmanību diviem jautājumiem. Pirmkārt, iesniedzot priekšlikumu attiecībā uz CO₂ emisiju ierobežošanu un jaunattīstības valstīm piešķirtajiem līdzekļiem, mēs nedrīkstam aizmirst par pašreizējo ekonomisko un finansiālo situāciju, kuru radījusi pasaules krīze, jo vērienīgu mērķu nosprašana ir ļoti svarīga, bet, es uzskatu, ka to sasniegšana ir vēl svarīgāka.

Otrkārt, mums jāpievērš uzmanība jautājumam par iedzīvotāju informētību un izmaiņu nepieciešamību vides jautājumu jomā. Pētījums, kuru veica Klimata konferences laikā pagājušajā gadā Poznaņā, parādīja, ka sabiedrība uzskata klimata pārmaiņas par nopietnu problēmu, bet domā, ka šīs problēmas risināšana ir vienīgi iestāžu ziņā. Tāpēc ir nepieciešams aicinājums, informatīva kampaņa, kas mainīs attieksmi un veicinās tādas uzvedības modeļus, kuru mērķis ir efektivitātes palielināšana vai enerģijas patēriņa samazināšana mājās. Mums nepieciešama kampaņa, kas liek cilvēkiem saprast, ka par veidu, kā mēs dzīvojam, un veidu, kā mēs strādājam, mums jāmaksā ekonomikas un ekoloģijas jomā.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Attīstības un sadarbības mehānismi un ievērojamo līdzekļu piešķiršana jaunattīstības valstīm klimata pārmaiņu problēmas risināšanai ir svarīgi pasākumi Kioto nolīgumam sekojoša starptautiska nolīguma noslēgšanas ziņā.

Tomēr vislabāko argumentu, lai pārliecinātu citas valstis ievērot jauno nolīgumu, sniedz pasākumi, kurus Eiropas Savienība pieņem, lai pildītu saistības, kuras tā jau ir uzņēmusies.

Nozarēs, kuras nav emisiju tirdzniecības shēmas nozares, aplūkotie pasākumi var būt šādi: ēku ar sliktu energoefektivitāti atjaunošana, energoefektivitātes fonda izveidošana katrā dalībvalstī un tā ERAB koeficienta ievērojama palielināšana, kuru var izmantot, lai veicinātu energoefektivitāti ēkās un attīstītu sabiedrisko transportu. Šie pasākumi ļaus mums radīt apmēram 7 miljonus darba vietu visā Eiropā līdz 2020. gadam.

Nozarēs, kuras ir emisiju tirdzniecības shēmas nozares, ir nepieciešami finanšu mehānismi zemas oglekļa emisijas ekonomikai. Tehnoloģiju modernizēšana Eiropas uzņēmumos, kas nodarbojas ar enerģijas ražošanu vai metalurģiju, palīdzēs tiem lietot videi labvēlīgas ražošanas metodes.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, mežu izciršanu pieminēja daudzi referenti, un tas ir pilnīgi pareizi — attiecībā gan uz rūpniecisko mežu izciršanu, gan uz individuālo mežu izciršanu.

Strādājot brīvprātīgi Āfrikā, es pamanīju, ka dienu pēc dienas cilvēki rāpās kalnā, visu dienu ar savu nelielo cirvi cirta kokus un pēcpusdienā kāpa lejā ar mazu koku nastiņu uz galvas vai uz divriteņa.

Pilnīgi skaidrs, ka to nevar risināt, nerisīnot visu globālās nabadzības jautājumu, jo cilvēki nepārtrauks izcirst mežu sabiedrības augstāku mērķu dēļ, ja tas nozīmē, ka viņiem pašiem jācieš badu. Tāpēc klimata pārmaiņas un globālās nabadzības problēmas jārisina kopā.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētājas kundze, šorīt šajā sēžu zālē daudz tiek runāts par jaunattīstības valstīm, kurām jāpievienojas klimata pārmaiņu problēmu risināšanā, un tā ir taisnība. Kā daudzi citi, es vēlos pievērst uzmanību tam, ka, lai tas notiktu ļoti nabadzīgos reģionos, Parlamentam, Padomei un Komisijai būs jāņem vērā saistītās izmaksas un jāpieņem stratēģija, lai šo problēmu risinātu.

Tomēr es nevēlos pamest Parlamentu, nepasakot, ka, rēķinot klimata pārmaiņu problēmas risināšanas izmaksas tādos reģionos kā mans, t.i. Ziemeļīrija, kuros ir augstas enerģijas izmaksas, jāatbalsta tie, kuri ir nelabvēlīgā situācijā — kur nelabvēlīgā situācijā esošie cieš no degvielas trūkuma, kur ekonomiskais pamats balstās uz mazo uzņēmējdarbību.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Es vēlos izteikt piekrišanu mūsu stratēģijas pamatmērķiem, t.i. novērst temperatūras kāpumu, kas vidēji pārsniedz divus grādus. Šī ir stratēģija, kura sākotnēji balstās uz ierobežojumu: jo mazākas ir siltumnīcefekta gāzu emisijas, jo mazāks ir temperatūras kāpums.

Tomēr es vēlos norādīt uz citu dimensiju, un šeit es vēlos norādīt uz to, ka ir nepieciešami tehnoloģiskie jauninājumi. Es ticu tehnoloģijām. Tikai ierobežojumi vien mums nepalīdzēs sasniegt mērķus. Mums jāveic lielāki ieguldījumi tehnoloģiskajā attīstībā un galvenokārt ieguldījumi mākslīgā siltumnīcefekta gāzu samazināšanā atmosfērā un kodolsintēzes reaktora izstrādē. Tāpēc es mudinu Komisiju veikt tik efektīvas un ātras darbības, cik iespējams, lai šādus ieguldījumus iekļautu darba kārtībā.

Andreas Carlgren, Padomes priekšsēdētājs. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties Parlamenta deputātiem par viņu apņemību attiecībā uz šīm debatēm un viņu tālredzīgo ieguldījumu tajās. Protams, plašam Eiropas Parlamenta politiskajam atbalstam ir ļoti liela nozīme lēmuma pieņemšanā par Eiropas nostāju sarunās. Arī es patiesi atzinīgi vērtēju rezolūciju par klimata pārmaiņām, kuru sagatavojusi Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja. Parlamenta apņemšanās ir ļoti svarīga, jo līdz konferencei Kopenhāgenā palikušas 48 dienas. Mums tiešām jāizmanto šīs dienas vislabākajā iespējamajā veidā. Tas nozīmē, ka mums jāvērsas pie pārējās pasaules un jāizdara spiediens uz citām valstīm. Globāli draudi prasa globālu reakciju. Tika pieminēta globāla partnerība — es tam piekrītu. Tika pieminēta nepieciešamība sasniegt globālu zema oglekļa emisijas attīstību — es tam piekrītu. Tika pieminēts, ka nepieciešamas jaunas, zaļas tehnoloģijas — un arī tam es piekrītu. Es vēlos arī teikt, ka mums nepieciešams globāls solidaritātes pakts.

Es tūlīt došos uz Luksemburgu, uz Padomes sanākumi par vidi, kurā mēs paredzēsim arī ES pilnvarojumu Kopenhāgenas konferencei. Mēs šeit runājam par ES ilgtermiņa mērķiem, kuriem jābūt saistītiem ar emisiju samazināšanu par vairāk nekā 80 % līdz 2050. gadam. Mēs runājam par to, kā mudināt citas valstis palielināt emisiju samazinājumu tā, lai mēs varam samazināt emisijas par 30 %. Tas ne mazāk attiecas uz to, kas tika pieminēts šajās debatēs, proti, uz pasākumiem cīņai ar mežu izciršanu un ilgtspējīgas mežkopības veicināšanu, kā arī uz finansējumu, par kuru jālemj *Ecofin*. Visbeidzot, tas attiecas uz pilnvarojuma piešķiršanu, kuru ir pieņēmusi Eiropadome. Es vēlos pateikties Parlamentam par atbalstu.

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, ļoti īsi par dažiem jautājumiem. Es uzskatu, ka pēc šīm debatēm, pēc tā, ko teica Padome, mēs varam paziņot, ka esam gatavi Kopenhāgenas konferencei. Es pamanīju ļoti plašu atbalstu mūsu priekšlikumiem, un tas attiecas arī uz mērķiem, kurus esam ierosinājuši, un finanšu saistībām, kuras esam uzņēmušies.

Ļoti svarīga ir arī kopējā sapratne, kura mums ir ar jaunattīstības valstīm — saistības, kuras mēs uzņemamies attiecībā uz tām, un varbūt vēl svarīgāk ir tas, ka mēs esam vienojušies arī par iekšējo pasākumu pārdali, kurus jāveic Eiropas Savienībai, jo, ja jūs uzņematies saistības un solījumus, bet nevienojaties savā starpā, jūsu darbības nebūs efektīvas. Mēs varam virzīties uz priekšu, ja Eiropadome šajā mēnesī atbalstīs šos priekšlikumus. Es par to nešaubos.

Mēs gaidām arī, ka citi sadarbosies. Tad mēs runāsim par Amerikas Savienotajām Valstīm; mēs runāsim arī par BRIC valstīm. Tām jāsadarbojas. Es uzskatu, ka mums nepieciešamas godīgas un atklātas debates Kopenhāgenā. Tas noteikti nebūs viegli, un tas ir vismazākais, ko var teikt, bet es uzskatu, ka mēs tiešām spriedīsim par mūsu kopīgo nākotni.

Priekšsēdētāja – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Mums nav jāuzskata izmaksas, kas rodas, pārejot uz tīriem enerģijas avotiem, par ekonomisku slogu, kurš palielinās uzņēmumu ražošanas izmaksas un valsts izmaksas,

kļūstot par valsts budžeta daļu, bet gan par ieguldījumu, kas nesīs materiālu labumu jaunu darba vietu, tehnisko jauninājumu un tīras infrastruktūras veidā un veicinās ilgtspējīgu attīstību attiecīgajās valstīs.

Klimata pārmaiņas rada draudus vides līdzsvaram un dzīvotnei. Eiropai jāizrāda drošība un jāpauž stingra nostāja, vadot cīņu ar globālo sasilšanu. Pamatojoties uz godīguma un vēsturiskās atbildības principiem, nabadzīgajām valstīm jāpalīdz ne tikai nostiprināt un pielāgot to ekonomiku jaunām problēmām, bet arī aizsargāt sevi no globālās sasilšanas ietekmes, kurai tās ir visvairāk pakļautas.

Es ceru, ka tie, kuri apmeklēs konferenci decembrī, sapratīs, ka piesārņojošo emisiju samazināšanai nav alternatīvas un jebkāda lēmuma atlikšana Kopenhāgenā par obligātajiem mērķiem nozīmēs neveiksmi ne tikai attiecībā uz konferenci, bet arī uz daudzpusējo dialogu par globāliem tematiem, kas ietekmēs ikviena nākotni.

Nessa Childers (S&D), rakstiski. – Sarunas par jaunu globālo nolīgumu par klimatu pašlaik atrodas uz naža asmens. Šķiet, ka ASV nespēj pieņemt tiesību aktus, kas ierobežotu to pārmērīgās CO₂ emisijas. Šķiet, ka Ķīna nevēlas uzņemties saistošus mērķus. Jaunattīstības valstis saka taisnību — tās nav izraisījušas šo krīzi.

Uz Eiropas iedzīvotājiem gulst vēsturiska atbildība sakopt klimata jucekli, kuru esam palīdzējuši radīt. Tas, ka mēs vidi neapdomīgi pametām novārtā, noveda pie šīm bīstamajām klimata pārmaiņām. Tas nav tikai vides jautājums, un tas nav tikai ekonomisks jautājums, bet arī starptautiskā sociālā tiesiskuma jautājums. Es pievienojos saviem kolēģiem, atbalstot aicinājumus Eiropai izvirzīt reālu finansēšanas piedāvājumu jaunattīstības pasaulei, kas palīdzētu cīnīties ar klimata pārmaiņām, lai izvestu no strupceļa pašreizējās sarunas.

Šim jābūt jaunam un papildu finansējumam (esošos solījumus par 0,7 % nedrīkst aiztikt), un tam jābūt pietiekami atbilstošam, lai ļautu jaunattīstības valstīm cīnīties ar klimata pārmaiņām, kā arī veikt mazināšanas un pielāgošanās pasākumus. Daži saka, ka mēs nevaram atļauties šādu jaunu finansējumu. Tomēr, kad bankas lūdza, vairums valdību, tostarp Īrijas valdība, ātrāk nekā vajadzētu piešķīra tām miljardus no nodokļu maksātāju naudas. Mūsu ekonomika atlabs, bet vide — nē...

Vasīlica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Klimata pārmaiņas rada vienus no visnopietnākajiem draudiem ne tikai videi, bet arī ekonomikai un sabiedrībai. Ražība svārstās no gada uz gadu, jo to spēcīgi ietekmē galēju klimata apstākļu dažādība. Tam ir ietekme uz visām ekonomikas nozarēm, bet lauksaimniecība ir visneaizsargātākā.

Es uzskatu, ka šo problēmu jārisina divos veidos:

- attiecībā uz visvairāk skartajām teritorijām nepieciešams rīcības plāns, kurš ietver: tādu augu šķirņu izmantošanu, kuras ir noturīgas pret jaunajiem klimata apstākļiem, lauksaimniecības darbību kalendāra pielāgošanu jaunajiem apstākļiem, apmežošanu, siltumnīcu celtniecību, lauksaimniecības ūdens resursu apsaimniekošanu un piesārņoto augšņu apstrādi, lai tās padarītu videi labvēlīgākas;

- otram pasākumam jāklūst par nākotnes plānu, kura mērķis ir klimata pārmaiņu cēloņu novēršana, veicinot globālo ekonomiku, pamatojoties uz oglekļa emisiju samazināšanu, līdzekus ar enerģijas drošības veicināšanu.

Es arī uzskatu, ka ir svarīgi izstrādāt stratēģiju dabas katastrofu novēršanai un pārvaldīšanai, jo sausums un plūdi ir bieži notikuši pēdējos 10 gados, negatīvi ietekmējot gan lauksaimniecisko ražošanu, gan floru un faunu.

Es visnotaļ atbalstu Eiropas Savienības vadošo nostāju cīņā pret klimata pārmaiņām. Tai nebūtu jāklūst par otro svarīgāko lietu pašreizējo ekonomisko grūtību ietekmē.

Adam Gierek (S&D), rakstiski. – (PL) Piecus gadus esmu bijis liecinieks tam, kā šeit, Eiropas Parlamentā, noteikta cilvēku grupa, kas savervēta no visām politiskajām grupām, bet galvenokārt no zaļajiem un sociālistiem, ir uzkurinājusi bezprecedenta histēriju par klimatu. Šī histērija tiek gudri uzturēta Komisijas priekšsēdētāja un arī bijušā Parlamenta priekšsēdētāja runās, norādot mums uz neiedomājamām kataklizmām, kuras, kā viņi apgalvo, notiks klimata pārmaiņu rezultātā.

Cilvēki, kuru uzskati šajā jautājumā ir racionāli, tiek apsūdzēti morālo principu trūkumā un vienkārši — kā tas bija gadījumā ar mani šodien — netiek laisti pie vārda „demokrātiskā” veidā. Ekonomiskie lēmumi Klimata un enerģētikas paketē, kurus pieņēma, pamatojoties uz ne pārāk ticamu hipotēzi par klimata pārmaiņu cēloni, ir ne tikai ciniska pīrgāšanās par veselo saprātu, bet arī nākotnes ekonomiskās katastrofas un civilizācijas

apvērsuma zīme. Mums jāpieprasa godīga apspriešana, kas balstīta uz visiem objektīvās zinātnes pasaules viedokļiem par pašreizējām klimata pārmaiņām, to cēloņiem un galvenokārt to seku risināšanas metodēm.

Zita Gurmai (S&D), rakstiski. – (HU) Lai nodrošinātu panākumus cīņā pret klimata pārmaiņām, Kopenhāgenā jāpanāk vērēnīgs, vispārējs globāls nolīgums. Finansējuma jautājums ir kļuvis par stūrakmeni nolīgumam Kopenhāgenā. Katrai valstij jāveic ieguldījums cīņas pret klimata pārmaiņām finansēšanā saskaņā ar saviem līdzekļiem un ekonomisko potenciālu. Eiropas Savienībai ir svarīga nozīme klimata programmas finansēšanā, attiecībā uz kuru tā uzņemas saistības. Saskaņā ar aplēsēm par atbalsta sniegšanu jaunattīstības valstīm un pamatojoties uz aprēķiniem laika posmam no 2010. līdz 2012. gadam, finansējumam nepieciešamie EUR 5–7 miljardi gadā veidos ievērojamu slogu gan ES, gan valstu budžetiem.

Tomēr attiecībā uz pēdējo punktu es uzskatu, ka ir svarīgi, lai Eiropas Savienība, apsverot, kā sadalīt finanšu slogu, kuru radīs tās turpmākās starptautiskās klimata finansēšanas saistības, ņem vērā katras dalībvalsts ekonomisko potenciālu un ražīguma ierobežojumus. Es arī uzskatu, ka katram Eiropas iedzīvotājam ir jāpiedalās cīņā pret klimata pārmaiņām, un tāpēc nepieciešamas vispārējas enerģijas taupīšanas kampaņas.

Edit Herczog (S&D), rakstiski. – (HU) Ir skaidrs, ka mūsdienās starp briesmām, kas apdraud Zemi, vislielāko problēmu rada siltumnīcefekta gāzes, galvenokārt oglekļa dioksīda emisijas. Kamēr valdošajās politiskajās aprindās tas pašlaik var izskatīties pēc ideoloģiskām debatēm, šis jautājums nosaka ierobežojumus ekonomiskām iespējām un attīstībai, paredzot turpmākus ieguldījumus šajās jomās. Kad mēs Eiropas Parlamentā runājam par klimata pārmaiņām un gatavošanos Kopenhāgenas konferencei, mēs nedrīkstam aizmirst, ka enerģētikas un klimata paketes pieņemšana lika pamatus Eiropas enerģētikas politikai, kas veicina ne tikai konkurētspējas pieaugumu un piegāžu drošības stiprināšanu, bet arī energoefektivitāti, videi labvēlīgas enerģijas ražošanu un patērētāju interešu aizstāvēšanu. Trešā enerģētikas pakete radīja iespēju no tirgus perspektīvas, un klimata pakete — no normatīvā regulējuma perspektīvas, lai arvien jauni investori un uzņēmēji ienāktu Eiropas enerģētikas tirgū. Tas ir nozīmīgi Eiropas klimata pārmaiņu politikai un Kopenhāgenas konferences mērķiem. Mums nepieciešams jauns ieguldījums enerģētikā, jaunas inovatīvas tehnoloģijas un jauni uzņēmumi. Visbeidzot, mēs varam panākt ievērojamu oglekļa dioksīda emisiju samazinājumu gan Eiropas, gan globālā līmenī tikai tad, ja mēs izstrādājam un īstenojam jaunas tehnoloģijas. Eiropas nesēn pieņemtie lēmumi to veicina. Mums jāturpina virzīties pa šo ceļu.

Marian-Jean Marinescu (PPE), rakstiski. – (RO) Nolīguma panākšana Kopenhāgenā dos nepieciešamo stimulu, lai saskaņotu klimata pārmaiņu sakarībā veicamās darbības globālā līmenī. Klimata krīzei jābūt neatraujami saistītai ar ekonomisko krīzi. Tas sniedz iespēju virzīties no ekonomikas, kas nav ilgtspējīga un ir balstīta uz ierobežotiem dabas resursiem, uz ilgtspējīgu ekonomiku. Papildus energoapgādes drošības un energoefektivitātes stratēģijas veicināšanai Eiropai jāizstrādā plāns attiecībā uz ieguldīšanu jaunās enerģētikas tehnoloģijās. Zaļo tehnoloģiju veicināšana Kopienas līmenī ietver ne tikai alternatīva risinājuma atrašanu enerģētikas krīzei, bet arī ekonomiskās izaugsmes veicināšanu un jaunu darba vietu radīšanu. No otras puses, nolīguma sasniegšana Kopenhāgenā piedāvā iespēju veicināt turpmākas saites starp ES emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu un reģionālajām vai federālajām tirdzniecības sistēmām ASV un citās valstīs, kas uztur šāda veida vai līdzīgas sistēmas. Un, visbeidzot, ES ir jāpieņem vienota nostāja attiecībā uz savu vadošās nozīmes saglabāšanu sarunās. Tai arī jābūt aktīvi iesaistītai esošo partnerattiecību stiprināšanā klimata nozarē ar jaunattīstības valstīm, kā arī jaunu partnerattiecību dibināšanā, kur tās vēl nepastāv.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Pusotru mēnesi pirms augstākā līmeņa sanāksmes Kopenhāgenā un ņemot vērā neizbēgamās klimata pārmaiņas, pasaule gaida no mums īpašu rīcību — rīcību, kas apliecina atbildību un rūpīgas pārdomas par kopīgu darbu cilvēku un viņu drošības vārdā. Mēs visi esam iepazinušies ar Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes ziņojumiem, kuros skaidri apgalvots, ka lielākā daļa pēdējos 50 gados novērotās sasīšanas ir cilvēka darbības rezultāts. Klimata jautājumi ir kļuvuši par ģeopolitisku un ekonomisku prioritāti 21. gadsimtā, par prioritāti, kura prasa lēmumus, kas ir gan drosmīgi, gan balstīti uz ilgtermiņa pasākumiem.

Lai panāktu pasaules vienprātību, ir jāpanāk vienošanās par klimatu, kuras veidos jaunus siltumnīcefekta gāzu samazināšanas modeļus pēc 2012. gada. Kioto protokols bija pirmais solis pasaules valdību nostājas mainīšanā attiecībā uz jautājumu par vides aizsardzību. Mums jāturpina domāt šādā veidā. Tomēr mēs nevaram aprobežoties ar tādu attīstīto valstu kā ASV un Ķīna siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu.

Ir būtiski atbalstīt mazākas, nabadzīgākas valstis, kurām ir problēmas ar alternatīvo, zaļo enerģijas avotu ieviešanu. Tas nav tikai jautājums par finansiālo atbalstu, bet arī par izglītību un pieredzes apmaiņu attiecībā uz zaļās ekonomikas veidošanu. Pieņemot lēmumus, mums jādomā arī par iedzīvotājiem. Mums tie jāinformē

un jāizglīto, kā arī jāpārlicina ieguldīt vides aizsardzībā. Kā visos politiskajos pasākumos drošības jomā, iedzīvotāju atbalsts un sadarbība ir nepieciešama.

Sirpa Pietikäinen (PPE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, jauni pētījuma par klimata pārmaiņu attīstību rezultāti tiek saņemti katru dienu, un tie vēsta, ka pārmaiņas virzās uz priekšu visu laiku un ātrāk, nekā iepriekš tika prognozēts. Ja mēs vēlamies nosargāt Zemi tādā stāvoklī, pie kāda esam šeit pielāgojušies, mums būs jāizveido oglekļa emisijas neradošu ekonomiku līdz 2050. gadam. Ņemot vērā šos pētījumus, ES klimata mērķus nevar saukt par pārāk vērienīgiem. Ikviens zina, cik nopietna ir šī problēma. Tomēr vēl arvien tiek tērēts laiks, lai debatētu par to, vai mēs esam vai neesam pilnīgi pārliecināti, ka cilvēki ir radījuši klimata pārmaiņas. Šī nevēlēšanās veikt pareizas darbības ir neizprotama, īpaši tāpēc, ka mēs jau ilgu laiku zinām, kā īstenot pārmaiņas, un mēs esam iepazinušies ar tehnoloģijām, kas tam nepieciešamas, tajā pašā laikā uzlabojot dzīves kvalitāti ar šo jauno tehnoloģiju palīdzību. Šai bezdarbībai ir psiholoģisks skaidrojums. Daži no mūsu uzvedības modeļiem neatļauj cīnās pret pārmaiņām, bet citi mainās tikai ļoti lēni. Vienīgā problēma ir tāda, ka mums nav palicis laika. Viens no šī gada lielākajiem jautājumiem ir par ES gatavību strādāt apņēmīgi, lai nodrošinātu, ka Kopenhāgenā panāktais nolīgums ir atbilstošs klimata problēmai. Eiropas Savienībai skaidri jāuzņemas saistības samazināt emisijas par 30 % līdz 2020. gadam un par 80 % līdz 2050. gadam. Nolīguma daļa būs ES ticams solījums par palīdzību jaunattīstības valstīm, kura ietvers informācijas un tehnoloģiju nodošanu, kā arī atbilstošas naudas summas atbalstam.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Turpmākajos 50 gados klimata pārmaiņām būs būtiska ietekme uz svarīgām ekonomikas nozarēm, tādām kā lauksaimniecība, enerģētika, transports, ekosistēmas, tūrisms un veselības aizsardzība.

Klimata pārmaiņas ietekmēs arī mājsaimniecības, uzņēmumus un noteiktas sabiedrības daļas, īpaši vecus cilvēkus, cilvēkus ar invaliditāti un ģimenes ar zemiem ienākumiem. ES ir apņēmusies veikt tūlītējas darbības, lai samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas. Tomēr ar siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu nepietiek, lai mazinātu klimata pārmaiņu ietekmi. Papildu darbība ir nepieciešama, lai šo problēmu risinātu īsā laika posmā.

Paredzams, ka klimata pārmaiņu sekas būs nozīmīgākas nekā tika prognozētas un tās izpaudīsies, neraugoties uz to mazināšanas nolūku īstenojamiem pasākumiem. Tāpēc ir nepieciešami pasākumi, kas stiprinātu dabīgo un sociālo sistēmu pretestību klimata pārmaiņu ietekmei, citiem vārdiem sakot, pielāgošanās politika.

Šo politiku piemēro ES, bet politika ir nepieciešama arī globālā līmenī. Tāpēc Kopenhāgenas konferencei jāgūst starptautiski panākumi. Mums nepieciešams globāls solidaritātes pakts zaļās ekonomikas attīstībai, veicinot noteiktas tīras tehnoloģijas, kuras garantēs darba vietas, kā arī aizsargās vidi un iedzīvotāju veselību.

Pavel Poc (S&D), rakstiski. – (CS) ES ir pasaules līderis cīņā pret klimata pārmaiņām. Šis stāvoklis nepārprotami uzliek mums atbildību sniegt palīdzību jaunattīstības valstīm. Kad mēs sniedzam palīdzību, mums jābūt pilnīgi atbildīgiem par tās sekām. Ja jaunattīstības valstīm tiks katru gadu piešķirti EUR 30 miljardi klimata pārmaiņu ietekmes mazināšanas pasākumiem, tad šī pasākuma mērķim jābūt klimata tiesiskumam un solidaritātei. Mēs nevaram pieļaut mērķi vai iznākumu, kas radītu jaunu spriedzi jaunu sociālo un politisko attīstības izkropļojumu rezultātā. Saikne starp jaunattīstības valstīm un attīstīto pasauli ir sarežģīta. Piešķirot līdzekļus, mums jāraugās uz visiem iespējamajiem attīstības atbalsta ietekmes veidiem, tostarp politiskām sekām un sekām, kas saistītas ar iedzīvotājiem. Līdzekļu lielākā daļa jānovirza izglītības un informācijas sabiedrības atbalstīšanai. Pat Eiropas Parlamentā visi nav pārliecināti, ka klimata pārmaiņas ir patiesš drauds. Ja sapratnes par klimata pārmaiņu realitāti un to sekām nebūs mērķa valstīs, mūsu palīdzība nebūs nekas cits kā kukulis, ko mēs maksājam par savu labklājību to valstu valdībām, kuru iedzīvotājiem trūkst šādas labklājības. Ja ES vērienīgos mērķus pienācīgi neuztver citas lielākās iesaistītās puses — ASV, Ķīna, Indija un dienvidu un Centrālamerikas valstis — ES būs jākoncentrējas uz savu iekšējo pielāgošanās pasākumu un mehānismu stiprināšanu, īpaši saistībā ar ES iedzīvotāju veselības aizsardzību un drošību.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), rakstiski. – Sarunas Kopenhāgenā par jaunattīstības valstu finansēšanu būs izšķirošas, lai šī augstākā līmeņa sanāksme būtu veiksmīga. Dažas Āfrikas valstis jau ir paziņojušas, ka nevarēs piedalīties tādā darījumā, kāds mums nepieciešams Kopenhāgenā, ja tas neietvers atbilstošus pasākumus mazināšanas un pielāgošanās finansēšanai jaunattīstības valstīs. Ir divi galvenie punkti — pirmkārt, publiskajam finansējumam, kuru piešķir šīm jaunattīstības valstīm, jābūt jaunam, papildu finansējumam, un to nedrīkst izsniegt no esošajiem atbalsta budžetiem. Otrkārt, šajā sakarā var izmantot ne tikai publisko finansējumu; papildus tieši sniegtajam atbalstam var veikt pasākumus, kas veicina privātā sektora ieguldījumu zemu oglekļa emisiju valstīs. Apjoms, kādā privātais sektors vēlas ieguldīt jaunattīstības valstīs atkarīgs no starptautiskajiem nolīgumiem par emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu. Nolīgumi par šo jautājumu nodrošinās

saskaņotu un stabilu politiku, kas privātajam sektoram sniegs pārlicību, lai pienācīgi ieguldītu jaunattīstības valstīs. Tādējādi par sarunu mērķi jāizvirza gan vispārējas saistības attiecībā uz publisko finansējumu, gan konkrēti pasākumi, lai nodrošinātu privātā sektora ieguldījumus.

(Sēdi pārtrauca plkst. 11.55 un atsāka plkst. 12.00)

SĒDI VADA: G. PITTELLA

Priekšsēdētāja vietnieks

6. Kļūdu labojums (Reglamenta 216. pants) (sk. protokolu)

7. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir balsojums.

(Balsojuma rezultāti: sk. protokolu)

7.1. Starptautiskās Atjaunojamo energoresursu aģentūras (IRENA) Statūti (A7-0026/2009, Herbert Reul) (balsošana)

7.2. Novecojuši Padomes tiesību akti kopējās lauksaimniecības politikas jomā (A7-0018/2009, Paolo De Castro) (balsošana)

7.3. Laboratorijas testēšanas uzdevumu deleģēšana (A7-0017/2009, Paolo De Castro) (balsošana)

7.4. Akcīzes nodokļa likmes samazināšana Madeirā un Azoru salās (A7-0039/2009, Danuta Maria Hübner) (balsošana)

7.5. Savvaļas putnu aizsardzība (kodificēta versija) (A7-0024/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (balsošana)

7.6. Iekārtas, kurās izmanto gāzveida kurināmo (kodificēta versija) (A7-0025/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (balsošana)

7.7. Audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšana (kodificēta versija) (A7-0029/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (balsošana)

7.8. Darba ņēmēju aizsardzība pret azbesta iedarbību (kodificēta versija) (A7-0033/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (balsošana)

7.9. No trešām valstīm ievestu dzīvnieku veterināro pārbaūžu organizēšana (kodificēta versija) (A7-0028/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (balsošana)

7.10. Tīkls grāmatvedības datu savākšanai par ienākumiem un saimniecisko darbību lauku saimniecībās (kodificēta versija) (A7-0031/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (balsošana)

7.11. Dzīvnieku veselības nosacījumi, ar ko reglamentē mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecību kopienā un to ieviešanu no trešām valstīm (kodificēta versija) (A7-0027/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (balsošana)

7.12. Liellopu sugu tīršķirnes vaislinieki (kodificēta versija) (A7-0032/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (balsošana)

7.13. Eiropas Kopienas un Maurīcijas nolīgums par īstermiņa vīzu atcelšanu (A7-0019/2009, Simon Busuttil) (balsošana)

7.14. Eiropas Kopienas un Seišelu salu nolīgums par īstermiņa vīzu atcelšanu (A7-0012/2009, Simon Busuttil) (balsošana)

7.15. Eiropas Kopienas un Barbadosas nolīgums par īstermiņa vīzu atcelšanu (A7-0013/2009, Simon Busuttil) (balsošana)

7.16. Eiropas Kopienas un Sentkitsas un Nevisas nolīgums par īstermiņa vīzu atcelšanu (A7-0014/2009, Simon Busuttil) (balsošana)

7.17. Eiropas Kopienas un Antigvas un Barbudas nolīgums par īstermiņa vīzu atcelšanu (A7-0015/2009, Simon Busuttil) (balsošana)

7.18. Eiropas Kopienas un Bahamu salu nolīgums par īstermiņa vīzu atcelšanu (A7-0016/2009, Simon Busuttil) (balsošana)

7.19. Budžeta projekta grozījumi 9/2009: zemestrīce Itālijā (A7-0023/2009, Jutta Haug) (balsošana)

7.20. Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda līdzekļu izmantošana: Vācija – telekomunikāciju nozare (A7-0022/2009, Reimer Böge) (balsošana)

7.21. Pieprasījums atcelt Marek Siwiec deputāta imunitāti (A7-0030/2009, Diana Wallis) (balsošana)

7.22. Novērtēšanas mehānisma izveide Šengenas acquis piemērošanas uzraudzībai (A7-0035/2009, Carlos Coelho) (balsošana)

- Pēc balsojuma par Komisijas priekšlikumu.

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vakar mans kolēģis Komisijas priekšsēdētāja vietnieks Barrot kungs uzsvēra, ka priekšlikumu mērķis ir „kopieniskot” novērtēšanas mehānismu un padarīt to efektīvāku, vienlaikus uzturot savstarpēju uzticību starp dalībvalstīm.

Komisija ir pārliecināta, ka Parlamentam jāiesaistās Šengenas novērtēšanā, kas pašlaik nenotiek. Iedzīvotājiem jāļauj piekļūt šīs novērtēšanas rezultātiem.

Tomēr saskaņā ar spēkā esošajiem līgumiem nav iespējams iesaistīt Parlamentu ar koplēmuma procedūras starpniecību. Tāpēc Komisija aizstāv savus priekšlikumus, pamatojoties uz spēkā esošajiem līgumiem.

Tomēr pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā lietu izskatīs vēlreiz, un, pienākot laikam, Komisija lems, ko uzskata par vispiemērotāko ierosinātā mehānisma tiesisko pamatu, kā arī iesaistīs Eiropas Parlamentu tik plaši, cik iespējams.

Tāpēc Komisija varēja iesniegt grozītus vai jaunus priekšlikumus atkarībā no situācijas.

Carlos Coelho, referents. – (PT) Es pateicos par Eiropas Komisijas sniegtajiem skaidrojumiem, bet vēlos atgādināt Parlamentam, kā tika noskaidrots debatēs, ka, lai gan Eiropas Parlamenta Juridiskais dienests atzina Komisijas iniciatīvas tiesiskā pamata likumību, tas arī norādīja, ka, pamatojoties uz spēkā esošo līgumu,

Eiropas Komisija būtu varējusi pieņemt šo pašu iniciatīvu, pamatojoties uz tiesisko formulējumu saskaņā ar Eiropas Parlamenta koplēmuma pilnvarām.

Tā kā tas nenotika, es ierosinu, ka iniciatīva jānosūta atpakaļ Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai, lai Komisija var pārskatīt savu iniciatīvu. Tad termiņā, kas noteikts Reglamenta 56. pantā, mēs Parlamentā gaidīsim Komisijas iniciatīvu, kura ievēro koplēmumu un dod Parlamentam pilnvaras, kas tam pienākas, lai iejauktos ar nolūku nodrošināt lielāku drošību Šengenas zonā.

Priekšsēdētājs. – Paldies, *Coelho* kungs. Nav nepieciešamības balsot par šo pieprasījumu, jo, ja Komisija ir nolēmusi uzturēt savu priekšlikumu, šo priekšlikumu automātiski nosūta atpakaļ komitejai, kā to aicināja darīt *Coelho* kungs.

7.23. Novērtēšanas mehānisma izveide Šengenas *acquis* piemērošanas pārbaudei (A7-0034/2009, Carlos Coelho) (balsošana)

- *Pēc balsojuma par Komisijas priekšlikumu.*

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, scenārijs ir tāds pats. Tāpēc Komisijas nostāja ir identiska.

Priekšsēdētājs. – Labi, es uzskatu, ka acīmredzot šis otrais ziņojums arī tiks nosūtīts atpakaļ komitejai, jo Eiropas Komisija ir nolēmusi uzturēt savu priekšlikumu.

8. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

- **Ziņojums: Simon Busuttil (A7-0013/2009)**

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es atbalstīju ziņojumu par Bahamu salām, Barbadosu, Sentkitsu un Nevisu un Seišelu salām. Šajos ziņojumos man patīk tādi elementi kā līgumu birokrātisko procesu pārvarēšana, iedzīvotāju pārvietošanās brīvība un visiem šiem pasākumiem nepieciešamais abpusējais raksturs.

Tomēr, saglabājot vislielāko cieņu pret šīm patstāvīgajām valstīm, kuras ir mūsu draugi, es vēlētos izmantot labās attiecības, ko apliecina minētie līgumi, lai palīdzētu šīm, kā jau minēju, patstāvīgajām valstīm — mūsu draugiem, iegūt imunitāti pret pandēmiju, kas ir vēl nāvējošāka par gripu, proti, „nodokļu paradīzēm”. Šis jautājums jau ir apspriests G20 un daudzos citos forumos.

Diemžēl „nodokļu paradīzes” ļoti lielā mērā ir veicinājušas ekonomisko krīzi, kurā mēs pašlaik atrodamies. Lai izskaustu aktīvākās „nodokļu paradīzes”, tiek veikti zināmi pasākumi, tomēr nebūsim naivi. Var parādīties citas „nodokļu paradīzes”.

Spānijas ziņu dienesti ziņo par *Gürtel* lietu — ne tikai par milzīgu korupcijas, bet arī kapitāla aizplūšanas tīklu. Komisijas un Padomes locekļi, tādēļ izmantosim šo līgumu sniegtās priekšrocības, lai uzstātu uz minētās imunitātes radīšanu, kas mums ātrāk vai vēlāk ir jāpieprasa, lai īstenotu plašāku un radikālāku politiku cīņā pret „nodokļu paradīzēm”.

- **Ziņojums: Carlos Coelho (A7-0034/2009)**

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, pēc Šengenas līguma noslēgšanas lielākajā daļā Eiropas Savienības dalībvalstu teritorijas notika kvalitatīvas pārmaiņas. Lai gan kopš šī līguma stāšanās spēkā ir aizritējis tik neilgs laiks, mēs bieži aizmirstam, kāda bija Eiropa, kad tajā pastāvēja robežas, un ar pārvietošanos no vienas uz otru valsti saistītās grūtības. Šengenas līgums ir vēl viens panākums mūsu integrācijas procesā, tomēr tas ir saistīts arī ar lielu atbildību. Par lielu daļu mūsu sauszemes robežu atbildību ir uzņēmušās jaunās dalībvalstis.

Līdzās pozitīviem aspektiem pastāv arī negatīvas iezīmes, jo ir noteikti būtiski ierobežojumi saistībā ar to valstu iedzīvotāju pārvietošanos, kurām ir kopīga robeža ar ES — tas galvenokārt attiecas uz jaunajām dalībvalstīm, piemēram, Poliju un Latviju. Šo grūtību rezultātā ir radušies nopietni ierobežojumi saistībā ar pārvietošanos pāri mūsu austrumu robežām. Ir izveidojies jauns dalījums, sava veida barjera starp valstīm,

kurām ir bijušas ciešas attiecības, kas izriet no kopīgas vēstures, ģimenes saitēm un galvenokārt no fakta, ka tās ir kaimiņvalstis.

Atbilstoši Šengenas līguma noteikumiem ir ieviesta vienota iekšējās kontroles sistēma, un Eiropas Savienības dalībvalstīs, kas ir parakstījušas šo līgumu, to piemēro attiecīgie dienesti. Tomēr šķiet, ka šī kontroles sistēma tiek piemērota pārspīlēti stingri, neveicinot pozitīvu Eiropas Savienības vienotības tēlu.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

- Ziņojums: Herbert Reul (A7-0026/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu. Es pilnībā atbalstu Eiropas Kopienas pievienošanas Starptautiskās Atjaunojamo energoresursu aģentūras (IRENA) Statūtiem. Šīs organizācijas galvenais mērķis ir izplatīt labāko praksi atjaunojamo energoresursu avotu jomā ES un pasaulē. Aģentūras Statūtos ir noteikts, ka tā veicinās un atbalstīs atjaunojamo resursu izmantošanu visā pasaulē.

Pievienojoties šīs aģentūras Statūtiem, Kopienai būs tieša un labāka piekļuve informācijai par pasākumiem, kas tiek veikti atjaunojamās enerģijas nozarē Eiropā un pasaulē. Vienlaikus locekļa statuss Kopienai ļaus labāk novērot dalībvalstu panākumus 2020. gada mērķa sasniegšanā atjaunojamo energoresursu avotu jomā.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – Es atbalstīju šo ziņojumu. Šobrīd ne Eiropas, ne pasaules mērogā nepastāv saskaņota atjaunojamās enerģijas stratēģija. Šī iemesla dēļ starp valstīm, kuras atjaunojamās enerģijas jomā ir guvušas būtiskus panākumus, un valstīm, kuras aizvien šajā jomā atpaliek, pastāv liela plaisa.

Ja mēs vēlamies paātrināt atjaunojamo energoresursu īpatsvara palielināšanas procesu, dažādām valstīm būtu jārikojas saskaņoti, un vadošajām valstīm būtu jādalās ar to pozitīvo praksi. Manuprāt, minētā aģentūra uzsāktu šo mērķu īstenošanu un sniegtu jaunu stimulu un virzienu atjaunojamo energoresursu jomā kopumā.

Maria da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atbalstu faktu, ka Eiropas Kopiena tagad ir pārstāvēta Atjaunojamo energoresursu aģentūrā (IRENA). Atjaunojamo energoresursu aģentūras mērķis ir visa veida atjaunojamās enerģijas ieviešanas un ilgtspējīgas izmantošanas veicināšana, ņemot vērā atjaunojamo energoresursu ieguldījumu vides saglabāšanā, klimata aizsardzībā, ekonomikas izaugsmei un sociālajā kohēzijā (īpaši nabadzības mazināšanā un ilgtspējīgā attīstībā), energoapgādes pieejamībā un drošībā, reģionālajā attīstībā un atbildības veicināšanā starp paaudzēm.

Aģentūras mērķis ir arī tehnisku, finanšu un politisku konsultāciju sniegšana jaunattīstības valstīm, tādējādi atbalstot to pārejas procesu uz sabiedrību ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni.

Atjaunojamo energoresursu izmantošana ir viens no galvenajiem ES klimata un enerģētikas tiesību aktu paketes mērķiem. Šī aģentūra veicinās paketes mērķu sasniegšanu, īpaši mērķi līdz 2020. gadam palielināt izmantoto atjaunojamo energoresursu īpatsvaru līdz 20 % no visa enerģijas patēriņa.

David Casa (PPE), rakstiski. – IRENA oficiāli tika izveidota 2009. gada 26. janvārī. Šīs organizācijas mērķis ir kļūt par centru, lai veicinātu strauju pāreju uz atjaunojamu energoresursu izmantošanu. Šīs organizācijas Statūti ir parakstīti. Ir būtiski, lai šī organizācija uzsāktu darbu pēc iespējas drīzāk. Es atbalstu Statūtu, ar kuriem tiks ieviestas nepieciešamās, un tādēļ atbalstīju ziņojumu.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es atbalstu Eiropas Kopienas pievienošanas Starptautiskās Atjaunojamo energoresursu aģentūras Statūtiem. Starptautiskās Atjaunojamo energoresursu aģentūras mērķis ir kļūt par izcilības centru atjaunojamo energoresursu jomā, iegūstot iespēju palīdzēt valdībām izmantot atjaunojamās energoresursus, izplatīt tehniskās zināšanas un nodrošināt apmācību šajā jomā. Tādējādi ir vēlams, lai Kopiena būtu pārstāvēta iestādē, kuras mērķi atbilst Kopienas kompetences jomām un kuras Statūtos jau ir parakstījušas 20 dalībvalstis.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Portugāle ir sestā no enerģijas atkarīgākā valsts ES 27 vidū, tādējādi investīcijas videi nekaitīgā tehnoloģijā ir ļoti būtiskas.

Es atbalstu valsts atjaunojamo energoresursu plānu, ar īpašu uzsvāri uz vēja enerģiju, viļņu enerģiju (ņemot vērā Portugāles piekrastes nodrošinātos īpašos apstākļus), saules siltuma un fotoelektrisko enerģiju un mikroģenerāciju.

Es atbalstu arī metožu, tehnoloģiju un stratēģiju izpēti un izstrādi pārpalikušās atjaunojamās enerģijas uzglabāšanai.

Es iestājos par energoresursu politiku, kuras ietvaros tiek ņemtas vērā ekonomikas problēmas un vajadzības sociālajā jomā, veicinot ilgtspējīgu attīstību un neradot tādas vides izmaksas, kas būs jāsedz nākamajām paaudzēm.

Mani vienmēr ir nodarbinājis jautājums par mūsu atkarības ierobežošanu no enerģijas, un esmu pārliecināts, ka risinājums ir atbalsts atjaunojamajiem energoresursiem un to attīstība, tādēļ es atzinīgi vērtēju faktu, ka Portugāle ir Atjaunojamo energoresursu aģentūras (IRENA) dibinātājlocekle.

Tas arī ir iemesls, kādēļ es atbalstu Atjaunojamo energoresursu aģentūras (IRENA) Statūtu apstiprināšanu no Eiropas Kopienas puses.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Balsojot par šo ziņojumu, es vēlos uzsvērt šīs starptautiskās organizācijas izveides nozīmību, kas veicinās un atbalstīs atjaunojamo resursu izmantošanu visā pasaulē, ņemot vērā ieguvumus, kādus šo resursu izmantošana var sniegt vides un klimata aizsardzībā, ekonomiskajā izaugsmē un sociālajā kohēzijā, tostarp nabadzības mazināšanā, kā arī energoapgādes drošībā un reģionālajā attīstībā.

2009. gada janvārī Bonnā notikušajā konferencē Rumānijai, kas bija pirmā valsts, kura reģistrējās, tika piešķirts pirmās sesijas priekšsēdētāja vietnieka pienākums. Rumāniju arī uzaicināja pievienoties IRENA administratīvajai komitejai — galvenajai iestādei, kas uz laiku veic Aģentūras sekretariāta pienākumus — līdz brīdim, kad Aģentūra sāks pienācīgi darboties. Pašlaik Statūtus ir parakstījušas 137 valstis, ieskaitot 24 ES dalībvalstis.

- Ziņojums: Paolo De Castro (A7-0018/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es atbalstīju priekšlikumu Padomes regulai, ar ko atceļ dažus novecojušus Padomes tiesību aktus kopējās lauksaimniecības politikas jomā, jo tiesību aktus, kas ir zaudējuši savu nozīmīgumu, jāsvītro no *acquis communautaire*, lai uzlabotu Kopienas tiesību aktu pārredzamību un juridisko noteiktību, ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas lēstāžu nolīgumu par labāku tiesību aktu izstrādi. Šo apņemšanos Komisija apstiprināja savā paziņojumā „Vienkāršota KLP Eiropai — ieguvums visiem”; es Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas vārdā esmu atbildīgs par Eiropas Parlamenta atskaiti par šo paziņojumu. Tādējādi saskaņā ar šo stratēģiju ir lietderīgi atcelt tādus spēkā esošus tiesību aktus, kuru darbība ir zaudējusi faktisku nozīmi.

David Casa (PPE), rakstiski. – Saistībā ar Eiropas tiesību aktu lielo skaitu ir būtiski efektīvā veidā atcelt visus nelietojamos tekstus. ņemot vērā iepriekšminēto, es atbalstīju šo ziņojumu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Es uzskatu, ka visiem kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) dalībniekiem ir svarīgi būt informētiem par spēkā esošo tiesisko regulējumu un konkrētajā situācijā piemērojamajiem noteikumiem.

Es piekrītu, ka juridiskās skaidrības labad novecojušie tiesību akti Kopienas tiesiskās sistēmā nevar palikt spēkā uz nenoteiktu laiku.

Ņemot vērā KLP fundamentālo nozīmi Eiropas Savienības valdībām un iedzīvotājiem, esmu pārliecināts, ka šai politikai attiecībā uz tās piemērošanu un spēkā esošajiem noteikumiem ir jābūt pēc iespējas vienkāršākai un skaidrākai.

KLP ir galvenā nozīme Eiropas Savienības dzīvē, tai ir milzīga praktiska vērtība, un šī politika nevar būt vairs nepiemērojamu noteikumu, regulu, tiesību aktu un lēmumu jūklis — pretējā gadījumā šī politika nebūs efektīva.

Ņemot vērā visu iepriekšminēto, es atbalstu Komisijas priekšlikumu atcelt novecojušus tiesību aktus kopējās lauksaimniecības politikas jomā.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Balsošanai izvirzītais jautājums attiecas uz Eiropas Savienības iestāžu vajadzību atcelt Padomes tiesību aktus, kas laika gaitā un attīstoties tehnoloģijām ir novecojuši un neatbilst pareizai Eiropas Savienības darbībai. Šis balsojums ir saistīts ar konkrētiem Padomes tiesību aktiem kopējās lauksaimniecības politikas jomā. Es uzskatu, ka zināmus KLP aspektus jau sen bija nepieciešams pārskatīt. Īstenojot politiku pareizi un Eiropas iedzīvotāju labā, tās ietvaros izstrādātajiem tiesību aktiem ir jābūt mūsdienu lauksaimniecības situācijai atbilstošiem. Tāpat esmu pilnībā pārliecināts, ka ir jārikojas, lai atbrīvotu Eiropas Savienību no Eiropas iedzīvotāju vidū valdošā birokrātiskā tēla. Šāda veida tiesību akti tikai rada apjukumu, un tie neveic nekādu faktisku uzdevumu. Tādi ES aspekti negatīvi ietekmē ES tēlu iedzīvotāju

vidū un neveicina viņu sadarbību ar ES. Noslēgumā jāmin, ka esmu pilnībā pārliecināts, ka, ja Eiropas Savienība vēlas saglabāt savu nozīmi, vienmēr ir jāatbalsta tās tiesību aktu un politiku modernizācija.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Ar lielu prieku atbalstīju lēmuma pieņemšanu par regulu, ar ko atceļ dažus novecojušus Padomes tiesību aktus KLP jomā, jo mēs turpinām saņemt komentārus, ka ES ir pārāk daudz tiesību aktu, kas negatīvi ietekmē pareizu tirgus ekonomikas funkcionēšanu. Tas jo īpaši attiecas uz KLP, kurā, neraugoties uz daudziem ieviestajiem vienkāršojumiem un virkni atceltu noteikumu, daudzi nevajadzīgi tiesību akti aizvien vēl ir spēkā.

Daudziem no šiem tiesību aktiem vairs nav juridiskas iedarbības, bet citu tiesību aktu saturs ir ietverts vēlāk izstrādātos dokumentos. Tas mūsu lauksaimniekiem rada lielu apgrūtinājumu laika un izmaksu ziņā, kā arī vajadzību pēc plašas administrācijas. Tādēļ es uzskatu, ka ir būtiska turpmāka ES tiesību aktu atjaunināšana, konsolidēšana un vienkāršošana, tāpat kā daudzu nevajadzīgu tiesību aktu atcelšana, lai spēkā esošie noteikumi būtu vienkārši, skaidri un saprotami. Tas Eiropas Savienību tuvinās tās iedzīvotājiem.

Oldřich Vlasák (ECR), rakstiski. – (CS) Es vēlētos paskaidrot savu balsojumu par Padomes regulas projektu, ar ko atceļ dažus novecojušus Padomes tiesību aktus kopējās lauksaimniecības politikas jomā. Eiropas integrācijas procesa gaitā Eiropas Parlaments un Padome izdeva daudzus tiesību aktus. Laikā, kad mēs iestājāties ES, *acquis communautaire* sastāvēja no vairāk nekā 80 000 lappušu, puse no tām bija saistīta ar lauksaimniecību. Tādēļ pozitīvi vērtējams, ka ES iestādes, pamatojoties uz savstarpēju sadarbību, ir vienojušās, ka Kopienas tiesību akti ir jāatjaunina un to apjoms ir jāsamazina.

Tiesību akti bez paliekošas nozīmes ir jādzēš no *acquis communautaire*, lai uzlabotu Kopienas tiesību aktu pārredzamību un noteiktību. Pirms neilga laika Komisija paziņoja, ka 250 tiesību akti lauksaimniecības jomā ir novecojuši. Šobrīd mēs apspriežam 28 tiesību aktus, kuri no praktiskā viedokļa ir nelietderīgi, bet oficiāli vēl ir spēkā, un 6 tiesību aktus, kuri ir novecojuši. Lai gan es atbalstīju šo projektu, es uzskatu, ka vēl joprojām pastāv arī citas iespējas Eiropas Savienības tiesību aktu apjoma un Briseles birokrātijas samazināšanai, tādēļ es aicinu Komisiju turpināt darbu pie Eiropas Savienības tiesību aktu vienkāršošanas.

- Ziņojums: Paolo De Castro (A7-0017/2009)

David Casa (PPE), rakstiski. – Laboratorijas testēšana ir jāveic, lai konstatētu kaitīgus organismus, kuri ES nav sastopami. Šobrīd spēkā esošie noteikumi vairākām laboratorijām, kurām var deleģēt šādus uzdevumus, liedza šo darbu veikt, jo tās nevar izpildīt Direktīvas 2000/29/EK 2. panta 1. punkta g) apakšpunkta ii) daļas prasības. Es atbalstu atļaujas sniegšanu šādām laboratorijām minētā darba veikšanai tiktāl, kamēr tiek nodrošināta atbilstība konkrētiem nosacījumiem. Tādēļ es atbalstīju šo ziņojumu.

- Ziņojums: Danuta Maria Hübner (A7-0039/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es atbalstīju ziņojumu, ar kuru Portugālei atļauj piemērot samazinātu akcīzes nodokļa likmi vietējā ražojuma un patēriņa rumam, degvīnam un liķieriem Azoru salās un Madeirā, jo uzskatu to par būtisku veidu, kā sniegt atbalstu šo precu ražošanā iesaistītajiem nelielajiem nozares uzņēmumiem, kas atrodas ļoti nelabvēlīgā konkurences situācijā, sastopoties ar tirgu liberalizāciju un pieaugošajiem alkohola tirdzniecības apjomiem šajos reģionos.

Šī nodokļa samazināšana arī veicinās lielāku ekonomisko un sociālo līdzsvaru šajos reģionos, tādējādi nodrošinot ilgtspējību un pat darbavietu radīšanu, kas ir būtiski svarīgi vietējo ekonomiku aizsardzībā.

John Attard-Montalto (S&D), rakstiski. – Maltas valdībai būtu jāveic līdzīgas iniciatīvas attiecībā uz Gozo salu. Visas ES dalībvalstis, kuru teritorijā ietilpst salu reģioni, ir pieteikušās līdzīgu pasākumu veikšanai, un ES tām ir sniegusi iespēju īstenot šādus īpašus soļus. Paši pasākumi dažādos salu reģionos ir atšķirīgi. Tomēr tiem ir kopīga viena iezīme, proti, ekonomiskā atbalsta nodrošināšana, lai līdzsvarotu negatīvos salu reģionu aspektus. Gozo sala ir pakļauta nopietniem traucēkļiem, ieskaitot atrašanos uz salas, dubultu izolētību, nošķirtību un sarežģītu reljefu. Par Maltu daudz lielākas valstis, piemēram, Portugāle, Itālija un Grieķija, ir spējušas panākt īpašu pasākumu veikšanas tiesības, lai salu reģioniem nodrošinātu pievilcīgus stimulus. Maltas arhipelāga mazākās salas ir īpaši neaizsargātas.

Gozo salai ir vajadzīga palīdzība līdzīgu īpašu pasākumu īstenošanā. Maltas valdības pienākums ir noteikt, kuri īpašie pasākumi būtu vislabāk piemēroti, un tad vērsties pie ES šo pasākumu apstiprināšanai. Grūtību mazināšana, kas jo īpaši dominē Gozo salā, ir Maltas valdības atbildībā.

David Casa (PPE), rakstiski. – Šis ir 2002. gada nodokļu atvieglojuma termiņa pagarinājums, kas Portugālei piešķirts attiecībā uz konkrētiem autonomajiem reģioniem. Es atbalstu šādu termiņa pagarinājumu, tādēļ atbalstīju šo ziņojumu.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es atbalstīju *Danuta Maria Hübner* ziņojumu par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko Portugālei atļauj piemērot samazinātu akcīzes nodokļa likmi vietējā ražojuma un patēriņa rumam un liķieriem Madeiras autonomajā apgabalā un vietējā ražojuma un patēriņa liķieriem un degvīnam Azoru salu autonomajā apgabalā. Ņemot vērā šo visattālāko reģionu specifiskās iezīmes, es uzskatu, ka šis termiņa pagarinājums ir būtiski svarīgs šo produktu vietējās rūpniecības pastāvēšanai un nodarbinātības aizsardzībai šajā nozarē.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā ruma un degvīna ražošanas nozīmi attiecīgi Madeiras autonomajā reģionā un Azoru salu autonomajā reģionā Portugālē, kā arī liķieru ražošanas nozīmi abu reģionu lauksaimniecībā un līdz ar to — ekonomikā un nodarbinātībā, ir būtiski, lai uz šiem produktiem arī turpmāk attiektos pazemināta akcīzes nodokļa likme, jo tas novērsīs negodīgas konkurences situāciju iekšējā tirgū.

Mazumtirdzniecības cenu pieaugums, ko radītu šo akcīzes nodokļu likmju atcelšana, vēl vairāk samazinātu šo produktu konkurētspēju salīdzinājumā ar līdzīgām no pārējām ES valstīm importētām precēm un tādējādi apdraudētu tradicionālo produktu pastāvēšanu. Sociālekonomiskajā līmenī tas postoši ietekmētu vietējo ražošanu un reģionālo ekonomiku, jo atstātu negatīvas sekas uz ģimenēm piederošajām saimniecībām šajos reģionos.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Priekšlikums, kuru šodienas plenārsēdē atbalstīja vairākums klātesošo, atļauj pagarināt 2002. gadā Portugālei piešķirto nodokļu atvieglojumu, sankcionējot samazinātu akcīzes nodokļa likmju piemērošanu Madeirā vietēji ražotiem un patērētiem liķieriem un Azoru salās vietēji ražotiem un patērētiem liķieriem un degvīnam. Kopš šī procesa uzsākšanas esmu darījis visu iespējamo, lai nodrošinātu šī lēmuma, kura juridiskais spēks beidzās 2008. gada beigās, atjaunošanu steidzamā kārtā. Pēc vienprātīga Reģionālās attīstības komitejas atbalsta saņemšanas šo rezultātu apstiprināja šīs dienas balsojums, nodokļa samazinājumu atstājot spēkā no 2009. gada janvāra līdz 2013. gadam.

Madeiras ruma un liķiera ražotāji pastāvīgi sastopas ar grūtībām, ko rada to ģeogrāfiski attālais stāvoklis, atrašanās uz salas, sarežģīti topogrāfiskie un klimatiskie apstākļi, kā arī saimniecību nelielais izmērs. Ja šie ražotāji vairs nesaņemtu šī nodokļu atvieglojuma sniegtās priekšrocības, viņi būtu spiesti paaugstināt cenas, kas ietekmētu viņu uzņēmējdarbību un tās nodrošināto nodarbinātību, radot smagas sekas reģionā.

- Ziņojums: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0024/2009)

David Casa (PPE), rakstiski. – Šis ziņojums ietver vienkāršu tekstu kodifikāciju, neradot izmaiņas to saturā. Es atbalstu šādu kodifikāciju, tādēļ balsoju par šo ziņojumu.

- Ziņojums: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0025/2009)

David Casa (PPE), rakstiski. – Arī šis gadījums ir kodifikācija bez izmaiņu ieviešanas saturā. Es to atbalstu, tādēļ balsoju par šo ziņojumu.

- Ziņojums: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0029/2009)

David Casa (PPE), rakstiski. – Šis ziņojums ietver jau pastāvošu tekstu vienkāršu kodifikāciju, tādēļ es to atbalstīju.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), rakstiski. – (RO) Dažu audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanas noteikumu koordinēšana, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos, ir būtiska, lai radītu tādu plašsaziņas līdzekļu telpu, kurā dominējošais temats ir vienotība daudzveidībā. Mums tikpat būtiski ir spēt nodrošināt pēc iespējas lielāku Eiropas tiesību aktu pieejamību visiem iedzīvotājiem. Apspriešanai plenārsēdē iesniegtais ziņojums par priekšlikumu Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvai tās kodificētajā versijā ir izteikti tehnisks un juridisks dokuments, kura pozitīvie aspekti ir neapšaubāmi. To noteikumu kodifikācija, kas bieži tikuši grozīti, nodrošina lielāku Kopienas tiesību aktu skaidrību un pārredzamību, ļaujot ES iedzīvotājiem tos vieglāk uztvert. Šajā gadījumā kodifikācijas priekšlikums ietver vecās 1989. gada direktīvas aizstāšanu ar jaunu direktīvu (nemainot saturu), kurai ir pievienoti tiesību akti, ar ko tā gadu gaitā ir papildināta. Es atbalstīju šo iniciatīvu, jo, neraugoties uz tās tehnisko raksturu, mēs nevaram ignorēt tās vērtību audiovizuālo plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu pareizas vadības veicināšanā, pat nerunājot par pārredzamības perspektīvu.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Es piekrītu šī ziņojuma tekstam, jo informācijas plurālismam vajadzētu būt Eiropas Savienības pamatprincipam. Plašsaziņas līdzekļu dažādošana vairo viedokļus, kas ir demokrātiskas sabiedrības pamatiezīme.

Šim argumentam piemīt arī ekonomisks elements. Tradicionālie audiovizuālo mediju pakalpojumi (piemēram, televīzija) un jaunie audiovizuālo mediju pakalpojumi (piemēram, video pēc pieprasījuma) piedāvā ievērojamas nodarbinātības iespējas Eiropā, jo īpaši mazos un vidējos uzņēmumos, veicinot ekonomisko izaugsmi un ieguldījumus.

- Ziņojums: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0033/2009)

David Casa (PPE), rakstiski. – Šis ziņojums attiecas uz tiesību aktu kodifikāciju saistībā ar darba ņēmēju aizsardzību pret risku, kas saistīts ar pakļaušanu azbesta iedarbībai. Es atbalstu šādu kodifikāciju un tādēļ balsoju par tās veikšanu.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), rakstiski. – (FR) Tāpat kā lielākā daļa manu kolēģu, arī es ar savu balsi atbalstīju lielāku Kopienas tiesību aktu skaidrību un pārredzamību. Pieņemot šo lēmumu, Eiropas Parlaments patiešām ir atbalstījis Eiropas Komisijas vēlmi attīrīt tekstus, kodificējot tiesību aktus par darba ņēmēju aizsardzību pret risku, kas saistīts ar pakļaušanu azbesta iedarbībai. Minētais lēmums nozīmēs, ka šos darba ņēmējiem vajadzīgos noteikumus ir iespējams piemērot labāk.

- Ziņojums: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0028/2009)

David Casa (PPE), rakstiski. – Šis ziņojums attiecas uz tiesību aktu par dzīvnieku, kurus ES ievēd no trešām valstīm, kodificēšanu, tādēļ es to atbalstīju.

Miroslav Mikolášik (PPE), rakstiski – (SK) Dāmas un kungi, es atbalstu *Geringer de Oedenberg* kundzes ziņojuma apstiprināšanu par Padomes direktīvas projektu, ar ko nosaka principus attiecībā uz tādu dzīvnieku veterināro pārbauci organizēšanu, kurus ES ievēd no trešām valstīm. Jaunā direktīva nenoliedzami veicinās daudzo pastāvošo tiesisko noteikumu labāku izpratni. Direktīva ir vērsta uz tiesību aktu kodificēšanu, nemainot to faktisko saturu.

No Eiropas iedzīvotāju perspektīvas Kopienas tiesību aktu vienkāršošana un precizēšana veicina lielāku juridisko noteiktību, un, manuprāt, direktīvā veiktā kodifikācija ir solis pareizā virzienā ceļā uz spēkā esoša tiesību akta faktisku piemērošanu. Vienlaikus es piekrītu, ka principu saskaņošana Kopienas līmenī veicinās ne tikai piegādes drošības, bet arī iekšējā tirgus, kurā ir atcelta iekšējo robežu kontrole, stabilizācijas nodrošināšanu, kā arī Kopienā ievesto dzīvnieku aizsardzību.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Saskaņā ar pašreizējiem noteikumiem gadījumos, kad tiek konstatēts dzīvnieku aizsardzības noteikumiem neatbilstošs pārvadājums, pēc dzīvnieku aizsardzības nodrošināšanas nolūkos veiktas konfiskācijas konkrētās problēmas novēršanas gadījumā iestādēm īpašniekam ir jāatdod visi nevakcinētie dzīvnieku mazuļi, kuri nošķirti no mātītēm pārlietu agri. Praksē, protams, šī situācija tiek nekaunīgi izmantota.

Šī kodificēšana arī būtu laba iespēja veikt grozījumus ES regulā par pārvadājumiem, lai noteikumiem neatbilstošu pārvadājumu gadījumā dzīvnieku mazuļus varētu konfiscēt pavisam, tādējādi liedzot minēto rezerves izeju. Diemžēl mēs šo iespēju neizmantojam. Tomēr kopumā šķiet, ka kodificēšana uzlabos noteikumus par dzīvnieku aizsardzību, tādēļ es atbalstīju ziņojumu.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Ņemot vērā, ka barība ir būtisks faktors sabiedrības veselības kontekstā un ka dzīvnieki ir viens no pārtikas pamatproduktiem, ir jo īpaši svarīgi šajā jomā nodrošināt visaptverošu aizsardzību, un tā ir jāievieš arī ar veterināro pārbauci palīdzību. Šīs veterinārās pārbaudes ir jo īpaši svarīgas uz Kopienas ārējām robežām, īpaši ņemot vērā faktu, ka standarti trešajās valstīs nereti nav tik augstā līmenī, kāds tas ir Eiropā.

Tam nepieciešami mērķtiecīgāki, saskaņotāki un skaidrāki noteikumi, lai nodrošinātu, ka uz visām ārējām robežām veic salīdzināmas ievesto produktu pārbaudes. Šīs Komisijas priekšlikums Padomes Direktīvas, ar ko nosaka principus attiecībā uz tādu dzīvnieku veterināro pārbauci organizēšanu, kurus Kopienā ievēd no trešām valstīm, kodifikāciju, ir solis šajā virzienā, un tādēļ es to atbalstu.

- Ziņojums: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0031/2009)

David Casa (PPE), rakstiski. – Tā ir kodifikācija bez būtisku izmaiņu veikšanas, tādēļ es to atbalstīju.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), rakstiski. – (FR) Tāpat kā lielākā daļa manu kolēģu, arī es atbalstīju skaidrākus un pārredzamākus tiesību aktus par tīklu grāmatvedības datu savākšanai par ienākumiem un saimniecisko darbību lauku saimniecībās, lai uzlabotu šos tiesību aktus un galvenokārt lai nodrošinātu labāku teksta uztveramību.

- Ziņojums: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0027/2009)

David Casa (PPE), rakstiski. – Šis ziņojums ietver tiesību aktu par dzīvnieku veselības nosacījumiem tirdzniecības jomā Kopienā kodifikāciju. Es piekrītu šādai kodifikācijai un tādēļ atbalstīju šo ziņojumu.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Mājputnu audzēšana, pirmkārt, veido būtisku ekonomiskās darbības daļu lauksaimniecības nozarē, kur tā ir ienākumu avots daļai lauksaimniecībā nodarbināto. Otrkārt, olas un mājputnu gaļa ir vieni no visplašāk patērētajiem pārtikas produktiem. Minēto iemeslu dēļ šo produktu tirdzniecība ir jāregulē skaidrā un saskaņotā veidā, lai aizsargātu arī iedzīvotāju veselību.

Šis Komisijas priekšlikums Padomes direktīvas kodificētajai versijai par dzīvnieku veselības nosacījumiem, kas regulē mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecību Kopienā un to ieviešanu no trešām valstīm, ir lauksaimniecībā nodarbināto un šajā jomā tirdzniecībā iesaistīto, kā arī ES iedzīvotāju kā patērētāju interesēs, tādēļ es to atbalstu.

- Ziņojums: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0032/2009)

David Casa (PPE), rakstiski. – Ziņojums attiecas uz kodifikāciju bez būtisku izmaiņu ieviešanas, tādēļ es to atbalstīju.

- Ziņojums: Simon Busuttil (A7-0019/2009)

David Casa (PPE), rakstiski. – Šis ziņojums paredz bezvīzu ceļojumus starp Maurīciju un ES dalībvalstīm. Es pozitīvi vērtēju šādu vienošanos, tādēļ atbalstīju šo ziņojumu.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atbalstu šo sarunu ceļā panākto Eiropas Kopienas un Maurīcijas Republikas vienošanos, kas nosaka atbrīvojumu no vīzas prasības attiecībā uz iebraukšanu un īstermiņa uzturēšanos, lai atvieglotu Maurīcijas un Eiropas Kopienas iedzīvotāju pārvietošanos. ES pilsoņi un Maurīcijas pilsoņi, kas ceļo uz otras līgumslēdzējas puses teritoriju ne vairāk kā uz trim mēnešiem sešu mēnešu laikā, būs atbrīvoti no vīzas prasības. Izņēmuma stāvoklī ir Apvienotā Karaliste un Īrija, kurām nav saistošs šis nolīgums, un uz Franciju un Nīderlandi attiecas teritoriāls ierobežojums, šim nolīgumam attiecoties tikai uz šo valstu Eiropas teritorijām.

Es vēlētos norādīt, ka šis nolīgums neattiecas uz personām, kas ceļo ar nolūku veikt apmaksātu darbu. Uz tām attiecas Kopienas un katras dalībvalsts piemērojamie noteikumi saistībā ar vīzas prasību vai atceļšanu un pieeju darba vietām. Es arī atbalstu nolīguma pagaidu piemērošanu līdz brīdim, kad līgums stājas spēkā.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Šis starp Maurīcijas Republiku un Eiropas Kopienu noslēgtais nolīgums paredz bezvīzu ceļošanu, līgumslēdzēju pušu pilsoņiem ceļojot uz otras līgumslēdzējas puses teritoriju ne vairāk kā uz trim mēnešiem sešu mēnešu laikā.

Es balsoju pret šī nolīguma noslēgšanu, jo vīzas prasības saglabāšana ir zināms nevēlams imigrācijas kontroles pasākums, savukārt vīzas prasības atcelšana attiecībā uz ne vairāk kā trīs mēnešus ilgu uzturēšanos tiem iebraucējiem, kas patiesībā plāno palikt uz ilgāku laiku, sniegtu pietiekami daudz laika sociālo tīklu izveidei.

- Ziņojums: Simon Busuttil (A7-0012/2009)

David Casa (PPE), rakstiski. – Šis ziņojums paredz bezvīzu režīmu starp Seišelu salām un ES dalībvalstīm. Es atbalstu šo nolīgumu, tāpēc balsoju par ziņojumu.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atbalstu šo sarunu ceļā panākto Eiropas Kopienas un Seišelu Salu Republikas vienošanos par vīzas prasības atbrīvojumu attiecībā uz iebraukšanu un īslaicīgu uzturēšanos, lai atvieglotu Eiropas Kopienas un Seišelu Salu Republikas pilsoņu pārvietošanos. ES pilsoņi un Seišelu Salu Republikas pilsoņi, kas ceļo uz otras līgumslēdzējas puses teritoriju ne vairāk kā uz trim mēnešiem sešu mēnešu laikā, būs atbrīvoti no vīzas prasības. Izņēmuma stāvoklī ir Apvienotā Karaliste un Īrija, kurām nav saistošs šis nolīgums, un uz Franciju un Nīderlandi attiecas teritoriāls ierobežojums, šim nolīgumam attiecoties tikai uz šo valstu Eiropas teritorijām.

Es vēlētos norādīt, ka šis nolīgums neattiecas uz personām, kas ceļo ar nolūku veikt apmaksātu darbu. Uz šādām personām attiecas Kopienas un katras dalībvalsts piemērojamie noteikumi saistībā ar vīzas prasību vai atcelšanu un pieeju darba vietām. Nolīguma darbību var apturēt vai atcelt, bet šādu lēmu var pieņemt tikai attiecībā uz visām dalībvalstīm. Es arī atbalstu nolīguma pagaidu piemērošanu līdz brīdim, kad līgums stājas spēkā.

- Ziņojums: Simon Busuttil (A7-0013/2009)

David Casa (PPE), rakstiski. – Šis ziņojums paredz bezvīzu režīmu starp Barbadosu un ES dalībvalstīm. Es atbalstu šo nolīgumu, tāpēc balsoju par ziņojumu.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atbalstu šo sarunu ceļā panākto Eiropas Kopienas un Barbadosas vienošanos par vīzas prasības atbrīvojumu attiecībā uz iebraukšanu un īslaicīgu uzturēšanos, lai atvieglotu Eiropas Kopienas un Barbadosas pilsoņu pārvietošanos. ES pilsoņi un Barbadosas pilsoņi, kas ceļo uz otras līgumslēdzējas puses teritoriju ne vairāk kā uz trim mēnešiem sešu mēnešu laikā, būs atbrīvoti no vīzas prasības. Izņēmuma stāvoklī ir Apvienotā Karaliste un Īrija, kurām nav saistošs šis nolīgums, un uz Franciju un Nīderlandi attiecas teritoriāls ierobežojums, šim nolīgumam attiecoties tikai uz šo valstu Eiropas teritorijām.

Es vēlētos norādīt, ka šis nolīgums neattiecas uz personām, kas ceļo ar nolūku veikt apmaksātu darbu. Uz tām attiecas Kopienas un katras dalībvalsts piemērojamie noteikumi saistībā ar vīzas prasību vai atcelšanu un pieeju darba vietām. Nolīguma darbību var apturēt vai atcelt, bet šādu lēmu var pieņemt tikai attiecībā uz visām dalībvalstīm. Es arī atbalstu nolīguma pagaidu piemērošanu līdz brīdim, kad līgums stājas spēkā.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Izskatāmie ziņojumi ir saistīti ar Eiropas Kopienas un vairāku nelielu salu valstu, piemēram, Maurīcijas un Barbadosas, nolīgumiem, kas paredz vīzas prasības atcelšanu gadījumos, kad līgumslēdzēju pušu pilsoņi ceļo uz otras līgumslēdzējas puses teritoriju ne vairāk kā uz trim mēnešiem sešu mēnešu laikā. Es nepiekrītu šiem iebraukšanas prasību atvieglojumiem un tādēļ balsoju pret šo nolīgumu noslēgšanu, jo vīzas prasības saglabāšana nenoliedzami ir šķērslis noziedzībai un stingri ierobežo nevēlamu imigrāciju.

Turklāt var pieņemt, ka iebraucēji, kuri, pamatojoties uz šādu vīzas prasības atcelšanu, uzturas ES trīs mēnešus, izveidos daudzus kontaktus, ko viņi vēlāk, iespējams, varēs izmantot, lai iesaistītos nelikumīgās darbībās. No nelikumīgu darbību pieauguma ir jāizvairās visos iespējamajos veidos.

- Ziņojums: Simon Busuttil (A7-0014/2009)

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atbalstu šo sarunu ceļā panākto Eiropas Kopienas un Sentkitsas un Nevisas Federācijas vienošanos par vīzas prasības atbrīvojumu attiecībā uz iebraukšanu un īslaicīgu uzturēšanos, lai atvieglotu Eiropas Kopienas un Sentkitsas un Nevisas Federācijas pilsoņu pārvietošanos. ES pilsoņi un Sentkitsas un Nevisas Federācijas pilsoņi, kas ceļo uz otras līgumslēdzējas puses teritoriju ne vairāk kā uz trim mēnešiem sešu mēnešu laikā, būs atbrīvoti no vīzas prasības. Izņēmuma stāvoklī ir Apvienotā Karaliste un Īrija, kurām nav saistošs šis nolīgums, un uz Franciju un Nīderlandi attiecas teritoriāls ierobežojums, šim nolīgumam attiecoties tikai uz šo valstu Eiropas teritorijām.

Es vēlētos norādīt, ka šis nolīgums neattiecas uz personām, kas ceļo ar nolūku veikt apmaksātu darbu. Uz tām attiecas Kopienas un katras dalībvalsts piemērojamie noteikumi saistībā ar vīzas prasību vai atcelšanu un pieeju darba vietām. Nolīguma darbību var apturēt vai atcelt, bet šādu lēmu var pieņemt tikai attiecībā uz visām dalībvalstīm. Es arī atbalstu nolīguma pagaidu piemērošanu līdz brīdim, kad līgums stājas spēkā.

- Ziņojums: Simon Busuttil (A7-0015/2009)

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atbalstu šo sarunu ceļā panākto Eiropas Kopienas un Antigvas un Barbudas vienošanos par vīzas prasības atbrīvojumu attiecībā uz iebraukšanu un īslaicīgu uzturēšanos, lai atvieglotu Eiropas Kopienas un Antigvas un Barbudas pilsoņu pārvietošanos. ES pilsoņi un Antigvas un Barbudas pilsoņi, kas ceļo uz otras līgumslēdzējas puses teritoriju ne vairāk kā uz trim mēnešiem sešu mēnešu laikā, būs atbrīvoti no vīzas prasības. Izņēmuma stāvoklī ir Apvienotā Karaliste un Īrija, kurām nav saistošs šis nolīgums, un uz Franciju un Nīderlandi attiecas teritoriāls ierobežojums, šim nolīgumam attiecoties tikai uz šo valstu Eiropas teritorijām.

Es vēlētos norādīt, ka šis nolīgums neattiecas uz personām, kas ceļo ar nolūku veikt apmaksātu darbu. Uz tām attiecas Kopienas un katras dalībvalsts piemērojamie noteikumi saistībā ar vīzas prasību vai atcelšanu

un pieeju darba vietām. Nolīguma darbību var apturēt vai atcelt, bet šādu lēmu var pieņemt tikai attiecībā uz visām dalībvalstīm. Es arī atbalstu nolīguma pagaidu piemērošanu līdz brīdim, kad līgums stājas spēkā.

- Ziņojums: Simon Busuttil (A7-0016/2009)

David Casa (PPE), rakstiski. – Šis ziņojums paredz bezvīzu režīmu starp Bahamu salām un ES dalībvalstīm. Es atbalstu šo nolīgumu, tāpēc balsoju par ziņojumu.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atbalstu šo sarunu ceļā panākto Eiropas Kopienas un Bahamu Salu Sadraudzības vienošanos par vīzas prasības atbrīvojumu attiecībā uz iebraukšanu un īslaicīgu uzturēšanos, lai atvieglotu Eiropas Kopienas un Bahamu Salu Sadraudzības pilsoņu pārvietošanos. ES pilsoņi un Bahamu salu pilsoņi, kas ceļo uz otras līgumslēdzējas puses teritoriju ne vairāk kā uz trim mēnešiem sešu mēnešu laikā, būs atbrīvoti no vīzas prasības. Izņēmuma stāvoklī ir Apvienotā Karaliste un Īrija, kurām nav saistošs šis nolīgums, un uz Franciju un Nīderlandi attiecas teritoriāls ierobežojums, šim nolīgumam attiecoties tikai uz šo valstu Eiropas teritorijām.

Es vēlētos norādīt, ka šis nolīgums neattiecas uz personām, kas ceļo ar nolūku veikt apmaksātu darbu. Uz tām attiecas Kopienas un katras dalībvalsts piemērojamie noteikumi saistībā ar vīzas prasību vai atceļšanu un pieeju darba vietām. Nolīguma darbību var apturēt vai atcelt, bet šādu lēmu var pieņemt tikai attiecībā uz visām dalībvalstīm. Es arī atbalstu nolīguma pagaidu piemērošanu līdz brīdim, kad līgums stājas spēkā.

- Ziņojums: Jutta Haug (A7-0023/2009)

Gerard Batten (EFD), rakstiski. – Apvienotās Karalistes Neatkarības partijas (UKIP) Eiropas Parlamenta locekļi atturējās no balsošanas, jo mēs neuzskatām, ka Eiropas Savienībai jābūt atbildīgai par nodokļu maksātāju naudas nosūtīšanu Itālijas zemestrīcē cietušajiem. Mēs jūtam līdzī šiem cietušajiem un uzskatām, ka šādi ziedojumi ir jāpiešķir valstu valdībām un labdarības organizācijām.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Kā jau es norādīju iepriekš saistībā ar Reimer Bøge ziņojumu (A7-0021/2009) par zemestrīci Abrucā, es uzskatu, ka solidaritāte Eiropas Savienības dalībvalstu vidū un Eiropas Savienības atbalsts valstīm, kas ir cietušas katastrofās, ir skaidrs signāls, ka Eiropas Savienība, pieņemot īpašas palīdzības dokumentus, piemēram, izveidojot Eiropas Savienības Solidaritātes fondu, apliecina spēju saglabāt vienotību nelaimē, un tas ir aspekts, ar ko mēs patiesi varam lepoties.

Tādējādi, ņemot vērā iespēju, ka Komisija var iesniegt budžeta grozījumus, ja „ir ārkārtēji vai neparedzēti apstākļi, no kuriem nav iespējams izvairīties”, kas ietver zemestrīci Itālijā, es atbalstīju šo ziņojumu par Eiropas Savienības budžeta grozījumu, lai katastrofas skartā reģiona iedzīvotāji varētu piedzīvot, ka zemestrīces izraisītie postījumi tiek novērsti ātrāk un pavisam drīz viņi varētu atgūt normālus dzīves apstākļus, ko nodrošinātu no ES Solidaritātes fonda piešķirto EUR 493,78 miljonu izmantošana.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā, ka Itālijas labā ir apstiprināta EUR 493 771 159 izmantošana no Eiropas Savienības Solidaritātes fonda, kā arī to, ka šim fondam nav sava budžeta, ir jāveic grozījums Kopienas budžetā, lai nodrošinātu summas, par kuru ir panākta vienošanās, pieejamību. Lai gan mēs piekrītam, ka līdzekļi ir jāpiešķir pēc iespējas drīzāk, mēs paužam nožēlu, ka salīdzinājumā ar iepriekšējo un spēkā esošo daudzgadu finanšu shēmu Eiropas Komisijas iesniegtais ziņojums citu budžeta pozīciju vidū ietver līdzekļu samazinājumu svarīgām kopienas programmām.

Piemēri ietver plānotos samazinājumus attiecībā uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fondu, Zivsaimniecības vadības finansiālo instrumentu — Kopienas programmas no pagājušās Kopienas shēmas, 2002.–2006. gadam — vai LIFE+, Finanšu instrumentu vides jomai. Mēs uzskatām, ka bez nepieciešamajiem pielāgojumiem attiecībā uz Solidaritātes fondu, piešķirot tam budžeta pozīciju ar tā rīcībā esošiem līdzekļiem, šim fondam nevajadzētu saņemt finansējumu uz iepriekš minēto Kopienas programmu rēķina, vienlaikus pastāvot neatlaidīgai prasībai palielināt izdevumus militārajiem un propagandas nolūkiem. Līdzekļus, ko tagad piešķir Solidaritātes fondam, tā vietā labāk varēja iegūt no minētajām budžeta pozīcijām.

Barry Madlener (NI), rakstiski. – (NL) Nīderlandes Brīvības partija (PVV) atbalsta ārkārtas atbalstu, tomēr šāda atbalsta sniegšana ir atsevišķu dalībvalstu, nevis Eiropas Savienības kompetencē.

- Ziņojums: Reimer Bøge (A7-0022/2009)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Es piekrītu, ka jāsniedz papildu atbalsts darbiniekiem, kurus skar pasaules tirdzniecības modeļu lielu strukturālo izmaiņu sekas, un ir jāpalīdz viņiem no jauna iekļauties darba tirgū. Ir būtiski, lai finanšu palīdzība atlaistajiem darbiniekiem tiktu sniegta iespējami drīz un lai Eiropas

Globalizācijas fonda (EGF) līdzekļi, kas ir būtiski, lai atlaistos darbiniekus no jauna iekļautu darba tirgū, tiktu izmantoti efektīvākā veidā. Es vēlētos uzsvērt, ka dalībvalstīm ar EGF finansētu pasākumu palīdzību būtu jāsniedz sīkāka informācija par svarīgu dzimumu līdztiesības un nediskriminēšanas mērķu īstenošanu.

David Casa (PPE), rakstiski. – Šajā ziņojumā pausts atbalsts Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanai. Es piekrītu, ka fonda izmantošana šajā gadījumā ir vajadzīga, un tādēļ atbalstīju šo ziņojumu.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt un Cecilia Wikström (ALDE), rakstiski. – (SV) Mēs labi izprotam ekonomikas krīzes radītās negatīvās sekas darba tirgū un sabiedrībā kopumā. Jūtam līdzī visiem krīzes skartajiem cilvēkiem un priecājamies par pasākumiem, piemēram, apmācību, kas šiem iedzīvotājiem ļaus pārvarēt šīs grūtības. Tomēr mēs esam pārliecināti, ka brīvā tirdzniecība ir būtībā pozitīvs spēks, kas veicina Eiropas kopējo attīstību. Tādēļ mēs vēlētos, lai finanšu krīze tiktu risināta galvenokārt ar tirgus principos balstītiem pasākumiem, kas veicina brīvu un godīgu tirdzniecību.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Bezdarbs ir viena no galvenajām Eiropas Ekonomikas zonu skārušajām problēmām. Pat pirms pašreizējās ekonomikas krīzes, kas palielināja un saasināja dažus no jau iepriekš pastāvējušajiem simptomiem, globalizācijas lielā ietekme un no tās izrietošās uzņēmumu pārvietošanas iespāids uz daudzu cilvēku dzīvi bija acīmredzams. Īpašās grūtības šajā laikā, kurā mēs dzīvojam, ir acīmredzamas, ja minētajām problēmām pieskaitām pastāvošo uzticības trūkumu tirgiem un investīciju apjomu samazināšanos. Šajā ziņā, lai arī es atbalstu iekšēju tirgus regulēšanu, es uzskatu, ka krīzes ārkārtas raksturs attaisno ārkārtas pretpasākumus.

Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds ir viens no Eiropas Savienības rīcībā esošajiem instrumentiem palīdzības sniegšanai bezdarbniekiem šajos apstākļos. Es uzskatu, ka „Nokia GmbH” darbinieku gadījumā Bohumā, Vācijā, Eiropas Savienības palīdzība ir pamatoti vajadzīga, tāpat kā iepriekš tā tika sniegta Portugālei. Bez šīs palīdzības, kas ir nenoliedzami noderīga, Eiropas Savienībai arī jāveic pasākumi, lai veicinātu spēcīgāku un radošāku Eiropas tirgu, kas nodrošinās investīcijas un darba vietas. Tas ir vienīgais veids, kā efektīvi, nopietni un ilgtspējīgi risināt šo problēmu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šajā gadījumā runa bija par atsaukšanos uz Vācijas lūgumu pēc palīdzības saistībā ar darbinieku skaita samazināšanu telekomunikāciju nozarē, īpaši „Nokia GmbH” darbinieku vidū, un šis lūgums atbilda Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem.

Tomēr praksē šī fonda izmantošana atvieglo tikai dažas no ekonomikas un finanšu krīzes nopietnajām sekām. Ir jāatsakās no neoliberālās politikas, kas daudzās Eiropas Savienības valstīs, īpaši Portugālē, rada faktisku ekonomisku un sociālo katastrofu.

Lai gan mēs atbalstījām šo ziņojumu, mēs nevaram nepamanīt trūkumus tajā noteiktajos pasākumos, kas ir tikai pagaidu līdzekļi, un regulējuma faktisko netaisnību, kas ir labvēlīgāks valstīm ar augstāku ienākumu līmeni, jo īpaši tām, kurās ir augstākas algas un bezdarbnieku pabalsti.

Tādēļ mēs uzstājam uz pārmaiņām politikā un nepieciešamību pēc reāla plāna, lai atbalstītu rūpniecību un darba vietu radīšanu, kurās ievēro tiesības.

Eija-Riitta Korhola (PPE), rakstiski. – Priekšsēdētāja kungs, es atbalstīju Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda ieguldījumu gandrīz EUR 5,6 miljonu apmērā Vācijas Ziemeļreinas- Vestfālenes reģionā, kur kopš deviņdesmitajiem gadiem ir notikušas masveidīgas darbinieku skaita samazināšanas. Pēc tam, kad Somijas telekomunikāciju uzņēmums „Nokia” 2008. gadā apturēja savu ražotni Bohumā un pārvietoja to uz rentablākām tirgus zonām, 2300 cilvēku reģionā zaudēja darba vietas. Tā kā esmu somiete, mani jo īpaši uztrauc to darbinieku problemātiskais stāvoklis, kuri zaudēja darbu „Nokia” Bohumas ražotnes slēgšanas dēļ. „Nokia” ražotnes slēgšana patiešām bija pēdējais gadījums notikumu virknē, kas padziļināja bezdarbu reģionā. Šī iemesla dēļ es pilnībā atbalstu investīcijas no Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda kā nodarbinātības iespēju uzlabošanas līdzekli Ziemeļreinas-Vestfālenes reģiona iedzīvotājiem.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Balsojot par šo tekstu, mēs domājam par „Nokia” darbiniekiem un viņu netaisnīgo atlaišanu no darba. Tomēr mēs noteikti vēlētos uzsvērt, ka neesam apmierināti ar to, ka mums nācās balsot par labāko no sliktajām iespējām: palīdzību darba meklējumos pasaules vadošā telefonu ražotāja „Nokia” veiktu absurdu masveida atlaišanu kontekstā — tādu atlaišanu kontekstā, kas te ir aprakstītas kā viens no globalizācijas radītiem riskiem, ar ko mums vienkārši ir jāsamierinās.

Mēs nosodām ideju par globalizācijas „pielāgošanu”, jo tas ir veids, kā Eiropas Savienība attiecas pret šādām sociālām un cilvēciskām traģēdijām, kuras rodas tādēļ, ka uzņēmumi, kas ziņo par rekordlieliem ienākumiem, pārvieto ražotnes, lai gūtu vēl lielāku peļņu, tādējādi izpostot simtiem darbinieku un visa reģiona dzīvi. Šis piedāvātais žēlsirdīgais palīdzības līdzeklis (Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds) nedzēsīs iedzīvotāju atmiņas par to, ka Eiropas Savienība, veicot savu izvēli par labu brīvai un taisnīgai konkurencei, faktiski ir atbildīga par atlaisto darbinieku traģēdiju. Tā vietā, lai atbalstītu šīs „pielāgošanās” lielajai globalizētās kapitālistiskās ekonomikas nedrošībai, Eiropas Savienībai vajadzētu aizliegt šādu rīcību un aizsargāt Eiropas iedzīvotājus.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), rakstiski. – (FR) Šajā ziņojumā pausts atbalsts Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) izmantošanai, reaģējot uz darbinieku atlaišanām Vācijā. Es pilnībā atbalstu šī fonda izmantošanu — šajā gadījumā mums tas ir nepieciešams, un tāpēc, tāpat kā lielākā daļa manu kolēģu, es atbalstīju šo ziņojumu. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds ir viens no Eiropas Savienības rīcībā esošajiem mehānismiem palīdzības sniegšanai bezdarbniekiem, kuri ir zaudējuši darbu globalizācijas negatīvo seku rezultātā. Es uzskatu, ka „Nokia GmbH” un Vācijas Bohumas reģiona gadījumā Eiropas Savienības palīdzības piemērošana ir pamatota, tāpat kā iepriekš tā tika sniegta Portugālei.

- Ziņojums: Diana Wallis (A7-0030/2009)

David Casa (PPE), rakstiski. – M. Siwiec tika apsūdzēts par citu personu reliģiskās pārliecības aizskaršanu pirms vairākiem gadiem notikušā pasākumā. Pēc iepazīšanās ar lietas faktiem es uzskatu, ka imunitāte noteikti nav jāatceļ. Tā uzskata arī referente, un tādēļ es atbalstīju ziņojumu.

Ole Christensen, Dan Jørgensen un Christel Schaldemose (S&D), rakstiski. – (DA) Šodien mēs balsojam par M. Siwiec imunitātes atcelšanu. Tas nozīmētu, ka viņš Polijā varētu stāties tiesas priekšā kā jebkurš cits pilsonis. Mēs jūtam līdzīgu M. Siwiec un piekritam, ja tam ir kāda nozīme, ka pret viņu ierosinātā lieta ir nepamatota un politiski motivēta.

Tomēr mēs uzskatām, ka M. Siwiec vajadzētu būt iespējai stāties tiesas priekšā tāpat kā jebkuram citam iedzīvotājam, jo mums ir jābūt pārliecinātiem, ka Polija ievēro demokrātijas pamatprincipus un tiesiskumu, kas ir priekšnosacījums Eiropas Savienības dalībvalsts statusam. Šī iemesla dēļ mēs vienmēr principiāli balsojam par šī Parlamenta locekļu imunitātes atcelšanu, neraugoties uz konkrēto izskatāmo lietu.

- Ziņojums: Carlos Coelho (A7-0035/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Šengenas zonas izveide, atceļot iekšējās robežkontroles, un pārvietošanās brīvības ieviešana ES teritorijā ir Eiropas Savienības nozīmīgāko sasniegumu vidū. Ņemot vērā robežu caurlaidību, ieviešot Šengenas *acquis*, mums ir jāievēro augsti standarti, lai dalībvalstu vidū spētu nodrošināt paaugstinātu uzticības līmeni, kas ietver arī to spēju īstenot ar iekšējās robežkontroles atcelšanu saistītos pasākumus.

Mums ir jāuzlabo novērtēšanas mehānisms, lai uzraudzītu Šengenas *acquis* piemērošanu. Lai nodrošinātu augstu drošības un uzticības līmeni, vajadzīga efektīva dalībvalstu valdību un Komisijas sadarbība.

Ņemot vērā šīs likumdošanas iniciatīvas svarīgumu un tās būtisko nozīmi attiecībā uz pamattiesībām un pamatbrīvībām, fakts, ka Eiropas Parlaments darbojas kā konsultants, nevis kā otrs likumdevējs, kā tam šajā gadījumā vajadzētu būt, raisa nožēlu. Līdz ar to es balsoju, lai noraidītu šo Komisijas tiesību akta priekšlikumu.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Es atbalstīju šo ziņojumu, jo referenta nostāja ir saskaņā ar pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu principiem. Novērtēšanas mehānisma izveide ir būtiska visām dalībvalstīm. Tā kā koplēmuma procedūra netiek apsvērta, Eiropas Komisijas priekšlikums ierobežo dalībvalstu sadarbības iespējas. Pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Eiropas Komisijas nesen sagatavotajā priekšlikumā būs jāveic izmaiņas.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Tas, ka, noslēdzot Šengenas līgumu, tika izveidota Eiropas zona, kurā nepastāv robežkontrole, bija būtisks solis virzienā uz atvērta iekšējā tirgus radīšanu ar brīvu preču un iedzīvotāju plūsmu. Tomēr, lai šī zona izmantotu tai piemēoto potenciālu, kuru es atzīstu, jābūt efektīvākam veidam, lai pārbaudītu, kā dažādas dalībvalstis īsteno Šengenas līgumu.

Tādēļ es piekrītu uzmanības koncentrēšanai uz Šengenas pārraudzību, jo īpaši, izmantojot novērtējumus (anketas un vietējos apmeklējumus — gan iepriekš sagatavotus, gan nepaziņotus) un pēcnovērtējuma

pasākumus, lai nodrošinātu atbilstošu uzraudzību pār dalībvalstu veikto ārējo robežu pārvaldi, to sadarbību un kontroli saskaņā ar Šengenas līgumu.

Es apzinos, ka jebkurš trūkums un kļūda sistēmā ir saistīta ar nopietniem riskiem Eiropas Savienības drošībai un pakļauj briesmām Šengenas zonu kā brīvības un vienlaikus drošības zonu.

Tomēr es nepiekrītu šīs novērtēšanas Kopienā balstītā rakstura nostiprināšanai, atbalstot Eiropas Kopienas pilnvaras un tādējādi kaitējot starpvaldību sistēmai, kas līdz šim dominēja Šengenas novērtēšanas grupā.

Šī iemesla dēļ es balsoju par Kopienas priekšlikuma noraidīšanu.

- Ziņojumi: Carlos Coelho (A7-0034/2009) un (A7-0035/2009)

Jacky Hénin (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Mēs cenšamies apspriest Šengenas *acquis*, bet es kā Kalē iedzīvotājs, ņemot vērā savu pieredzi, varu apstiprināt, ka, lai arī Šengenas līgumi ir veicinājuši brīvu kapitāla un preču plūsmu, tie vēl aizvien rada vairākas problēmas.

Ārpus patīkamās utopijas par Eiropu bez robežām mēs katru dienu saskaramies ar Šengenas traģisko realitāti: nehumāniem migrantu dzīves apstākļiem.

Eiropas Savienība un dalībvalstis dara ļoti maz, lai risinātu šo traģēdiju. Francija no savas puses sevi diskreditē, veicot plašsaziņas līdzekļu vai policijas īstenotas vajāšanas, piemēram, vajāšanu Kalē „džungļos”.

Tādēļ pat tikai humānās palīdzības ziņā Eiropas Savienības līdzdalība ir nepietiekama, problēmu risināšanu atstājot vietējo iestāžu ziņā.

Pārtrauksim birdināt krokodila asaras un beidzot rīkosimies kā atbildīgi cilvēki. Situācija, kas atklājas Kalē, ir būtiska Eiropas Savienības politikas problēma. Tā netiks atrisināta ne ar Eiropas Šengenas cietokšņa izveidi, ne mērķtiecīgiem humānās palīdzības pasākumiem. Mums ir jāpārtrauc brīvās tirdzniecības politika, brīvā kapitāla aprīte, mums ir jāveicina nodrošinātība ar pārtiku un jāatzīst ūdens un enerģija par sabiedriskā labuma precēm, kā arī jācīnās ar sociālekonomisko nevienlīdzību.

9. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 12.30 un atsāka plkst. 15.05)

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

10. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

11. Jautājumu laiks (Komisijas priekšsēdētājs)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir jautājumu laiks, piedaloties Komisijas priekšsēdētājam.

Brīvie jautājumi

Paulo Rangel, PPE grupas priekšsēdētāja vietnieks. – (PT) Komisijas priekšsēdētāja kungs, pirms sākam šīs debates, es vēlētos jūs apsveikt ar jauno, Eiropas parlamentārās demokrātijas attīstībai nozīmīgo politiskās uzraudzības instrumentu. Ieguvēji šajā ziņā būs Eiropas iedzīvotāji, kuriem to palīdzēs nodrošināt viņu pārstāvji.

Ņemot vērā jaunākos notikumus, proti, Īrijas referendumu, to, ka Polija ir ratificējusi Lisabonas līgumu, kā arī Čehijas prezidenta neseno paziņojumu, es vēlētos lūgt jūsu novērtējumu par Lisabonas līguma spēkā stāšanās procesu. Vai Komisijas priekšsēdētājs jau ir veicis kādas darbības? Kurš, jūsprāt, varētu būt minētā līguma spēkā stāšanās datums, un vai Komisija, ņemot vērā šo paredzamo datumu, ir veikusi kādus pasākumus, lai veicinātu pāreju no Nicas līguma uz Lisabonas līgumu, vai arī mēs joprojām gaidām, kas notiks?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (PT) Vispirms, Rangel kungs, es vēlētos pateikties par apsveikumu. Es jūtos gandarīts par šo Eiropas Parlamenta veikto procedūru. Tā tika īstenota arī Portugālē,

un es tajā piedalījos gan kā opozīcijas līderis, gan arī kā premjerministrs, tādēļ ceru, ka šī būs laba iespēja, lai uzsāktu diskusijas ar godātajiem Parlamenta deputātiem.

Atbildot uz konkrēto jautājumu, varu teikt, ka tas ir skaidrs, jo visas valstis jau ir demokrātiski apstiprinājušas Lisabonas līgumu. Īrijā tika rīkots referendums, savukārt pārējās valstīs šo līgumu apstiprināja parlamenti. Čehijā joprojām norisinās ratifikācijas process. Mēs gaidām, kad Konstitucionālā tiesa to pabeigs. Kad tas būs noticis, mēs noteikti būsim beiguši arī ratifikāciju, jo minētais līgums ir saistīts ar tiesību vispārējo principu, Eiropas tiesībām, starptautiskajām tiesībām un paredz dalībvalstu un iestāžu lojālas sadarbības principu, kā arī godprātības principu sarunās par starptautiskiem nolīgumiem.

Paulo Rangel, *PPE grupas priekšsēdētāja vietnieks*. – (PT) Komisijas priekšsēdētāja kungs, noklausīties atbildi, es vēlētos uzzināt jūsu viedokli par minēto jautājumu pašreizējā laika posmā, kad visi gaida jaunās Komisijas izveidi. Vai līdz brīdim, kad Čehija ratificēs minēto līgumu, darbu veiks Komisija līdzšinējā sastāvā, vai arī tiks iecelti jauni komisāri?

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – (PT) Eiropadome ir pieņēmusi lēmumu iecelt jaunus komisārus tikai tad, kad būs radusies juridiskā skaidrība par minēto līgumu, bet šis process vēl nav beidzies.

Tādēļ no 1. novembra Komisija risinās tikai ikdienas jautājumus. Mēs ceram, ka šis process beigsies iespējami drīz, tādēļ darām un arī turpināsim darīt visu iespējamo, lai tiktu izveidota jaunā Komisija. Godātie deputāti, atklāti runājot, situācija ir tāda, ka mēs pilnībā nevaram kontrolēt laika plānojumu. Viss būs atkarīgs no tā, kad Čehijā beigsies ratifikācijas process.

Stephen Hughes, *S&D grupas priekšsēdētāja vietnieks*. – Nākamajā gadā bezdarba līmenis Eiropas Savienībā var palielināties līdz 27 miljoniem, pārvēršot šo finanšu un ekonomisko krīzi par sociālo krīzi. Ņemot vērā iepriekš minēto, vai jūs piekrītat tam, ka nepietiek vienīgi ar Ekonomikas atveseļošanas plānu, par kuru pagājušā gada decembrī vienojās Eiropadome? Turklāt vai jūs piekrītat, ka ir vajadzīgi papildu stimuli, proti, Eiropas Arod biedrību konfederācijas (EAK) ierosinātais 1 % no IKP, lai izstrādātu pozitīvu stratēģiju ienākšanai darba tirgū ar mērķi aizsargāt dzīvotspējīgu nodarbinātību un radīt jaunas darba vietas, tādējādi veicinot saprātīgu darba dalīšanu?

Ko jūs darīsiet ES līmenī, lai veicinātu jaunu darba vietu izveidi ar ekoloģiju un jauniešu nodarbinātību saistītajās nozarēs? Piemēram, ir ierosināts izveidot vienotu stratēģisko platformu, iesaistot visas ieinteresētās puses kopīgā darbā, lai veicinātu izaugsmi, jauninājumus un radītu jaunas darba vietas visās nozarēs, kā arī koordinētu esošos instrumentus, piemēram, tādus kā tehnoloģiju platformas, ekspertu grupas un kopīgas tehnoloģiju ierosmes. Vai jūs piekrītat, ka būtu lietderīgi īstenot minēto ieceri Eiropas līmenī?

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Manuprāt, ja nebūtu mūsu Ekonomikas atveseļošanas plāna, tad situācija būtu daudz sliktāka. Tam bija mīkstinoša ietekme uz mūsu pasākumiem. 2009. un 2010. gadā mēs plānojam izdot aptuveni 5 % no Eiropas Savienības IKP. Tādēļ es domāju, ka vismaz kaut kas jau ir izdarīts. Būsim reāli šajā ziņā.

Lai risinātu problēmas, ar kurām esam saskārušies, es atbalstu arī visus pārējos centienus attiecībā uz jūsu ierosināto vienoto platformu. Vislielākā problēma joprojām ir nodarbinātība. Kā jūs zināt, es to esmu uzsvēris jau vairākas reizes, kā arī lūdzis rīkot augstākā līmeņa sanāksmi par šo tematu, tomēr dažas dalībvalstis to neuzskatīja par pietiekami nozīmīgu jautājumu. Varbūt jūs, *Hughes* kungs, varētu mums palīdzēt pārliecināt šīs dažas dalībvalstis un valdības, kuras pienācīgi nenovērtē minētās augstākā līmeņa sanāksmes nozīmi, jo, manuprāt, nodarbinātība ir vislielākā problēma, ar kuru mēs saskarsimies tuvākajā nākotnē.

Stephen Hughes, *S&D grupas priekšsēdētāja vietnieks*. – Es patiesi mēģināšu pārliecināt šīs dalībvalstis. Atgriežoties pie ieceres par stratēģiju ienākšanai darba tirgū, vai jūs piekrītat, ka izdevumus, kuru mērķis ir ievērojami samazināt bezdarbu, vajadzētu uzskatīt nevis par papildu finansiālo slogu, bet gan par veidu, kā garantēt ilgtspēju?

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Faktiski to mēs arī darām. Daži dalībvalstu veiktie īpašie pasākumi, piemēram, *Kurzarbeit* Vācijā, radīja izdevumu palielinājumu, vienlaikus samazinot ražīgumu, kas, manuprāt, raugoties no sociālā viedokļa, ir attaisnojami. To pašu es varu teikt par Apvienotās Karalistes apstiprināto Velsas sistēmu. Patiesi, vairākos gadījumos sociālu apsvērumu dēļ tika piemērots lielāks elastīgums un palielinājās sociālie izdevumi, bet tas bija labs veids, lai novērstu turpmāku bezdarba pieaugumu, kas joprojām ir mans galvenais uzdevums.

Guy Verhofstadt, ALDE grupas priekšsēdētājs. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, iespējams, ka mans jautājums nepārsteigs Komisijas priekšsēdētāju. Piektdien komisāre *Neelie Kroes* paziņoja, ka ir pazīmes, kuras liecina par to, ka Vācijas sniegtais atbalsts „Opel” varētu būt pretrunā Eiropas Savienības noteikumiem par valsts atbalstu un iekšējo tirgu, kas rada neizdevīgāku situāciju citu valstu uzņēmumiem. Savukārt *Günter Verheugen* tajā nesaskatīja nekādu problēmu un radio intervijā paziņoja, ka „Opel” ir „uz pareizā ceļa”.

Vakar kāds kolēģis no Vācijas Kristīgo demokrātu partijas (CDU) jautāja, vai mēs neizteiksim pārmetumus komisārei *Neelie Kroes*. Viņš paziņoja, ka komisāre *Neelie Kroes* ir piekāsīga, neobjektīva, naidīgi noskaņota pret Vāciju un vēlas radīt satraukumu Eiropā divas nedēļas pirms savu pilnvaru termiņa beigām. Manuprāt, viņa vienīgi dara savu darbu, tādēļ mans jautājums jums būs ļoti vienkāršs, priekšsēdētāja kungs, proti, vai jūs atbalstāt komisāri *Neelie Kroes*? Jā vai nē?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Es vienmēr esmu atbalstījis savus komisārus, arī *Neelie Kroes*. Lēmumu sazināties ar Vācijas valdību un lūgt paskaidrojumu, viņa, protams, pieņēma pēc tam, kad es tam biju devis savu piekrišanu. Pašlaik mēs gaidām atbildes no minēto atbalstu saņēmušajiem uzņēmumiem.

Es jutos gandarīts, ka veiksmīgā sadarbībā mēs gūstam labus panākumus šajā jomā. Man ir zināms, ka, reaģējot uz Komisijas paustajām bažām par solišanas procesa likumību, „General Motors” (GM) un „Opel Trust”, pamatojoties uz komerciāliem apsvērumiem, atkārtoti izvērtēs piedāvājumus pārņemt „Opel”. Esmu pārliecināts, ka mēs spēsim šo problēmu atrisināt tā, lai tiktu ievēroti ES noteikumi par valsts atbalstu un iekšējo tirgu.

Es bieži esmu teicis, ka mēs nedrīkstam pieļaut kompromisus, ja runa ir par ES iekšējo tirgu un konkurenci. Ja mēs tos pieļausim, tad mums vairs nebūs iekšējā tirgus un kopīgā Eiropas projekta.

Guy Verhofstadt, ALDE grupas priekšsēdētājs. – (NL) Man vairs nav jautājumu. Es tikai vēlētos piebilst, ka Komisijas priekšsēdētājs nepārprotami norādīja, ka ne tikai viņš, bet arī Komisija kopumā ir akceptējusi komisāres *Neelie Kroes* nosūtīto vēstuli. Tas patiesi ir ļoti svarīgi, lai rosinātu komisāru *Günter Verheugen* turpmāk būt uzmanīgākam savos izteikumos, ja viņš atļaujas teikt, ka minētajā gadījumā nav problēmu. Iespējams, ka tādu nav, bet varbūt tomēr ir.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – *Kroes* kundzes vēstule tika sagatavota ar manu palīdzību, jo es pats viņai ieteicu to nosūtīt, tādēļ mana nostāja šajā jautājumā ir nepārprotama.

Verhofstadt kungs, ieviesīsim skaidrību šajā jautājumā. Komisijā mēs esam trīs cilvēki, kuriem ir tiesības sniegt atzinumu, bet Komisijas nostāju pauž tās priekšsēdētājs savu kolēģu vārdā, vai arī konkrētais komisārs.

Rebecca Harms, Verts/ALE grupas līdzpriekšsēdētāja. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, paužot lielas bažas par iespējamo neveiksmi Kopenhāgenas sarunās par klimata pārmaiņām, Parlamenta Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja vakar atkārtoti apstiprināja Eiropadomes jau agrāk izvirzītās prasības un pieņēma tās steidzamā kārtā ar ļoti pārliecinošu atbalstu. Minētā komiteja ierosināja Padomei atkārtoti pārskatīt nepieciešamību izvirzīt mērķi CO₂ emisiju samazinājumam ES par 30 %, tādējādi paverot iespēju 40 % samazinājumam šajā jomā rūpnieciski attīstītajās valstīs, kā arī ierosināja ES, un tas ir būtiskākais starptautiskajās sarunās, nodrošināt EUR 30 miljardu ieguldījumu Klimata fondā jaunattīstības valstu vajadzībām līdz 2020. gadam. Ko jūs darīsiet, un ko jūs varat darīt, lai pievērstu Padomes uzmanību šim nozīmīgajam, vajadzīgajam un pamatotajam prasībām?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Kā jau es minēju augstākā līmeņa sanāksmē Ņujorkā un arī Pitsburgā, esmu noraizējies par Kopenhāgenas sarunu lēno gaitu.

Kopenhāgenas sarunās ir trīs iespējamie „klupšanas akmeņi”, kas neattiecas vienīgi uz finansējumu, proti, dažu ārpus ES esošo attīstīto valstu izteikts mērķtiecības trūkums apņemties mazināt emisijas, lielāko jauno tirgus ekonomikas valstu nevēlēšanās nākt klajā ar pārliecinošiem priekšlikumiem par klimata pārmaiņu seku mazināšanas pasākumiem, kā arī attīstīto valstu pamatotu priekšlikumu trūkums attiecībā uz finansējumu. Šie ir trīs „klupšanas akmeņi”.

Es ceru, ka Eiropas Savienība saglabās savu vadošo lomu minētajā jomā un Eiropadome šā mēneša beigās nāks klajā ar pamatotu priekšlikumu par finansējumu. Es ceru, ka mums rīt būs laiks apspriest minēto jautājumu plašāk, jo klimata pārmaiņas ir viens no nākamās Eiropadomes sanāksmes galvenajiem diskusiju tematiem. Komisija noteikti cīnīsies par vērienīgo programmu, jo, kā es vienmēr esmu apgalvojis, klimata pārmaiņas ietekmē ne tikai vidi, bet arī ar attīstību.

Rebecca Harms, *Vers/ALE grupas līdzpriekšsēdētāja*. – (DE) Komisijas priekšsēdētāja kungs, vairākās informatīva rakstura diskusijās, kā arī sarunās ar augsta ranga ANO amatpersonām, mēs esam atzīmējuši, ka Eiropas Savienība savos centienos atpaliek no tādām valstīm, kā Ķīna un Japāna. Kā jūs joprojām varat apgalvot, ka mums būs vadošā loma?

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Es būšu priecīgs, ja tā būs, bet diemžēl, tas nav tiesa. Līdz šim Eiropas Savienība ir vienīgā, kura ir uzņēmusies saistības attiecībā uz tiesību aktos noteikto mērķu īstenošanu.

Mēs atzinīgi vērtējam pozitīvās tendences, proti, Japānas premjerministra, kuru es personīgi apsveicu, politisko paziņojumu, diemžēl līdz šim tas ir bijis vienīgi politisks paziņojums, kuram rīcība nav sekojusi. Mēs atzinīgi vērtējam dažus Ķīnas izklāstītos plānus, bet līdz šim Ķīna nav piekritusi tos apspriest Kopenhāgenas sarunās.

Mēs atzinīgi vērtējam arī pārējās pozitīvās tendences un tomēr mums ir vadošā loma pasaulē cīņā ar klimata pārmaiņām. ES vēlētos dalīties šajā lomā arī ar citām valstīm, jo tai nav viegli būt vienīgajai minētajā statusā, tomēr tādā gadījumā pārējo valstu mērķiem ir jābūt tikpat vērienīgiem kā mūsējiem.

Michał Tomasz Kamiński, *ECR grupas priekšsēdētājs*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos jums pateikties par to, ka esat spīlgs piemērs tam, ka politiķi izpilda savus solījumus. Kad sieva man ko lūdz un vēlas zināt, vai es šo lūgumu izpildīšu, es vienmēr saku: „Jā, jo es taču esmu politiķis.” Šodien jūs kā politiķis pierādījāt, ka turat savu vārdu. Jūs esat ar mums un sniežat pareizas atbildes uz deputātu jautājumiem.

Priekšsēdētāja kungs, savā runā jūs teicāt, ka ir ļoti svarīgi stiprināt vienoto tirgu, jo tas ir priekšnoteikums krīzes pārvarēšanai. Es vēlētos jums, priekšsēdētāja kungs, savas grupas vārdā jautāt, ko jūs esat paredzējis darīt nākamajos mēnešos, lai vienotā Eiropas tirgus stiprināšana kļūtu par līdzekli pašreizējās krīzes pārvarēšanai.

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Liels paldies, *Kamiński* kungs. Faktiski es savās politiskajās pamatnostādnēs, kuras, cerams, Eiropas Parlaments ir apstiprinājis, pateicoties tam, ka ar jūsu atbalstu es tiku ievēlēts atkārtoti, esmu uzsvēris, ka iekšējais tirgus ir prioritāte, un mums jācīnās pret jebkāda veida nacionālisma izpausmēm ekonomikā.

Man ir labas ziņas jums visiem. Šodien es uzticēju *Mario Monti* sagatavot ziņojumu par vienotā tirgus nākotni, kas ietvers mērķus un ieteikumus šā tirgus atjaunošanai. Jūtos gandarīts, ka viņš apņēmas veikt šo uzdevumu, jo tas ir labs veids kā veikt neatkarīgu novērtējumu un sniegt atbalstu, cerams, kopā ar Eiropas Parlamentu, lai mēs varētu dot jaunu impulsu iekšējam tirgum, kā arī nodrošināt tā atbilstību 21. gadsimta vajadzībām. Es uzskatu, ka tas ir īpaši svarīgi patērētājiem un arī mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kuri nereti izjūt spiedienu un cieš no konkurenci kropļojošas rīcības kopējā tirgū.

Michał Tomasz Kamiński, *ECR grupas priekšsēdētājs*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, visbeidzot es vēlētos uzsvērt, ka mums un mūsu grupai ir ļoti svarīgi, lai vienotā tirgus stiprināšanas procesā un mūsu kopīgās Eiropas veidošanā jūs ņemtu vērā dažādu Eiropas valstu starpā esošās atšķirības. Jūs nedrīkstat aizmirst, ka vairākas valstis tikai nesen ir pievienojušās ES un to ekonomikas ir sagrautas. Mēs zinām, ka jūs vienmēr esat rīkojies godīgi attiecībā pret šīm jaunajām dalībvalstīm, tāpēc es ceru, ka to darīsiet arī turpmāk.

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Es uzskatu, ka iekšējais tirgus ir vislabākais veids, kā aizsargāt visas dalībvalstis neatkarīgi no tā, vai tās ir vecās vai jaunās, lielas vai mazas, bagātas vai nabadzīgas. Tā ir taisnīguma politika, ar kuru tiek aizsargāti vājākie, proti, patērētāji, kuri vairumā gadījumu tādi arī ir.

Tas ir arī labs veids, kā aizsargāt mazos un vidējos uzņēmumus no lielajiem monopoluzņēmumiem vai oligopoliem, tāpēc šī ierosme stiprināt iekšējo tirgu Eiropas Savienībai ir tik nozīmīga.

Lothar Bisky, *GUE/NGL grupas priekšsēdētājs*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, jūs mūs aicināt pēc iespējas ātrāk īstenot ekonomikas stimulēšanas programmas, lai panāktu strauju budžeta deficīta samazinājumu dalībvalstīs, tomēr pat jūsu jaunākās prognozes paredz IKP pieaugumu ES tikai par 0,1 % 2009. gada ceturtajā ceturksnī. 2009. gadā kopumā tas būs samazinājies par 4 %. Saskaņā ar jūsu paša prognozēm 2010. gadā bezdarba līmenis ES sasniegs aptuveni 11 %.

Vai jums nešķiet, ka pārstēdzīgais, krasais valstu izdevumu samazinājums varētu pārtraukt šo valstu nesen gūtos nelielos panākumus ekonomikas atveseļošanas jomā? Varbūt jūs uzskatāt, ka problēmas finanšu nozarē jau ir atrisinātas un vienkāršajiem iedzīvotājiem būs jāsamierinās ar krīzes radītajiem zaudējumiem? Jūs spiežat Latvijas, Ungārijas un Rumānijas iedzīvotājiem pieņemt nožēlojamus nosacījumus ES ārkārtas kredīta

saņemšanai, proti, zemāku atalgojumu, zemākas pensijas, ierobežotus sabiedriskos pakalpojumus un paaugstinātu PVN likmi. Vai tāds ir jūsu priekšstats par sociālu Eiropu?

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Vispirms es vēlētos atzīmēt, ka arī mēs esam nobažījušies par minētajiem skaitļiem, kuriem es visumā piekritu, jo tādas patiesi ir mūsu prognozes. Kā jau es vairākas reizes esmu teicis, mēs gatavojam izejas stratēģiju, taču nevaram apgalvot, ka tuvākajā laikā sāksim to īstenot. Tādēļ mēs vēlētos uzsvērt, ka pagaidām turpināsim īstenot ekonomikas stimulēšanas programmas. Manuprāt, finanšu ministri ir vienojušies par to, ka minēto stratēģiju nevajadzētu sākt īstenot agrāk par 2011. gadu. Tieši tādēļ, ka mēs esam nobažījušies par situāciju sociālajā jomā un par pieaugošo bezdarbu, mums ir jāturpina ekonomikas stimulācijas pasākumi.

Tomēr, kā jūs zināt, šo krīzi izraisīja arī lielā nelīdzsvarotība, lielie valstu izdevumi un bezatbildīga līdzekļu izšķērdēšana. Manuprāt, mums neder tāds modelis, kurš nav ilgtspējīgs, tādēļ pašlaik vajadzētu atgriezties pie jautājuma par ilgtspēju. Tas ir arī jautājums par solidaritāti ar nākamajām paaudzēm.

Lothar Bisky, *GUE/NGL grupas priekšsēdētājs*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, vai es jūs esmu pareizi sapratis, proti, ka 2011. gads varētu būt gads, kad tiks uzsākta izejas stratēģijas īstenošana?

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Es to pašlaik vēl nevaru precīzi pateikt, tomēr visticamāk tas notiks ne agrāk kā 2011. gadā. Manuprāt, par to ir jāvienojas finanšu ministriem, un, starp citu, tāda bija arī Eiropas Savienības nostāja G20 sanāksmē.

Pašlaik norit minēto politiku globāla koordinācija. Tas nenozīmē, ka visi pasaules reģioni vienlaikus pieņems vienādus lēmumus, bet mēs esam novērojuši, ka šajos krīzes apstākļos, vai tas ir labi vai slikti, esam savstarpēji saistīti, tādēļ būtu jācenšas skaidri formulēt šīs izejas stratēģijas pasaules līmenī.

Tādēļ visticamāk minētā stratēģija tiks īstenota ne agrāk kā 2011. gadā, tomēr mums ir jāturpina rūpīgi sekot līdzi ekonomiskajai situācijai.

Nigel Farage, *EFD grupas līdzpriekšsēdētājs*. – Barroso kungs, tas ir ļoti labi, ka jūs esat šeit. Protams, ka iespēja dzirdēt vadītāju atskaitāties ir jāvērtē atzinīgi.

Kā jūs zināt, es nekad neesmu bijis jūsu aktīvs atbalstītājs, bet man jāatzīst, ka esat veiksmīgi atrisinājis šo jautājumu. Jūs pamanījāties ignorēt Francijas un Dānijas referendumu rezultātus, un jums izdevās piespiest Īriju vēlreiz rīkot referendumu, tādēļ varat uzskatīt, ka principā esat ticis pie sava līguma.

Tagad, protams, ir laiks izvēlēties Padomes priekšsēdētāju — Eiropas Savienības lielo marioneti. Bukmeikeri uzskata, ka *Tony Blair* ir izredzes uzvarēt. Es tikai vēlos zināt, vai jūs man nepiekritīsiet, ka viņa nepārtraukti paustais atbalsts Lielbritānijas pievienošanai eiro zonai, viņa piekāpšanās attiecībā uz ikgadējo atlaidi Apvienotajai Karalistei GBP 2 miljardu apmērā, kā arī vispārējā attieksme pret Apvienotās Karalistes dalību Eiropas Savienībā, proti, nevēlēšanās rīkot referendumu, ir apliecinājums viņa pārmērīgam proeiropeiskumam, tādējādi palielinot iespēju kļūt par priekšsēdētāju? Vai es to neparedzēju jau 2005. gadā? Vai tāda nebija kopīgā vienošanās?

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – *Farage* kungs, jums nevajadzētu būt tik pesimistiski noskaņotam par Īrijā notikušo referendumu, jo tajā piedalījās tikai 67 % iedzīvotāju! Tad, kad tiek rīkotas konkrētas debātes ar konkrētu līdzdalību, mēs esam pārliecinājušies, ka Eiropas Savienībai tiek sniegts spēcīgs atbalsts. Būtībā Īrija šādā veidā izrādīja Lielbritānijas Neatkarības partijai savu neatkarību, jo jūs tur izvēršāt savu kampaņu, bet īri jums un jūsu partijai pateica „nē”.

(Aplausi)

Tagad es nekomentēšu jautājumu par Padomes priekšsēdētāju. To izlems Eiropadome. Es vēlētos jums godīgi teikt, ka nav nekādu slepenu vienošanos vai plānu. Ja tādi būtu, es to noteikti zinātu. Varu jums teikt vienīgi to, ka Padomei ir vajadzīgs priekšsēdētājs, kurš pilnībā aizstāvēs Eiropas intereses un vienmēr spēs saglabāt konsekvenci, jo es neuzskatu, ka ir pareizi, ja Padome ik pēc sešiem mēnešiem pilnībā maina savu darba programmu. Es vienmēr esmu aktīvi atbalstījis Eiropadomes saskaņotu un konsekventu līdzdalību un sadarbību ar Komisiju, lai pilnībā tiktu īstenoti Eiropas projekti un risināti Kopienas jautājumi.

Nigel Farage, *EFD grupas līdzpriekšsēdētājs*. – Barroso kungs, es esmu vīlies. Šis ir jautājumu laiks, tādēļ būtu vienkāršāk atbildēt ar „jā” vai „nē”, bet neraizējieties. Vai tas būs *Blair* kungs vai nē, ir skaidrs, ka šis priekšsēdētājs nebūs demokrātiski ievēlēts, un arī jūs netikāt demokrātiski ievēlēts. Vai tas kaut ko neliecina par ES? Vai tā nav „brīnišķīga” organizācija, kuru vada saguruši, pensionēti ekspremjeri? Ar šo līgumu jūs

būtu varējis panākt ES demokratizāciju, bet izvēlējāties to nedarīt. Vai valsts demokrātijai ir nozīme, jeb jūsuprāt, Eiropas Savienība ir augstāks mērķis?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Tieši tādēļ, ka Eiropas Savienība nav sava veida integrēta valsts, par ko jūs tik ļoti šaubāties, Padomes priekšsēdētāju neievēl iedzīvotāji, bet viņu izraugās demokrātiski ievēlēti Eiropas valstu un valdību vadītāji, un tas ir loģiski. Manu kandidatūru atbalstīja ne tikai vienprātīgi noskaņoti, demokrātiski ievēlēti Eiropas valstu un valdību vadītāji, bet arī vairums šā Parlamenta deputātu. Tādēļ manam statusam ir neapšaubāma demokrātiska leģitimitāte.

(Aplausi)

Es kā politiķis 29 gadu vecumā tiku demokrātiski ievēlēts savas valsts parlamentā, un man jums jāsaka, ka ir daudz grūtāk tikt ievēlētam Komisijas priekšsēdētāja amatā, nekā kļūt par premjerministru kādā no ES valstīm!

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Rīt plkst. 15.00 notiks manis rīkotā preses konference par krīzes situāciju cilvēktiesību jomā kopš 2006. gada. Es uzaicinu tajā piedalīties priekšsēdētāja kungu un arī savus kolēģus un ļoti ceru, ka viņi ieradīsies. Saskaņā ar Ungārijas Probācijas un juridiskās palīdzības dienesta sniegto informāciju liels skaits tiesas nolēmumu liecina par to, ka Ungārijā 2006. gada rudenī, sevišķi 23. oktobrī, kad tika atzīmēta 1956. gada revolūcijas piecdesmitā gadadiena, norisinājās brutāli policijas terora akti. Saskaņā ar valdības doto pavēli policija veica vardarbīgus aktus, tostarp šaušanu uz 14 cilvēkiem, kā rezultātā daudzi no tiem zaudēja redzi. Simtiem nevainīgu cilvēku nokļuva cietumā kā politiešlodzītī un tika spīdzināti.

Priekšsēdētāja kungs, vai jūs zināt, ka Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas priekšsēdētāja vietniece *Kinga Göncz* bija valdības, kura sankcionēja šaušanu, locekle? Es vēlētos dzirdēt jūsu viedokli par šo jautājumu, kā arī laipni jūs aicinu piedalīties rītdienas preses konferencē.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Es sekoju līdz notikumiem visās dalībvalstīs, tomēr vēlos paskaidrot, ka Komisijai nav pilnvaru iejaukties dalībvalstu iekšējās lietās, tādēļ uz šo jautājumu mēs nevarēsim atbildēt, jo tas ir jārīsināta Ungārijai iekšējās debatēs.

Mums kā Komisijai ir pilnvaras iesaistīties cilvēktiesību jautājumu risināšanā tādos gadījumos, kad tie attiecas uz Kopienas tiesību aktu īstenošanu. Parlamenta deputātes uzdots jautājums nav šāds gadījums, tādēļ es jūs lūgšu neuzdot tādus jautājumus, kurus ir vieglāk atrisināt jūsu pašu parlamentiem, nekā Eiropas Parlamentam.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Vai esmu pareizi sapratusi, ka pulcēšanās brīvība, uzskatu brīvība, cilvēktiesības un pat Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija, jūsuprāt, nav daļa no Eiropas Savienības tiesībām? Vai cilvēktiesības nav daļa no Eiropas Savienības vērtību sistēmas un tiesību sistēmas? Ja nē, tad esmu nepareizi informēta.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Protams, cilvēktiesības ir daļa no ES tiesībām, bet mūsu sistēma ir balstīta uz tiesiskumu, un mēs pieņemam, ka visās dalībvalstīs, arī jūsējā, tiek ievēroti tiesiskuma principi. Tādēļ jums ir iespēja iesniegt sūdzību savas valsts tiesā, Eiropas Cilvēktiesību tiesā vai Eiropas Kopienas Tiesā Luksemburgā. Tāda ir mūsu cilvēktiesību sistēma.

Es nevaru un arī negrāšos iesaistīties dalībvalstu partiju politiskās debatēs.

Priekšsēdētājs. – Liels paldies, priekšsēdētāja kungs, es vēlētos teikt vislielāko paldies politisko grupu priekšsēdētājiem par to, ka viņi iekļāvās noteiktajā laikā, kā arī par vērtīgajām debatēm. Es vēlētos pateikties arī *Barroso* kungam. Mums jāievēro atvēlētais laiks arī tad, ja debates kļūst spraigas. Liels paldies jums visiem.

Finanšu krīzes ietekme uz nodarbinātību un sociālo kohēziju

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, mans jautājums attiecas uz krīzes pārvarēšanas pasākumiem. Runājot par emisiju samazinājuma mērķiem, kas saistīti ar cīņu pret klimata pārmaiņām, var teikt, ka Eiropa šajā ziņā ir apsteigusi ASV. Tomēr ASV ir izvirzījusies priekšgalā ar ieguldījumiem privātajā sektorā, tādējādi veicinot tehnoloģiju jauninājumus, nodarbinātību un nodrošinot ilgtspēju, kas ir īpaši svarīgi mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU).

Būtībā tādi ir arī jūsu krīzes novēršanas un ekonomikas atveseļošanas plāna pamatprincipi. Kādi ir jūsu mērķi šajā jomā? Kad mēs sasniegsim ASV līmeni? Ko Komisija var darīt, un ko tā dara, lai nodrošinātu šāda līmeņa

sasniegšanu? Mūsu MVU joprojām saskaras ar dažādiem šķēršļiem, kā dēļ mazinās to izaugsmes potenciāls. Ko darāt jūs, lai pabeigtu iekšējā tirgus izveidi, jo tas ir mūsu nodarbinātības galvenais avots?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Es jau iepriekšējam runātājam atbildēju uz dažiem jautājumiem par iekšējo tirgu, bet kas attiecas uz jautājumu par tehnoloģijām, tad es jums pilnībā piekrītu. Mēs ar saviem ieguldījumiem jaunajās tehnoloģijās atpalcējam no ASV un arī no pārējām valstīm.

Tādēļ ar īpašo pasākumu kopumu mēs esam uzsākuši īstenot Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu. Liela uzmanība tiks pievērsta ieguldījumiem cīņā ar klimata pārmaiņu radītajām sekām, kā arī energoapgādes drošības veicināšanai. Mēs esam apvienojuši šīs divas jomas, izstrādājuši ETS plānu un aicinām dalībvalstis ieguldīt vairāk līdzekļu „zaļo” tehnoloģiju attīstībā, lai nodrošinātu videi nekaitīgu un ilgtspējīgu ekonomiku.

Protams, šis ir jautājums, kas mums jāizvērtē, ņemot vērā turpmākās finanšu perspektīvas. Kā jūs zināt, līdz šā gada beigām mēs ierosināsim pārskatīt mūsu budžetu. Tā būs laba iespēja apspriest jautājumu par to, kurās jomās turpmāk ieguldīt vairāk līdzekļu.

Priekšsēdētājs. – Kolēģi, vai es varētu jūs lūgt neuzdot papildjautājumus. Man šeit ir ļoti garš saraksts ar vārdiem, un būs interesantāk, ja jautājumus varēs uzdot pēc iespējas vairāk deputātu.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Komisija pareizi rīkojās, kad 2008. gadā izdeva ieteikumu par lielāka cilvēku skaita piesaistīšanu darba tirgum.

Pirmkārt, es vēlētos jautāt, vai bez minētā ieteikuma un dalībvalstu pasākumiem, jūs, proti, Eiropas Komisija, esat paredzējuši veikt papildu pasākumus, lai stiprinātu atvērtās koordinācijas metodi sociālajā jomā? Es šeit runāju par tādiem pasākumiem, kam jābūt saskaņā ar stabīlu rūpniecības politiku un jāveicina nodarbinātība.

Otrkārt, kā mēs visi zinām, 2010. gads ir pasludināts par Eiropas gadu cīņā pret nabadzību un sociālo atstumtību. Mūsu mērķis ir stiprināt sociālo kohēziju. Jautājums ir ļoti vienkāršs, proti, vai jūs, priekšsēdētāja kungs, personīgi ziedosiet visus spēkus, lai cīnītos par kvantitatīviem mērķiem šajā jomā, un vai jums tam pietiks drosmes? Es jo īpaši vēlētos lūgt, lai sarunās ar dalībvalstīm jūs neatsaucaties uz mani, kā to darījāt apspriedē ar Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupu.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Es jau iepriekš atzīmēju, ka visvairāk esmu nobažījies par bezdarbu, bet, lai cīnītos ar to, mums ir jāpāriet no reaģējošas attieksmes uz aktīvu attieksmi. Manuprāt, to var panākt, pārskatot Lisabonas stratēģiju un gūstot kopīgu redzējumu laika posmam līdz 2020. gadam.

Eiropas Savienības ilgtermiņa stratēģijai ir jābalstās uz jauniem ilgtspējīgas izaugsmes avotiem, piemēram, tā sauktajām „baltajām” darba vietām sociālo pakalpojumu jomā, kurā kopš 2000. gada ir radīti 3,3 miljoni jaunu darba vietu. Tie ir 16 % no visu jauno darba vietu skaita.

Tiek plānots, ka videi nekaitīgo ražojumu un pakalpojumu tirgus apjomi līdz 2020. gadam dubultosies, paverot iespējas izveidot „zaļās” darba vietas, tādēļ mēs ES esam uzsākuši kartografēšanu, lai varētu plānot jaunās darba vietas un tām nepieciešamās prasmes. Tādēļ, kā es jūs tiku informējis, kad mēs plašāk apspriedām nākamā pilnvaru termiņa politiskās pamatnostādnes, es esmu apņēmis ieviest šo jauno stratēģiju, lai aktīvāk īstenotu sociālās prioritātes.

Elizabeth Lynne (ALDE). – Kā mēs zinām, simtiem cilvēku pašreizējās ekonomiskās krīzes apstākļos ir zaudējuši darbu, no kuriem daudzi ir vecāka gadagājuma ļaudis, kas jauna darba meklējumos ir neizdevīgākā situācijā sava vecuma dēļ. Kaut arī 2000. gada Nodarbinātības direktīvas noteikumi ir stingri jāievēro visām dalībvalstīm, daudzas dalībvalstis tos neievēro, un vecāka gadagājuma cilvēki joprojām nav informēti par savām tiesībām.

Pat ja daži nodarbinātie savas tiesības zina, viņi pārāk bieži nespēj atrisināt problēmas bez palīdzības no malas. Pašlaik mūsu rīcībā vēl nav atbilstīgu tiesību aktu, lai aizsargātu cilvēkus pret diskrimināciju preču un pakalpojumu pieejamības jomā, tomēr mums ir Nodarbinātības direktīva. Vai jūs varētu pastāstīt, kādas darbības tiek veiktas pret dalībvalstīm, kuras pienācīgi neīsteno minēto direktīvu? Vai ir atbilstīgi mehānismi, lai nodrošinātu vecāka gadagājuma un invalīdu tiesību ievērošanu nodarbinātības jomā?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Gadījumos, kad kāda dalībvalsts neievēro mūsu direktīvu noteikumus, mēs pret to uzsākam pienākumu neizpildes procedūru. Šādos gadījumos mēs varam to darīt

un arī darām. Atbildot uz jūsu uzdoto jautājumu, es vēlētos uzsvērt, ka pašreizējās krīzes apstākļos darbu ir zaudējuši vairāk nekā pieci miljoni Eiropas iedzīvotāju.

Visvairāk apdraudētie ir jaunieši un migranti. Pašlaik kopējais bezdarba līmenis ES ir 9,1 %, bet jauniešu un migrantu bezdarba līmenis ir divas reizes lielāks, attiecīgi 19,8 % un 19,1 %. Sociālajā jomā šī problēma mums rada vislielākās bažas. Nozīmīga prioritāte ir arī jautājums par bērnu nabadzību. Mēs, protams, rūpīgi sekojam līdzi situācijai vecāka gadagājuma cilvēku nodarbinātības jomā, pamatojoties uz spēkā esošajām direktīvām.

David Casa (PPE). – (MT) Es uzskatu, ka ir lietderīgi apspriest, kā mēs Eiropas Savienībā varētu radīt pēc iespējas vairāk jaunu darba vietu, tomēr, manuprāt, mums vajadzētu arī apsvērt, kā saglabāt esošās darba vietas. Manas valdības pārstāvis iesaistījās šās problēmas risināšanā tad, kad krīzes negatīvā ietekme bija jūtama visvairāk. Uzskatu, ka pateicoties šādai manas valdības rīcībai tika saglabāts tūkstošiem darba vietu. To izdevās panākt, palielinot izdevumus sociālajā nozarē. Vai jums nešķiet, ka Komisijai vajadzētu censties nodrošināt, lai šādi pasākumi tiktu aktīvāk īstenoti ikvienā ES dalībvalstī? Es zinu, ka jūs nesen esat veikuši grozījumus regulā, lai uzlabotu Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda darbu, kas būs atbalsts liela skaita darba ņēmēju, tomēr, manuprāt, mums ir jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu, ka šiem cilvēkiem tiek saglabātas darba vietas un viņiem nevajadzētu izmantot minētā fonda palīdzību. Uzskatu, ka tas ir mūsu faktiskais mērķis.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Mēs ne tikai esam veikuši grozījumus Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondam paredzētajos noteikumos, bet arī vienkāršojuši kritērijus atbalsta saņemšanai no Eiropas Sociālā fonda, ļaujot dalībvalstīm ātrāk saņemt līdz pat EUR 1,8 miljardiem avansa maksājumus, lai tās stiprinātu aktīvu darba tirgus politiku.

Mēs esam veikuši dažas izmaiņas arī attiecībā uz kohēzijas politiku, lai vienkāršotu noteikumus priekšlaicīgo maksājumu saņemšanai. Arī tā ir ļoti nozīmīga politika. Es jau minēju ekonomikas stimulēšanas plānu EUR 550 miljardu apmērā un, protams, arī Globalizācijas pielāgošanas fondu, kā arī vēl dažus citus mūsu ierosinātos priekšlikumus.

Diemžēl man jāsaka, ka dalībvalstis neatbalstīja vienu priekšlikumu, proti, grozīt Sociālā fonda līdzfinansēšanas noteikumus. Mēs to iekļāvām izskatīšanai Padomē, bet tas tika noraidīts. Es joprojām ceru, ka ar jūsu atbalstu mēs to varētu panākt, jo dažām valstīm trūkst līdzekļu, lai papildinātu Sociālā fonda finansējumu. Tādēļ mēs maksimāli cenšamies izmantot Kopienas līmenī esošo instrumentus, lai atbalstītu dalībvalstu pasākumus cīņā ar bezdarbu.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, paldies par interesantajām šasdienas debatēm.

Runājot par nodarbinātību, jūs teicāt, ka dažas dalībvalstis neapmeklēja augstākā līmeņa sanāksmi Prāgā. Daudz nopietnāka problēma, priekšsēdētāja kungs ir tā, ka Padome nav uzņēmusies nevienu iniciatīvu un nav arī rīkojusi nevienu nodarbinātības jautājumiem veltītu augstākā līmeņa sanāksmi laikā, kad Eiropa ir saskārusies ar lielāko nodarbinātības krīzi savā vēsturē un darbu ir zaudējuši 10 000 tās iedzīvotāju, turklāt šim skaitlim ir tendence palielināties. Jūs varējāt arī piebilst, ka Komisija veic savu darbu saskaņā ar pagājušā gada darba kārtību, kas bija nepilnīga jau tajā laikā, bet tagad jo īpaši nespēs apmierināt steidzamās vajadzības, kuras radušās miljoniem iedzīvotāju, visām Eiropas paaudzēm un labklājības līmenim kopumā, kura nākotne ir apdraudēta.

Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos jūs lūgt uzņemties vadību. Mums vajadzīgs tāds vadītājs, kurš pieliktu punktu vienaldzībai un pārredzamības trūkumam. Jums jāziņo Padomei, ka mēs tā vairs nevaram turpināt. Mums vajadzīga Komisija, kas ne tikai pārvalda līdzekļu izlietojumu un risina ikdienišķus jautājumus, bet kura — un es zinu, ka jums, priekšsēdētāja kungs, nebūs viegli — šajā grūtajā laikā spētu uzņemties vadošo lomu, lai īstenotu Eiropas lielāko iestāžu nolīgumu un dotu cerības visām Eiropas paaudzēm.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (PT) Faktiski mēs darām visu iespējamo, un es savā programmas izklāstā jau esmu uzsvēris, ka mūsu galvenā prioritāte ir atrisināt sociālās problēmas, jo pašlaik šajā jomā ir izveidojusies ārkārtas situācija.

Tādēļ es uzsveru, ka ir jāpārbauda visu jauno tiesību aktu sociālā ietekme. Mēs rosinām arī aktīvi īstenot tādas sociālās iekļaušanas principus kā Kopienas politika, un es varu atļauties teikt dalībvalstīm, ka mēs atbalstām ieguldījumus sociālajā nozarē. Ir paredzēts, kas sociālie izdevumi, kuri 2008. gadā sasniedza 28 % no IKP, 2010. gadā pieaugs līdz 31 %. Tas ir par aptuveni EUR 3 500 miljardiem vairāk!

Mēs cītīgi strādājam šajā jomā, bet ir skaidrs, *Cercas* kungs, ka tas ir jādara Komisijai, Parlamentam un dalībvalstīm kopā.

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Eiropa nozīmē brīvību, demokrātiju un solidaritāti vai, citiem vārdiem sakot, sociālo un ekoloģisko atbildību. Tomēr jūsu un Komisijas galvenā uzmanība jau ilgu laiku ir bijusi vērsta tikai uz vienu brīvības aspektu, proti, ekonomisko brīvību, ar kuru galvenokārt tiek saprasta uzņēmējdarbības brīvība, kā arī uz regulējumu daudzās tādās jomās, kurās tas nebūt nav vajadzīgs, bet kur uz spēles ir likti miljardi. Turklāt, runājot par pasaules finanšu tirgiem, jūsu nostāja ir bijusi tāda, ka nav vajadzīga iejaukšanās un kontrole, jo, jūsuprāt, visiem tā būs labāk.

Mēs redzam pie kādas katastrofas tas ir novedis, un es vēlos jautāt, kā un ar kādiem projektiem vai plāniem jūs pierādīsiet šim Parlamentam un visiem Eiropas iedzīvotājiem, lai gūtu viņu uzticību, ka gan jūs, gan Komisija esat guvuši mācību no šīs katastrofas un radikāli mainīsiet mūsu politiku?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Jautājums par uzticību ir jūsu subjektīvs viedoklis. Es domāju, ka Parlaments jau ir sniedzis atbildi uz šo jautājumu, nesen piešķirot man jaunās pilnvaras, un ar to ir apliecinājis, ka uzskata mani par pietiekami uzticamu, lai es varētu īstenot šo politiku.

Būtībā mūsu politika ir reakcija uz ekonomikas un finanšu krīzi. Mēs esam pieņēmuši nopietnus lēmumus. Mēs ar nesen veiktajiem reglamentējošajiem un uzraudzības pasākumiem esam uzņēmumušies vadošo lomu pasaulē. Pamatojoties uz ziņojumu, kuru es uzdevu izstrādāt *de Larosière* grupai, mēs esam iesnieguši dažus priekšlikumus, kurus Eiropas Parlaments, cerams, apstiprinās.

Šāsdienas Komisijas sanāksmē mēs apstiprinājam paziņojumu par atvasinājumiem, kuram, protams, sekos konkrēti tiesību akti. Tādējādi mēs esam reaģējuši uz finanšu krīzi visos tās aspektos, veicot arī reglamentējošos un uzraudzības pasākumus. Es jau esmu pieņēmis dažus lēmumus šās Komisijas pilnvaru laikā un nākamā Komisija, protams, turpinās manis uzsākto ceļu, kuru, manuprāt, nosaka pašreizējā situācija.

Veronica Lope Fontagné (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos runāt par atbalsta pasākumu pagaidu shēmu, kuras mērķis ir mazināt ekonomikas krīzes radītās problēmas, sevišķi par „Opel”.

Es vēlos jautāt, vai Komisija ir pārbaudījusi, vai saskaņā ar pagaidu shēmu atbalsts Vācijai ir piešķirts, pamatojoties uz iepriekšēju vienošanos par pārstrukturēšanas pasākumu ģeogrāfisko izplatību, kas varētu būt pretrunā atbalsta shēmas mērķim.

Ja tā, tad es vēlos zināt, vai jūs piekrītat, ka uzņēmums var brīvi pārskatīt sadali un „Opel” pārstrukturēšanu atbilstīgi paša noteiktiem ekonomiskajiem un ražošanas kritērijiem, saglabājot iespējami lielāku skaitu darba vietu?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (PT) Es jau atbildēju uz šo jautājumu, bet man jāsaka, ka mums bija nelielas šaubas par veidu, kādā noritēja šis process. Komisija par to pauda bažas, tādēļ „General Motors” un „Opel Trust” atkārtoti izvērtēs „Opel” pirkšanas piedāvājumu, lai pārbaudītu, vai šim piedāvājumam ir komerciāls pamatojums.

Mēs, proti, Eiropas Komisija, darīsim visu iespējamo, lai nodrošinātu risinājuma atbilstību iekšējā tirgus un valsts atbalsta noteikumiem, un, protams, būsīm objektīvi un prasīgi attiecībā uz šo noteikumu ievērošanu.

Vicky Ford (ECR). – Ikviens Eiropas valsts piekritīs, ka mēs saskaramies ar pieaugošu bezdarba līmeni, kas ne tikai liecina par sociālo krīzi, bet arī uzliek dalībvalstu budžetiem papildu slogu, kuru rada labklājības izmaksu pieaugums, nodokļu iemaksu samazināšanās un ar apmācību saistīto izdevumu palielināšanās.

Ņemot vērā iepriekš teikto, vai jūs, Barroso kungs, piekritīsiet, ka mums, proti, Parlamenta deputātiem un Komisijas locekļiem, vajadzētu īpaši rūpīgi izvērtēt katru centu, par kuru mēs palielinām valstu slogu? Ja jūs tam piekrītat, tad, pirmkārt, kā jūs mums ieteiksiet balsot ceturtdien paredzētajās debatēs par budžetu?

Otrkārt, kādēļ mēs turpinām rīkot sanāksmes Strasbūrā?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Es atbalstu ierosināto budžetu nākamajam gadam, tādēļ ierosinu balsot ar „jā”.

Es jums piekrītu, ka mums jābūt ļoti uzmanīgiem, palielinot valstu slogu. Mums jārīkojas piesardzīgi ar nodokļu maksātāju naudu un skaidri jāapzinās prioritātes. Pašlaik vairākās dalībvalstīs ir steidzami jārisina sociālās problēmas. Šīs valstis ir saskārušās ar tādām problēmām, kā sociālā atstumtība un nabadzība, un es

esmu pārliecināts, ka šīs problēmas satrauc visus Parlamenta deputātus, tādēļ mums tām jārod visefektīvākais risinājums.

Kā jūs zināt, Komisija vienmēr ir bijusi ļoti stingra attiecībā uz Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumu ievērošanu un ir noteikusi saistības gan sev gan arī dalībvalstīm nodrošināt ilgtspējīgu attīstību. Protams, mēs neuzskatām, ka problēmas var atrisināt, „mētājoties” ar naudu, tomēr ir gadījumi, kā, piemēram, šis, kad, mūsaprāt, steidzamu sociālo jautājumu risināšanai ir jāpievērš īpaša uzmanība. Bezprecedenta situācijā ir nepieciešami ārkārtas pasākumi. Tas, kā vienmēr, ir jautājums par līdzsvarotu vērtējumu.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Komisijas priekšsēdētāja kungs, saskaņā ar Eiropas Komisijas Regulu Nr. 800/2008, algu subsīdijas par strādājošiem invalīdiem tika samazinātas līdz 75 % no maksimālās summas. Tādēļ no 2009. gada 1. janvāra invalīdus, kā arī tos, kuru darbaspēja ir mazinājusies, ir skārusi krīze. Budžeta samazinājuma dēļ ievērojami ir samazinājusies arī invalīdu nodarbinātība. Tas ir iemesls, kādēļ daudzās valstīs, piemēram, Ungārijā, ir apdraudēts jaunu darba vietu radīšanas grupas izveidei paredzētais valsts atbalsts. Šīs valstis apgalvo, ka minētajā situācijā vainīga ir Eiropas Savienība. Tādēļ es vēlētos uzdot šādu jautājumu, proti, kā finanšu krīzes apstākļos Eiropas Komisija ir paredzējusi nodrošināt, lai tiktu ievērotas invalīdu tiesības, saglabātas viņu darba vietas un ievērots princips — par vienādu darbu vienāds atalgojums? Minētā regula tika izstrādāta jau pirms krīzes sākuma.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Godātais deputāta kungs, Eiropas Komisija ir ierosinājusi horizontālu direktīvu par nediskriminēšanu, kura attieksies arī uz invalīdiem, un pašlaik šā priekšlikuma projekts ir jūsu priekšā, kā arī ir iesniegts Eiropadomei. Tādēļ es ceru, ka tas tiks apstiprināts, jo mēs visi nepārprotami esam pret jebkāda veida invalīdu diskrimināciju.

Daudzas no jūsu minētajām problēmām ir jārisina dalībvalstīm, jo tie ir konkrēta atbalsta pasākumi, kuri jāveic saskaņā valstu sociālās apdrošināšanas sistēmām. Savukārt mēs Eiropas Savienībā darām visu iespējamo, lai izveidotu juridiski saistošu sistēmu, ar kuru gan mums, gan dalībvalstīm tiks noteiktas saistības ievērot nediskriminācijas principu un īpaši aizsargāt invalīdus.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Barroso kungs, šis Parlaments ir iecēlis jūs par Komisijas priekšsēdētāju uz nākamo pilnvaru termiņu. Jūsu nākamais steidzamais uzdevums ir organizēt Komisijas darbu tā, lai Eiropa varētu izkļūt no krīzes. Kā jūs plānojat optimizēt mūsu rīcībā esošos nepilnīgos Kopienas instrumentus, un kā jūs esat paredzējis sadalīt portfeļus, lai mēs efektīvi varētu risināt jautājumus? Esmu pārliecināts, ka viss ir atkarīgs no jūsu sarunām ar ES valstu vai valdību vadītājiem, jo kā Komisijas priekšsēdētājam jums ir jādalās ar viņiem savā redzējumā. Kā apvienot mums pieejamās stratēģijas? Kā mums sadalīt pienākumus, lai gūtu mācību no pašreizējās krīzes situācijas?

Runājot par instrumentiem, es minēšu tikai vienu piemēru. Globalizācijas pielāgošanas fonda darbība pašlaik ir pretrunā valsts atbalsta stratēģijai un traucē īstenot rūpniecības politiku, kas varētu palīdzēt pārvarēt krīzi. Kādi ir jūsu priekšlikumi? Kādas pilnvaras jūs esat paredzējis lūgt valstu vai valdību vadītājiem, un kā jūs viņus aicināsi sadalīt portfeļus?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (FR) Pienākumu sadalījums nav valstu vai valdību vadītāju kompetencē, bet gan Komisijas priekšsēdētāja kompetencē, un es to darīšu tā, kā uzskatīšu par piemērotu.

Sarunās ar jums es jau vairākas reizes esmu izteicis paziņojumus par nākamās Komisijas programmu un turpinu uzturēt kontaktus ar valstu vai valdību vadītājiem.

Es jums varu arī pastāstīt, ka šodien es viņiem nosūtīju vēstuli ar lūgumu, ka savu kolēģu vidū vēlos redzēt arī sievietes. Es patiesi esmu ļoti nobažījies par vīriešu un sieviešu līdzsvara problēmu. Ja es neko nedarīšu lietas labā, tad manu kolēģu vidū nebūs gandrīz nevienas sievietes, jo valdību vadītāji kā kandidātus nākamajai Komisijai izvirza galvenokārt vīriešus.

Tādēļ es šo vēstuli šodien nosūtīju.

Attiecībā uz portfeļu faktisko sadalījumu lielu izmaiņu nebūs. Debatēs ar jums es jau esmu runājis par galvenajiem jauninājumiem, kā arī par jauniem amatiem, proti, par tiesiskuma, pamattiesību un pilsoņu brīvības jautājumiem atbildīgo komisāru un par klimata pārmaiņu novēršanu atbildīgo komisāru. Protams, man ir vajadzīgas kompetentas sievietes un vīrieši, kas strādās Eiropas interešu labā un sekmīgi veiks savus uzdevumus konkrētajos, ES darbībām atbilstīgajos amatos.

Graham Watson (ALDE). – Līdz šim bagātību uzkrāšana un labklājības līmeņa paaugstināšana noritēja, galvenokārt pamatojoties uz patēriņu, tādēļ ražošanas nozarē vajadzīgā uzmanība netika pievērsta ne

izmantojamo izejvielu patiesajai vērtībai, pat tad, ja to cena bija zema, ne arī saražoto atkritumu patiesajām izmaksām.

Kā jūs vadītā Komisija ir paredzējusi nodrošināt, lai turpmākā izaugsme pamatotos uz citiem principiem un lai mēs pēc 20 gadus ilgas izaugsmes atkal nenokļūtu situācijā, kurā pasaule mūs nevar atbalstīt tajā, ko darām, savukārt sabiedrība nevar atļauties segt izdzīvošanai nepieciešamās reālās izmaksas?

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Es vēlētos pateikties *Graham Watson* kungam par viņa nozīmīgo jautājumu. Būtībā tas ir nākamo piecu gadu programmas būtiskākais elements, kas paredz ieguldījumus videi nekaitīgas izaugsmes un ilgtspējīgas attīstības nodrošināšanā. Tam ir ļoti liela nozīme.

Mums ir jāsaprot, ka nākotnes modelis nebūs tāds, kāds tas bija līdz šim. Es atbalstu to, lai Eiropai būtu stipra rūpnieciskā bāze, bet tā jau būs jaunā ilgtspējas laikmeta rūpnieciskā bāze, kurai jāveicina videi nekaitīga attīstība, izmantojot videi nekaitīgas tehnoloģijas. Ar šādu bāzi mēs spēsim radīt jaunus ražojumus un izveidot jaunus tirgus. Šis ir labs piemērs.

Tādēļ mēs savā turpmākajā programmā orientēsimies uz to, ko es savās politiskajās pamatnostādņēs saucu par „jaunajiem izaugsmes avotiem”, jo ar tradicionālajiem izaugsmes avotiem mēs nespēsim uzvarēt konkurences cīņā tādas lielās ekonomikas kā Ķīnu un Indiju.

Tādēļ liela nozīme ir jauninājumiem, kas ir mūsu izaugsmes programmas galvenais elements, jo jaunajiem izaugsmes avotiem ir jāveicina pāreja uz zemu oglekļa emisiju ekonomiku, videi nekaitīgu attīstību un jauninājumiem. Manuprāt, jauninājumi ir Eiropas ekonomikas turpmākās attīstības galvenais priekšnoteikums.

Emilie Turunen (Verts/ALE). – (DA) *Barroso* kungs, finanšu krīze ir radījusi ekonomikas krīzi, un Eiropā pašlaik dramatiski palielinās bezdarba līmenis. Kā jūs teicāt, Eiropā bezdarba līmenis jauniešu vidū līdz 25 gadiem ir 19,8 %, savukārt Spānijā bez darba ir vairāk nekā trešdaļa jauniešu šajā vecumā. Mēs esam radījuši haosu visai paaudzei, jo līdz šim *Barroso* kungs, jūs neesat darījis neko, lai atrisinātu šo problēmu. Šodien es uzzināju, ka jūs tomēr esat ļoti nobažījies par to, un jūtos gandarīta, tomēr es vēlētos, lai jūs to pierādāt. Neraugoties uz to, ka nodarbinātības politika ir dalībvalstu kompetencē, daļa atbildības un iniciatīvu ir jāuzņemas arī Eiropai.

Es vēlētos uzdot trīs jautājumus. Pirmkārt, komisārs *Špidla* solīja Eiropas jauniešiem 5 miljonus mācekļa darba vietu. Kur tās ir? Otrkārt, mēs apstiprinām izaugsmes un glābšanas pasākumus visā Eiropā. Kādēļ šie pasākumi neietver jauniešu nodarbinātības shēmu? Treškārt, ko jūs darīsiet, lai stiprinātu sociālo profilu un izstrādātu jauniešu nodarbinātības plānu saistībā ar jauno Lisabonas stratēģiju?

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Es atkārtošu, ka mēs pilnībā izmantojam esošos instrumentus. Ir pieņemti instrumenti gan Kopienas, gan dalībvalstu līmenī. Mums ir jāstrādā ar dalībvalstīm, lai tiktu pielietota lielākā daļa šo instrumentu un lai veicinātu informācijas apmaiņu par labāko praksi, mudinot tās sekot labākajiem piemēriem.

Komisārs *Špidla*, kurš ir paveicis lielisku darbu ļoti grūtos apstākļos, būtībā ir vienisprātis ar Komisiju un aicina dalībvalstis izveidot piecus miljonus mācekļa darba vietu. Mēs dodam iespēju iegūt vislabāko pieredzi. Piemēram, Francijā labu pieredzi var iegūt privātajos uzņēmumos, kuri nodrošina iekšējo apmācību un stažēšanos, daļēji to finansējot no valsts, bet daļēji no saviem līdzekļiem.

Tā patiesi ir mūsu prioritāte, un, lai to īstenotu, mums jāpielieto visi mūsu rīcībā esošie instrumenti, proti, Eiropas Sociālais fonds, Globalizācijas pielāgošanas fonds un Kohēzijas fonds, kā arī divas reizes jāpalielina līdzekļi, lai līdzsvarotu maksājumu atbalstu jaunajām dalībvalstīm un valstīm, kuras atrodas ārpus eiro zonas.

Mēs pilnībā izmantojam savus instrumentus, bet mums ir pastiprināti jāstrādā ar dalībvalstīm, lai atrisinātu sociālās problēmas, it sevišķi jauniešu bezdarba problēmu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, lai mazinātu nabadzību un bezdarba līmeni, mums ir jārada jaunas darba vietas, jānodrošina tiesību ievērošana, jāatbalsta ražošana un jāuzlabo vispārējie bezmaksas sabiedriskie pakalpojumi. Citiem vārdiem sakot, mums ir jāiegulda citās politikas jomās. Mums ir jārikojas pretēji tam, kā rīkojamies līdz šim.

Mēs bijām pārsteigti, kad uzzinājām par Nodarbinātības, sociālo lietu un vienlīdzīgu iespēju ģenerāldirektorāta un Eiropas fonda pētījumu, kura divos scenārijos līdz 2020. gadam Kopienas tekstilrūpniecības nozarē tiek prognozēts darba vietu skaita samazinājums par 20–25 %, savukārt trešais scenārijs paredz šādu samazinājumu pat par 50 %. Kā šāda situācija ir savienojama ar jaunajiem priekšlikumiem, kuri tika izstrādāti

ar mērķi liberalizēt starptautisko tirdzniecību, nerunājot par to, kādas sekas tas radīs Portugāles un citu ES valstu tādām augsta riska nozarēm, kā tekstilrūpniecība, lauksaimniecība, kā arī neskaitāmiem mikrouzņēmumiem un mazajiem uzņēmumiem, kuri ir šokēti par šādu politiku?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (PT) Es neuzskatu, ka Portugāle vai citas valstis būs ieguvējas, ja Eiropa norobežosies. Eiropa ir pasaulē lielākā preču un pakalpojumu eksportētāja, tādēļ ar protekcionisma politiku nekas netiks panākts. Dažās Eiropas valstīs, bet ne ES dienvidu daļā, patiesi ir tādas nozares, kuras dēvē par „tradicionālajām nozarēm”. Minētās nozares ir īpaši neaizsargātas pret jaunajiem starptautiskās konkurences apstākļiem, tādēļ tām ir īpaši jācenšas pielāgoties šiem apstākļiem. Kā jau es iepriekš minēju, tas nozīmē, ka mums Eiropā ir jāmeklē jauni izaugsmes un konkurētspējas avoti, tomēr mēs nekādā ziņā nedrīkstam norobežoties, jo tas radītu risku, ka pārējie tirgi savukārt novērsīsies no mums.

Mums ir jāveic ieguldījumi jauninājumos, apmācībās, jaunos izaugsmes avotos un jāklūst konkurētspējīgākiem. Tomēr, kā jūs teicāt, un mēs jums piekrītam, vienlaikus ir jānodrošina, lai tas neapdraudētu Eiropai nozīmīgos sociālos standartus. Mēs nevēlamies pazemināt savus sociālos standartus un cenšamies palīdzēt citiem tos paaugstināt, bet es noteikti neatbalstu Eiropas norobežošanu. Manuprāt, Eiropas interesēs ir atvērt pasaules tirgi.

John Bufton (EFD). – Barroso kungs, finanšu krīze ir nopietni skārusi Apvienoto Karalisti. Viena no nozarēm, kurai ir jāizcīna sīva cīņa, ir lauksaimniecība. Tiek lēsts, ka no 2010. gada 1. janvāra, kad tiks ieviesta aitu elektroniskā identifikācija (EID), situācija pasliktināsies, jo ierīce, kura tiek izmantota aitu skenēšanai, ir neprecīza. Man teica, ka tās precizitāte ir tikai 79 %.

Ja jūs, Barroso kungs, brauktu ar automobili, kuram bremzes darbojas tikai 79 % gadījumu, noteikti pienāktu brīdis, kad jūs avarētu. Mani māc bažas, ka līdz ar EID ieviešanu avarēs arī aitikopības nozare ar visām neprecīzajām ierīcēm. Situācija ir dīvaina. Ja no janvāra tiks ieviesta EID, mēs zināsim, cik mūsu valstī ir aitu, kur tās atrodas un ko dara, tomēr vienlaikus, neierobežotās imigrācijas dēļ, mēs nezinām, cik Apvienotajā Karalistē ir cilvēku, kas viņi ir un ko dara. Vai jūs, Barroso kungs, varētu apspriesties ar pārējiem Komisijas locekļiem un pieņemt lēmumu ieviest EID uz brīvprātības pamata līdz laikam, kad tiks nodrošināta ierīču 100 % precizitāte?

Priekšsēdētājs. – Tas ir ļoti specifisks jautājums. Mēs dodam priekšroku vispārīgiem jautājumiem par krīzi un tās pārvarēšanu. Eiropas Komisijas priekšsēdētājs nevar būt informēts par specifiskām atsevišķu dalībvalstu problēmām, tādēļ es jūs lūdzu uzdot vispārīgus jautājumus.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Es tikai vēlējos teikt, ka man ļoti nepatika tas, ka aitas tiek salīdzinātas ar cilvēkiem. Es patiesi domāju, ka tas nav pareizi.

(Aplausi)

Ņemot vērā iepriekš teikto, mēs tomēr esam apņēmušies ieviest jūsu minēto elektronisko identifikāciju, bet mums katrā ziņā jābūt uzmanīgiem. Ja radīsies problēmas ar šo ierīču ieviešanu, mēs esam gatavi tās izvērtēt. Tomēr man šķiet, ka pasākumi, kuri jau tiek veikti saistībā ar aitu elektronisko identifikāciju, norit samērā veiksmīgi. Skatīsimies, kā šī sistēma darbosies praksē.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Barroso kungs, pasaules finanšu krīze, kas sākās ASV, negatīvi ietekmēja ekonomiku, atstājot bez darba miljoniem cilvēku un izraisot sociālo krīzi. Eiropas Savienība cenšas veikt pasākumus, lai atbalstītu tādus uzņēmumus kā „Opel”, un ja tiek īstenots vismaz viens šāds plāns, arī tā ir tieša palīdzība. Vienlaikus, tieši mazie un vidējie uzņēmumi ir tie, kuri rada darba vietas, turklāt, lielāko daļu darba vietu.

Vai jūs, priekšsēdētāja kungs, uzskatāt, ka ar šāda veida pasākumiem pietiek, lai tiem palīdzētu? Ungārija ir īpaši grūtā situācijā, jo tur ir vienīgi ārvalstu komercbankas. Vai šādā gadījumā drīkst piešķirt tiešo valsts atbalstu, jeb tas tiks uzskatīts par ekonomisko nacionālismu, kuram jūs esat pieteicis karu, vai arī par dogmatisku pieeju tirgum?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Mana atbilde ir nepārprotams „nē”. Ar to, ko mēs esam darijuši, ir par maz. Mums ir jādara vairāk MVU labā. Es domāju, ka tie ir mūsu prioritāte. Tas ir labi, ka esam apstiprinājuši „Mazās uzņēmējdarbības aktu”. Mēs esam atrisinājuši novēlotu maksājumu problēmu, samazinot maksājumu kavējumu, un MVU to ir novērtējuši ļoti atzinīgi. Mēs, protams, cenšamies ierobežot birokrātiskās un administratīvās procedūras, kuras rada administratīvo slogu, jo īpaši MVU, un esam apņēmušies atvieglot

dzīvi šiem uzņēmumiem. Kā jau jūs minējāt, un es jums pilnībā pievienojos, tie ir lielākie darba vietu radītāji, savukārt vairāk un jaunu darba vietu izveide ir daļa no mūsu politikas.

Vēl viens mūsu nesen veikts pasākums, kuru es vēl šodien neesmu pieminējis, ir valsts atbalsta robežvērtības palielinājums līdz EUR 500 000, kuru dalībvalstis saskaņā ar tiešā atbalsta shēmām var piešķirt atsevišķiem, īpašās grūtībās nonākušiem MVU. Tādēļ MVU arī turpmāk būs mūsu prioritāte, un tiks īstenoti ilgtspējas, tostarp ilgtspējīgas nodarbinātības veicināšanas pasākumi.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos pateikties priekšsēdētājam *Barroso* kungam par to, ka viņš ir šeit un atklāti un godīgi atbild uz mūsu jautājumiem.

Diemžēl *Barroso* kungs tiek apsūdzēts par to, ka viņš nav demokrātiski ievēlēts, kā arī par to, ka Īrija ir piespiesta rīkot atkārtotu referendumu.

Es gribētu teikt, *Farage* kungs, ka, raugoties no Īrijas viedokļa, viņš noteikti nav demokrātiski ievēlēts un arī vārda „piespiest” izvēle nav nejauša, jo 700 gadus Īrija bija zināma kā *John Bull* otra sala, kad *John Bull*, proti, Anglija, centās piespiest Īriju padoties. Par laimi šis laiks ir beidzies, tādēļ es pāriešu pie sava jautājuma.

Vai priekšsēdētājs *Barroso* kungs, ņemot vērā jaunās Eiropas Savienības kompetences, kas paredzētas Lisabonas līgumā, ir apsvēris iespēju uzticēt pienākumu izvirzīt jaunus priekšlikumus un veikt jaunus pasākumus tikai vienam komisāram, lai īstenotu šīs kompetences?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Atvainojiet, bet es pietiekami labi nesapratu šo jautājumu, jo ja jūs ierosināt iecelt jaunu komisāru, kurš būtu atbildīgs par Lisabonas līguma jaunajām kompetencēm, tad uzskatu, ka tas nav lietderīgi, jo minētais līgums aptver pārāk daudz jomu, lai mēs lūgtu vienai personai par tām visām uzņemties atbildību.

Atbildot uz iepriekšējo jautājumu, es jau esmu paziņojis, ka būs daži jauninājumi attiecībā uz portfeļu sadalījumu. Iespējams, ka būs daži jauni amati, un pašlaik es apsveru šādu varbūtību. Turklāt tas ietver arī interaktīvu darbu ar dalībvalstīm. Piemēram, Īrija vēl nav izvirzījusi savu komisāra kandidātu.

Es to darīju pirms pieciem gadiem, un tas ir interaktīvs process. Man ir jāiepazīstas ar dalībvalstu izvirzītajām personām, kuras būs Komisijas sastāvā. Es darīšu visu iespējamo, lai izraudzītos pietiekami kompetentus cilvēkus — gan vīriešus, gan sievietes (un es to saku arī Īrijai!) — lai izveidotu Eiropai uzticīgu kolēģiju, kuras locekļi būtu kompetenti un ar pieredzi visās jomās, proti, tādās, kā ekonomika, vispārējā politika, enerģētika, vides aizsardzība, tieslietas, pamattiesības utt. Šo kompetenču loks ir ļoti plašs, tādēļ mums ir vajadzīgi spējīgi cilvēki.

Priekšsēdētājs. – Šī ir pirmā reize, kad Parlamentā tiek rīkota jautājumu un atbilžu sesija, piedaloties Komisijas priekšsēdētājam, tādēļ vēlreiz liels jums paldies, *Barroso* kungs. Tā kā šis mums bija īpašs notikums, vai es varētu lūgt dažus vispārējus jūsu komentārus par to?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Es vēlētos teikt lielu paldies jums, priekšsēdētāja kungs, kā arī godātajiem Parlamenta deputātiem par to, ka man bija iespēja gūt šādu pieredzi. Es patiesi esmu gandarīts. Tā bija laba doma. Man jums jāatzīstas, ka bija ļoti grūti minūtes laikā izteikt ja ne visus, tad vismaz galvenos argumentus, jo īpaši tādēļ, ka lielāko daļu laika es nerunāju savā dzimtajā valodā. Es runāju valodās, kuras, manuprāt, ir vieglāk pieejamas, tomēr tas man sagādāja zināmas neērtības.

Es piekritu piedalīties, jo uzskatu, ka nepiespiestas, konfrontējošas debates par strīdīgiem jautājumiem palīdz stiprināt Eiropas demokrātijas telpu.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Debates par šo jautājumu tiek slēgtas.

12. 2010. gada vispārējā budžeta projekts (I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX iedaļa) – 2010. gada vispārējā budžeta projekts (III iedaļa – Komisija) (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir kopējās debates par:

– ziņojumu, ko Budžeta komitejas vārdā sagatavoja *L. Surján*, par Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžeta projektu, III iedaļu - Komisija (C7-0127/2009 - 2009/2002(BUD)) un grozījumu vēstuli

Nr. 1/2010 (SEC(2009)1133) attiecībā uz Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžeta projektu (A7-0038/2009), un

– ziņojumu, ko Budžeta komitejas vārdā sagatavoja V. Mañka, par Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžeta projektu

I iedaļa – Eiropas Parlaments

II iedaļa – Padome

IV iedaļa – Tiesa

V iedaļa – Revīzijas palāta

VI iedaļa – Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja

VII iedaļa – Reģionu komiteja

VIII iedaļa – Eiropas Ombuds

IX iedaļa – Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs

(C7-0128/2009 - 2009/2002B(BUD)) (A7-0037/2009).

László Surján, referents. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, es runāšu savā dzimtajā valodā, jo, *ceterum censeo*, arī es protestēju pret jebkāda veida aizliegumiem, kas ierobežo tiesības runāt dzimtajā valodā. 2010. gada budžeta projekts ir izstrādāts krīzes apstākļos. Valsts sekretāra kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, mums visiem tādā vai citādā veidā ir jācenšas šo krīzi pārvarēt. Tā ir radījusi nenoteiktību investoros, mazinājusi iespējas saņemt kredītus, palielinājusi bezdarba līmeni un samazinājusi ražošanas apjomus. Vai Eiropas Savienība ir spējīga uz to reaģēt? Vai tai ir kas sakāms par klimata pārmaiņu un terorisma radītajiem draudiem? Vai tā ir spējīga aizsargāt ES robežas? Vai tās pieeja, ņemot bēgļus, ir taisnīga? Parlaments vēlas tādu budžetu, kurš nodrošinās pozitīvu šo jautājumu atrisinājumu, un tas ir vienots savā vēlmē.

Politisko grupu nostāja nav pārāk atšķirīga, tādēļ es kā referents vēlētos par to pateikties visām Parlamenta politiskajām grupām. Tomēr Padomes un Parlamenta nostāja krasi atšķiras. Pašreizējās krīzes apstākļos Padome vēlētos iespējami mazāku budžetu, kas ir saprotami, raugoties no valstu parlamentu un valdību viedokļa. Tomēr mēs šajā Parlamentā uzskatām, ka mums ir daudz instrumentu, lai pārvarētu krīzi, kurus varētu izmantot vēl labāk, efektīvāk un iedarbīgāk. Kā tas izpaužas skaitļos? Agrāk, runājot par 2010. gadu, mēs ar to domājām septiņu gadu budžeta periodu. Tika pieņemts lēmums, ka pašreizējos apstākļos, ņemot vērā maksājumu apjomu, pieļaujamais budžets varētu būt EUR 134 miljardi. Padome savukārt uzskata, ka tiem jābūt EUR 120 miljardiem, bet Parlamenta viedoklis ir tāds, ka nav reāli iztērēt EUR 134 miljardus, tomēr tas ir ņēmis vērā dalībvalstu valdību problēmas un turpinās ierosināt EUR 127 miljardus, ja ceturtdienas balsojumam tiks izvirzīts Budžeta kontroles komitejas ieteikums.

Mēs vēlamies zināt, kādēļ ir jādod solījumi septiņu gadu perioda vietā piecu gadu periodam, ja šādi solījumi nekad netiek izpildīti. Tāda pašlaik ir faktiskā situācija, jo ar katru gadu budžets kļūst mazāks, nekā iepriekš plānots. Tomēr vēl lielākas bažas rada tas, ka gada budžets arī uzliek saistības, no kurām daudzas netiek izpildītas. Mēs jau esam atpalikuši par vairāk nekā viena gada budžetu, un šī plaisa ar katru gadu palielinās, tādēļ maksājumu apjoma palielinājums ir galēja nepieciešamība, jo pretējā gadījumā atkārtosies tas pats, kas katru gadu, proti, Padome atkāpsies no Komisijas izstrādātā projekta, savukārt Parlaments ierosinās skaitļus palielināt.

Tomēr es vēlētos vērst jūsu uzmanību uz to, ka situācija nav gluži tāda, kā šķiet. Šo priekšlikumu mērķis nav mehāniski veikt samazinājumus vienā vai otrā budžeta pozīcijā. Krīzes dēļ visi ir spiesti ciešāk savilkt jostas, tādēļ attiecībā uz iepirkumiem mēs Budžeta kontroles komitejā atbalstījām Padomes daudz pieticīgākos skaitļus. Citā jomā, piemēram, attiecībā uz darbiniekiem, kam uzticēti konkrēti uzdevumi, mēs izvērtējam, kā tie tiek izpildīti. Tomēr šajā jomā var viegli kļūdīties. Ja esam pieļāvuši kļūdas, mēs nevēlamies, lai programmas tiktu īstenotas. Ja tas notiek gada laikā, mēs vienmēr būsim gatavi situāciju labot, tomēr iesakām veikt precīzu plānošanu un izpildi. Mums ir jāanalizē, vai izlietotie līdzekļi ir devuši gaidīto labumu, kā arī tas, vai mūsu izvirzītais mērķis ir sasniegts.

Ir grūti būt apmierinātiem, piemēram, ar komunikācijas politiku, tomēr iemesli zaudējumam referendumos, kā arī zemajai vēlēšanu aktivitātei var būt daudz sarežģītāki. Tādēļ līdzekļu samazinājums komunikācijas nozarei būtu liela kļūda. Mēs ierosinām izveidot rezerves atsevišķām pozīcijām, kuras varēs izlietot tad, kad,

pamatojoties uz pašreizējo analīzi, tiks sagatavota daudzsološa komunikācijas stratēģija. Mums ir arī rūpīgi jāizvērtē tas, cik lielā mērā mūsu izvirzītos mērķus ir iespējams sasniegt. Eiropas Revīzijas palāta nesen publicēja pārskatu par grūtībām un panākumiem piena nozarē. Parlaments cer, ka Komisija savā grozījumu vēstulē sniegs izklāstu par piena fonda turpmāko darbību. Mēs uzskatām, ka arī šajā gadījumā ir nepieciešama atsevišķa budžeta pozīcija un atbilstīga apjoma rezerves.

Ņemot vērā Revīzijas palātas apsvērumus, ir jāizveido juridisks pamats, ar kura palīdzību tiktu atrisinātas minētās nozares pašreizējās problēmas. Tādēļ runa nav vienīgi par naudu, bet arī par to, ka Eiropas Savienība varētu nodrošināt šai nozarei daudz lielāku un labāku atbalstu. Tādēļ es aicinu savus kolēģus censties, lai, balsojot par pareizu un efektīvu budžeta sadalījumu, viņu nesaskaņas būtu iespējami mazākas. Neapšaubāmi, ka mēs to apspriedīsim. Tas ir tikai dabiski, ka katra politiskā grupa aizstāvēs savu viedokli, lai vairotu savu prestižu. Tomēr mēs spēsim panākt vienošanos svarīgākajos jautājumos, arī jautājumā par piena fondu, jo šis fonds pats par sevi ir svarīgāks par tajā ieguldītajiem līdzekļiem. Budžeta kontroles komiteja ir iesniegusi priekšlikumu par pārvaldāmo līdzekļu apjomu. Paldies par jūsu uzmanību.

Vladimír Maňka, referents. – (SK) Tieši šajos krīzes apstākļos mums ir jāpierāda sabiedrībai un arī sev pašiem, ka mēs izmantosim visus līdzekļus visefektīvākajā veidā, lai sasniegtu savus politiskos mērķus.

Lielākā daļa iestāžu izstrādā savu budžetu, ņemot vērā iepriekšējo gadu datus. Galu galā, kas var būt vienkāršāk kā sareizināt iepriekšējā gada budžetu ar inflācijas koeficientu! Tomēr, ja budžets tiek plānots šādā veidā gadu no gada, tas var radīt izkropļojumus, neprecizitātes un veicināt līdzekļu nelietderīgu izlietojumu. Tādēļ mūsu mērķis ir panākt, lai budžets tiktu veidots, pamatojoties uz reālām vajadzībām. Ikvienai iestādei, ņemot vērā veicamos uzdevumus, ir jāiesniedz reāls pieprasījums attiecībā uz budžeta līdzekļiem. Iestādēm un tās struktūrvienībām ir jādara viss iespējamais, lai panāktu ietaupījumus. To var izdarīt, uzlabojot darba organizāciju, pārgrupējot esošos līdzekļus, lai koncentrētos uz prioritātēm un samazinātu birokrātiju.

Savās iepriekšējās sarunās ar komiteju, kā arī plenārsēdēs esmu minējis daudz piemēru tam, kā veiksmīgi tiek rastas rezerves. Ja mēs turpināsim sistemātiski strādāt un šādas rezerves atklāsim arvien vairāk, tad panāksim, ka atsevišķu iestāžu un struktūrvienību darbs kļūs vēl efektīvāks. 2010. gada budžets paredz šādu sistemātisku pieeju.

Godātie deputāti, kuri šeit bija iepriekšējā reizē, noteikti atcerēsies, ka mēs vienmēr esam centušies uzlabot iestāžu savstarpējo sadarbību. Iestādēm rezerves ir bijušas vienmēr, un daudzas iestādes pēdējo gadu laikā savas rezerves pat ir palielinājušas. Mums ir kopējs finansējuma avots. Ja mēs katrs nodarbosimies ar savu un cits no cita norobežosimies, tad nebūs iespējama ne komunikācija, ne sadarbība, un būs grūti nodrošināt līdzekļu efektīvu izlietojumu.

Tādēļ mēs Budžeta kontroles komitejā nolēmām noteikt 5 % horizontālo rezervi visām iestādēm attiecībā uz ārējiem tulkojumiem. Kā gan vēl lai motivē iestādes vispirms pārliecināties par neizmantotām iekšējām tulkošanas jaudas rezervēm, nevis automātiski pievērsties ārējiem avotiem? Mūsu mērķis ir visās jomās nodrošināt vienas iestāžu jaudas rezervju pieejamību citām iestādēm.

Viens no iestāžu galvenajiem administratīvo izdevumu posteņiem ir izdevumi, kas saistīti ar ēku iegādi un īri. 2005. gadā Briselē, Luksemburgā un Strasbūrā iestāžu izmantoto ēku kopējā platība pārsniedza 2 miljonus m². Ēkas ne vienmēr tika iegādātas piemērotā vietā un laikā par viszemāko cenu. Revīzijas palāta ir konstatējusi, ka iestādes šajā jomā nesadarbojas un pat neizvērtē savu politiku. Ja, iegādājoties jaunu ēku, mums ir tikai viena alternatīva, būs grūti panākt izdevīgus noteikumus. Tādēļ mēs ceram, ka Eiropas Parlamenta prezidentūra līdz gada beigām izstrādās atbilstīgu ilgtermiņa stratēģiju attiecībā uz aktīviem un ēkām, ievērojot atjaunināšanai noteiktās prasības un drošības izmaksas.

Dāmas un kungi, lai mēs varētu veikt savu darbu efektīvi un atbildīgi, ir vajadzīga visaptveroša informācija par mūsu rīcībā esošajiem līdzekļiem. Tādēļ es vēlos uzsvērt, ka ir svarīgi izveidot informācijas pārvaldības sistēmu. Ar šādas sistēmas palīdzību mūsu darbs būs saskaņots un efektīvs. Tuvākajā laikā pārvalde ir paredzējusi iepazīstināt ar šo projektu Budžeta komiteju. Nevienā no iestāžu piedāvātajiem budžeta projektiem nav ietvertas izmaksas, kas saistītas ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā. Kad tas stāsies spēkā, mums būs rūpīgi jāizvērtē esošo līdzekļu pārgrupēšana pirms kāds būs iesniedzis pieprasījumu par papildu līdzekļu piešķirumu. Ja visu iestāžu darbinieki ar efektīvu darbu spēš panākt finansiālus ietaupījumus, tad Budžeta komiteja neiebildīs pret šādu līdzekļu izmantošanu citām iestāžu vajadzībām.

No otras puses, ja kādai iestādei būs iespēja ietaupīt uz neparedzētiem gadījumiem, tad šādi ietaupījumi tiks atmaksāti nodokļu maksātājam. Es vēlētos pateikt Budžeta komitejas locekļiem par to, ka viņi ir vienprātīgi

atbalstījuši šo priekšlikumu. Es uzskatu, ka ES budžeta sistēma ir izstrādāta tā, lai priekšroka tiktu dota saprātīgiem un inovatīviem risinājumiem.

Hans Lindblad, *Padomes priekšsēdētājs*. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, godātie deputāti, jaunie cilvēki, es redzu, ka mūsu vidū ir Eiropas nākotne. Man ir liels gods piedalīties šasdienu debatēs par Parlamenta 2010. gada budžeta pirmo lasījumu.

Eiropa ir saskārusies ar vislielāko krīzi, kāda nav pieredzēta kopš Otrā pasaules kara laikiem. Cilvēki zaudē darbu, palielinās bezdarba līmenis, un valstu budžeta deficīts ir pieņēmis rekordlielus apmērus. Lai panāktu situācijas uzlabojumu, mums ir vajadzīga budžeta disciplīna un pareiza ekonomikas pārvaldība, savukārt pareiza struktūrpolitika paātrinās augšupeju un veicinās tās ilgtspēju.

Nemot vērā iepriekš minēto, Padome ir vienprātīgi vienojusies par līdzsvarotu budžetu, kas paredz līdzekļu ieguldījumu tādās jomās kā izglītība, pētniecība, infrastruktūra, kohēzija, valsts finanses un rezerves neparedzētiem gadījumiem, citiem vārdiem sakot, tie ir nozīmīgākie faktori, kas veicina izaugsmi un labklājību. Galvenie jautājumi paliek nemainīgi. Ir vajadzīgs finansējums Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna īstenošanai un piena nozares atbalstam.

Tomēr šajā laikā, kad Eiropas valstu finanses ir tik nožēlojamas kā vēl nekad, Parlamenta Budžeta kontroles komiteja ir ierosinājusi palielināt maksājumus par 10 %. Par 10 %! Vai jūs varat man nosaukt kaut vēl vienu jomu, izņemot cīņu ar bezdarbu, kurā mēs varētu atļauties šādu palielinājumu? Neraugoties uz lielo budžeta deficītu, kurš Francijā ir 8 % no IKP, Vācijā 6 % no IKP, 14 % Apvienotajā Karalistē un Īrijā, Budžeta kontroles komiteja uzskata, ka dalībvalstīm būtu jāfinansē lielāki izdevumi un pārvaldes darbība. Tā vēlas finansējumu pārvaldes uzturēšanai!

Es esmu īpaši noraizējies par to, ka šāds augsts izdevumu līmenis negatīvi ietekmēs ekonomikas atveseļošanas plāna īstenošanai paredzēto finansējumu. Esmu nobažījies arī par to, ka minētās komitejas priekšlikumā nav atvēlētas rezerves neparedzētiem gadījumiem.

Mums ir jāvienojas par tādu budžetu, kādu var atļauties dalībvalstis un kuru mēs varam pamatot saviem iedzīvotājiem. Mums ir jāvienojas par ekonomikas atveseļošanas plānu, kam ir būtiska nozīme Eiropas attīstībā. Nemot vērā aprīlī panākto vienošanos, esmu pārliecināts, ka mums tas izdosies. Mums būs jāatrisina sarežģītais piena nozares jautājums. Nemot vērā veiksmīgo sadarbību, kāda mums līdz šim ir bijusi, es uzskatu, ka mēs spēsim atrisināt arī šo sarežģīto problēmu šajā grūtajā situācijā.

SĒDI VADA: R. ANGELILLI

Priekšsēdētāja vietniece

Algirdas Šemeta, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze, es ļoti priecājos, ka man ir iespēja ar jums šodien runāt, pirms jūs ar ceturtdienas balsojumu noslēdzat savu 2010. gada budžeta projekta pirmo lasījumu.

Vispirms es vēlos pateikties Parlamentam par provizoriskā budžeta projekta atjaunošanu daudzās jomās.

Komisija ļoti atzinīgi vērtē Parlamenta likto uzsvāru uz budžeta izmantošanu kā instrumentu, lai pārvarētu pašreizējo krīzi, pastiprinot ekonomisko izaugsmi, konkurētspēju, kohēziju un darba aizsardzību.

Komisija atzinīgi vērtē arī to, ka pirmajā lasījumā iekļauta grozījumu vēstule, kurā prasīta izdevumu palielināšana īpaši Palestīnai, klimata pārmaiņām un ĀKK valstu atbalsta papildu pasākumiem.

Pārejot pie pašreizējās budžeta procedūras galvenajiem jautājumiem, Komisija ir pilnībā sapratusi, ka Parlaments par prioritāti uzskata Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna otrā posma finansēšanu. Es gribu jums pateikt, ka tā ir arī Komisijas prioritāte. No šāda aspekta es saprotu to loģiku, kura ir pamatā Eiropas Parlamenta tā dēvētajam „ar zvaigznīti atzīmētajam grozījumam” attiecībā uz atveseļošanas plānu, kurš pārsniedz pašreizējo izdevumu maksimālo apjomu.

Nākamnedēļ Komisija iesniegs dokumentu kopumu, lai risinātu tās vajadzības, kas saistītas ar atveseļošanas plānu, nolūkā panākt kopīgu vienošanos novembra saskaņošanas sanāksmē.

Pašlaik Komisija vēl nav noteikusi visus finansējuma avotus enerģijas projektiem atbilstīgi pilnajam apmēram, kas prasīts atveseļošanas plānā 2010. gadā. Taču Komisija centīsies noteikt visas potenciālās iespējas, lai līdz novembra saskaņošanas sanāksmei pilnībā nosegtu iztrūkumu.

Komisija ir nobažījiesies par pašreizējām grūtībām piena ražošanas nozarē, un mēs esam pievērsuši pienācīgu uzmanību Parlamenta priekšlikumam izveidot īpašu piena fondu, kā arī lauksaimniecības ministru paustajai nostājai. Saskaņā ar priekšlikumu, ko vakar izteica mana kolēģe *Marianne Fischer Boel* kundze, nākamās nedēļas grozījumu vēstulē 2010. gada budžetam tiks ierosināts EUR 280 miljonus veltīt tam, lai palīdzētu risināt tūlītējās sekas, ko krīze radījusi piena ražotājiem.

Šim jaunajam priekšlikumam ir ietekme uz sākotnēji paredzēto EEAP iztrūkuma finansējumu, bet, kā es sacīju, Komisija pieliks visas pūles, lai līdz saskaņošanas sanāksmei atrastu vajadzīgos līdzekļus.

Tagad es vēlos pievērst jūsu uzmanību virknei jautājumu, kuros Parlamenta pirmais lasījums izraisa bažas.

Eiropas Parlaments ierosina maksājumu līmeņa vispārēju palielināšanu par gandrīz 10 % salīdzinājumā ar 2009. gadu, kas par aptuveni 4 % pārsniedz Komisijas ierosināto līmeni. Lai gan es piekrītu Eiropas Parlamenta vēlmei atbalstīt ekonomisko izaugsmi ar ES programmām, mums jāņem vērā arī tas maksājumu apjoms, ko var saprātīgi veikt, neapdraudot pareizu finanšu pārvaldību. Pašlaik Komisijai nav iemesla atkāpties no aprēķiniem savā provizorisksajā budžeta projektā.

Kas attiecas uz izdevumu programmu administratīvā atbalsta pozīcijām, tā dēvētajām „BA pozīcijām”, es saprotu Eiropas Parlamenta vēlmi pašreizējos apstākļos paust diezgan ierobežojošu pieeju. Bet, ja mēs gribam, lai šis budžets tiktu pienācīgi izpildīts, svarīgi ir arī nodrošināt atbilstīgos administratīvos līdzekļus programmu pieaugošo finanšu dotāciju pārvaldībai. Komisija cer, ka otrajā lasījumā būs iespēja labot šo jautājumu.

Parlaments ir arī nobalsojis par virkni rezervju, kurām, ja tās tiks saglabātas galīgajā budžetā, būs negatīva ietekme uz budžeta izpildi. Algu rezervei, ja to gada laikā saglabātu, būtu negatīva ietekme uz jaunu darbinieku pieņemšanu darbā 2010. gadā, lai aizvietotu to personālu, kas pārtrauc darbu Komisijā.

Noslēgumā es vēlos jums apliecināt, ka saskaņā ar Iestāžu nolīgumu Komisija savu nostāju attiecībā uz Parlamenta pieņemtajiem grozījumiem darīs zināmu novembra sākumā, izmantojot tā dēvēto „vēstuli par izpildes iespējām”, un es ceru, ka Parlaments varēs to ņemt vērā savā otrajā lasījumā.

Komisija turpinās darboties kā godīgs vidutājs un darīs visu iespējamo, lai palīdzētu bruģēt ceļu šīs budžeta procedūras veiksmīgam iznākumam, paturot prātā, ka EEAP otrās daļas finansēšana ir patiess izaicinājums, kura dēļ visas pūles ir jāvērs vienā virzienā. Es rēķinos ar jūsu atbalstu, lai šajā saistībā panāktu apmierinošu un līdzsvarotu rezultātu.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, *Ārlietu komitejas atzinuma sagatavotāja*. – Priekšsēdētājas kundze, man ir gods runāt Ārlietu komitejas vārdā.

Gadu pēc gada mēs redzam, cik ļoti nepietiekams ir budžeta IV iedaļas finansējums. Gadu pēc gada mēs redzam arī to, ka gada laikā Komisijai un Padomei ir jāķeras pie dažādiem īpašiem pasākumiem, kas neatbilst parastajām budžeta metodēm, lai finansētu tās vajadzības, kuras, kā mēs visi zinājām, pastāvēja jau no paša sākuma. Diemžēl situācija Palestīnā tam ir viens no vislabākajiem piemēriem.

Taču es ievēroju arī dažus pozitīvus elementus. Es redzu, ka Baltijas jūras stratēģijai ir piešķirti papildu līdzekļi. Tāpat es redzu, ka ir palielināti piešķirumi daudzām konkrētām politikas jomām, lai atbalstītu demokrātiju un cilvēktiesības. Noslēgumā es gribu pateikt, ka attiecībā uz 2010. gadu mums būs īpaši jāpievērš uzmanība tam, ka, iespējams — un cerams —, sāks darboties Eiropas Ārējās darbības dienests. Mums vajadzēs tam nodrošināt nepieciešamos līdzekļus.

Gay Mitchell, *Attīstības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – Priekšsēdētājas kundze, es negribu prasīt, lai budžets cieš neveiksmi; es gribu prasīt tikai to, lai mēs izpildītu tās saistības, ko mēs esam uzņēmušies pret attīstības valstīm. Attīstības valstīs katru gadu mirst vienpadsmit miljoni bērnu. Šo valstu iedzīvotājus ir ietekmējusi ne tikai finanšu krīze tādā nozīmē, kā tā ietekmējusi mūs, bet arī tas, ka viņi nesaņem pat naudas pārvedumus — kas bija lielāki par mūsu sniegto finanšu palīdzību — no savām ģimenēm, kuras dzīvo attīstītajās valstīs, jo arī tās cieš no krīzes izraisītajām sekām. Šo valstu iedzīvotāji cieš divkārtīgi: viņi cieš arī no klimata pārmaiņu sekām.

Es gribu tikai to, lai mēs izpildītu savu pienākumu pret šo valstu iedzīvotājiem. Ja mūsu IKP procentuālā attiecība samazinās, tad samazinās arī mūsu ieguldījums attiecībā uz šo valstu iedzīvotājiem. Tādēļ nodrošināsim to procentuālo ieguldījumu, ko mēs apņēmāmies veikt. Lai mēs šeit Parlamentā varam novērtēt, ka jūs izpildāt šīs saistības, absolūti izšķiroša ir skaidrība attiecīgajā budžeta pozīcijā, kā arī papildināmība. Lūdzu, šajā visā neprasiet visnabadzīgākajiem cilvēkiem pasaulē nest slogu, ko viņi nespēj nest.

Jean-Pierre Audy, *Budžeta kontroles komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, ministra kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, Budžeta kontroles komiteja ir sniegusi atzinumu, kurā ietverta virkne ierosinājumu. Tūlīt es jūs iepazīstināšu ar trim no tiem.

Pirmais ierosinājums attiecas uz pētniecību, jo īpaši uz Sesto un Septīto pamatprogrammu. Juridiskās noteiktības labad, komisāra kungs, ir ieteicams, lai Eiropas Komisija atturētos no finanšu pārskatu pārreķināšanas tiem projektiem, kuri jau ir apstiprināti un iekļauti izdevumos, piemērojot atbilstības kritēriju jaunu interpretāciju.

Mēs vēlreiz lūdzam Komisiju neatkāpties no kopīgām, valstu un starptautiskā līmenī atzītām un sertificētām grāmatvedības un aprēķinu metodēm.

Otrs ierosinājums ir ES personāla pensiju iekļaušana budžetā. Mēs ierosinām, lai prasības pret dalībvalstīm attiecībā uz personāla pensijām, kas 2008. gada 31. decembrī tika lēstas EUR 37 miljardu apmērā, tiktu iegrāmatotas kā aktīvi.

Mēs arī ierosinām, lai budžetā iekļautu šo pensiju konkrēto apmēru, nevis tikai izmaksātās summas, jo šajās summās nav ņemtas vērā tās summas, kas izmaksātas turpmākajās pensijās. Es vēlos atgādināt priekšlikumu pētījumam par Kopienas pensiju fonda izveidi, un mēs arī atbalstām Krāpšanas apkarošanas biroju, kurš ir jāstiprina tā, lai tas spēj veikt kontroles darbības ārpus Eiropas Savienības.

Juan Fernando López Aguilar, *Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā mēs esam strādājuši, lai palielinātu brīvības, drošības un tiesiskuma telpai paredzēto budžetu, kurš kopš 2009. gada ir palielināts par 13,5 %.

Konkrēti, ir palielinātas nodaļas „Ārējās robežas”, „Atgriešanās”, „Vīzu politika”, „Cilvēku brīva pārvietošanās” un „Pamattiesības un pilsoniskums”. Jo īpaši nodaļas „Tiesiskums civillietās un krimināllietās” budžets ir pieaudzis par 4,7 %.

Taču nodaļas „Drošība un brīvību garantēšana” budžets ir pieaudzis par 95 %, ko izraisījusi Eiropola iekļaušana Kopienas budžetā. Līdz ar to tas ir kaut kas jauns salīdzinājumā ar 2009. gada budžetu.

Mēs pieņemām grozījumu par FRONTEX budžeta palielināšanu, raidot skaidru signālu par saistībām attiecībā uz imigrācijas un migrācijas plūsmu visu aspektu pārvaldību tādā veidā, kas nodrošina cilvēktiesību ievērošanu.

Visbeidzot, manuprāt, ir jānorāda arī tas, ka mēs komitejā pieņemām budžeta grozījumu EUR 5 miljonu apmērā, lai veicinātu trešo valstu pilsoņu integrāciju. Tādēļ 18. iedaļas „Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa” budžets ir palielinājies par EUR 105 miljoniem, kas palīdzēs stiprināt dalībvalstu administratīvo un finanšu pārvaldību.

Jutta Haug, *Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (DE) Dāmas un kungi, nav noslēpums, ka Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja ik pa laikam — arī šogad — pauž viedokli, ka Eiropas budžeta līdzekļi ir absolūti nepietiekami, lai nodrošinātu efektīvas programmas vides jomā, saglabātu bioloģisko daudzveidību un īstenotu tādu ciņu pret klimata pārmaiņām, kurai ir izredzes gūt panākumus. Tas, ka Padome pat vēl vairāk samazina šos necīgos līdzekļus, ir tikpat neapmierinātība kā vienmēr. Tādēļ standarta reakcija ir „atpakaļ pie provizoriskā budžeta projekta”.

Mums ir jāliek Komisijai apzināties divas lietas. Pirmkārt, mēs sagaidām, ka tā nekavējoties provizoriskajā budžeta projektā iekļaus to, kas pazīstams kā „piešķirtie ieņēmumi”, aģentūrām, kuras ir daļēji atkarīgas no maksām, — tādām kā Eiropas Zāļu aģentūra Londonā vai Eiropas Ķimikāliju aģentūra Helsinkos — un nevis rada mākslīgu rezervi, tās izlaižot. Otrkārt, mēs sagaidām, ka Komisija iespējami drīzāk izvirzīs priekšlikumu par to, kā tā turpmāk finansēs pretsmēķēšanas kampaņu „Help”, kad Tabakas fonda budžets būs izlietots. Jūs redzat, katru reizi tas pats.

Lena Ek, *Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, šodien pasaulē valda sīva konkurence. Attīstības valstis pašlaik nodrošina 20 % no pasaules bagātības. Nākamajos 15 gados tās nodrošinās 34 %. 2025. gadā — citiem vārdiem, pēc 15 gadiem — Ķīna un Indija kopīgi nodrošinās 20 % no pasaules ieguldījumiem pētniecībā un attīstībā. Kamēr šie ieguldījumi tiek veikti ārpus Eiropas, birokrātija slāpē Eiropas pētniecības iestādes, universitātes un rūpniecību.

Mēs piedzīvojam trīs krīzes, kuras ir jārisina vienlaikus: klimata krīze, nodarbinātības krīze un finanšu krīze. Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atbilde uz šīm krīzēm ir šāda: mums jāiegulda pētniecībā un jauninājumos. Gan Padome, gan Komisija ir piekritusi, ka tā ir prioritāte — Lisabonas procesā, Septītajā

pamatprogrammā un Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānā. Taču praksē to priekšstats par prioritātes piešķiršanu izpaužas kā budžeta samazināšana par 7 %. Vienīgais, ko es varu pateikt, ir tas, ka es esmu pateicīga, ka Padome nepiešķir vēl lielāku „prioritāti” šīm ārkārtīgi svarīgajām jomām!

Tā ir Dž. Orvela jaunruna (*Newspeak*), un tas ir nepieņemami. Mums ir nepieciešams, lai pētniecībai un attīstībai tiktu piešķirti lielāki līdzekļi. Mums jāsadarbības, lai samazinātu birokrātiju. Mēs gribētu redzēt, ka Padome un zinātnes un pētniecības komisārs koncentrējas uz šo aspektu. Galu galā mēs prasām, lai tiktu veikti enerģiski centieni pētniecības un jauninājumu jomā. Pateicoties tiem, tiks radītas darbavietas, un, pateicoties tiem, tiks nodrošināta nākotne Eiropai un Eiropas konkurētspējai, nevis pateicoties samazinājumiem šajā jomā.

Cristian Silviu Buşoi, *Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – Priekšsēdētājas kundze, salīdzinājumā ar 2009. gada budžetu Komisijas priekšlikumā 2010. gadam paredzēts mērens palielinājums budžeta pozīcijās saistībā ar iekšējā tirgus un muitas politiku, savukārt patērētāju aizsardzības jomā piešķirtie līdzekļi saglabājas nemainīgi. 2010. gada budžeta projektā Padome ir samazinājusi līdzekļus jo īpaši tām budžeta pozīcijām, kas attiecas uz iekšējā tirgus attīstību. Es uzskatu, ka šajā ekonomiskās krīzes laikā funkcionējošs iekšējais tirgus var veicināt ekonomisko atveseļošanu.

Muitas politikas jomā budžets nodrošinās sadarbības un koordinācijas pasākumu īstenošanu, tādējādi pastiprinot drošību un ārējo robežu aizsardzību, atbalstot cīņu pret nelikumīgu tirdzniecību un krāpšanu, kā arī uzlabojot muitas sistēmu efektivitāti. Es uzskatu, ka prioritāte ir pasākumi patērētāju izglītošanas jomā, jo īpaši finanšu kompetences palielināšana. Šī krīze ir parādījusi, cik svarīga ir patērētāju aizsardzības politika, it sevišķi patērētāju izglītošana, lai palīdzētu patērētājiem pieņemt atbildīgus ekonomiskus lēmumus. Ņemot vērā visu iepriekš minēto, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja prasīja, lai tiktu piešķirti līdzekļi EUR 1 miliona apmērā atsevišķai budžeta pozīcijai attiecībā uz SOLVIT programmu. SOLVIT programma ir ļoti labs piemērs tam, kā var palīdzēt uzņēmumiem un iedzīvotājiem. Visbeidzot, pieņemtā summa, kas paredzēta izmēģinājuma projekta turpināšanai, uzraugot pasākumus patērētāju aizsardzības jomā, lai kā sagatavošanas darbību veiktu progresu ziņojumu un saistīto tirgus pētījumu konsolidēšanu, ir EUR 1 miljons.

Danuta Maria Hübner, *Reģionālās attīstības komitejas atzinuma sagatavotāja*. – Priekšsēdētājas kundze, 2010. gadā mums vajag budžetu, kas efektīvi izmanto visas Eiropas politikas jomas, lai palīdzētu Eiropas ekonomikā izklūst no krīzes, vienlaikus saglabājot mūsu ilgtermiņa mērķus un saistības, proti, ilgtspējīgu izaugsmi, ekonomisko un sociālo kohēziju, kā arī mūsu pienākumus attiecībā uz pārējo pasauli, ieskaitot kandidātvalstis.

Budžeta projektā Padome ir automātiski samazinājusi 36 budžeta pozīcijas administratīvo izdevumu jomā, citu pozīciju starpā arī tās, kas saistītas ar Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (IPA). Minētais arguments, proti, zema izmantošanas spēja, nav pamatots, jo nepieciešamo sistēmu IPA ieviešanai varēja pabeigt tikai 2009. gada jūlijā. Sākot no 2010. gada, Eiropas Komisijai ir jānovērtē un jāapstiprina ievērojams skaits plašu projektu, un šajā nolūkā tai vajadzēs piesaistīt nozīmīgu skaitu cilvēku, lai nodrošinātu ārēju īstermiņa tehnisko ekspertīzi. Turklāt 2010. gads būs arī gads, kad sāksies darbību efektīva īstenošana, prasot, lai Komisija veic sākotnējās (*ex-ante*) kontroles saistībā ar lielu skaitu konkursu un līgumu.

Budžeta pozīciju samazinājums nozīmē to, ka pirmspievienošanās palīdzības instrumenta pareiza finanšu pārvaldība ir reāli apdraudēta ar visām no tā izrietošajām politiskajām sekām. Tādēļ mums jābūt gataviem pozitīvi reaģēt uz Eiropas Komisijas prasību atjaunot provizorisks budžeta projekta (PBP) līmeni.

Elisabeth Jeggle, *Lauksaimniecības komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, būdama Lauksaimniecības komitejas referente, es vēlos pateikties referentam *Surján* kungam par viņa pastāvīgo vēlmi debatēt, lai panāktu kompromisu. Tas ir nepieciešams, jo pašlaik Eiropas lauksaimniecības politika ir vienīgā politikas joma, kurā atbildība pilnībā ir Kopienas līmenī.

Taisnība, ka līdzekļi, kas paredzēti pienam skolās, augļiem skolās un dažiem citiem projektiem, ir palielināti. Taču uzkrājumi un eksporta kompensācijas pirms diviem gadiem pat tika apzīmētas kā novecojuši instrumenti. Šobrīd tie ir neaizvietojami instrumenti, lai pārvarētu šo krīzi tirgos. Tādēļ mēs aicinām no 2009. gada līdz 2010. gadam palielināt uzkrājumu veidošanas budžetu par aptuveni EUR 81 miljonu un eksporta kompensāciju budžetu par aptuveni EUR 440 miljoniem, un mēs balsosim par šo palielinājumu. Taču arī tas pašreizējos apstākļos ir par maz.

Jo iepriekš es, protams, būtu devusi priekšroku EUR 600 miljoniem, ja runa ir par līdzekļiem piena ražošanas nozarei. EUR 300 miljoni, ko mēs pašlaik prasām 2010. gadam, ir summa, kura ir absolūti nepieciešama,

un es silti iesaku šo summu pastāvīgi iegrāmatot budžetā kā līdzekļus piena ražošanas nozarei. Tas būtu pareizais signāls, ko raidīt, kā arī ļoti svarīgs signāls.

Stāvoklis lauksaimniecības tirgos ir dramatisks. Komisija daudz par ilgu ir likusi cerības uz pašregulāciju. Arī lauksaimniecības tirgiem ir vajadzīgas budžeta un vispārējās politikas sistēmas un noteikumi.

Carmen Fraga Estévez, *Zivsaimniecības komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, liels paldies referentam un Budžeta komitejai par visu Zivsaimniecības komitejas grozījumu pieņemšanu.

Īpaši svarīgs mums ir grozījums, kurā prasīts lielāks elastīgums attiecībā uz to finansējumu, kas piešķirts reģionālajām konsultatīvajām padomēm zvejniecības jomā. Neraugoties uz to, ka šis finansējums ir trūcīgs, tā izlietojums ir tik lielā mērā atkarīgs no interpretācijām un Komisijas ieskatiem, ka padomēm tiek liegts tērēt pat to mazumiņu, kas tām ir piešķirts; šo prasību mums vienprātīgi iesniedza septiņas esošās padomes.

Vienā grozījumā, kuru mēs uzskatām par sevišķi piemērotu, ir prasīta visaptveroša stratēģija pirātisma apkarošanai, kas reāli ņemtu vērā zvejas kuģu stāvokli, kuri ir īpaši neaizsargāti pret šādām darbībām visos pasaules ūdeņos.

Kas attiecas uz pētniecību un Septīto pamatprogrammu, tāpat kā iepriekšējos gados mēs esam bijuši apdomīgi un lūguši, lai šobrīd, kad zinātniskajai izpētei zivsaimniecības jomā vairs nav savas budžeta pozīcijas, vismaz ieguldījumu procentuālā daļa nesamazinātos, jo visi lēmumi par zivsaimniecības pārvaldību pamatojas uz zināšanām par vidi un jūras organismiem, īpaši ņemot vērā, ka viens no mūsu jaunajiem mērķiem ir piemērot uz ekosistēmu balstītu pieeju visiem tiesību aktiem kopējās zivsaimniecības politikas jomā.

Helga Trüpel, *Kultūras un izglītības komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Komisijas un Padomes pārstāvji, kāpēc Padomes veiktie samazinājumi, kuri mums katru gadu jāveic dažādās politikas jomās, ir tik muļķīgi, tik nepareizi un tik tuvredzīgi? Atbilde ir šāda: tāpēc, ka tie nav orientēti uz kopējām Eiropas interesēm, un tieši to es kritizēju no politiskā viedokļa. Kopēja Eiropas atbildība ietver arī jūs kā Padomi un dalībvalstis, un mūsu Eiropas izdevumi ir izdevumi mūsu kopējām Eiropas interesēm.

Ir absolūti neaptvērtami, ka pašreizējā situācijā varētu samazināt finansējumu apmācībām un izglītībai. Viena no mūsu visveiksmīgākajām programmām ir studentu apmaiņas programma, kas ļauj mūsu jauniešiem studēt Eiropā, nokļūt pasaulē. Kāpēc jūs samazināt izdevumus šim mērķim? Mums jādara vairāk, lai veicinātu kultūru, kultūras apmaiņu un pilsētu sadraudzību, jo tieši tas padara Eiropu īstenu un sekmē vertikālu Eiropas atzīšanu. Un kā mēs varam samazināt izdevumus komunikācijas politikā, ja mēs esam piekrituši, ka ir nepieciešams informēt vēlētajus un iedzīvotājus par pozitīvajiem Eiropas Savienības sasniegumiem? Par nožēlu es varu novērot tikai to, kā iepriekš jau tika minēts, ka šāda veida samazinājumi ir pilnīgi neproduktīvi no politiskā viedokļa.

Pervenche Berès, *Ekonomikas un monetārās komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā es šodien vēlos uzsvērt divus jautājumus.

Pirmais ir jautājums par uzraudzības struktūru ieviešanu Eiropas līmenī. Pēc krīzes vai krīzes laikā visi saprot, ka Eiropas Savienībai ir jānodrošinās ar struktūrām, kas ļaus tai uzraudzīt bankas, apdrošināšanas un vērtspapīru tirgus. Pēdējā parlamentārā sasaukuma pilnvaru beigās mēs ar Padomi panācām vienošanos, kas bija koncentrēta uz noteiktām iestādēm paredzētām summām, kuras bija plānots izmantot par pamatu tām summām, ko mēs piešķiram šodien. Taču pašreizējā budžeta projektā nav ievērota šī politiskā vienošanās, kas tika panākta iepriekšējā Parlamenta pilnvaru laikā. Es ceru, ka šie atkārtoti iesniegtie grozījumi tiks pieņemti, tādējādi mēs ievērosim šo politisko vienošanos, kas tika noslēgta, lai nodrošinātu, ka Eiropas Savienība beidzot izveido uzraudzības iestādes.

Tālāk es vēlos pāriet pie fiskālās politikas jautājuma. Finansējums fiskālās politikas instrumentiem ir samazināts, lai gan starptautiskā līmenī tiek prasīta lielāka pārvaldība fiskālajos jautājumos. Ja mēs patiesi vēlamies apkarot nodokļu paradīzes, tad Eiropas Savienībai ir jānodrošina līdzekļi, lai konsekvēnti īstenotu šo politiku. Mēs neraidītu pareizo signālu, samazinot Komisijas kompetenci šajā jomā.

György Schöpflin, *Konstitucionālo jautājumu komitejas atzinuma sagatavotājs*. – Priekšsēdētājas kundze, dažos pēdējos gados ir kļuvusi diezgan acīmredzami, ka Eiropas iedzīvotāji ir daudz mazāk informēti par Eiropas Savienību, nekā tam vajadzētu būt.

Eiropas Savienība ir demokrātiska organizācija, tāpēc kontakts ar iedzīvotājiem ir abu pušu interesēs. Iedzīvotājiem ir skaidri jāzina, ko Eiropas Savienība dara un kāpēc. Iedzīvotāji ir ieinteresēti puse tajā, ko dara ES, un nepārprotami Eiropas Savienība ir ieinteresēta puse attiecībā uz Eiropas sabiedrības viedokli

Ir dažādi veidi, kā nodrošināt, lai šī savstarpējā ieinteresētība varētu izpausties. Komunikācija ir viens no šiem veidiem, un ļoti svarīgs veids, tādēļ budžetā būtu jāiekļauj pozīcija, kas paredzēta komunikācijai ar plašāku sabiedrību saistībā ar Eiropas Savienības darbībām.

Edít Bauer, *Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (HU) Tajā vienā minūtē, kas man dota, es Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas vārdā vēlos pievērst jūsu uzmanību tikai vienam jautājumam. Tas attiecas uz Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu un tā finansējumu. Pamatojoties uz Parlamenta koplēmumu, mēs 2007. gadā Viļņā izveidojām šo institūtu. Varētu domāt, ka laiks, kas pagājis, ir pietiekams, lai institūts būtu kļuvis darboties spējīgs. Diemžēl situācija ir daudz nopietnāka. Institūta pašlaik darbojas tikai direktors un asistents. Es gribu pateikties Budžeta komitejai un tās referentam, *Surján* kungam, ka Budžeta komiteja ir ņēmusi vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas saprātīgo ieteikumu, ka budžetu nevar automātiski samazināt, pamatojoties uz attiecīgā gada ieņēmumiem, jo gadījumā, ja mēs būtu tā rīkojušies, tad institūts turpmāk nespētu attīstīties un darboties. Mums ir ne tikai jāgarantē pieaugošie ar personālu saistītie izdevumi nākamā gada budžetā, bet arī jāizveido rezerve atbilstīgi finanšu līdzekļiem, kas piešķirti tā darbībām, lai institūts var veikt savu uzdevumu.

Alain Lamassoure, *PPE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, būdams Budžeta komitejas priekšsēdētājs, es gribu izteikt savu reakciju uz pārsteidzošo publikāciju saistībā ar Komisijas paziņojumu par budžeta pārskatu projektu. Komisāra kungs mums pateiks, vai tā ir nejauša kļūda.

Tomēr es gribētu izteikt brīdinājumu. Lai gan tajā nav ietverti konkrēti skaitļi, ļoti novatoriskais un brīžiem provokatīvais šī teksta saturs šķiet neatbilstīgs Komisijai tās pilnvaru pašā beigu posmā, kā arī daudzgadu nolīguma, ko parakstīja 2006. gadā, vidusposma pārskatam. Tāpēc Komisijas priekšsēdētājam ir steidzami jāsniedz informācija par grafiku saistībā ar tiem finanšu priekšlikumiem, ko viņš plāno iesniegt apstākļos, kad tuvojas pašreizējās Komisijas pilnvaru beigas un tiks izveidota jauna Komisija. Budžeta un līdz ar to politisko prioritāšu maiņa neietilpst pašreizējās vadības pilnvarās. Budžeta komiteja būs gatava šīm debatēm, bet, pamatojoties uz tādas Komisijas priekšlikumiem, kura ir pilnīgi leģitīma, kurai ir piešķirts piecu gadu mandāts un kura ir gatava uzņemties politisko atbildību par šāda mēroga iniciatīvām.

Francesca Balzani, *S&D grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, tieši budžets ir tā joma, kurā Parlaments var īstenot savas pilnvaras kā pilsoņu tiešu vēlēta iestāde un kurā tam ir jāīsteno šīs pilnvaras, lai nodrošinātu, ka šis vitālais izaugsmes, kā arī godīguma un taisnīguma instruments pilnībā spēj apmierināt iedzīvotāju vajadzības. Budžetam ir jāspēj būt materiālam un dinamiskam, jāspēj uzklaut un reaģēt.

Mēs esam strādājuši, lai šajā īpašajā ekonomiskās un finanšu krīzes laikā padarītu 2010. gada budžetu pēc iespējas elastīgāku. Taču budžetam jābūt arī uzticamam, izpildāmam un materiālam, un šajā kontekstā bija būtiski svarīgi izvairīties no turpmāko gadu finanšu līdzekļu pārāk liela neelastīguma, ierobežojot pārmērīgus izdevumus virs maksimālā izdevumu līmeņa, kas ietverts daudzgadu finanšu shēmas perspektīvās, līdz tikai un vienīgi tiem gadījumiem, kas patiešām ir absolūta prioritāte. Tas attiecas uz ekonomikas atveseļošanas plānu.

Arī šajā gadījumā ar to pašu mērķi, proti, izveidot budžetu, kas patiesi spēj apmierināt iedzīvotāju vajadzības, mēs esam formulējuši konkrētus grozījumus maksājumiem, lai atbrīvotu maksimālo iespējamo līdzekļu apjomu, kas pieejami nekavējoties.

Eiropas budžets ir strukturēts divos virzienos: saistības un maksājumi. Saistības ietver nopietnus politiskus nolūkus, kā arī reālas, konkrētas darbības. Tādēļ saskaņā ar Budžeta komitejas iesniegto budžeta projektu maksājumu daļa ir palielināta līdz EUR 127 miljardiem salīdzinājumā ar EUR 120 miljardiem, ko ierosināja Padome, un EUR 122 miljardiem, ko ierosināja Komisija.

Joprojām ar to pašu mērķi, izmantojot to pašu politisko pieeju, mēs kā grupa stingri iebilstam pret rezervju veidošanu, kuras nav reāli līdzekļi, kas nekavējoties pieejami iedzīvotājiem. Rezervju veidošanas politika krīzes laikā ir jāsamazina līdz absolūtam minimumam, proti, tiem gadījumiem, kad rezerves patiešām ir tehniski neaizvietošanas. Krīzes laikā nav jēgas vienkārši ierakstīt skaitļus budžetā; tā vietā mums jāizveido lietderīgs budžets, kas nekavējoties ir izmantojams darbībai.

Arī citi jautājumi pelna īpašu uzmanību. Mēs kā grupa esam uzņēmušies svarīgo atbildību par grozījuma atkārtotu iesniegšanu, lai palielinātu piena fondu līdz EUR 600 miljoniem, kā vienprātīgi nolemts ar Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas balsojumu, un tādejādi ar visu deputātu un grupu līdzdalību, kā arī par grozījuma atkārtotu iesniegšanu attiecībā uz mikrokredītu projektu EUR 37 miljonu apmērā, kurš, un tas ir ārkārtīgi svarīgi, neapdraud citu 2. pozīcijas programmu īstenošanu.

Krīzes laikā pastāv īpašs risks: ka budžeta līdzekļi faktiski netiks palielināti, bet pārvietoti no vienas budžeta pozīcijas uz citu. Lai novērstu šo risku, Parlamentam kā tieši vēlētai iestādei, kuras loma atšķiras no Padomes un Komisijas lomas, savās darbībās ir jābūt sevišķi uzmanīgam ne tikai attiecībā uz pārbaudēm.

Anne E. Jensen, ALDE grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlos pateikties *Surján* kungam par nevainojamo darbu, apvienojot šī budžeta procesa dažādos elementus. Tagad cilvēki saka, ka daudzām dalībvalstīm ir lielas grūtības ar valsts budžetu, un ka šī iemesla dēļ arī mums ir jāaptur izdevumi. Tā ir taisnība, bet nav tāda valsts budžeta, kas tiktu kontrolēts vairāk kā ES budžets. Mēs Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupā atbalstām Budžeta komitejas balsojuma rezultātu. Mēs atbalstām to budžeta projektu, ko iesniedzis *Surján* kungs.

Mūsaprāt, ieguldījumu finansējums saistībā ar atveseļošanas plānu enerģijas un klimata politikas jomā, kā arī koncentrēšanās uz pētniecību un jauninājumiem bija vissvarīgākās prioritātes attiecībā uz 2010. gada budžetu. Mēs gribam, lai arī turpmāk ES budžets tiek izstrādāts, ievērojot šo virzienu — citiem vārdiem, mums jākoncentrējas uz šīm jomām. Mēs uzskatām par bēdīgu situāciju to, ka ne Komisija, ne Padome nav norādījusi, kur mums jāatrod līdzekļi šiem ieguldījumiem atveseļošanas plānā — ieguldījumiem, ko atbalstām ne tikai mēs Parlamentā, bet ko atbalsta arī ES valstu vai valdību vadītāji. Šokējoši, ka ik pa laikam mums jāredz, ka izdevumi tiek norādīti, bet pienācīgs finansējums šiem izdevumiem netiek atrasts. Tādēļ mēs atbalstām *Surján* kunga priekšlikumu pārskatīt daudzgadu finanšu shēmu un izpētīt, vai līdzekļus ieguldījumiem enerģijas jomā var atgūt no neizmantotajiem līdzekļiem lauksaimniecības budžetā.

Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa atbalsta arī priekšlikumu piešķirt EUR 300 miljonus piena fondam, lai mazinātu pašreizējo krīzi piena ražotājiem. Mēs piekrītam viedoklim, ka šī krīze ir nopietna un tā ir jārisina. Es personīgi neatbalstu jauna fonda izveidi, jo Komisijai jau ir instrumenti, lai palīdzētu šai nozarei, un tā jau ir piešķirusi gandrīz EUR 0,5 miljardus šim mērķim. Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja papildus šim pusmiljardam gribēja piešķirt vēl EUR 600 miljonus. Šajā kontekstā es uzskatu, ka Budžeta komitejas balsojums — EUR 300 miljoni — ir reālistiskāka risinājuma izpausme.

Šis budžeta projekts atceļ virkni Padomes ietaupījumu un sniedz reālistiskāku vajadzību novērtējumu attiecībā uz maksājumiem nākamajā gadā, un ir izrādījies, ka daudzgadu vienošanās vairāk ir stīva un neelastīga sistēma, jo īpaši attiecībā uz 1. a kategoriju, kas ietver pētniecību, izglītību un transportu, un 3. kategoriju, kas ietver juridisko un patvēruma politiku, un kultūras un informācijas politiku, kā arī ārpolitiku, savukārt maksimālā robeža 4. kategorijai hroniski ir pārāk ierobežojosa.

Es gribu arī pateikties *Mañka* kungam par darbu ar citu iestāžu budžetu. Parlamenta budžets saglabājas 20 % robežās no kopējiem administratīvajiem izdevumiem ES, un tas ir par spīti deputātu kompensāciju izdevumu pārņemšanai saskaņā ar Jauno Deputātu nolikumu. Mūsu grupa uzskata, ka mums jābūt uzmanīgiem ar pārmērīgu pieaugumu līdzekļu piešķiršanā politiskām partijām, bet mēs esam piekrituši tam projektam, kas atrodas uz galda, un es gribu pateikties *Mañka* kungam arī par to, ka viņš ir pievērsis īpašu uzmanību izdevumiem par tulkošanu un Parlamenta ēku politikai. Bija pēdējais laiks panākt sadarbību starp iestādēm un kopš ilgiem gadiem iegūt ziņojumu par Parlamenta ēku politiku. Mēs ilgi esam to prasījuši. Tagad mēs beidzot varam redzēt, ka šis ziņojums atrodas uz galda.

Helga Trüpel, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, arī es vispirms gribu pateikties *Surján* kungam un *Mañka* kungam par sadarbības centieniem, un tagad es vēlos pāriet pie *Surján* kunga apgalvojuma, ka Padome galvenokārt grib pieņemt mazu budžetu. Mūsaprāt, tas ir visnepareizākais virziens, kurā iet krīzes laikā. Krīzes laikā jābūt politiskai drosmei rīkoties un jāiegulda vairāk naudas pareizos, ilgtspējīgos ieguldījumos nākotnei. Galu galā mēs piedzīvojam krīzi vides jomā un ekonomisku krīzi, un pasaulē ir bada un nabadzības krīze.

Ja mēs, eiropieši, gribam rīkoties pareizi, mums jāmaina mūsu politiskie mērķi. Mums nepieciešama pārveidošanās par ilgtspējīgu sabiedrību, mums nepieciešams jauns zaļais kurss un jo īpaši attiecībā uz Lisabonas stratēģiju mums nepieciešamas ilgtspējīgākas tehnoloģijas, efektīvas „zaļās” tehnoloģijas, jaunas dzinējsistēmas un, protams, arī jauni materiāli, kas ir patiesi draudzīgi videi. Tas nozīmē arī to, ka mums vairāk naudas jāiegulda pētniecībā un attīstībā. Kā es Kultūras un izglītības komitejas vārdā jau esmu uzsvērusi, mums Eiropas Savienībā labi un vēl labāk jāiegulda lielāki līdzekļi apmācībā un izglītībā un mūsu jauniešu izglītošanā, mūsu talantos, jo tad mēs varēsim būt pārliecināti, ka šī nauda nav izlietota nelietderīgi, bet tā nesīs augļus nākotnē gan attiecībā uz minētajām personām, gan attiecībā uz mūsu ekonomikas panākumiem.

Taču mums vajag arī — un tas padara jauno zaļo kursu par patiesi vispusīgu izaicinājumu — mainīt struktūrfondu politiku un padarīt to par instrumentu vides jomā attiecībā uz ēku atjaunošanu un jaunām un ilgtspējīgām mobilitātes koncepcijām. Mums jāmaina sava lauksaimniecības politika, kam savā būtībā

jāklūst vairāk orientētai uz vidi. Taču arī enerģijas ražošanai var būt ļoti nozīmīga loma lauku ekonomikā, un enerģiju var ražot videi draudzīgā un ekoloģiskā veidā. Šobrīd plānu, kā to darīt, ir pārāk maz, bet mums ar to ir jāstrādā.

Tagad es pāriešu pie argumentiem par piensaimniekiem. Mēs, Zaļie, uzskatām, ka pašlaik piensaimnieki ir jāatbalsta. Taču nepietiek vienkārši izlietot naudu — nauda jāizlieto pareizajai politikai šajā jomā. Mums vajag kvotas, un mums vajag labus noteikumus, sistēmas un regulējumu. Ja mēs gatavojamies izlietot šo naudu tagad — tos EUR 280 miljonus, ko mēs apspriežam, — tai jānonāk tieši pie ražotājiem un to organizācijām.

Mēs gribam arī pārdalīt naudu. Mēs neuzskatām, ka mums būtu jātērē EUR 449 miljoni eksporta subsīdijām piena ražošanas nozarē, jo tas sagrauj tirgus citur pasaulē, galvenokārt Āfrikā. Mēs ierosinām, lai EUR 300 miljoni eiro plus tie līdzekļi, ko mēs izdodam par tabakas ražošanu, tiktu pārdalīti un pēc tam patiešām padarīti pieejami mazajiem piena ražotājiem. Tas būtu ekoloģiskāk un dotu lielāku labumu piensaimniekiem nekā tas, ko mēs darām pašlaik.

Mans pēdējais komentārs attiecas uz atveseļošanas plānu. Mēs atbalstīsim to otrajā lasījumā tikai tad, ja būs skaidrs, ka tajā patiešām tiek īstenota videi draudzīga un ilgtspējīga pieeja. Mēs gribam ekoloģisku enerģijas politiku, mēs gribam platjoslas internetu lauku reģionos un mēs gribam Eiropas elektroapgādes tīklus. Šīs lietas patiešām būtu solis uz priekšu ceļā uz politiku, kas vērsta uz nākotni. To mēs gaidām no sarunām turpmākajās nedēļās.

James Elles, *ECR grupas vārdā*. — Priekšsēdētājs kundze, savos komentāros es koncentrēšos uz Komisijas budžetu, un es gribu apsveikt *Surján* kungu ar visu, ko viņš paveicis, būdams galvenais referents, bet, tā kā mūsu grupas koordinators *Bokros* kungs atrodas Ungārijā, pildot ilgtermiņa saistības, ko viņš bija uzņēmusies, es esmu lūgts šodien iepazīstināt ar mūsu grupas nostāju. Es saprotu, ka šī ir trešā atšķirīgā grupa, ar kuras uzskatiem es iepazīstinu Parlamentu, kopš es esmu deputāts — ne tādēļ, ka es esmu mainījies; mainījušās ir grupas.

Un tā, es šodienas debatēs vēlos runāt par šādiem trim jautājumiem. Pirmkārt, vispārējā situācija ir nopietna, kā jau vairākkārt norādīts, raugoties no finanšu un ekonomikas aspekta. Mūsu deficīta apmēri vairākās dalībvalstīs ir vēsturiskā līmenī, kā to norādīja Padomes priekšsēdētājs. Patiesi, dažās dalībvalstīs runa nav par to, kur ieguldīt naudu, bet gan par samazinājumu apjomu, kas būs nepieciešams, lai atgrieztos atpakaļ pie iepriekšējā izdevumu līmeņa, un tā tas ir arī manā valstī. Tādēļ šīs ir ļoti pretrunīgas debates par to, kā mēs gatavojamies nodrošināt, lai Eiropas Savienība spēj efektīvi darboties.

Taču šajā kontekstā pievērsīsimies budžetam. Kas attiecas uz to budžetu, ko mēs izstrādāsim 2010. gadam, šis ir budžets, kas acīmredzami atrodas izstrādes sākuma stadijā. Mēs esam sākuma pozīcijās, bet mūsu grupā mēs ļoti skaidri skatīsimies uz izdevumu kvalitāti — kā sacīja komisāra kungs, uz izdevumiem, kam naudas līdzekļi var tikt saprātīgi izlietoti un nekādā veidā nav pārmērīgi tās vispārējās situācijas dēļ, kādā mēs atrodamies.

Mans pēdējais komentārs attiecas uz tiem komentāriem, ko izteica Budžeta komitejas priekšsēdētājs *Alain Lamassoure* kungs. Mums ir jāizmanto šī iespēja — šis ir pirmais Parlamenta piecu gadu pilnvaru gads —, lai raudzītos uz priekšu. Mums jāuzzina, ja mēs varam, no Komisijas, kad mēs saņemsim vidusposma pārskatu, kā tas tiks veidots, kā mēs gatavojamies spēt raudzīties uz priekšu ne tikai uz vidusposma pārskatu, bet, kā mēs gatavojamies attiekties pret turpmākajām finanšu perspektīvām, kā *Böge* kungs to izklāstīja savā ziņojumā iepriekšējā Parlamentā. Ne mazāk svarīgi, kā mēs sāksim iedarbināt starpiestāžu procesu, kas aplūkos ilgtermiņa tendences un kas ļaus mums veikt pareizu budžeta analīzi, jo bez tās būs patiešām grūti izstrādāt turpmākos plānus.

Miguel Portas, *GUE/NGL grupas vārdā*. — (PT) Es vēlos sākt ar vispozitīvāko aspektu: ceturtdien mēs balsosim par to, lai struktūrfondi un sociālām programmām piešķirtu vairāk nekā EUR 3 miljardus maksājumu pilnvarojumu.

Padome apstrīd šo politiku, uzskatot, ka mums nevajadzētu prasīt dalībvalstīm vairāk naudas. Es ceru, ka Zviedrijas ministre man piedos, ja teikšu, ka šādā viedoklī izpaužas iepirkumu saraksta intelekts. Mēs dzīvojam ārkārtējā laikā, un es uzskatu, ka, gluži pretēji, Komisijai, Padomei un Parlamentam ir jābūt drosmīgi frontāli risināt šī budžeta finansēšanas problēmu un izveidot to par ārkārtas budžetu.

Pat ar to izdevumu līmeni, ko mēs gatavojamies apstiprināt ceturtdien, tas joprojām būs budžets, kas izvairās no krīzes risināšanas. Tas ir parasts budžets. Mums nav vajadzīga darvas karote medus mucā. Tas, kas mums

vajadzīgs, ir cita politika lauku reģioniem. Mums nevajag struktūrfondus tikai mūsu teritorijām, bet Eiropas sociālo politiku, kas papildina katras mūsu dalībvalsts politiku. Tas, ko mums patiešām vajag, ir drosme!

Šodien nabadzībā dzīvo tikpat daudz cilvēku — 79 miljoni — kā šī gadsimta sākumā. Pastāv daudz neskaidrību attiecībā uz tiem standartiem, kas vajadzīgi, lai risinātu klimata pārmaiņas. Galvenais jautājums, kas mums jāapspriež, ir Eiropas budžeta un turpmāko Finanšu perspektīvu finansēšana. Tas ir jautājums, un nestāstiet mums, ka nav naudas, jo nauda ir; mēs varam to meklēt, pievērsties nodokļu nemaksātājiem, kā arī peļņas aplikšanā ar nodokli finanšu tirgos un nodokļu paradīzēs.

Priekšsēdētāja kungs, referenti, šī budžeta problēma ir tik vitāli svarīga, ka mums, EP deputātiem, ir jārada piemērs, veicot izdevumu samazināšanu. Es esmu iesniedzis priekšlikumus par ceļa izdevumiem. Pašlaik, dodoties braucienos, EP deputāti saņem algu, atlīdzību par brauciena ceļa izdevumiem, nobraukto attālumu un tam veltīto laiku. Tas ir smieklīgi un neapmierīgi. Es ceru, ka ceturtdien mums pietiks vismaz pieklājības, lai pārskatītu šo situāciju.

Marta Andreasen, EFD grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, ir neticami, ka šajā finanšu un ekonomiskās krīzes laikā Eiropas Komisija ierosina palielināt 2010. gada budžetu par gandrīz 5 %.

Bet vēl sliktāk ir tas, ka, lai gan Padome savā pirmajā lasījumā jūlijā izvirzīja priekšlikumu samazināt provizorisks budžeta projektu par gandrīz 2 %, Parlaments tagad ierosina to palielināt par 5 %.

Tādā gadījumā 2010. gada budžets pārsniegtu EUR 127 miljardus maksājumu apropriācijās, kas atbilst 1,8 % no ES nacionālā kopienākuma.

Vai tas ir veids, kā Parlaments grib pietuvināt budžetu iedzīvotājiem? Ir ļoti jauki gribēt subsidēt Speciālās olimpiskās spēles Polijā un Grieķijā un Eiropas Jaunatnes ziemas olimpisko festivālu Čehijā, vai pat *Xacobeo 2010*, bet mūsu vēlētajū dzīvē ir citas prioritātes, tādas kā hipotekāro aizdevumu atmaksāšana un pienācīgas izglītības sniegšana saviem bērniem.

Eiropas Savienības izmaksas Apvienotajai Karalistei pašlaik ir GBP 45 miljoni dienā, un ierosinātais palielinājums, samazinot Apvienotās Karalistes atlaidi, šo summu palielinās līdz GBP 50 miljoniem vai vēl vairāk.

Ticiet man, Apvienotajā Karalistē ir daudz citu prioritāru jomu, kur ieguldīt šos līdzekļus, un tagad, kad Eiropas Komisija ir brīdinājusi, ka Apvienotajai Karalistei draud bankrots tās lielā valsts parāda dēļ, šī valsts būtu laimīga, ja tās iemaksas ES budžetā tiktu ievērojami samazinātas, un es esmu pārliecināta, ka arī citas valstis priecātos par šādu samazinājumu.

Gadu pēc gada Revīzijas palāta nav spējusi sniegt mums apliecinājumu, ka ES budžets ir izlietots likumīgi un pareizi, un es biju patiešām nobažījiesies par kontroles trūkumu attiecībā uz nodokļu maksātāju naudu, 2002. gadā būdama Eiropas Komisijas galvenā grāmatvede.

Bet Parlaments joprojām grib ielikt vairāk naudas ES kasē. Negaidiet, ka es jebkad balsošu par budžeta palielināšanu. Ja gribat subsidēt projektus krīzes apkarošanai, jums jāatrod tās jomas, kurās budžetu var samazināt.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, krīze izpaužas ne tikai rādītājos, lejupslīdē tirgos un miljardos eiro, kas izlietoti, lai atbalstītu bankas un atjaunotu mūsu ekonomiku. Tā izpaužas arī ārkārtīgi augstajā bezdarba līmenī. Visvairāk šī krīze izpaužas Eiropas Savienības iedzīvotāju ļoti reālajās bailēs un raizēs. Viņi baidās par savu darbavietu un viņi baidās par savu pensiju. Mūsu pilsoņi raizējas par klimata pārmaiņām, par energoapgādi un par savu tiesību samazināšanu cīņā pret terorismu.

ES var dot pozitīvu ieguldījumu, lai mazinātu savu iedzīvotāju visnotaļ pamatotās bažas pat, ja pašlaik nepieciešams attiecīgos procesus padarīt efektīvākus un iedarbīgākus. Ar to es domāju galvenokārt Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu, piemēram, „Nokia” gadījumā un Solidaritātes fondu, lai atbalstītu Itālijas zemeštrīces upurus. Lai šo fondu līdzekļi patiešām nonāktu pie tiem, kuri ir cietuši, manuprāt, ir vienlīdz svarīgi pārveidot šos procesus, padarot tos efektīvākus, un nodrošināt kristālskaidru pārraudzību, jo Globalizācijas pielāgošanas fondu nekādā gadījumā nedrīkst jaukt ar ES atbalstu daudznacionāliem uzņēmumiem.

Ilgu laiku Eiropa bija garantija mieram un pārticībai. Strādāsim kopīgi, lai nodrošinātu, ka tā joprojām tāda ir.

(FR) Mēs esam Eiropa.

Hans Lindblad, *Padomes priekšsēdētājs*. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti, komisāra kungs, nelielas aizkavēšanās dēļ man ļoti drīz būs jūs jāatstāj, jo pēc 45 minūtēm paceļas mana lidmašīna. Es nodrošināšu, lai man tiek nodots viss, kas šeit tiek runāts. Šīs ir labas debates. Ir izteikti daudzi ļoti ierosinājumi. Ir grūti noteikt prioritātes, bet mums tās ir jānosaka. Kas attiecas uz pētniecību, es varu pateikt *Ek* kundzei, ka mēs pētniecībā ieguldām par 7,3 % vairāk, nekā tam atvēlēts 2009. gada budžetā, kas, manuprāt, ir daudz.

Savā priekšlikumā Parlaments būtiski palielina ieguldījumus un izdevumus salīdzinājumā ar 2009. gadu. Vienlaikus mums jāpatur prātā, ka ES atrodas lejupslidē. Valsts finanses Eiropas Savienībā ir samazinājušās par aptuveni 7 %. Mēs nevaram to ignorēt.

Arī Padome iegulda vairāk, bet tā iegulda arī selektīvāk. Mēs ieguldām pasākumos, kas stimulēs izaugsmi, un mēs esam atturīgāki attiecībā uz tādām jomām kā administratīvie izdevumi. Tajā pašā laikā mēs priecājamies redzēt, ka arī Parlaments veic svarīgus pasākumus šajā jomā.

Pēc šodienas debatēm un tām diskusijām, kas man iepriekš bijušas ar Parlamenta pārstāvjiem, es ticu, ka — kopīgi ar Komisiju — mēs turpmāk spēsim panākt vienošanos par patiesi labu budžetu.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Dāmas un kungi, es esmu pārliecināts, ka Eiropas Savienības budžets 2010. gadam palīdzēs mums pārvarēt ekonomisko krīzi, ko mēs pašlaik piedzīvojam. Viens no krīzes rezultātiem ir bezdarbs. Tādēļ es vēlos uzsvērt un pasvītrot tā grozījuma svarīgumu, kuru mēs esam iesnieguši attiecībā uz *ERASMUS* programmas stiprināšanu, lai veicinātu un paātrinātu pirmās darbavietas radīšanu jauniešiem.

Kas attiecas uz Parlamenta budžetu, es ārkārtīgi priecājos, ka mūsu galvenie priekšlikumi ir ņemti vērā gan pašā budžetā, gan arī rezolūcijas projektā. Mūsu mērķis ir izcilība tiesību aktu izstrādē. Mēs, protams, atzīstam daudzvalodības lielo nozīmi, bet mēs uzskatām, ka mūsu galvenais mērķis ir izcilība tiesību aktu izstrādē, un šajā saistībā mums ir vajadzīgi nepieciešamie līdzekļi, lai dalībvalstis var sasniegt šo mērķi.

Tādējādi, lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un stingrību, mēs esam ierosinājuši pamata budžetu, kas būtu jāizpilda katra likumdošanas cikla sākumā. Mēs esam ierosinājuši arī rezerves šim mērķim, pārredzamības mērķim un stingrības mērķim, un līdz ar to rezerves, piemēram, komunikācijas politikas jomā, attiecībā uz kuru mēs gribam, lai tiktu veikta izmaksu un ieguvumu analīze. Rezerves vajadzīgas arī tādēļ, lai censtos samazināt pastāvošo birokrātiju, piemēram, palīgu pieņemšanā darbā, un mēs gribam administrācijai „uzlikt par pienākumu” palīdzēt samazināt šo birokrātiju. Mēs piekrītam arī īpašumu politikai un piekrītam, ka tai ir jābūt ilgtermiņa politikai.

Visbeidzot, es apsveicu referentus *László Surján* un *Vladimír Maňka*. Īpašu atzinību referents *László Surján* pelna par to, ka viņš, piemēram, ir atturējies no kārdinājuma kļūt demagoģiskam attiecībā uz piena fondu, kā arī par to, ka viņš ir darījis visu iespējamo un nav mēģinājis darīt neiespējamo attiecībā uz pārdošanu ārvalstīs.

Göran Färm (S&D). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Zviedrijas prezidentūra ir kritizējusi Budžeta komiteju par to, ka tā pašreizējos apstākļos grib palielināt maksājumu apropriācijas. Patiesībā tas attiecas uz ES budžeta izpildi. Vairāku iemeslu dēļ es uzskatu šo kritiku par absurdu. Pirmkārt, Padomes finanšu ministri vienmēr ir apturējuši maksājumus tādā mērā, ka liela daļa ES budžeta nekad nav tikusi izpildīta. Tā vietā lielas summas ir atmaksātas dalībvalstīm kā atlaides. Tas ir absurdi, jo saistības budžetā ir tādēļ, lai tās izpildītu — nevis tādēļ, lai līdzekļus atmaksātu dalībvalstīm. Mēs esam gatavi cīnīties par to. Tādēļ rodas jautājums, vai prezidentūras politika patiesi ir dot lielus solījumus tādu saistību veidā, kuras nekad netiks izpildītas.

Otrkārt, šogad argumenti par labu tam ir vēl spēcīgāki kā parasti. Mums būtu jāpalielina to Sociālā fonda pasākumu izpilde, kuri attiecas, piemēram, uz darbavietu radīšanu, iemaņu attīstīšanu, kā arī citu šādu pasākumu izpilde.

Prezidentūras kritika ir vērsta ne tikai pret Eiropas Parlamentu, bet arī pret Komisiju, jo lielākā daļa no tā, ko mēs darām, attiecas uz samazinājumu atjaunošanu tajā Komisijas budžeta priekšlikumā, kuru Padome grib īstenot, kā arī uz pasākumiem darbavietu radīšanai. Es gribu atzīmēt arī, ka prezidentūra ir kritizējusi to, ka Budžeta komiteja palielina noteiktas administratīvās apropriācijas, — savukārt Komisija kritizē mūs par to, ka mēs rīkojamies pretēji, proti, ka mēs esam pieņēmuši dažus no Padomes ierosinātajiem samazinājumiem. Mūsu pastāvīgais princips ir bijis palielināt tās administratīvās apropriācijas, kuras ir nepieciešamas, lai garantētu svarīgu politikas jomu īstenošanu, bet ne citas. Šķiet, ka šā gada debates par budžetu ir kļuvušas par kaut ko līdzīgu kaujai starp Padomi un Komisiju.

Kas attiecas uz Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plānu, ES budžets nav tik apjomīgs, lai to varētu izmantot Keinsa ekonomikas stimulu politikai, bet to var izmantot konkrētām maziem, bet stratēģiskiem jautājumiem, tādiem kā Ekonomikas atveseļošanas plāns. Tā kā mums pašlaik ir augsts bezdarba līmenis, var būt tikai labi turpināt veikt ieguldījumus, kuri tāpat būtu jāveic un kuri palīdz apvienot Eiropu patiesi iekšējā tirgū, — tādi kā ieguldījumi saistībā ar enerģijas infrastruktūru. Neraugoties uz to, gandrīz gadu pēc šī plāna pieņemšanas mums joprojām nav reālu Padomes vai Zviedrijas prezidentūras priekšlikumu par to, kur ņemt naudu. Mēs esam atvērti diskusijām, bet acīmredzami ir bezjēdzīgi ņemt naudu no citām prioritārām jomām, kuras arī veicina nodarbinātību, mūžizglītību vai, piemēram, attīstību enerģijas un klimata jomā.

Žēl, ka ministram bija jādodas prom, jo man bija jautājums viņam. Es tāpat uzdošu šo jautājumu, un, iespējams, viņš atbildēs, izmantojot citus līdzekļus. Zviedrijas prezidentūra ir apgalvojusi, ka stratēģija Baltijas jūras reģionam ir viena no tās prioritātēm. Tajā pašā laikā tā nav ierosinājusi nekādu finansējumu šai stratēģijai. Manuprāt, tas ir pārsteidzoši, jo tas nozīmē, ka viss, kas jādara, ir jāfinansē no citiem līdzekļiem, kuri jau piešķirti citiem svarīgiem mērķiem. Stratēģijā Baltijas jūras reģionam nebūs neto ieguldījumu. Tāpēc es nesaprotu, kā Zviedrijas prezidentūra var apgalvot, ka tā uzskata stratēģiju Baltijas jūras reģionam par prioritāti. Mēs gribam piešķirt EUR 20 miljonu apmērā, kas atbilst SEK 200 miljoniem. Tas ir svarīgs ieguldījums.

Jacek Włosowicz (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, kā mēs visi zinām, vissvarīgākās budžeta pozīcijas 2010. finanšu gadā un budžeta novērtējums tika izklāstīts šā gada 10. marta rezolūcijā. Šajā rezolūcijā Parlaments pauž ļoti kritisku nostāju attiecībā uz ierobežotajām rezervēm, kuras pieejamas lielākajā daļā daudzgadu finanšu shēmas pozīciju. Ir satraucoši, ka šajā budžeta projektā Padome ir vēl vairāk samazinājusi sākotnējo projektu. No tā izrietošās atšķirības starp saistību un maksājumu apjomu ir tik lielas, ka tās ir pretrunā ar piesardzības pamatprincipu.

Es gaidīju, ka lielāka uzmanība, ja ne vislielākā uzmanība tiks veltīta ekonomiskajai krīzei, ko mēs joprojām piedzīvojam, bet, kā redzams, Parlamentam ir vienam pašam jācīnās par iedzīvotāju interesēm un jāpārlicina iedzīvotāji, ka Eiropa nav problēmu avots, bet spēj sniegt viņiem efektīvu aizsardzību. Tādēļ es pilnībā atbalstu projektu, kurā iekļauti līdzekļi Ekonomikas atveseļošanas plāna īstenošanai, un es uzskatu, ka tai ir jābūt vienai no Parlamenta prioritātēm. Taču Padomes ieviestie samazinājumi ierobežotu izaugsmi un darbavieta radīšanu vai vienkārši padarītu tās neiespējamus. Tāpat tie nozīmētu beigas tam darbam, kas saistīts ar mūsu iedzīvotāju energoapgādes problēmas risināšanu. Saistībā ar krīzi lauksaimniecībā, piemēram, piena ražošanas nozarē, nav iespēju paplašināt programmas, kas atbalsta lauksaimniecības produktu patēriņa pieaugumu, tādas kā piena un augļu lietošanas popularizēšana izglītības iestādēs.

Tādēļ es uzskatu, ka savā pašreizējā veidā šis budžeta projekts nespēj sasniegt tos mērķus, ko izvirzījusi Eiropas Savienība. Jau no tiem dažiem jautājumiem, ko es pieminēju, var redzēt, ka ir ES budžeta jomas, kas var pārvarēt tās problēmas, kuras mums būtu jārisina, bet daudzas budžeta pozīcijas tiek plānotas vēsturiski, it kā pašreizējā situācija un pašreizējās problēmas nepastāvētu. Tās neparedz problēmas nākotnē, bet tajos gadījumos, kad paredz, maz mēģina tās ietekmēt. Es domāju, ka mums kā Parlamentam ir pienākums censties panākt dinamiskākus lēmumus, reaģējot uz problēmām, kas rodas Eiropā, vienlaikus paturot prātā, ka mums jābūt pārredzamiem savā līdzekļu pārvaldībā. To mums pirms sešiem mēnešiem ir uzticējuši mūsu vēlētaj.

SĒDI VADA: D. ROTH-BEHRENDT

Priekšsēdētāja vietniece

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, šīs pasaules ekonomiskās krīzes, kurā mēs pašlaik atrodamies, sekas vēl nav iespējams paredzēt. Mums ir jāapzinās, ka krīzes ietekme uz darba tirgu vēl nav sasniegusi maksimālo līmeni. Ko Eiropas Savienība dara šajā situācijā, kad aizvien lielāku skaitu cilvēku apdraud bezdarbs un bailes par savu eksistenci? Eiropas Savienība lemj par jaunām svarīgākajām jomām savā budžetā. Vai, precīzāk izsakoties, tā koriģē savas finanses, atbalstot savu robežu noslēgšanu, atbalstot augsto tehnoloģiju militāros projektus un atbalstot aizvien izsmalcinātāku uzraudzību attiecībā uz Eiropas iedzīvotājiem.

Ticiet vai neticiet, brīvības, drošības un tiesiskuma jomā ir paredzēts palielināt budžetu par 16 %. Ārējo robežu fondam nākamgad jāsaņem par 12 % lielāks finansējums. Izdevumi stratēģiskai pētniecībai militārās drošības jomā ir gandrīz divkāršoti un tagad pieaugs līdz EUR 215 miljoniem.

Raugoties no Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas viedokļa, tas nozīmē, ka ES atsakās no savas pamatidejas būt par Eiropas miera projektu. Tā vietā šajā budžeta projektā

ir ievērota Lisabonas līguma loģika, kas uzliek dalībvalstīm par pienākumu pastāvīgi modernizēt savu militāro aparātu un nodrošināt ārējās robežas.

Savukārt Eiropas kreisie prasa, lai Eiropas Savienība īsteno saskaņotu miera politiku. Bruņošanās aģentūras vietā mēs prasām atbruņošanās aģentūru. Eiropai ir jākoncentrē savi līdzekļi uz civilo konfliktu risināšanas stratēģijām, tādām kā Eiropas civilie miera spēki, un uz neatkarīgas pētniecības veicināšanu miera un konfliktu jomā. Mūsuprāt, šis budžets ir vairāk orientēts uz karu, nevis uz krīzes pārvaldību, un tādēļ Eiropas Parlamenta kreisais spārns neatbalstīs šo budžetu.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, 2010. gada budžets ir izstrādāts īpašos ekonomiskos un finanšu apstākļos. Referents *Surján* kungs grib noteikt budžeta prioritātes, un es to vērtēju ļoti atzinīgi. Es viņu atbalstu, ciktāl šīs prioritātes attiecas Eiropas Savienības pamatuzdevumiem un tām budžeta pozīcijām, kuras ir īpaši svarīgas attiecībā uz ekonomikas atveseļošanu. Taču gala rezultāts pārāk bieži ir tāds, ka tiek tērēts vairāk naudas, lai gan Padome budžeta projektā jau ir veikusi mazāk stingrus samazinājumus nekā citos gados.

Es vēlos īpaši pateikties *Surján* kungam par atvērtu un konstruktīvu attieksmi, kas bija acīmredzama attiecībā uz manu grozījumu par uzlabojumiem bērnu aprūpē un it sevišķi deinstitucionalizācijā. Šis grozījums, kurš attiecas uz Eiropas Sociālo fondu, komitejā tika pieņemts ar lielu atbalstu. Eiropas Savienībai un dalībvalstīm jāpalīdz nodrošināt, ka bērni no patversmēm pēc iespējas var uzaugt ģimenēs. Koncentrējoties uz ekonomiskiem pasākumiem, mēs nedrīkstam aizmirst izdevumus tādās sociāli svarīgās jomās kā šī. Citādi šie bērni būs cietēji šajā ekonomiski sarežģītajā laikā, un tas ir ES necienīgi.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, šī Parlamenta deputāti bieži runā par dalībvalstu solidaritāti; dabiski, jo ir viegli izrādīt solidaritāti, ja par to maksā no svešas kabatas.

Dati par 2008. gadu parādījās 23. septembrī. Holandieši atkal vairāk nekā pārējie Eiropas iedzīvotāji izjūt to, kādā mērā nepopulārais eirooptimistu sapnis iztērē viņu algas. Holandes sabiedrība — pirmklasīgi nevēlas — atkal, protams, ir lielākais neto maksātājs. Katrs Holandes pilsonis Eiropai katru gadu maksā iespaidīgu summu EUR 267 apmērā.

Partija „Brīvībai” (PVV), kura saskaņā ar sabiedriskās domas aptauju rezultātiem ir lielākā Holandes partija, turpinās pret to cīnīties. Kauns ir arī tas, ka Nīderlande ir trešā lielākā maksātāja pēc Vācijas un Itālijas, ja runa ir par neto iemaksām 2008. gada budžetā. Partija „Brīvībai” vēlas panākt, lai Holandes sabiedrība vairs netiktu uzskatīta par Eiropas bankomātu.

Beigsim finansēt korumpētas valstis, Globalizācijas fondu un Kohēzijas fondu, ceļojošo cirku un kreisā spārna projektus, un atdosim Holandes maizniekiem, miesniekiem un dārzenu tirgotājiem viņu sūri nopelnīto naudu! Visbeidzot, iespējams, ka arī attiecībā uz 2010. gada budžetu visa atbildība būs uzvelta Holandes pilsoņiem, kuriem vajadzēs patukšot savu maciņu saturu, kamēr 19 dalībvalstu EP deputāti (no 27 Parlamentā pārstāvētajām dalībvalstīm) tēlo Ziemassvētku vecīti, izmantojot citu cilvēku naudu.

To dēvē par „solidaritāti”, bet tā ir tīra un vienkārša zādzība. Partija „Brīvībai” nekad pat sapņos nepieņemu tādu Eiropas Savienības budžetu, kurš tik ārkārtīgi un neproporcionāli nostāda Holandes iedzīvotājus neizdevīgā stāvoklī!

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, ja Lisabonas līgums stāsies spēkā, kā mēs visi ceram, tad no janvāra mums būs jaunas kopīgu lēmumu pilnvaras attiecībā uz visu budžetu, kas, protams, attieksies arī uz lauksaimniecību. Iespējams, mēs Budžeta komitejā būsīm priecīgāki, kad Lisabonas līgums stāsies spēkā.

Taču jaunās pilnvaras nozīmē arī jaunu atbildību. Šī jaunā atbildība skar mūs visus — gan EP deputātus, gan Padomes locekļus, gan arī Komisijas locekļus. Pirmais pienākums ir izpildīt iestāžu pienākumus un saistības. Es gribu pieminēt divas no šīm saistībām.

Pirmkārt, Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plāna finansēšana. Tas ir apkaunojums. Šis plāns tiek apspriests jau gadu, un mēs joprojām neesam spējuši nodrošināt EUR 5 miljardus no kopējā Eiropas Savienības budžeta, kurš šogad ir vairāk nekā EUR 130 miljardi.

Mēs vēl aizvien neesam spējuši atrast risinājumu. Pirmkārt, kopš 2008. gada mēs esam zaudējuši budžeta pārpalikumu, un tagad mums nav garantētā finansējuma. Ja Padome centīsies ietaupīt uz citām budžeta pozīcijām, mūsu sarunas nonāks ļoti neizdevīgā stāvoklī, jo Padomes iepriekšējā apņemšanās ietvēra jaunu līdzekļu piešķiršanu, lai finansētu Ekonomikas atveseļošanas plāna darbības.

Otrs jautājums ir piena fonds. Mums jāievēro tie principi un tās budžeta disciplīnas vajadzības, kuras prasa, lai rezerves atstātu 2. kategorijai. Padome un Komisija tikko ir apstiprinājušas EUR 280 miljonus.

Es vēlos uzdot jautājumu Komisijai, jo ir ļoti svarīgi, lai mēs būtu pārliecināti par to, par ko mēs balsosim pēc divām dienām. Vai šie EUR 280 miljoni, ko mēs esam apstiprinājuši, ko jūs esat apstiprinājuši, ir piešķirti no tiem līdzekļiem, kas nav izlietoti 2009. gadā, vai arī var pieņemt, ka jūs uzņematies saistības attiecībā uz līdzekļiem 2010. gadam, par kuriem Parlaments vēl nav nobalsojis? Mēs uzskatām, ka šis ir jautājums, uz kuru komisāra kungam nekavējoties ir jāsniedz atbilde.

Jebkurā gadījumā šie EUR 280 miljoni nav daļa no piena fonda — drīzāk runa ir par vienreizēju intervenci. Piena fonds ir cita ilgtermiņa interence, kas ietver pārstrukturēšanu un Komisijas un Padomes finansiālas saistības.

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, manas grupas apsveikumi mūsu referentam ir jo īpaši tādēļ, ka, izmantojot budžetu 2010. gadam, mēs esam panākuši tādu stāvokli, kurā darbi turpinās. Lisabonas līguma ratificēšanas gadījumā mēs iegūsim momentuzņēmumu, kurā trūkst būtisku elementu, tostarp saistību, ko mēs uzņemamies saskaņā ar šo līgumu, lai mēs strādātu tā, ka mēs varam salīdzinoši ātri pārskatīt šo budžetu un mums tas ir jādara, arī tad, ja šajā saistībā lielāka uzmanība ir pievērsta argumentam par Parlamenta tiesībām un mazāk šī budžeta saturam.

Padomes priekšsēdētājs teica, ka par 7,3 % tiks palielināts finansējums pētniecības jomā. Mēs devām savu ieguldījumu, lai to panāktu. Mēs to atbalstām, jo mums ir vajadzīgi šie papildu līdzekļi jauninājumiem, un arī tādēļ, ka tas ir veids, kā mums būs jānopelna sava alga nākotnē. Taču vienlaikus mums jāapsver arī tie noteikumi, saskaņā ar kuriem mēs piešķirsim šos līdzekļus, un jānodrošina, lai to piešķiršanas neradītu situāciju, ka pētnieki, kuriem šie līdzekļi faktiski ir paredzēti, vairs nespēj tiem piekļūt pārāk sarežģīto noteikumu dēļ. Tādēļ es vēlos aicināt izveidot ciešāku sadarbību starp Budžeta komiteju un Budžeta kontroles komiteju.

Budžeta kontroles komiteja ceturtdien apspriedīs rezerves divās jomās, kuras netika pieņemtas Budžeta komitejā, un es kā mūsu grupas pārstāvis Budžeta kontroles komitejā vēlos lūgt, lai šīs rezerves tiktu apstiprinātas. Viena no šīm rezervēm attiecas uz Komisijas darbinieku skaitu, jo īpaši saistībā ar Budžeta komitejas ideju, kas zināma kā „personāla pārbaudes”. Uz šo brīdi mēs esam ļoti labi informēti par 30 % Komisijas personāla, bet mēs neko nezinām par pārējiem 70 %, kuriem vēl nav veiktas šīs pārbaudes. Šī rezerve ir paredzēta tam, lai iegūtu informāciju par 70 % darbinieku, par kuriem mēs pašlaik neko nezinām.

Otra rezerve attiecas uz Finanšu regulu. Šā gada beigās notiks plānotais Finanšu regulas pārskats, un mūsu mērķis ir ar šo rezervi mazliet palīdzēt Komisijai, jo mēs uzskatām, ka mums nepieciešami vienkāršojumi un ka mums Finanšu regulā jāievieš noteikti priekšlikumi. Es esmu pateicīga komisāram Šemeta kungam par to, ka tagad viņa vadībā Komisija pirmo reizi ir apspriedusies ar subsīdiju saņēmējiem par tematu „Šķēršļi un grūtības piemērošanas procedūrā”. Arguments par labu šai rezervei ir arī tas, ka tā attiecas uz OLAF, Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai. Komisija kopš pagājušā gada novembra ir atteikusies mums iesniegt darba dokumentu un līdz ar to ir kavējusi apspriešanās gaitu attiecībā uz OLAF un tā juridisko pamatu. Tādēļ ir svarīgi iegūt vairākuma atbalstu šīm divām rezervēm.

Priekšsēdētāja. – Liels paldies, Gräßle kundze. Tā kā jūs tieši vērsāties pie Komisijas, es aicinu komisāra kungu uzmanīgi ieklausīties tajā, ko jūs teicāt. Tas ļoti atvieglās atbildes sniegšanu.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, es ļoti gribētu dot ieguldījumu no Reģionālās attīstības komitejas puses. Šī komiteja veido uz iedzīvotājiem orientētu politiku, kas ir nepieciešama jo īpaši šīs krīzes kontekstā, ko mēs pašlaik piedzīvojam.

Vispirms es gribu pateikties Surján kungam, kurš ir sadarbojies, reaģējot uz labiem signāliem. Krīzes laikā ir nepieņemami, ka finanšu līgumi — sevišķi reģionālās politikas jomā — tiek pārkāpti un to apjoms tiek samazināts. Manuprāt, ir lieliski, ka šobrīd tas tiek labots.

Krīzes laikā jābūt gataviem rīkoties, un Eiropas Parlaments un Komisija šo gatavību ir parādījuši savos priekšlikumos, kas tika pieņemti īsi pirms recesijas. Mēs esam elastīgāki, mēs spējam ātrāk izstrādāt budžetu, un mēs varam vairāk ieguldīt, piemēram, ēku un mājokļu energoefektivitātes palielināšanā.

Es arī atzinīgi vērtēju papildu budžetus, kas paredzēti trim izmēģinājuma projektiem. Pēdējās nedēļās reģionu pārstāvji ir tikušies Briselē „atvērto durvju dienās”, un viņi ir teikuši, ka var lieliski izmantot šos līdzekļus, lai nodrošinātu lielāku līdzdalību visās politikas jomās. Šī ir uz pilsoņiem orientēta politika, ko es iepriekš pieminēju.

Es tikko uzsklausīju *van der Stoep* kungu, vēl vienu Nīderlandes pārstāvi, kurš teica, ka viņš noraida šos līdzekļus. Aplūkosim, piemēram, pārrobežu valodas apmācību projektus: tie veicina cilvēku līdzdalību, un mēs esam priecīgi, ka varam to atbalstīt. Radās neliela aizķeršanās, bet *Surján* kungs arī tam atrada labu risinājumu. Šo debašu laikā izskanēja, ka jaunais zaļais kurss būtu jāfinansē no šiem līdzekļiem: no reģionālajiem līdzekļiem.

Protams, ilgtspējas politika ir lieliska lieta, bet šāda priekšlikuma pieņemšana kopumā radītu pamatu nereālām cerībām reģionos, kā arī Parlamenta deputātu vidū. Struktūrfondu regulā mēs esam norādījuši, ko var darīt, izmantojot jauninājumus, ilgtspējīgu politiku un ekoloģiju, tādēļ ir lietderīgi to minēt drīzāk kā piemēru, nevis paziņot, ka mēs gatavojamies tam pielāgot šo regulu.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es vēlos pateikties par darbu Budžeta komitejai, kura attiecībā uz lauksaimniecības nozares vajadzībām ir centusies nodrošināt vispārēju regulējumu, lai atrisinātu piensaimnieku un piena problēmas, kas šodien noteikti rada bažas daudzām Eiropas valstīm.

Tomēr vajadzība pēc minimālas rezerves nav ļāvusi mums pārsniegt EUR 300 miljonus piena fondam. Neraugoties uz to, tā ir spēcīga intervence, ja šie līdzekļi, kā komisāram tika jautāts, ir papildu līdzekļi un paredz, protams, atbilstīgu pasākumu kopumu. No otras puses, mēs dzirdējām, ka dažas citas grupas ierosina daudz lielāku summu, iespējams, daļēji izdabājot sabiedriskajai domai, lai gan ir zināms, ka nav iespējams atrast šos līdzekļus, un šis ir vienīgais veids, kā tās var raidīt noteiktu ziņu ārpusaulei.

Es vēlos arī uzsvērt vēl vienu budžeta jomu, kam jāpievērš pienācīga uzmanība: ilgtermiņa nekustamā īpašuma politika. Saistībā ar jaunajām pilnvarām, kas Parlamentam tiks piešķirtas saskaņā ar Lisabonas līgumu, kā arī skaidro vajadzību stiprināt attiecības ar reģionālajiem parlamentiem un jaunajām tematiskajām jomām, mums vajadzēs vairāk telpu Briseles birojos un tādējādi, ņemot vērā, ka 97 % pašreizējo ēku jau ir aizņemtas, es domāju, ka mums ir jāizstrādā nopietna politika lielākas Eiropas mītnes būvniecībai, kas Eiropai radītu skaidru vienotības izjūtu, īstenojot atbilstīgu nekustamo īpašumu politiku.

Damien Abad (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlos pateikties referentam *Surján* kungam par līdzsvaroto budžetu, kuru viņš ir ierosinājis un kurš ietver atbildi uz divkāršo izaicinājumu — finansējumu ekonomikas atveseļošanas plānam un piena fonda izveidei.

Kas attiecas uz šī piena fonda izveidi, kura finansējumu EUR 300 miljonu apmērā ierosinājām mēs, Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie Demokrāti), un Budžeta komiteja, es gribu izteikt divus komentārus.

Pirmkārt, es vēlos atklāt vairāku deputātu demagoģiju, kuri prasa, lai šim fondam piešķir vairāk nekā EUR 600 miljonus, kas ir gluži vienkārši nepraktiski un, galvenokārt, bezatbildīgi, jo šāda summa izraisītu krasu apropriāciju samazinājumu citām lauksaimniecības nozarēm vai apdraudētu ekonomikas atveseļošanas plāna finansējumu.

Rezultātā piena fonda finansēšana kaitētu mūsu lauksaimniekiem un bezdarbniekiem, kas, protams, ir ekonomiski neefektīvi un sociāli netaisnīgi.

Es arī gribu uzsvērt savu pārsteigumu, lai neteiktu —vilšanos, redzot, ka komisāre *Fischer Boel* plašsaziņas līdzekļos viena pati saņem atzinību par šo fondu, it kā Budžeta komiteja nebūtu pie tā strādājusi vai arī tās darbs būtu bijis nevērtīgs.

Visbeidzot, būdams jaunākais no Francijas deputātiem Eiropas Parlamentā, es vēlētos dalīties ar jums savā sarūgtinājumā attiecībā uz finansējumu programmai „Jaunatne darbībā” finansēšanu, jo paradoksālā kārtā tieši ekonomiskās krīzes vidū pirmo reizi 10 gadu laikā mēs gatavojamies samazināt līdzekļus šai programmai.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, es domāju, ka ar šo budžetu mēs vēlreiz esam guvuši panākumus jaunu stratēģiju izstrādē. Es priecājos, ka Parlaments ir nolēmis atbalstīt Mazu uzņēmumu aktu vismaz ar EUR 1 miljonu saistībām un EUR 500 000 maksājumiem. Komisārs *Verheugen* kungs ir apsolījis, ka viņš šos fondus atbilstīgi izmantos.

Mēs esam palielinājuši arī līdzekļus, kas piešķirti pētniecības programmai mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Krīzes situācijā to darīt ir īpaši svarīgi, un arī *SOLVIT* programma ir būtiski jāstiprina. Tas attiecas uz iekļūšanu citu valstu iekšējā tirgū, kas bieži vien ir īpaša problēma mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.

Es priecājos, ka darba kārtībā beidzot ir programma „ERASMUS žurnālistiem” un ka veiksmīgi darbojas „ERASMUS jauniem uzņēmējiem”.

Georgios Stavrakakis (S&D). - (EL) Priekšsēdētājas kundze, lai gan ir vispārēji pieņemts, ka struktūrfondi un kohēzijas fondi ir galvenie līdzekļi ekonomiskās krīzes apkarošanā, Padome diemžēl rīkojas pretēji, samazinot attiecīgās maksājumu apropriācijas.

Atšķirībā no Padomes un Komisijas mēs cenšamies nodrošināt pietiekamu finansējumu Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plānam, stiprinot enerģētikas infrastruktūras un pētniecību un jauninājumus.

Tajā pašā laikā mums ir jāaizsargā esošo Kopienas infrastruktūru un civilās aizsardzības sektora instrumentu dzīvotspēja, jo īpaši, vēl vairāk stiprinot Eiropas Savienības ātrās reaģēšanas spējas dabas katastrofu gadījumā, tādējādi bruģējot ceļu Eiropas civilās aizsardzības spēku tālākajai izveidei.

Visbeidzot, mums jānorāda, ka zaļajai attīstībai un pētniecības un jauninājumu stiprināšanai ir jābūt galvenajam komponentam Kopienas budžetā tīrai un dzīvotspējīgai videi visās nozarēs.

Riikka Manner (ALDE). - (FI) Priekšsēdētājas kundze, komisār, vispirms es gribu pateikties referentam par izcilu ziņojumu. Finanšu krīzes atveseļošanas plāns un piena krīze ir padarījusi nākamā gada budžeta procedūru par ļoti lielu izaicinājumu. Mēs joprojām sastopamies ar izaicinājumiem un ar lielu interesi nākamnedēļ gaidām Komisijas priekšlikumu Ekonomikas atveseļošanas plāna finansēšanai.

Šeit ir izvirzīti svarīgi jautājumi; daži no tiem attiecas uz piena krīzi. Es no savas puses gribu pieminēt tikai vienu konkrētu jautājumu. Ekonomiskā situācija ir izpauzies tā, ka dalībvalstis stingrāk tur rokās savus maciņus, ciktāl tas attiecas uz nākamā budžetu. Šo dalībvalstu budžeta disciplīnu ekonomiski nestabilās situācijas laikā daļēji var saprast, bet ir nepiedodami, ka šajos dažos pēdējos gados mums dalībvalstīm no struktūrfundu budžeta bija jāatmaksā neizmantotās apropriācijas. Šīs pasivitātes iemesls ir administrācijas un kontroles sistēma, kura ir steidzami jāvienkāršo. Ņemot vērā ekonomisko situāciju, ir īpaši svarīgi efektīvi izmantot struktūrfondus visattālākajos reģionos, lai atbalstītu ekonomikas atveseļošanas pasākumus.

Derek Vaughan (S&D). - Priekšsēdētājas kundze, ekonomikas un finanšu krīzes laikā Velsa saņēma atbalstu no kohēzijas politikas un struktūrfundu 1.a un 1.b pozīcijas. Tādēļ, lai gan ekonomikas atveseļošanas plāns bija vērtējams atzinīgi un patiešām nepieciešams, mēs tagad nedrīkstam samazināt līdzekļus svarīgām darbībām saskaņā ar 1. pozīciju, lai finansētu nepieciešamos GBP 1,98 miljardus. Es baidos, ka tas var notikt, un baidos arī, ka priekšlikumi to darīt ir daļa no plašāka uzbrukuma kohēzijas politikai. Ar to es domāju Budžeta ģenerāldirektorāta sagatavoto budžeta pārskata dokumentu, kuru iepriekš pieminēja *Lamassoure* kungs.

Es saprotu, ka tas ietver iespēju pārnacionalizēt konverģences finansējumu, konkurētspējas vājināšanu un „nē” pateikšanu pagaidu statusa noteikšanai tiem reģioniem, kas iziet no konverģences. Es domāju, deputātiem ir jāiebilst pret visu minēto. Es patiešām atzinīgi vērtētu Komisijas viedokli par šiem priekšlikumiem, jo tie apdraudētu kohēzijas politiku un radītu kaitējumu tādām vietām kā Velsa un līdzīgiem reģioniem.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, mēs visi apzināmies sarežģīto stāvokli, kādā mēs atrodamies ekonomiskās un finanšu krīzes dēļ. Tādēļ es īpaši priecājos, ka Budžeta komitejas un arī referenta viedoklis par grozījumu saistībā ar Speciālo olimpisko spēļu rīkošanu ir pozitīvs. Ja drīkstu paskaidrot, Speciālās olimpiskās spēles ir sporta sacensības cilvēkiem ar intelektuālo atpalicību, radot viņiem iespēju pilnvērtīgi piedalīties sabiedrības dzīvē un dodot viņiem pašizpaušmes iespēju. Es esmu ļoti priecīga, ka ir radīta iespēja rīkot Speciālās Eiropas vasaras olimpiskās spēles 2010. gadā Varšavā un Speciālās Pasaules vasaras olimpiskās spēles 2011. gadā Atēnās. Es vēlos izmantot šo iespēju, lai lūgtu Padomi atbalstīt šīs finanšu saistības, kā arī lūgtu Eiropas Komisijas palīdzību praktiskajos jautājumos saistībā ar šī ikgadējā pasākuma organizēšanu.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, ierosinātajam budžetam ir jābūt tiešam pasākumam cīņā pret krīzi. Viena no rūpniecības nozarēm, ko pasaules krīze ir sevišķi smagi iespaidojusi, ir kuģubūve un jūras transports. Turklāt Eiropas Komisija ar savu ierobežojošo politiku ir veicinājusi kuģubūves nozares iznīcināšanu Eiropā. Kas attiecas uz Poliju, Eiropas Komisijas darbības ir sagrāvušas tās kuģubūves rūpniecību un padarījušas tūkstošiem cilvēku par bezdarbniekiem. Šis ekonomikas stiprināšanas veids stiprina valstu ekonomiku Tālajos Austrumos. Tādēļ es vēlos izteikt lūgumu un norādīt, ka ir svarīgi nākamā gada budžetā nodrošināt līdzekļus šīs rūpniecības, proti, visas Eiropas kuģubūves rūpniecības glābšanai.

Janusz Władysław Zemke (S&D). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, nākamā gada budžets paredz arī finansējuma palielināšanu drošībai un aizsardzībai. Tas ir izraisījis dažu politiku piezīmes un iebildumus. Šādas piezīmes bija dzirdamas arī debašu laikā. Tādēļ es gribētu komisāram uzdot konkrētu jautājumu — kam tiks izlietoti palielinātie aizsardzības līdzekļi? Vai šis palielinājums attiecas uz kādu kopēju misiju, vai arī šie papildu līdzekļi ir saistīti ar jauno tehnoloģiju attīstību vai kopīgu militāru programmu veicināšanu?

Ja atbilde ir jā, manuprāt, tas būs solis pareizajā virzienā. Iemesls ir tas, ka arī armija rada jaunas tehnoloģijas un var radīt jaunas, modernas darbavietas. Tāpēc es gribu lūgt plašāku informāciju par šo tematu.

Seán Kelly (PPE). Priekšsēdētājas kundze, nesen Īrijas valdība nolēma atteikties no Lauku vides aizsardzības sistēmas lauksaimniekiem. Šo sistēmu, tāpat kā daudzas citas, līdzfinansēja Eiropas Savienība. Es gribu zināt: kas notiek ar līdzekļiem, ko attiecīgā valdība nav izmantojusi; vai tas pats notiek citās valstīs; kur šie līdzekļi nonāk un kā tie tiek izlietoti gadījumos, kad tie nav izmantoti tajā valstī, kurai tie bijuši paredzēti?

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Vispirms es vēlos apsveikt savu kolēģi komisāru *Algirdas Šemeta* kungu, kurš šodien ar Parlamenta apstiprinājumu, iespējams, pirmo reizi piedalījās šādās debatēs.

Taču, kas attiecas uz 2010. gada budžetu, šodien mēs visi noteikti varam piekrist, ka stāvoklis kopš tā laika, kad mēs apspriedām 2009. gada budžetu, ir mainījies. Patiešām daudz tika runāts par solidaritāti, par to problēmu risināšanu, kuras saistītas ar pašreizējo finanšu krīzi. Manuprāt, 2010. gada budžetam ir jābūt nedaudz savādākam. Gribam mēs to vai ne, bet mums joprojām ir jāņem vērā reālā situācija, kas katru dienu mums rada jaunus izaicinājumus. Es vēlos apsveikt Parlamentu, kas pavisam nesen Briselē, pirms pāris dienām, vienprātīgi piekrita sniegt atbalstu konkrētām valstīm, kuras ir piedzīvojušas dažādas ar dabu saistītas problēmas. Es uzskatu, ka tādas pašas problēmas pastāv arī dažās citās mazās Eiropas Savienības dalībvalstīs, kurām šobrīd trūkst finansējuma. Tādēļ es patiešām domāju, ka turpmāk ir jāparedz īpaši pasākumi, kas ļautu šīm valstīm izkļūt no finanšu krīzes.

Algirdas Šemeta, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, es runāšu ļoti īsi. Vispirms es gribu pateikties visiem Parlamenta deputātiem par priekšlikumiem saistībā ar 2010. gada budžetu un es ceru, ka turpmākajā budžeta procedūrā mēs atradīsim piemērotus risinājumus, lai izstrādātu labu budžetu 2010. gadam.

Es tikai gribu konkrēti atbildēt uz šo ļoti svarīgo piena fonda jautājumu un pateikt, ka tas, ko vakar norādīja *Fischer Boel* kundze, bija Komisijas apņemšanās nākt klajā ar priekšlikumu par konkrētu naudas summu, proti, EUR 280 miljoniem. Nākamnedēļ Komisija apspriedīs šo jautājumu un saskaņā ar Reglamentu iesniegs konkrētu priekšlikumu šajā jautājumā. Tādas ir manas īsās piezīmes saistībā ar šo diskusiju.

Priekšsēdētāja. – Liels paldies, komisār *Šemeta* kungs! Deputāti uzdeva vēl dažus jautājumus, taču, cik noprotu, jūs nevēlaties tieši atbildēt *Garriga* kungam un pārējiem deputātiem. Iespējams, jūs gribētu minētajiem deputātiem sniegt rakstiskas atbildes. Viņi to noteikti ļoti augstu novērtēs. *Grāžle* kundze, *Garriga* kungs un daudzi citi deputāti ir uzdevuši papildu jautājumus.

László Surján, referents. – (HU) Vispirms es vēlos vērsties pie Padomes, lai gan valsts sekretāram jau bija jāaiziet. Es pilnīgi piekritu viņa paziņojumam, ka problēma pastāv. Tāpat es pilnīgi piekritu tam, ka visu, ko viņš uzskata par svarīgu, arī Parlaments uzskata par svarīgu, piemēram, izglītību un pētniecību. Ir arī liela vienprātība attiecībā uz mērķiem. Taču, kad runa ir par līdzekļiem, kā sasniegt šos mērķus, viedokļi būtiski atšķiras. Līdz novembra vidum mums kaut kā jāpanāk vienošanās šajā jautājumā. Komisārs minēja, ka viņš atzinīgi vērtē pasākumus, ko Parlaments veic, lai atjaunotu tās pozīcijas, kas bija ietvertas Komisijas provizorisksajā budžetā. Es gribētu, lai viņš saprot, ka tas nenotiek tikai dažās pozīcijās. Patiesībā es minēju, ka mēs cenšamies pieņemt nostāju, izmantojot niansētu pieeju.

Taču man jāpiemin dažas domas, kas tika izteiktas debašu laikā, kurām es nepiekritu. Es nevaru pieņemt attieksmi, ka mēs nosaucam par zādzību tās summas, kas kā solidaritātes žests tiek nosūtītas no vienas atbalstītājas valsts uz citu saņēmēju valsti. Es nedomāju, ka runa šeit ir par to. Eiropas Savienība ir veidota, pamatojoties uz to, ka dalībvalstis viena otrai izrāda solidaritāti. Patiesībā es zinu atbalstītāju valsti, kuras vadītāji apgalvo, ka, viņu ieņēmumi ir būtiski palielinājušies, pateicoties ES paplašināšanai, kas ir nodrošinājusi viņu piekļuvi milzīgam tirgum.

Eiropas Savienība nav mērāma tādā izteiksmē kā maksājumu un ieguldījumu attiecība. Tas ir netaisni un maldinoši, un tas sagraus visu mūsu kopīgo nākotni. Vienlaikus es gribu pievērst savu kolēģu uzmanību tam, ka daži cilvēki šeit ar lielu entuziasmu visus priekšlikumus pieminēja pagātnes formā: mēs to izvirzījām un sagatavojām, un tas tā notiks. Tas, par ko mēs ceturtdien balsosim, ir projekts un politisks vēstījums. Politiskais vēstījums ir par to, kā Parlaments gribētu vest Eiropas Savienību uz zaļākām ganībām.

Es arī lūdzu, lai Padome saprot, ka referents nepārstāv ne vienas personas viedokli, ne arī partijas vai tikai Budžeta komitejas viedokli. Šeit runāja tik daudz cilvēku, pārstāvēt dažādas komitejas un dažādas politiskās grupas, bet visiem ir bijis viens un tas pats vēstījums: mums nepieciešams labāks, daudz praktiskāks un daudz iedarbīgāks budžets. Mans laiks ir beidzies. Paldies par cieņas pilno uzmanību!

Vladimír Maňka, *referents*. – (SK) Es vēlos izteikt savu pateicību par debatēm sēžu zālē, kā arī par sadarbību Budžeta komitejā, politiskajās grupās un arbitražas procedūrās.

Es gribu pateikties Eiropas Parlamenta ģenerālsekretāram un visiem Eiropas Parlamenta ģenerāldirektorātu pārstāvjiem; mēs esam sadarbojušies kopš janvāra, meklējot vislabākos risinājumus, kas mums palīdzētu efektīvi izmantot Eiropas pilsoņu finanšu līdzekļus. Es vēlos pateikties ēnu referentiem un koordinatoriem. Mūsu diskusijās man bija sajūta, ka mēs patiešām meklējam pozitīvus risinājumus. Pateicoties arī jums, mēs atradām šos risinājumus, un daudzi no tiem ir iekļauti manā ziņojumā. Es gribu pateikties saviem padomdevējiem un Budžeta komitejas darbiniekiem. Daudzās diskusijās, kas mums bijušas ar visu iestāžu pārstāvjiem, palīdzēja mums izveidot daudz objektīvāku viedokli šajā jautājumā, un, kas ir daudz svarīgāk, mēs atklājām, kur meklēt risinājumus.

Es augstu novērtēju arbitražas procedūrās panākto vienošanos attiecībā uz Informācijas ģenerāldirektorāta un drošības dienestu organizāciju audita īstenošanu. Tā mērķis ir novērtēt, vai līdzekļi tiek izmantoti vislabākajā iespējamajā veidā. Līdz šim tikai Revīzijas palāta piekrita neatkarīgām tās darba pārbaudēm — un tas atmaksājās. Pēc šī audita Revīzijas palāta samazināja savas administratīvās izmaksas un panāca lielāku produktivitāti.

Budžeta komiteja iepriekš ir konstruktīvi sadarbojusies arī ar citām iestādēm. Arī šajā gadījumā mēs sadarbojamies, lai atrastu labākos risinājumus, izstrādājot Eiropas iestāžu budžetu. Gadījumos, kad iestāžu prasības bija pamatotas, mēs atjaunojām dažas no sākotnējām prasībām, ko Padome bija samazinājusi. Es vēlos uzslavēt budžeta veidošanas metodi tajās iestādēs, kuras jau veido savu budžetu, pamatojoties ne tikai uz inflācijas likmi, bet arī, pamatojoties uz reālajām vajadzībām.

Priekšsēdētāja. – Līdz ar to kopīgās debates tiek slēgtas. Balsojums notiks ceturtdien plkst. 11.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

João Ferreira (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Kopienas budžeta projekts 2010. gadam ir pārāk mazs, ņemot vērā, ka mēs atrodamies ekonomiskā un sociālā krīzē, kurai ir dramatisks ietekme uz nodarbinātību un daudzu cilvēku dzīves apstākļiem. Tas, ka šis budžeta projekts ir par apmēram EUR 6 miljardiem mazāks nekā tie līdzekļi, kas bija apstiprināti daudzgadu finanšu shēmā 2010. gadam, ir nepieņemami. Ņemot vērā nopietno sociālo realitāti daudzās dalībvalstīs, jo īpaši tā dēvētajās „kohēzijas valstīs”, piemēram, Portugālē, mēs uzskatām, ka budžets ir steidzami jāpārskata un jāpalielina, un šajā saistībā mēs esam izvirzījuši šādus priekšlikumus:

- lielāks finansiāls atbalsts strukturālajai un kohēzijas politikai;
 - N+2 un N+3 noteikumu, kuri līdz šim Portugālei iepriekšējā finanšu shēmā ir nozīmējuši zaudējumus aptuveni EUR 106 miljonu apmērā, pārvērtēšana;
 - Kopienas līdzfinansējuma likmes struktūrfondos un kohēzijas fondos palielināšana.
- Diemžēl citi priekšlikumi ar nozīmīgu ietekmi sociālajā un vides jomā budžeta diskusiju laikā netika pieņemti, tostarp, piemēram, šādi priekšlikumi:
- attīstības programma Portugāles rūpniecībai;
 - programma tekstila un apģērba ražošanas rūpniecībai;
 - programma maza apjoma amatieru piekrastes zvejniecības atbalstam;
 - finansējuma LIFE+ programmai palielināšana.

Louis Grech (S&D), *rakstiski*. – Es uzskatu, ka, ņemot vērā pozitīvās tendences Īrijā saistībā ar Lisabonas līgumu, pēc budžeta 2010. gadam pieņemšanas ir nepieciešams veikt vispusīgu budžeta procedūras pārskatu, lai kopumā uzlabotu šo procesu un padarītu to efektīvāku, atbilstīgāku un redzamāku Eiropas iedzīvotājiem. Šajā saistībā es uzskatu, ka galvenajam šī pārskata mērķim jābūt pārredzamības palielināšanai lēmumu pieņemšanas procesā un īstenošanas posmā. Tādēļ mums ir jāapsver vienotu kontroles standartu un statistikas apkopošanas mehānismu ieviešana dalībvalstīs, lai iegūtu kvalitatīvāku atgriezenisko saiti par budžeta izpildes rezultātiem. Turklāt budžeta procedūrā labāk jālīdzsvaro ilgtermiņa stabilitāte un elastība reaģēt uz mainīgajām vajadzībām, vienlaikus saglabājot subsidiaritātes principu, kas panākams, nodrošinot skaidras priekšrocības un pievienoto vērtību salīdzinājumā ar valstu budžetiem. Tālāk jāattīsta arī noteiktas politikas jomas. Šodien Eiropa sastopas ar nozīmīgiem izaicinājumiem, ko rada finanšu krīze, klimata pārmaiņas, energoapgāde,

drošība un imigrācija. Es atzinīgi vērtēju Komisijas centienus šo problēmu risināšanā, bet es domāju, lai gūtu panākumus, mums vajadzīga stingrāka, saskaņotāka un vienotāka pieeja.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), rakstiski. – (RO) Budžeta izstrāde nekad nav vienkāršs process, vēl jo vairāk ekonomiskas krīzes laikā. Taču tas ir vēl viens iemesls, kādēļ šis uzdevums ir pat vēl svarīgāks. Tāda apmēra krīzes kā šī pārvaldība ES līmenī ir atkarīga arī no tā līdzsvara, kas pastāv sarunās starp pilnvarotajām Eiropas iestādēm. Neapšaubāmi, Eiropas Parlamentam ir izšķiroša loma šajās debatēs. Galvenie jautājumi diskusiju par 2010. gada budžetu centrā ir Ekonomikas atveseļošanas plāns un Eiropas piena fonds. Savā ziņā šie jautājumi ir uzsvēruši to, cik neelastīga ir finanšu shēma 2007.-2013. gadam, jo tie ir jauni finansiāli projekti un līdz ar to jauni līdzekļi. Lai reaģētu uz ekonomisko krīzi, ES budžetam ir pilnībā jāizmanto finanšu rezerves. Taču šķiet, ka šim budžetam būs ierobežota ietekme, ja dalībvalstis neieņems aktīvu nostāju, lai piekļūtu pieejamajiem līdzekļiem. Mums jāraida spēcīgs signāls Eiropas galvaspilsētām un manā gadījumā Bukarestei jo īpaši. Mūsu centieni šeit iegūt pēc iespējas vairāk līdzekļu Eiropas fondiem būs veltīgi, ja mūsu valstu valdības neveiks vajadzīgos pasākumus, lai piekļūtu šo fondu līdzekļiem un efektīvi tos izmantotu.

Livia Járóka (PPE), rakstiski. – (HU) Dāmas un kungi, es vēlos izmantot šo iespēju, lai paustu atzinību tam, ka izmēģinājuma programma romu sociālajai integrācijai, ko Eiropas Parlaments ierosināja 2009. gadā, joprojām ir iekļauta Kopienas 2010. gada budžetā. Eiropas Komisijas Reģionālās politikas ģenerāldirektorāts jūlijā beigās izsludināja konkursu par šo programmu. Tās mērķis bija oriģinālu un kompleksu risinājumi izstrādāt attiecībā uz tām plašajām problēmām, kas ietekmē romu kopienas. Projekta acīmredzams mērķis ir izstrādāt šādus pasākumus, kuri, pamatojoties uz pašreizējo pieredzi, var veicināt romu integrāciju ar pasākumiem izglītības, sociālajā un ekonomikas jomā, ar pārrobežu sadarbību un labākās prakses apmaiņu.

Saskaņā ar sākotnējo Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) priekšlikumu šīs programmas stūrakmens, no vienas puses, ir skolas vecuma bērnu izglītības attīstība un, no otras puses, pašnodarbinātības veicināšana un mikrokredītu piešķiršana. Turklāt saistībā ar šo izmēģinājuma programmu tiks rīkotas arī informatīvas un izpratnes veidošanas kampaņas. Cerams, ka šis projekts nodrošinās iespēju izstrādāt pamatnostādnes Kopienas rīcības plānam, kura mērķis būs romu sociālā integrācija, un, pateicoties tādu ideju izplatīšanai, kuras būs pierādījušas savu efektivitāti, veicinās normatīva Kopienas rīcības plāna izstrādi, kas būs plašāks par pašlaik pieejamajiem instrumentiem.

Jarosław Kalinowski (PPE), rakstiski. – (PL) Es vēlos aplūkot jautājumu, kurš ir nozīmīgs attiecībā uz ekonomiku un nodarbinātību, un ne tikai manā valstī. Mēs tuvākajā laikā gaidām Komisijas priekšlikumu par iespējamo to antidempinga maksājumu palielināšanu, ko piemēro apavu ar ādas virsu importam no Ķīnas un Vjetnamas. Dalībvalstu nostājas šajā jautājumā ir ļoti atšķirīgas. Ņemot vērā nozīmīgo nodarbinātības līmeni šajā nozarē, ir ārkārtīgi svarīgi saglabāt pašreizējos maksājumus. Pašreizējo tiesību aktu paplašināšana neizraisa nekādus iebildumus, raugoties no tehniska viedokļa. Tādēļ es vēlos lūgt, lai Komisija apliecina, ka tā savu priekšlikumu pamatos uz būtiskiem izpētes secinājumiem, vienlaikus ņemot vērā, ka šī ir iespēja pārbaudīt tos solījumus, ko Komisijas priekšsēdētājs pirms neilga laika deva attiecībā darbavietu aizsardzību.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju priekšlikumu 2010. gada budžeta projektam, jo šis ir līdzsvarots ziņojums, kurā reālistiski ir ņemtas vērā ES prioritātes.

Jāuzsver divi jautājumi — maksājumu palielinājumi galvenajām pozīcijām reģionālās attīstības jomā (ERAF, ESF, Kohēzijas fondam) un „piena fonda” izveide. Maksājumu palielinājumi ir svarīgi, jo tie sekmēs strukturālās politikas īstenošanu dalībvalstīs visu Eiropas pilsoņu interesēs, savukārt īpaša „piena fonda” izveide būs spēcīgs signāls, ko Eiropas iestādes raida Eiropas lauksaimniekiem.

Trešo jautājumu budžetā pārstāv enerģijas politika, būtiska jomā 2010. gadā, jo tas būs gads, kad tiks pieņemts jauns enerģijas plāns 2010.-2014. gadam, lai veicinātu ES energoapgādes drošību un konkurētspēju.

Turpmākajos gados Komisijai par prioritāti būtu jāizvirza arī ieguldījumi infrastruktūrā, īpaši jaunajās dalībvalstīs, jo šiem ieguldījumiem ir pozitīva ietekme uz ekonomisko un teritoriālo kohēziju.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Piena fonda izveide raidītu svarīgu signālu Eiropas lauksaimniekiem, uzsverot patiesās bažas, ko ES iestādes izrāda par krīzi, ko piedzīvojusi piena ražošanas nozare. Piena tirgus ir viens no visnepastāvīgākajiem tirgiem, un to ir smagi skārusi ekonomiskā krīze, ko mēs pašlaik piedzīvojam.

Šāds fundamentāls risinājums kā fonda izveide, lai atbalstītu šīs nozares modernizēšanu, neapšaubāmi ir vēlamāks nekā pagaidu risinājums, piemēram, atgriešanās pie tradicionālajiem ražošanas kontroles veidiem, izmantojot piena kvotas. Mēs visi gribētu redzēt lielāku finanšu piešķirumu. Taču summa, kas ierosināta šī

fonda izveidei, proti, EUR 300 miljoni, ir maksimālais apjoms, kas atbilst budžeta griestiem. Ja šie griesti tiktu pārsniegti, Ministru padomei būtu neiespējami apstiprināt piena fonda izveidi.

Vienlaikus jāveic jauni pasākumi, lai veicinātu to, ka mājlopu audzētāji izmanto lauku attīstības fondus. Es uzskatu, ka vislietderīgākie pasākumi būtu tie, kas saistīti ar piekļuvi informācijai, labākās prakses apmaiņu un norādījumu sniegšanu par to, kā piekļūt šiem līdzekļiem, kurus pašlaik dažās valstīs izmanto nepietiekami.

13. Demokrātijas veidošana ārējo attiecību jomā (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir jautājums, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Ārlietu komitejas vārdā Padomei iesniedza *Gabriele Albertini* un *Heidi Hautala* (O-0093/2009) un Attīstības komitejas vārdā *Eva Joly*, par demokrātijas veidošanu ārējo attiecību jomā (B7-0213/2009).

Heidi Hautala, autore. – (FI) Priekšsēdētājas kundze, es priecājos, ka savas prezidentūras laikā Zviedrija atbalstu demokrātijai ārējo attiecību jomā ir padarījusi par svarīgu jautājumu. No Cilvēktiesību apakškomitejas viedokļa es vēlos uzsvērt, ka demokrātija un cilvēktiesības ir nesaraujami saistītas. Tas ir pietiekami acīmredzams no dažādajām eksistējošām demokrātijas definīcijām, un es vēlos pievērst jūsu uzmanību tam, ka, piemēram, 2005. gadā Apvienoto Nāciju Organizācija mēģināja definēt demokrātiju. Šī definīcija ietver garu uzskaitījumu, sākot ar plurālistisku politisko sistēmu un beidzot ar tiesiskumu, valdības pārredzamību, plašsaziņas līdzekļu brīvību, un tā tālāk. Tas mums skaidri parāda, ka cilvēktiesības nav atdalāmas no demokrātijas.

Ja Eiropas Savienība grib tos izmantot, tās rīcībā ir ļoti plašs līdzekļu klāsts, lai veicinātu demokrātiju pasaulē. Attīstības politika un Kopējā ārpolitika un drošības politika pilnībā ietver visu šo spektru. Mums pieejamie līdzekļi ir dialogs ar citām valstīm, dažādi finanšu instrumenti, iesaistīšanās starptautiskos forumos un vēlēšanu novērošanā, kas mums acīmredzami ir ļoti svarīgi.

Ir arī tādas situācijas, kurās mums jādomā par dažādiem negatīviem pasākumiem. Es vēlos pievērst ministres *Malmström* kundzes uzmanību tam, ka nākamnedēļ Vispārējo lietu un ārējo attiecību padome gatavojas apspriest aizlieguma atcelšanu ieroču eksportēšanai uz Uzbekistānu. Manuprāt, viss norāda uz to, ka šis ir gluži nepareizs signāls, jo Uzbekistāna reāli nav uzklusējusi starptautiskās kopienas prasības. Starptautiskā kopiena, arī Eiropas Savienība, prasīja, lai tā veic neatkarīgu starptautisku izmeklēšanu saistībā ar traģiskajiem un šokējošajiem notikumiem 2005. gada pavasarī Andižanā, kad demokrātija tika smagi un nesaudzīgi apspiesta. Es arī vēlos dzirdēt, ko ministre *Malmström* kundze domā par šo situāciju. Kā mēs varam veicināt demokrātiju, ja dažas dalībvalstis tagad grib atcelt šo aizliegumu ieroču eksportam?

Es gribu pateikt arī to, ka demokrātiju nevar eksportēt. Tā nav eksportējams produkts. Tā patiešām nedarbojas, ja to vienkārši ievieš no ārpusē, un tādēļ es gribu pasvītrot to, cik svarīgi šajā procesā ir iesaistīt pilsonisko sabiedrību, jo šādā gadījumā demokrātija veidojas organiski, tā sakot: vietējā sabiedrībā.

Es gribētu pieminēt, ka Krievija ir sadarbības partnere, kas sistemātiski atsakās piekrist NVO iesaistīšanai cilvēktiesību dialogos starp Krieviju un Eiropas Savienību. Manuprāt, mēs turpmāk nevaram pieņemt šo situāciju.

Noslēgumā es vēlos pateikt, ka atbalstam demokrātijai vajadzētu būt lielākai prioritātei Eiropas Savienības ārpolitikas un drošības politikas un attīstības politikas darba kārtībā. Tam vajag arī vairāk līdzekļu. Piemēram, līdzekļi Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentam ir ļoti pieticīgi, un mums būtu jāpalielina tā finansējums.

Eva Joly, autore. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Malmström* kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, demokrātija un cilvēktiesības ir nedalāmi saistītas. Demokrātijai pilnībā var atpazīt pēc cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanas.

Tādēļ mums atzinīgi jāvērtē, ka 19. maijā Padome norādīja, ka Eiropas Savienībai ir jāpieņem saskaņotā pieeja demokrātiskai pārvaldībai.

Līdz šim pieliktās pūles vairumā gadījumā ir bijušas neatbilstīgas. Spilgts piemērs tam ir Izraēlas un Palestīnas konflikts. Lai gan misija, kas tika nosūtīta novērot 2006. gada Palestīnas vēlēšanas, atzina šo vēlēšanu rezultātu likumību, Eiropas Savienība un tās dalībvalstis nolēma boikotēt ievēlēto valdību, tāpat kā tās boikotēja nacionālās vienotības valdību, ko izveidoja pēc tam, lai izkļūtu no šī strupceļa.

Kur ir Eiropas Savienības konsekvence un uzticamība, ja tās pašas pieņemtie lēmumi ir tik krasā pretrunā ar plaši izslavētajiem principiem? Un ko var pateikt par dalībvalstīm, kuras atsakās atbalstīt *Goldstone* kundzes ziņojumu? Šī ziņojuma secinājumi ir taisnīgi un līdzsvaroti, un to vispārējs atbalsts būtu solis ceļā uz mieru.

Lielākās valstis grauj šo cerību, un tās grauj šo cerību ar savu drosmes trūkumu un uzticības trūkumu savām vērtībām.

Tādēļ ar vēlēšanu novērošanas misiju organizēšanu nepietiek, vēl jo vairāk, ja tam seko atteikšanās atzīt rezultātus. Mums jābūt godīgiem pret sevi un jāieņem globāla pieeja attiecībā uz šiem jautājumiem.

Padomei būtu ātri jāpieņem rīcības programma šajā saistībā, izstrādājot īstu cilvēktiesību stratēģiju, kuras īstenošana būtu obligāta visos ES līmeņos. Mums vajag skaidri iezīmēt savas prioritātes un oficiāli tās integrēt visos mūsu instrumentos: ārpolitikā, cilvēktiesību politikā un attīstības politikā.

Kādu uzraudzību mēs veiksīm tajās trešajās valstīs, kurās Eiropas Savienība novēro vēlēšanu norisi, lai nodrošinātu politiskā plurālisma ievērošanu un pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanu ilgtermiņā?

Kādas ir mūsu prasības attiecībā uz neatkarīgu tiesu varu un iestādēm, kuras ir pārredzamas un atbildīgas pret saviem pilsoņiem?

Pastāvīgā nenoteiktība uz lomu, kas cilvēktiesībām piešķirta mūsu politikas jomās, ir nosodāma un neproduktīva. Ir pienācis laiks to precizēt, ja mēs gribam, lai Eiropas Savienību un tās svarīgākās pamatvērtības nopietnāk uztvertu starptautiskā līmenī.

Cecilia Malmström, *Padomes priekšsēdētāja*. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti, Eiropas Konsensā attīstības jomā termins „nabadzība” ir definēts vairākos līmeņos. Nabadzība nozīmē ietekmes, iespēju un drošības trūkumu. Attīstība tiek kavēta, ja nav brīvības, un brīvība ir ierobežota bez demokrātijas. Ir grūti nodrošināt mieru bez demokrātijas. Līdz ar to bez miera nav iespējama attīstība. Abos gadījumos nepieciešams pilnībā ievērot cilvēktiesības. Šie jēdzieni ir savstarpēji saistīti, un mums vajag vienotu vispārēju sistēmu, lai demokrātijas veidošanas atbalstam labāk izmantotu esošās politikas jomas un instrumentus.

Es gribu pateikties Eiropas Parlamentam par lielo interesi un atbalstu šajā darbā. Septiņus gadus strādādama Parlamentā, tostarp Ārlietu komitejā, es esmu tikai pārliecinājusies par Parlamenta vienprātīgo apņemību un reālo ieguldījumu demokrātijas veidošanā ES ārējo attiecību kontekstā.

Šī iniciatīva, ko uzsāka Čehijas un Zviedrijas prezidentūras, iepriekš šeit ir vairākkārt apspriesta, arī ar manu kolēģi *Carlsson* kundzi.

Šīs iniciatīvas izejas pozīcija ir tāda, ka demokrātijas veidošana ir izšķirošs faktors ne tikai ES sadarbībā attīstības jomā, bet arī kopējā ārpolitikā un drošības politikā. Tas ir neapstrīdami. Taču šajā iniciatīvā ir paredzēts iet vienu soli tālāk. Kā globālai partnerei ar 27 dalībvalstīm un Eiropas Parlamentu un kā pasaules lielākajai palīdzības sniedzējai Eiropas Savienībai ir izšķiroša loma attiecībā uz atbalstu demokrātijas veidošanai ārējo attiecību jomā. Tam ir simboliska nozīme, jo mēs ceram, ka mūsu panākumi pašu mājās kalpos par iedvesmas avotu mūsu partnervalstīm visā pasaulē. Taču ir paredzēts, ka šī iniciatīva darbosies arī pragmatiskā un praktiskā līmenī. Mērķis ir nodrošināt, lai mēs saskaņoti un efektīvi pilnībā izmantotu tos instrumentus, kas ir mūsu rīcībā atbilstīgi ES juridiskajām un politiskajām sistēmām un mūsu iestādēm.

Mēs nesākam no nulles. Mēs jau esam daudz sasnieguši. Mēs esam pieredzējuši demokrātijas veidošanas atbalstīšanā ārējo attiecību jomā. Tā ir prioritāte mūsu attiecībās ar ĀKK valstīm — ierakstīta Kotonū nolīgumā — un ar citiem reģioniem, tādiem kā Āzija, Latīņamerika un Austrumeiropa. Mums ir stingri noteikumi attiecībā uz cilvēktiesībām, kas ietver dialogu ar trešām valstīm un septiņas kopējas ES stratēģijas.

Taču noteikti vēl jāveic daudz uzlabojumu. Mēs varam izdarīt vairāk. Mēs varam izdarīt labāk. Demokrātijas būtība prasa jaunu politisku sistēmu, un pašreizējais darba sadalījums starp dažādajiem pilāriem ne vienmēr atbilst pastāvošajām vajadzībām. Dažādi instrumenti tiek izmantoti paralēli, turklāt dažreiz ne pārāk saskaņoti. Tas mazina mūsu darba ietekmi. Tas var arī ietekmēt mūsu redzamību un uzticamību, kā arī ierobežot mūsu iespējas efektīvi sadarboties. Tādēļ bez jaunu instrumentu vai modeļu izgudrošanas mēs gluži vienkārši nevaram gribēt panākt lielāku saskaņotību un konsekvenci veidā, kā mēs strādājam, lai atbalstītu demokrātiju.

Kā mēs to varam izdarīt? Piemēram, nosakot īpašus veidus, kā efektīvāk vienotā sistēmā izmantot ES instrumentus.

Mēs varam smelties iedvesmu dažos savos veiksmes stāstos. Viens no šādiem piemēriem ir mūsu iesaistīšanās Rietumbalkānos. Tajā apvienoti pirmā un trešā pilāra instrumenti, un vienlaikus tā ir vērsta uz politisku

reformu atbalstu, arī uz iestāžu veidošanu. Tādēļ Rietumbalkāni kļūst par stabilu vidi demokrātijai. Šīs divējādās ES īpašā pārstāvja funkcijas palīdz panākt labāku saskaņotību un konsekveni starp dažādajiem ES instrumentiem. Tomēr mums jābūt pazemīgiem. Mēs sastopamies ar būtiskiem izaicinājumiem šajā reģionā.

Es gribu izteikties skaidri. Daži cilvēki — varbūt ne jūs šeit — ir nobažījušies, ka šī jaunā iniciatīva ieviesīs jaunu nosacītību attīstības atbalstā. Protams, ka šis ir jutīgs jautājums. Taču sarunās par cilvēktiesībām un demokrātiju ar mūsu partnervalstīm nedrīkst būt ietverta nosacītība.

Kāda ir situācija pašlaik? Attiecīgās darba grupas ir sākušas diskusijas par priekšlikumiem Padomes secinājumiem, pamatojoties uz dažādo ieguldījumu. Par pamatu mēs izmantojam to darbu, ko sāka Čehijas prezidentūra, kura organizēja īpašu konferenci par ES un demokrātijas veidošanu.

Es esmu iepazinusies arī ar ļoti interesantu Starptautiskā demokrātijas un vēlēšanu institūta (*IDEA*) ziņojumu, kurā ir salīdzināti mūsu nodomi, īstenojot demokrātijas veidošanu, ar to, kā šos nodomus uztver mūsu partneri.

Vēl ir par agru novērtēt šo iniciatīvu, bet es gribu uzsvērt, ka šis process jau nodrošina pievienoto vērtību. Tie, kas ir atbildīgi par attīstības un cilvēktiesību jautājumiem, ciešāk sadarbojas. Paralēli vai kopējās sanāksmēs notiek diskusijas Padomes darba grupās par attīstību un cilvēktiesībām. Tā vien jau ir pievienotā vērtība un svarīgs šīs iniciatīvas aspekts. Mēs strādājam, lai novembrī Vispārējo lietu un ārējo attiecību padome pieņemtu Padomes secinājumus.

Viens no apspriestajiem priekšlikumiem ir vajadzība pēc katras konkrētās valsts specifikai atbilstīgas pieejas, kura būtu pamatota uz šīs valsts situācijas dziļu analīzi un kura būtu iekļauta demokrātijas veidošanā ES līmenī, ietekmējot piemērota instrumenta izvēli.

Otrs priekšlikums ir vajadzība pēc reālām partnerattiecībām, pamatojoties uz dialogu un konsultācijām, kurās atbalsts demokrātijai tiktu uzlūkots kā atsevišķs temats un kurās dažādi dialogi būtu konsekvēntāki un labāk koordinēti.

Svarīgs ir ES atbalsts vēlēšanu procesiem visā pasaulē. Padomes un Eiropas Parlamenta uzskati šajā jautājumā ir ļoti līdzīgi. Mēs piekrītam Parlamenta dažkārt paustajām bažām attiecībā uz vajadzību „iet tālāk par vēlēšanām”. Vēlēšanu atbalsts ir jāpadara par daļu no nepārtraukta procesa, kas ietver ilgstošu sekošanu politiskajiem notikumiem. Tas nozīmē, ka mums jākoncentrējas uz to, kas notiek gatavošanās vēlēšanām laikā, vēlēšanu laikā un starp vēlēšanām, lai nodrošinātu, ka funkcionē mehānismi atbildības pieprasīšanai.

Nav iespējams pārspīlēt mūsu dažādo parlamentu lomu — citiem vārdiem, Eiropas Parlamenta un valstu parlamentu lomu — demokrātijas veidošanas procesā. Tiem ir jābūt pilnībā iesaistītiem ES darbībās.

Es ceru, ka Lisabonas līgums tuvākajā laikā stāsies spēkā. Šie jaunie ES „spēles noteikumi” radīs demokrātiskāku un efektīvāku Eiropas Savienību. Lisabonas līgums palīdzēs arī padarīt Eiropu par spēcīgāku globālu dalībnieci, izveidojot Eiropas Ārējās darbības dienestu. Galu galā šī dienesta izveides mērķis ir panākt lielāku ES ārpolitikas jomu saskaņotību un likvidēt plaisu starp Komisijas un Padomes darbu, lai šīs politikas jomas būtu vērstas vienā virzienā. Līdz ar Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidi uzlabosies politiskā sistēma demokrātijas veidošanas atbalstam, tādējādi ES varēs vēl labāk sniegt atbalstu attīstībai dažādās pasaules valstīs.

ES atbalsts demokrātijas veidošanai ir neticami svarīgs. Ja demokrātiska valsts nespēj apmierināt savu iedzīvotāju pamatvajadzības un veicināt ekonomisko un sociālo attīstību, tad tas rada neapmierinātību ar to, kā darbojas demokrātija. Šādā gadījumā valdība riskē zaudēt gan legimitāti, gan politisku atbalstu.

Es vēlos pateikties Eiropas Parlamenta deputātiem par šī jautājuma virzīšanu. Jūs dodat ieguldījumu ar savu apņemību, ar tiesību aktiem, ar savām attiecībām un kontaktiem ar parlamenti visā pasaulē, kā arī ar savu līdzdalību ES vēlēšanu novērošanas misijās. Tādēļ jūs esat galvenais demokrātijas veidošanas spēks, un es ceru, ka Eiropas Parlaments vēl ilgi turpinās pildīt šo uzdevumu.

Véronique De Keyser, S&D grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, kā valstī var ieviest demokrātiju? Protams, palaujoties uz tās pilsonisko sabiedrību un stiprinot to, apkarojot nabadzību un atstumtību, un atbrīvojot tās sievietes.

Eiropa nav bijusi tik naīva, lai domātu, ka tā var ieviest demokrātiju ar tankiem un bumbām, kaut arī dažas dalībvalstis varbūt ir darbojušās šādu nepareizu priekšstatu vadītas. Tādēļ Eiropai ir jāuzņemas sava „maigas varas” loma. Tā ir nepateicīga, sarežģīta loma. Tā ir izveidojusi Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību

instrumentu, kurš šodien atgādina jaundzimušo. Tas ir trausls, bet daudzsološs, ja par to rūpējas. NVO var iesniegt tam projektus bez savas valdības atbalsta, un tas ir svarīgi.

Taču no šī instrumenta ļoti ierobežotā budžeta tiek finansētas arī vēlēšanu novērošanas misijas. Tās ir ārkārtīgi svarīgas misijas, kuras aptuveni 10 gadu laikā ir pierādījušas savu nozīmi, bet kurām Parlaments jau ir pieprasījis ne tikai vairāk līdzekļu un noteikti vairāk papildu pasākumu — paldies, *Malmström* kundze — bet arī lielāku politisku saskaņotību veidā, kā mēs uzraugām to likumību, un šajā saistībā es pilnīgi atbalstu to, ko *Joly* kundze teica par dažām mūsu misijām. Nav normāli, ja valsts, kas sāk demokrātisku vēlēšanu procesu, netiek atbalstīta tās konsolidācijā.

Cilvēki ar tuvredzīgiem uzskatiem, bez šaubām, domā, ka demokrātija ir dārga. Demokrātija ir lētāka par karu, tas nu ir pilnīgi skaidrs, un to Ārējās darbības dienests pavisam noteikti ņems vērā savās darbībās.

SĒDI VADA: L. ROUČEK

Priekšsēdētāja vietnieks

Charles Goerens, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vai var būt demokrātija bez brīvības? Nē. Vai var būt brīvība bez tiesībām? Protams, nē. Tas liek mums šajās debatēs atgriezties pie cilvēktiesību jēdziena.

Joseph Ki-Zerbo, ievērojams Burkinafaso zinātnieks, uz šo jautājumu ir devis šādu atbildi: „Tas, kurš dzīvo absolūtā nabadzībā, nav brīvs, jo viņš nevar izvēlēties starp vairākām iespējām.” Tādēļ nabadzība ir sinonīms brīvības trūkumam. Tādējādi pastāv cieša saistība starp brīvību, demokrātiju un cilvēktiesībām.

Līdz ar to nav pārsteigums, redzot daudzās atsaucēs uz to pamattekstos, kas regulē attiecības starp Eiropas Savienību un trešām valstīm, sākot ar Kotonū nolīgumu, kurā politiskā dialoga ar ĀKK valstīm kontekstā īpaši iekļauta klauzula par cilvēktiesībām un demokrātiju. Tādējādi demokrātijas veicināšana izvirza būtiskus jautājumus, kas saistīti ar pārdomātu nosacījumu piemērošanu.

Pamatojoties uz šiem dažiem novērojumiem, mēs nonākam pie secinājuma, ka demokrātija nav attīstības pirmsākums, bet ļoti bieži ir tās rezultāts. Partnerattiecībās starp Eiropas Savienību un trešām valstīm nevar ignorēt šo faktu. Mēs nepanāksim progresu bez apņēmības, bet mēs nepanāksim progresu arī bez pacietības. Šodien ir ievērojams skaits valstu, kas uzsāk demokrātisko procesu. Eiropa var saņemt atzinību par to, ka tā ir atbalstījusi šo procesu, pateicoties stratēģijai, kas ietver prasības cīņai pret nabadzību, cilvēktiesību kodifikācijai un demokrātisku principu un tiesisku principu sekmēšanai. Par spīti visai kritikai, kas tikko izskanēja attiecībā uz šo politiku un kam es piekrišu, es tomēr joprojām esmu pārliecināts, ka mūsu darbību arī turpmāk ir jāvada tām vērtībām, kuras jau ir pārbaudītas pagātnē.

Richard Howitt (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, demokratizācija palīdz miermīlīgi īstenot politiku, politiskas pārmaiņas un ietekmes pārvaldību sabiedrībā, kā arī cilvēktiesību ievērošanu. Atbalsts demokrātijai atbilst mūsu ārpolitikas mērķiem novērst konfliktus un samazināt nabadzību. Tāpēc es priecājos iesniegt parlamentāro grozījumu, kurā prasīts Eiropas konsenss par demokratizāciju, un es vēlos apsveikt Zviedrijas prezidentūru par tās iniciatīvu šajā saistībā.

Es esmu pārliecināts, ka demokratizācijai ir jāinformē par visām Eiropas Savienības politikas jomām attiecībā pret trešām valstīm. Man jāsaka, ka es nosodu Eiropas Konservatīvo un Reformistu grupu, kas iebilst pret 10. punktu mūsu tekstā, un šķiet, viņi ierosina, ka Eiropa var teikt par demokrātiju vienu un darīt ko citu saistībā ar nedemokrātiskām valstīm, kad mums tas ir izdevīgi. Nē.

Visbeidzot, kā teica *Malmström* kundze, demokrātijas veidošana ir daudz vairāk nekā vēlēšanas: tā ir plurālistiskas pilsoniskas sabiedrības veidošana. Tāpēc Eiropai ir jāfinansē NVO, kas palielina pilsoņu līdzdalību, atbalsta atstumto grupu iekļaušanu, nodrošina profesionālu juristu apmācību, veicina vārda un apvienošanās brīvību, kā arī stiprina politiskās partijas parlamentā. Tas nozīmē civilās mobilizācijas atbalstu.

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pievērsties demokrātijas veidošanas jautājumam saistībā ar mūsu austrumu kaimiņiem. Pēdējos gados ir bijusi stagnācija un dažos gadījumos lejupslīde attiecībā uz demokrātiskajiem standartiem šajās valstīs. Vislielākās bažas rada notikumi Gruzijā un Moldovā.

Demokrātiskas politikas pamats: labi funkcionējoša — es uzsveru, labi funkcionējoša, — pilsoniskā sabiedrība būtiski iztrūkst visās mūsu austrumu kaimiņvalstīs. Es gribu apsveikt Zviedriju, pašlaik prezidējošo valsti, par to, ka tā ir viena no Austrumu partnerības politikas iniciatorēm. Šai politikai ir potenciāls tuvināt mūsu

austrumu kaimiņus Eiropas Savienībai. Tomēr daudzējādā ziņā Austrumu partnerības politika līdz galam nenodrošina patiešām nozīmīgus stimulus šīm valstīm, lai tās uzsāktu sāpīgas un ilgas reformas.

Mans papildu jautājums ir šāds: kāda ir Padomes nostāja šajā saistībā? Citiem vārdiem, kas tiek apspriests? Vai mēs plānojam rīkoties stingrāk, lai nodrošinātu demokrātijas stiprināšanu šajā un daudzos citos nemierīgos un nestabilos reģionos?

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos beidzot pateikt ministrei *Malmström* kundzei, ka, manuprāt, mums kā Eiropas Savienībai ir divi trūkumi, ja runa ir par mēģinājumiem veicināt cilvēktiesības un demokrātiju pasaulē. Dalībvalstu ieceres bieži vien ir ļoti konfliktējošas un atšķirīgas. Šķiet, ka tieši tā tas ir gadījumā ar ieroču eksporta uz Uzbekistānu aizliegumu: ne visām dalībvalstīm ir vienāds viedoklis. Kā mēs šādā gadījumā varam īstenot kopēju politiku?

Otrkārt, es gribu teikt, ka Uzbekistāna ir labs piemērs valstij, kas saka mums, ka Eiropas Savienība tai neko nevar mācīt par demokrātiju un cilvēktiesībām, jo Eiropas Savienībai pašai ir savi trūkumi un problēmas. Kā mēs varam atbrīvoties no šiem dubultajiem standartiem? Mums ir ieradums mācīt citus, bet mēs paši ne vienmēr praktizējam to, ko mēs sludinām. Domāju, ka tas, ko jūs minējāt saistībā ar Eiropas Savienības demokrātiju, vērš uzmanību uz šiem dubultajiem standartiem.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, es gribu izteikt pateicību deputātiem par apņēmību attiecībā uz šo jautājumu. Mēs esam pilnīgi vienisprātis par nepieciešamību stiprināt demokrātu ES ārlietu politikā. Šodien, ekonomiskās krīzes laikā, ir īpaši svarīgi, lai šī dimensija nepaliek neievērota. Mēs zinām, ka krīze ir ļoti smagi skārusi daudzas attīstības valstis. Lejupslīde izraisa neapmierinātību un sociālus nemierus. Ja šādā situācijā nav labi funkcionējošu demokrātisku iestāžu, var rasties nopietnas problēmas. Tāpēc ir svarīgi, lai būtu drošas demokrātiskas iestādes un spēcīga pilsoniskā sabiedrība, kas spēj risināt šādas krīzes.

Austrumu partnerība ir ļoti svarīgs instruments, svarīgs ne tikai demokrātijas stiprināšanai. Mēs pie tā intensīvi strādājam. Decembrī notiks ārlietu ministru sanāksme, un mēs ceram, ka mums izdosies 2010. gada sākumā uzsākt daudz dažādu īpašu pasākumu. Austrumu partnerība ir svarīgs instruments demokrātijas stiprināšanai starp mūsu tuvējiem kaimiņiem.

Hautala kundze izvirzīja jautājumu par Uzbekistānu. Tas, protams, ir ļoti jutīgs jautājums. Cilvēktiesību situācija Uzbekistānā ir tālu no apmierinošas. Kā *Hautala* kundze zina, sankciju pagarināšanai ir nepieciešama Padomes vienprātība. Pašlaik Padomē nav vienprātības. Taču mēs piekrītam attiecībā uz mērķi, proti, stiprināt Uzbekistānā demokrātiju un cilvēktiesības. Mēs ceram, ka to varēs sasniegt ar lielāku apņēmību. Mēs ceram, ka spēsim atrast alternatīvus veidus, kā stiprināt demokrātiju, nepārtraukti novērtējot stāvokli cilvēktiesību jomā un apsverot, kādām ir jābūt mūsu attiecībām ar Uzbekistānu. Pastāv citi ietekmēšanas veidi, kas varētu būt efektīvāki par ieroču embargo. Tikai dažas valstis veic ieroču tirdzniecību ar Uzbekistānu, tādējādi ieroču embargo drīzāk varētu būt simbolisks žests nekā kas vairāk. Iespējams, mēs varam atrast citus veidus. Tomēr kā es jau minēju, vispirms ir nepieciešama vienprātība Padomē, un pašlaik tās nav.

Ja ES grib būt uzticama savās attiecībās ar ārējo pasauli cilvēktiesību un demokrātijas jomā, tad mums jābūt stipriem arī Eiropas Savienībā. Trūkumi pastāv. Iespējams, tie nav salīdzināmi ar tām briesmīgajām netaisnībām, kas tiek pastrādātas citās valstīs, bet arī ES iekšienē ir nepilnības. Mums vienmēr jābūt modriem šajā saistībā, ja mēs gribam būt uzticami attiecībās ar pārējo pasauli.

Visbeidzot, es gribu pateikties jums par šīm debatēm un arī par lielisko rezolūciju, ko Parlaments ir iesniedzis. Man vēl nav izdevies iepazīties ar visiem grozījumiem, bet es domāju, ka iesniegtā rezolūcija ir ļoti laba. Tā pilnībā atbilst Zviedrijas prezidentūras mērķiem. Kā jau tika minēts, mēs ceram, ka sanāksmē ar Vispārējo lietu ārējo attiecību padomi, kas notiks novembrī, mēs varēsim pieņemt Padomes secinājumus. Tad mēs turpināsim diskusijas ar Parlamentu par šo jautājumu.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 22. oktobrī, plkst. 11.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es pilnībā atbalstu šo aicinājumu izveidot saskaņotāku un efektīvāku ES atbalsta sistēmu demokrātijas veidošanai, demokrātijas vērtību veicināšanai un cilvēktiesību ievērošanai pasaulē. Eiropas Savienība pati ir veidota, pamatojoties uz šīm cilvēktiesību un demokrātijas vērtībām. Arī Kopenhāgenas kritēriji, kas regulē pievienošanās prasības ES kandidātvalstīm, prasa, lai kandidātvalsts būtu

panākusi „to iestāžu stabilitāti, kas garantē demokrātiju, tiesiskumu, cilvēktiesību aizsardzību un cieņu pret mazākumtautībām, un to aizsardzību”. Turklāt Lisabonas līgums palielina Eiropas Savienības apņēmību turpināt ārējo darbību saskaņā ar saviem pamatprincipiem. Kopējās ārpolitikas un drošības politikas galvenais mērķis patiesi ir stiprināt demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesību ievērošanu. Es mudinu steidzami izveidot Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) ne tikai kā līdzekli demokrātijas veidošanai, bet arī kā dienestu, kam ir demokrātiski jāatskaitās Eiropas Parlamentam. Demokrātija ir universāla vērtība. Demokratizācija un laba pārvaldība ir ne tikai mērķis pats par sevi, bet tā ir arī būtiska nabadzības samazināšanai, ilgtspējīgai attīstībai, mieram un stabilitātei. Patiesi, demokrātija, attīstība un cilvēktiesību, tostarp ekonomisko, sociālo un kultūras tiesību ievērošana, ir savstarpēji saistītas un savstarpēji pastiprinošas.

14. Jautājumu laiks (jautājumi Komisijai)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Jautājumu laiks (B7-0212/2009).

Komisijai ir iesniegti šādi jautājumi.

Pirmā daļa

Jautājums Nr. 21, ko iesniedza **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou** (H-0311/09)

Temats: To sieviešu procentuālā daļa, kuras ieņem atbildīgus amatus darba tirgū

Nesenie statistikas apkopojumi apstiprina pastāvīgi nepietiekamo sieviešu pārstāvniecību atbildīgos amatos Eiropas darba tirgū: lielāko Eiropas uzņēmumu valdēs sieviešu pārstāvniecība ir vidēji desmitkārt mazāka nekā vīriešu.

Kāda ir Komisijas nostāja attiecībā uz dalībvalstu iniciatīvām panākt lielāku sieviešu skaitu ekonomiski nozīmīgos amatos? Kādi labas prakses piemēri ir atklāti, it īpaši ņemot vērā Eiropas Politisku un saimniecisku lēmumu pieņēmēju sieviešu tīkla darbību? Vai Komisija atbalsta priekšlikumus noteikt minimālo procentuālo daļu sieviešu dalībai lielo uzņēmumu valdēs? Kādus priekšlikumus un iniciatīvas tā plāno iesniegt, lai veiktu sieviešu un vīriešu līdztiesības plāna galīgo vērtējumu, kā arī pārskatītu Lisabonas stratēģijas vadlīnijas 2010. gadā?

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, iespējams, ka to sieviešu skaits, kuras piedalās lēmumu pieņemšanā pēdējos gados ir pieaudzis, bet vara politiskajā un ekonomikas jomā joprojām ir stingri vīriešu rokās. Šķēršļi, kas kavē sievietēm iegūt piekļuvi atbildīgiem, vadošiem amatiem, ir stereotipi par sieviešu un vīriešu lomu un grūtības radīt līdzsvaru starp darba un ģimenes dzīvi, kā arī citi atklāti un slēpti diskriminācijas veidi.

Pēdējās desmitgadēs sievietes ir vairāk iesaistītas politisku lēmumu pieņemšanā vairumā ES dalībvalstu. Šīs pārmaiņas notiek lēni, un kopējā sieviešu proporcionālā daļa atbildīgos amatos diemžēl joprojām ir maza. Ekonomikas jomā to sieviešu proporcionālā daļa, kurām ir lēmumu pieņemšanas pilnvaras, ir ļoti neapmierinoša. Privātajā sektorā deviņi no desmit vadošo Eiropas uzņēmumu direktoriem ir vīrieši. Tikai 3 % šo uzņēmumu ir valdes, kuru vadītājas ir sievietes.

Komisija ļoti rūpējas par to, lai atbalstītu sieviešu pārstāvniecību vadošajos amatos, un tā atbalsta dalībvalstu darbības šajā saistībā, vācot, analizējot un izplatot salīdzināmus datus attiecībā uz šo jomu, atbalstot ieinteresēto pušu tīklus un veicinot pieredzes un pārbaudītu pieeju apmaiņu Eiropas līmenī. Eiropas tīkls sievietēm, kas ieņem vadošus amatus, ko Komisija izveidoja 2008. gada jūnijā, ir uzsvēris to pasākumu svarīgumu, kuru mērķis ir atbalstīt darbaudzināšanu, attīstīt tīklus sieviešu atbalstam, aktualizēt jautājumu par sievietēm, kuras ieņem svarīgus amatus, un mudināt sievietes pieteikties vadošos amatos. 2010. gadā Komisija organizēs informatīvas darbības un pārbaudītu pieeju apmaiņu.

Komisija ar gandarījumu ziņo, ka daudzas dalībvalstis ir uzsākušas iniciatīvas, lai atbalstītu sieviešu piekļuvi vadošiem amatiem, jo īpaši šādas: kultūras pasākumi privātajā sektorā, izglītības programmas sievietēm, kuras interesē karjera visaugstākajā līmenī, privilēģiju vai īpaša statusa piešķiršana tiem uzņēmumiem, kuri atbalsta dzimumu līdztiesību, labas prakses kodeksa ieviešana uzņēmumos un pasākumi, lai atbalstītu līdzsvaru starp darba un ģimenes dzīvi, kā arī cīņa pret uz dzimumu pamatotiem aizspriedumiem.

Tiek apspriests jautājums par kvotām sievietēm lielu uzņēmumu valdēs. Manuprāt, šajā kontekstā ir jāizpēta Skandināvijas pieredze, kur šī radikālā pieeja ir pieņemta. Taču tas, kādu stratēģiju izvēlēties, ir tikai dalībvalstu ziņā, pamatojoties uz to īpašajiem apstākļiem. Es gribu norādīt, ka Līguma 141. panta 4. punkts ļauj

dalībvalstīm pieņemt „pozitīvas darbības pasākumus”. Taču Eiropas Kopienas Tiesa ir šauri interpretējusi šīs izvēles tiesības un aizliegusi šādu pasākumu automātisku pieņemšanu, pieprasot, lai katru gadījumu izskatītu atsevišķi saskaņā ar objektīviem kritērijiem.

Komisija plāno 2010. gada vidū iesniegt jaunu pamatstratēģiju dzimumu līdztiesībai, kuru papildinās detalizēta ietekmes analīze un kurā būs ņemti vērā pašreizējā plāna 2006.-2010. gadam īstenošanas rezultāti. Atbalstam lielākai sieviešu pārstāvniecībai vadošos amatos ir jābūt Komisijas prioritātei. Visbeidzot, kas nav mazāk svarīgi, nākamā gada sākumā Komisija iesniegs priekšlikumu jaunai izaugsmes un nodarbinātības stratēģijai pēc 2010. gada. Dzimumu līdztiesības jautājumam ir jābūt jaunās stratēģijas galvenajam elementam.

Dāmas un kungi, es vēlos uzsvērt, ka vienāda sieviešu un vīriešu pārstāvniecība ir ne tikai politiska principa, demokrātijas un ētikas jautājums, bet būtībā tas ir ārkārtīgi svarīgs ekonomisks jautājums, jo nevar būt nekādu cerību uz turpmāko attīstību, ja mūsu sabiedrība iespējami labāk neizmanto visus savus talantus. Tādēļ man skaidri jānorāda, ka dzimumu līdztiesība un atbilstīga sieviešu pārstāvniecība vadošos amatos ir efektīvs Eiropas konkurētspējas komponents.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Komisāra kungs, vēlreiz paldies par jūsu ieguldījumu sieviešu pārstāvniecības vadošos amatos palielināšanā. Taču es gribētu pateikt, ka mans jautājums bija konkrētāks. Ņemot vērā Lisabonas mērķu pārskatu un ES ceļveža sieviešu un vīriešu līdztiesībā novērtējumu, vai Eiropas Komisija ierosinās īpašus pasākumus, lai apkarotu sieviešu trūkumu atbildīgos amatos darba tirgū?

Vai modeļi, proti, Norvēģijas modelis, uz kuru jūs atsaucāties, būs iedvesmas avots attiecībā uz vadlīnijām? Kā ar šo jautājumu ir saistīta Eiropas Kopienas Tiesas tiesu prakse, ko jūs pieminējat? Vai tā jūs kā Eiropas Komisiju mudina vai kavē ieņemt nostāju par labu vienam virzienam?

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Paldies jums par papildu jautājumiem! Manuprāt, es skaidri izteicos par šo jautājumu, taču acīmredzot nepieciešams izteikties vēl skaidrāk. Komisija vispārēji uzskata, ka vienlīdzīgas iespējas ir ļoti būtisks Eiropas konkurētspējas komponents — neatkarīgi no morālajiem pienākumiem, kas ar to saistīti. Tādēļ šis līdztiesības veids būs ļoti liela prioritāte turpmākajās stratēģijās, un mēs ierosinām atbilstīgus pasākumus, kas varētu risināt šo jautājumu visos attiecīgajos dokumentos. Es vēlos norādīt, ka mūsu darbībai, protams, vienmēr jāatbilst Līguma nosacījumiem, bet mēs arī esam gatavi maksimāli izmantot šos nosacījumus.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, tas, ko jūs tikko pateicāt, neizklausījās ļoti labi, bet politiķiem vienmēr ir jāseko līdzi tam, vai viņu darbības saskan ar viņu vārdiem. Man ir jums jautājums, proti, kā tas var būt, ka pēdējos piecos gados man ir bijusi iespēja sadarboties tikai ar vīriešu dzimuma augsta līmeņa Komisijas locekļiem? Kā tas var būt, ka Komisijas sastāvā nav dzimumu paritātes? Šķiet, ka arī turpmāk Komisijas sastāvā nebūs iespējams līdzsvars no dzimumu viedokļa. Vai nebūtu labi vienreiz rādīt piemēru, lai Komisija būtu daudz uzticamāka, veicot turpmākos pasākumus?

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Es domāju, ir nepieciešams uzsvērt, ka pašlaik Komisijā ir vairāk sieviešu nekā jebkad agrāk. Tāpat nepieciešams norādīt, ka manas kolēģes ir ieņēmušas un ieņem vissvarīgākos amatus. Par to vispār nav šaubu. Es varētu minēt *Neelie Kroes*, *Dalia Grybauskaitė* un tā tālāk, jo vienkārši visas manas kolēģes ieņēma ļoti nozīmīgus amatus. Tādējādi Komisija rāda piemēru no šī aspekta, bet ir skaidrs, ka komisāru iecelšana ir atkarīga no dalībvalstīm, un, ja dalībvalstis neizvirza sieviešu kandidatūras, tad tas, dabiski, atspoguļojas Komisijas sastāvā. Kas attiecas uz Eiropas institūciju struktūru, jūs ļoti zināt, ka Komisijai ir plāni uzlabot stāvokli un turpināt tā uzlabošanu, jo mēs joprojām esam tālu no atbilstīgas vīriešu un sieviešu pārstāvniecības, un es ar gandarījumu varu pateikt, ka, pateicoties mana kolēģa *Siim Kallas* pūlēm, mēs esam panākuši ļoti skaidru progresu, salīdzinot šos rādītājus pašā sākumā ar šodienas situāciju. Taču jums ir taisnība, sakot, ka situācija joprojām ne tuvu nav apmierinoša.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, šī saruna atkārtos katru gadu, un, manuprāt, ir jāmainās politikai, ja mēs gribam, lai Komisijā, Padomē un Parlamentā iesaistītos vairāk cilvēku — un jo īpaši vairāk sieviešu —, kuras, šķiet, to negrib. Veids, kādā mēs kā parlaments strādājam, nav piemērots vecākiem ar bērniem — gan vīriešiem, gan sievietēm —, un katram ir jāizvēlas. Es izvēlos šo karjeru, bet man ir kāds, kurš ir izvēlējis būt mājās. Es domāju, ka mums jābūt reālistiskiem diskusijās par to, kas ir praktiski.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Savas atbildes sākumā es norādīju, ka ir daudz situāciju, kuras ir vai nu negatīvas vai arī pozitīvas. Ir acīmredzami, ka beigās katrs pats pieņem savus galvenos lēmumus, lai gan dažas iestādes, daži politikas virzieni un daži pasākumi cilvēkiem nepārprotami dod daudz lielāku izvēles brīvību nekā citi. Tādēļ es esmu pilnīgi pārliecināts, ka papildus visam citam mums ir jāieņem konstitucionāla pieeja vienlīdzīgām iespējām un visu diskriminācijas veidu (tiešu vai netiešu) izskaušanai, jo nav taisnība, ka

pašlaik sievietēm un vīriešiem ir vienādas izvēles iespējas. Sievietes joprojām ir neizdevīgā stāvoklī, kas bez visa pārējā uzskatāmi izpaužas kā sieviešu piekļuves trūkums tiem amatiem, kuros tiek pieņemti politiski vai ekonomiski lēmumi.

Priekšsēdētājs. – Tā kā jautājumu iesniedzēju nav klāt, jautājumi Nr. 22 un Nr. 23 zaudē spēku.

Otrā daļa

Jautājums Nr. 24, ko iesniedza **Bernd Posselt** (H-0304/09)

Temats: Valodu apguve pierobežas reģionos

Vai Komisija uzskata, ka dalībvalstu un ES līmenī tiek veikti pietiekami pasākumi, lai jaunieši dalībvalstu pierobežas reģionos labāk apgūtu attiecīgās kaimiņvalsts valodu, un vai šajā sakarībā konkrēta pozitīva loma nevarētu būt nacionālajām minoritātēm un pārrobežu eiroreģioniem?

Leonard Orban, *Komisijas loceklis.* – (RO) Saskaņā ar EK līguma 149. pantu izglītības saturs un izglītības sistēmu organizācija ir vienīgi dalībvalsts kompetencē. Kā noteikts šajā pantā, Eiropas Savienība veicina kvalitatīvas izglītības attīstību, rosinot sadarbību starp dalībvalstīm un nepieciešamības gadījumā atbalstot to darbības. No otras puses, Komisija uzskata, ka to valodu izvēlē, ko māca dalībvalsts skolās, ir jāņem vērā dalībvalsts ģeogrāfiskais stāvoklis un nacionālo minoritāšu klātbūtne.

Šis aspekts tika uzsvērts 2008. gada paziņojumā „Daudzvalodība: Eiropas vērtība un kopīga apņemšanās”, kurā ir norādīts, ka vēl joprojām ir jāpieliek pūles, lai palielinātu mācāmo valodu skaitu, īpaši attiecībā uz otrās svešvalodas izvēli, vienlaikus ņemot vērā vietējos apstākļus. Eiropas Komisija kā daļu no procedūrām iespēju paplašināšanai mācāmo valodu ziņā ierosina izveidot dialogu starp izglītības iestādēm un izglītības sniedzējiem, izmantojot, piemēram, „Comenius Regio” programmu, partnerattiecības ar ieinteresētajām vietējām pusēm, kā arī sadraudzību ar citu valstu iestādēm.

ES programmas izglītībai, apmācībai un jauniešiem atbalsta visu to valodu apguvi, kurās runā Eiropas Savienībā, tostarp arī minoritāšu valodu apguvi, atbalstot arī jauniešu ceļošanu uz ārzemēm, lai mācītos šīs valodas.

Programmas, kas veicina pārrobežu teritoriālo sadarbību, var atbalstīt arī darbības saistībā ar apmācību un sociālo integrāciju, tostarp valodu apguvi. Piemēram, projekts *Avenir éducatif commun*, ko atbalsta Francijas un Apvienotās Karalistes pārrobežu programma 2007.-2013. gadam, ir paredzēts, lai izveidotu pārrobežu skolu tīklu, īpaši valodu apmācībai un uzņēmējdarbības apguvei. Projekta kopējās izmaksas ir EUR 2,2 miljoni, un tajā iesaistīti partneri abpus Lamanša šaurumam.

Vēl viens piemērs citā Eiropas daļā ir projekts, kas tiek īstenots kā trīs pārrobežu programmas, ietverot Vīni: Austrijas un Čehijas, Austrijas un Slovākijas un Austrijas un Ungārijas programma. Šis projekts ietver jauniešu sagatavošanu dzīvei Centrāleiropas pierobežu reģionos, jo īpaši, sniedzot izglītību, kas orientēta uz prasmju apguvi dažādās jomās: valodās, starpkultūru, komunikācijas un zināšanu jomās. Šī projekta kopējās izmaksas ir EUR 791 000.

Priekšsēdētājs. – Es vēlos pajautāt Posselt kungam, vai viņam ir papildu jautājumi.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Jūs esat iespaidīgs daudzvalodības piemērs. Vispirms es vēlos pajautāt komisāram, vai līdzīgu projektu tam, ko viņš minēja, proti, starp Austriju un Ungāriju un starp Austriju, Čehiju un Slovākiju, nevarētu īstenot starp Ungāriju un Slovākiju? Tas nenoliedzami būtu izdevīgi un lietderīgi no politiska viedokļa. Otrkārt, es uzskatu, ka nepieciešama lielāka reāla kaimiņvalstu valodu apguve pierobežu reģionos, piemēram, čehu valodas apguve Austrumbavārijā, bet tai jānotiek ne tikai skolās. Piemēram, Širndingā ir vācu-čehu pirmsskolas izglītības iestāde. Vai jūs varētu atbalstīt arī sākumskolas? Mani interesē arī pieaugušo izglītība — mūžizglītība —, kas dod iespēju arī vecāko paaudžu pārstāvjiem pierobežas reģionos mācīties kaimiņvalsts valodu.

Leonard Orban, *Komisijas loceklis.* – (RO) Paldies par papildu jautājumiem! Kas attiecas uz pirmo jautājumu par iespējamu projektu starp Ungāriju un Slovākiju, varu teikt: ja šāds projekts tiks iesniegts Eiropas Komisijai, tad mēs noteikti tam pievērsīsim vislielāko uzmanību. Šādā veidā mēs vēlamies veicināt to, lai tiktu atrasti risinājumi abu valstu kopīgās interesēs.

Kas attiecas uz pirmo jautājumu, es vispirms gribu uzsvērt to, ka septembrī mēs uzsākām iniciatīvu, kas saistīta ar svešvalodu apguvi agrīnā vecumā. Šī iniciatīva ilgs vairākus gadus, un šobrīd tā ir jau guvusi zināmus

panākumus. Kā daļa no šīs iniciatīvas dalībvalstīs tiek veikta kampaņa, lai mudinātu vecākus, kuru bērni ir vecumā no 2 līdz 6 gadiem, motivēt savus bērnus apgūt svešvalodas.

Runājot par otro jautājuma daļu par mūžizglītību, tas ir galvenais tās politikas mērķis, kuru mēs veicinām. Mums ir daudz projektu, kuru mērķis ir svešvalodu apguve un starpkultūru iemaņu apguve tiem cilvēkiem, kuri neietilpst izglītības sistēmā, tostarp tiem, kuri mācās profesionālās izglītības iestādēs, tiem, kuriem, tā sakot, ir mazāk iespēju, kā arī pensionāriem un bezdarbniekiem. Šī situācija ne tikai atspoguļojas veidā, kā mēs finansējam dažādus projektus, bet tā ir arī ļoti skaidri uzsvērtā stratēģijā, ko Eiropas Komisija pieņēma 2008. gadā.

Mēs gribam, lai visiem Eiropas Savienības iedzīvotājiem, ne tikai jauniešiem, ir līdzekļi un iespējas, kā apgūt vismaz divas svešvalodas.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Komisāra kungs, es vēlos jums pateikties par šo interesanto informāciju, bet savā atbildē jūs koncentrējāties uz skolām, taču vairākās pierobežu pilsētās ir notikuši mēģinājumi izveidot arī universitātes. Šāda universitāte ir nodibināta, piemēram, Frankfurtē, Polijas un Vācijas robežas tuvumā — Eiropas Universitāte „Viadrina”. Es gribētu pajautāt: vai saistībā ar tām dažādajām skolām, par kurām jūs runājat, tiek apsvērts arī atbalsts šādām augstākās izglītības iestādēm, proti, universitātēm, kas izveidotas dažādās Eiropas Savienības valstu pierobežu pilsētās?

Leonard Orban, Komisijas loceklis. – (RO) Ja universitātes spēj iesniegt projektus, kas atbilst mūžizglītības programmas 2007-2013. gadam prasībām, Eiropas Komisija ir gatava finansēt arī šos projektus. Patiesībā es gribu pieminēt, ka jau pašlaik tajos projektos, ko finansē Eiropas Komisija, ir ietvertas daudzas universitātes kā partneres visā Eiropas Savienībā. Tādēļ mana atbilde ir noteikts „jā”. Būtiska ir to projektu kvalitāte, ko iesniedz dažādie pārstāvji.

Paul Rübzig (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mums ir neskaitāmas „Erasmus” programmas studentiem, jauniem uzņēmējiem un tagad arī žurnālistiem. Vai jūs domājat, ka „Erasmus” programmas būtu iespējams izmantot arī, lai uzlabotu komunikāciju pierobežu reģionos, un kur jūs šajā ziņā liktu uzsvāru?

Leonard Orban, Komisijas loceklis. – (RO) Mana atbilde uz šo jautājumu ir noteikts „jā”. „Erasmus” programma, kas tika aizsākta pirms aptuveni 20 gadiem kā programma, kuru dažādas ES aģentūras neizmantoja īpaši pozitīvi, pašlaik ir viena no visveiksmīgākajām programmām Eiropas Savienībā.

Savu biežo vizīšu laikā ne tikai dalībvalstu galvaspilsētās, bet arī daudzos Eiropas Savienības reģionos man ir bijusi iespēja būt šīs programmas īpaši pozitīvās ietekmes lieciniekam. Polijas un Vācijas universitāšu temats ir pieminēts jau iepriekš. Es ar prieku atceros, kad, apmeklējot Varšavas Universitāti, man bija iespēja tikt ar daudziem Vācijas studentiem Polijā, kuri, pateicoties „Erasmus” programmai, varēja iegūt zināšanas par Poliju un arī par Polijas kultūru, citiem vārdiem, to, ko mēs sauktu par starpkultūru zināšanām.

Viņi ir ļoti skaidri piemērs tam, cik noderīgas un efektīvas ir šīs zināšanas. Savas atbildes noslēgumā es vēlos atgādināt, ka Komisijas priekšsēdētājs Barroso kungs norādīja savu nolūku nākamā pilnvaru termiņa laikā tālāk attīstīt tās iniciatīvas, kas attiecas uz jauniešu mobilitātes stiprināšanu un paātrināšanu, lai viņi var apgūt tās iemaņas, kuras ir aizvien vairāk nepieciešamas.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 25, ko iesniedza **Nikolaos Chountis** (H-0320/09)

Temats: Komisijas ieinteresētības trūkums attiecībā uz „Siemens” skandāla izmeklēšanu

Ar „Siemens” saistītais skandāls ir visnozīmīgākā korupcijas lieta, kas pēdējo piecu gadu laikā satricinājusi Eiropas Savienību. No tiesu izmeklēšanas, tiesu spriedumiem, iesaistīto personu atzīšanās un paša uzņēmuma publiskajiem paziņojumiem izriet, ka politiskās partijas un dažādu valstu, tostarp Grieķijas, augstas amatpersonas ir saņēmušas kukuļus, lai uzņēmumam būtu priekšrocības būvdarbu un piegādes valsts pasūtījuma līgumtiesību piešķiršanā publiskajā sektorā un publiskajos uzņēmumos, daudzi no kuriem saņem Eiropas fondu līdzfinansējumu.

Tā kā kopš tā laika, kad „Siemens” skandāls nāca gaismā, **Siim Kallas**, komisārs, kas atbild par korupcijas apkarošanu, Kopienas kontroles sakarā paziņoja, ka izmeklēšana nav Eiropas Savienības kompetencē un ka dalībvalstīs Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (OLAF) nav lūgušas palīdzību, vai Komisija varētu sniegt atbildes uz šādiem jautājumiem: kādā veidā Eiropas Komisija un Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai, kura kompetencē ir izmeklēt krāpšanas gadījumus, kas kaitē Kopienas budžetam, rūpējušies par Eiropas pilsoņu naudas aizsardzību, kāds bija Komisijas un Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai ieguldījums šajā svarīgajā

lietā, kurai nepieciešama pilnīga pārredzamība, kādus secinājumus Komisija un Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai ir izdarījis attiecībā uz šo lietu?

Siim Kallas, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Komisija pievērš lielu uzmanību visām korupcijas lietām Eiropā, bet man jāsaka, ka pašlaik to lietu skaits, kuras ir tieši un netieši saistītas ar „Siemens” un kurās iesaistīti ES līdzekļi, ir diezgan neliels. Es sniegšu pārskatu par četrām šādām lietām.

Lietai, ko pašlaik izmeklē OLAF un kas tika slēgta 2003. gada pēdējā ceturksnī, pašlaik, izmantojot ārējo palīdzību, tiek veikta tiesas uzraudzībā Vācijā. OLAF uzmanīgi seko tiesu procedūrām šajā valstī.

Pašlaik tiek izmeklēta otra OLAF lieta saistīta projektiem, ko finansējusi Eiropas Investīciju banka (EIB). Šī lieta attiecas uz valsts iepirkuma procedūrām.

Treškārt, OLAF pašlaik novērtē vēl vienu lietu, kura saistīta ar Eiropas Investīciju bankas finansētiem projektiem un kurā iesaistītas valsts iepirkuma procedūras, lai noteiktu, vai ir pietiekami nopietnas aizdomas par krāpšanu vai nelikumību, kas kaitē Eiropas Savienības finanšu interesēm. Pamatojoties uz šī novērtējuma rezultātiem, OLAF nolems, vai nepieciešams par to ierosināt lietu.

Visbeidzot, ceturtkārt, Spānijas Augstākā tiesa 2008. gada 4. novembrī pieņēma lēmumu lietā, kura saistīta ar struktūrfondi un kurā sākotnēji bija iesaistīts „Siemens”. Valsts iestādes to izmeklēja 1990. gadu vidū, un Krāpšanas novēršanas koordinēšanas vienība un pēc tam arī Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai ir uzmanīgi sekojis turpmākajām tiesas procedūrām. Šis lēmums cita starpā vairākām personām piesprieda cietumsodu un piemēroja naudas sodus par viltošanu. Taču jāpiezīmē arī, ka šajā gadījumā „Siemens” pirmajā nolēmumā šajā lietā, ko Madrides krimināltiesas pieņēma 2006. gada 22. jūnijā, tika attaisnots.

Kas attiecas uz visām šāda veida lietām, galvenais ir tas, ka Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai nav tiesību aizsardzības iestāde. OLAF cieši sadarbojas ar dalībvalstīm; dalībvalstīm ir pienākums informēt OLAF, un, protams, OLAF seko un pievērš nopietnu uzmanību visām lietām, kurās iesaistīti ES līdzekļi vai kurās tikusi veikta izmeklēšana.

Tāda ir vispārējā aina. OLAF arī aktīvi piedalās starptautiskā sadarbībā ar visām pārējām starptautiskām iestādēm, apkarojot humānās palīdzības un citiem projektiem paredzētās naudas ļaunprātīgu izmantošanu.

Kas attiecas uz iespējamām specifiskām lietas apstākļiem, ja godājamā deputāta rīcībā ir materiāli, kas var būt būtiski šādās lietās, Komisija aicina viņu nodot šos materiālus Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai, kas tos izvērtēs un saskaņā ar savām pilnvarām pieņems atbilstīgus lēmumus.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, noskaņojums Grieķijā saistībā ar „Siemens” skandālu pārsvarā ir tāds, kā par to tiek ziņots presē. Citiem vārdiem, ir sajūta, ka šis skandāls — lielākais skandāls pēckara Grieķijā — galīgi virzās uz ierobežojumiem, ievērojot Augstākās konstitucionālās tiesas Vācijā otro lēmumu, kas nosaka, ka *Christoforos* kungu, bijušo „Siemens Hellas” izpilddirektoru un augstu korupcijas priesteri, nevar no Vācijas izdot Grieķijai.

Tāda ir sajūta. Tāda ir šī skandāla attīstība Grieķijā — skandāla, kurā pēc atzīšanās un notiesāšanas Vācijas tiesās ir iesaistīti un ietverti valsts ierēdņi, kuri gadiem tika uzpirkti ar tās netīro naudu, lai „Siemens” saņemtu nezināmu skaitu iepirkumu līgumu un līgumu par darbu izpildi.

Es vēlreiz jautāju, komisāra kungs; lai gan visi zina, ka lielākā daļa no šiem iepirkumiem bija līdzfinansēti darbi, tikai jūsu dienesti — un diemžēl jūsu atbilde to apstiprina — izliekas, ka to viņi nezina, manuprāt, tveroties pie Kopienas nosacījumu patvaļīgas piemērošanas. Tiek uzdoti jautājumi, un atbildes skan šādi: sniedziet mums informāciju, mēs lietu izmeklējam, mēs to uzraugām. Es gribu saņemt konkrētu atbildi. Komisāra kungs, jūsu pienākums ir taupīt Eiropas nodokļu maksātāju naudu. Ko Komisija darīs, lai nodotu tiesai tās personas, kuru veiktie Kopienas publisko iepirkumu tiesību aktu pārkāpumi ir pierādīti?

Siim Kallas, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Kas attiecas uz manu atbildības jomu, proti, budžeta izpildes apstiprināšanu, tad es drīzumā vērsīšos pie Parlamenta un Budžeta kontroles komitejas, lai paskaidrotu, kas būtu jādara, lai aizsargātu Eiropas naudu un nodrošinātu tās pienācīgu izlietošanu; šie ir ļoti plaši temati.

Es atkārtoju, ja jums ir jebkāda informācija par naudas izšķiešanu līdzfinansētos projektos, mēs ļoti priecātos — tāpat kā Reģionālās politikas ģenerāldirektorāts un citi dienesti — saņemt šādu informāciju. Es varu jums apliecināt, ka šī informācija tiks ļoti nopietni izskatīta.

Taču, kas attiecas uz personu izdošanu no vienas dalībvalsts otrai, tā ir pilnīgi dalībvalstu ziņā, un neviens ģenerāldirektorāts manā atbildības jomā neko nevar darīt, lai veicinātu pieprasītās personas izdošanu.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 26, ko iesniedza **Gay Mitchell** (H-0336/09)

Temats: Cigarešu kontrabanda un ieņēmumi

Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai augusta paziņojumā presei stāstīts par ASV lielākā cigarešu kontrabandista notiesāšanu. Tas ir apsveicami, bet jāatceras, ka nelegālās cigarešu tirdzniecības dēļ ES katru gadu no saviem ieņēmumiem zaudē 9,5 miljardus eiro un šī nauda nonāk kriminālu aprindu rīcībā, un to izmanto, lai finansētu teroristu organizācijas, piemēram, *Real IRA*.

Kāda ir Komisijas stratēģija attiecībā uz to, ka par 97 % no nelegāli tirgotajām cigaretēm netiek saņemti likumīgi nodokļi, radot zaudējumus Eiropas nodokļu maksātājiem, kā arī apdraudot Eiropas drošību?

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Es gribu pateikties godāmajam deputātam par šo jautājumu, kas ļauj man vēlreiz pievērst uzmanību šai milzīgajai problēmai, kura kaitē dalībvalstu budžetiem. Tā atkal ir joma, kurā dalībvalstis rīkojas, bet kurā būtiski svarīga ir sadarbība starp dalībvalstīm un kurā aktīvi darbojas arī mūsu dienests, OLAF, kam ir ļoti svarīga loma cīņā pret starptautisko cigarešu kontrabandu.

OLAF ir skaidra stratēģija. Pirmkārt, OLAF palīdz tiesību aizsardzības iestādēm un atbalsta tās lietās, ko tās izskata, kā arī organizē un koordinē Eiropas mēroga operācijas: Operācija „*Diabolo*” 2007. gadā, kuras mērķis bija viltojumi no Ķīnas, kas kontrabandas ceļā, izmantojot kuģu tvertnes, tiek ievesti ES; operācija „*Mudan*” 2008. gadā, lai risinātu pieaugošo cigarešu kontrabandas problēmu, sūtot tās pa pastu; un „*Diabolo II*”, kura notika 2009. gada septembrī un kuras mērķis bija tāds pats kā pirmajai operācijai „*Diabolo*”.

OLAF saviem partneriem nodrošina informāciju par jauniem draudiem un sadarbojas ar dalībvalstīm, tādējādi šī patiešām ir starptautiskas sadarbības joma. OLAF darbs liecina, ka šī sadarbība ir jāpastiprina, bet man arī jāsaka, ka šīs Komisijas piecu gadu pilnvaru laikā ir bijuši divi ļoti svarīgi gadījumi, kuros OLAF bija ārkārtīgi liela nozīme.

Runa ir par „*Philip Morris*” nolīgumu un tam sekojošo „*Japan Tobacco*” nolīgumu 2007. gada decembrī, kad lielākās tabakas korporācijas atzina, ka pastāv trūkumi veidā, kā tās risina jautājumu attiecībā uz godīgu tirdzniecību ar cigaretēm, un iemaksāja ievērojamu summu ES budžetā; tās arī ļoti cieši sadarbojas, lai apkarotu cigarešu kontrabandu, kas nav arī šo korporāciju interesēs.

Šie bija ļoti svarīgi sasniegumi, un nolīgumu ar „*Japan Tobacco*” ir parakstījušas visas dalībvalstis.

Mēs turpinām sadarboties šajā sarežģītajā jomā, bet es domāju, ka līdz ar šiem diviem nolīgumiem kopaina ir mazliet mainījusies, un mēs redzam mērenu progresu.

Lieta, uz kuru atsaucas godājamais deputāts, par trešās valsts pilsoņa notiesāšanu un ieslodzīšanu cietumā, ir ļoti svarīga lieta, un šī bija viena no tām ļoti daudzajām starptautiskajām izmeklēšanām, ko OLAF koordinēja, pamatojoties uz šādu nolīgumu. Eiropas Savienībā ir veiktas daudzas apsūdzības, pamatojoties uz OLAF darbu.

Šī ir pirmā apsūdzība pret personu, kas nav ES pilsonis, kura veikta trešā valstī un kura ir tieši saistīta ar cigarešu kontrabandu uz Eiropas Savienību, tādējādi arī tā parāda sadarbību pasaules mērogā. Es varu minēt vēl citu informāciju, ko snieguši sadarbības koordinatori Ķīnā un citās vietās. Mēs visi esam ieinteresēti šīs sadarbības paplašināšanā un cigarešu kontrabandas apkarošanā.

Gay Mitchell (PPE). – Nerunājot par darbvietām, kas ir apdraudētas reģistrētajos uzņēmumos, cigarešu kontrabandai ir arī ārkārtēja ietekme uz veselību. Puse no visiem pacientiem, kas uzņemti lielākajā Īrijas slimnīcā, *St James's* slimnīcā, ir uzņemti ar tabakas dūmu izraisītām slimībām. Papētot to visās pārējās dalībvalstīs, atklāsies līdzīga situācija. Nelegāli tirgotās cigaretes veicina šīs saslimšanas, bet nedod nekādu ieguldījumu to ārstēšanas izmaksās.

Es saprotu, ka Eiropas Savienībā ievesto nelegāli tirgoto cigarešu kopējais apjoms ir EUR 9,5 miljardi, un par 97 % no tām netiek maksāti nodokļi. Vai nav laiks visaptverošai Komisijas pieejai, piemēram, arī krasta apsardzes iespējas apsvēršanai, lai risinātu šo problēmu?

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Es nesen apmeklēju kādu valsti ārpus Eiropas Savienības, kurā smēķēšana nav aizliegta, un es patiešām ievēroju, cik milzīga atšķirība ir Eiropas Savienībā, kur tabakas dūmi nav jāelpo vismaz sabiedriskās vietās. Es uzskatu, ka šīs ir vissvarīgākais pasākums, kas jāveic, lai izvairītos no visiem veselības riskiem.

Kas attiecas uz cīņu pret cigarešu kontrabandu, mums ir jāizmanto visas mūsu tiesību aizsardzības iestādes. Šī ir acīmredzami vissvarīgākā prioritāte, bet, es atkārtoju, nelegālo cigarešu konfiscēšana ir dalībvalstu robežsargu pienākums.

Es personīgi esmu apmeklējis ostu, kurā ir ļoti moderna iekārta nelegālu cigarešu sūtījumu atklāšanai, bet tā ir katras dalībvalsts kompetence. Mēs varam tikai atbalstīt, mēs varam tikai nodrošināt informāciju un darīt visu iespējamo, lai palīdzētu dalībvalstīm. Šādu sūtījumu konfiscēšana un to apturēšana uz robežas ir dalībvalstu robežsardzes ziņā.

Paul Rübigen (PPE). – (DE) Komisāra kungs, cigarešu kontrabandu var iedalīt trīs plūsmās: finansējuma, precēs un, visbeidzot, pavaddokumentos. Vai jūs varat apsvērt īpaši paredzētu nodokļu ieviešanu finansējuma plūsmām, kuras galu galā ir zināmas un šeit ieplūst?

Mums, protams, jau ir zināms šāda veida finanšu darījumu nodoklis, kad lielu nodokli piemēro nevis produktam vai dokumentiem, bet finanšu darījumiem. Ir pievilcīgi to apsvērt ar tādām valstīm kā Šveice.

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Es piekrītu, ka šis ir ļoti svarīgs jautājums nodokļu iestādēm. Mums Eiropā ir diezgan ievērojams akcīzes nodoklis tabakas izstrādājumiem, bet, cik man zināms no pieredzes saistībā ar „Philip Morris” nolīgumu un „Japan Tobacco” nolīgumu, tas lielākoties ietver tās pašas korporācijas, kas ir mūsu galvenās tabakas ražotājas. Tas arī ir rezultāts: tās sadarbojas. Es nezinu par Šveici; mums nav nekādu norādījumu, ka Šveices rīcība šajā jomā būtu problemātiska Eiropā kopumā. Visas valstis atzīst draudus, ko rada nelegālā cigarešu tirdzniecība, tādēļ, ja mums būs kādu norādījumi, mēs noteikti kontaktēsimies ar Šveices iestādēm.

Priekšsēdētājs. – Tā kā jautājuma iesniedzēja nav klāt, jautājums Nr. 27 zaudē spēku.

Jautājums Nr. 28, ko iesniedza **Maria Badia i Cutchet** (H-0321/09)

Temats: Izglītība jaunajā Eiropas politikas stratēģijā

Pašreizējās ekonomikas recesijas kontekstā vairākkārt ir izskanējusi prasība pēc jaunas ilgtspējīgas un inteligentas nodarbinātības un izaugsmes Eiropas stratēģijas. Šajā nolūkā dažādās jomās ir izteikti daudzveidīgi priekšlikumi, taču neviens nav pausts izglītības jomā un nav arī zināmas konkrētas Komisijas vai dalībvalstu iniciatīvas.

Ņemot vērā nepieciešamību pabeigt Boloņas procesa īstenošanu, kas nenotiek bez grūtībām, modernizēt universitātes un augstākās izglītības iestādes, attīstīt izglītības, jauninājumu un pētniecības trijstūri un arī veicināt profesionālās izglītības akreditāciju Eiropas līmenī, vai Komisija gatavojas Eiropas jaunās stratēģijas perspektīvā veikt pasākumus vai uzņemties iniciatīvu šajā jomā, lai līdz 2010. gadam būtu iespējams izveidot pilnīgi integrētu Eiropas izglītības telpu, kas būtu konkurētspējīga pasaules līmenī, pozitīvi ietekmētu sociālo integrāciju un kurai būtu augsts līmenis.

Maroš Šefčovič, Komisijas loceklis. – Paldies jums par šo jautājumu, jo tas pašlaik ir ļoti būtisks. Es vēlos uzsvērt, ka saskaņā ar Lisabonas stratēģiju izaugsmei un nodarbinātībai Komisija vairākus gadus ir īstenojusi savu programmu Eiropas augstākās izglītības modernizēšanā.

Šī programma ir īpaši vērsta uz trim konkrētām jomām: mācību saturu, pārvaldību un finansējumu. Reformas mācību satura jomā lielā mērā ir saistītas ar Boloņas procesu, kura mērķis ir līdz 2010. gadam izveidot Eiropas augstākās izglītības telpu.

Kā jūs zināt, Boloņas process nav Komisijas iniciatīva, bet 46 Eiropas valstu starpvaldību process. Tomēr Komisija atzīst tā ārkārtīgo svarīgumu un ir pievienojusies šim procesam, un pilnībā to atbalsta, jo tas atbilst Komisijas programmai augstākās izglītības modernizēšanā.

Tikai tādēļ, lai uzsvērtu dažas no saistītajām iniciatīvām pagājušajā gadā, es pieminēšu zināšanu trijstūra attīstīšanu, izveidojot Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūtu, izglītības un apmācības atzīšanas visā Eiropā veicināšanu, Eiropas kvalifikācijas sistēmas mūžizglītībai ieviešanu, Eiropas kredītpunktu pārneses un uzkrāšanas sistēmu, diplomu pielikumus un Eiropas kredītus profesionālajai izglītībai un apmācībai.

Viens no mērķiem ir arī padarīt Eiropas augstāko izglītību pārredzamāku un salīdzināmāku, un tāpēc tiek izstrādāti projekti augstākās izglītības iestāžu klasificēšanai un sakārtošanai.

Komisija arī atzīst šodienas un rītdienas darba tirgu lielo nozīmi un to radītos izaicinājumus, īpaši jaunajai paaudzei, un tādēļ mēs esam nākuši klajā ar iniciatīvu „Jaunas prasmes jaunām darbavietām”, kā arī izveidojuši

universitātes biznesa forumu, kurā notiek ļoti svarīga viedokļu, atzinumu un pieredzes apmaiņa gan akadēmiskajās aprindās, gan uzņēmumos.

Kas attiecas uz Eiropas augstākās izglītības telpu, iesaistīto valstu vidū pastāv vienprātība, ka, lai gan līdz šim brīdim kopš 1999. gada ir daudz sasniegts, projekts nebeigsies 2010. gadā, bet turpināsies vismaz līdz 2020. gadam.

No Komisijas perspektīvas Boloņas procesam turpmākajos gados jābūt vērstam uz to, kā vairāk veicināt mobilitāti augstākajā izglītībā, stiprināt sociālo dimensiju, nodrošinot taisnīgu piekļuvi augstākajai izglītībai, un attīstīt šī procesa globālo dimensiju, kas nozīmē sadarbību starp Eiropas augstākās izglītības iestādēm un to partneriem visā pasaulē.

Maria Badia i Cutchet (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, šodien otro reizi šodien man ir prieks uzdot jums jautājumus un uzklaut jūsu atbildes. Paldies par jūsu sacīto. Acīmredzami mēs piekritam visu Boloņas procesa notikumu vērtējumam.

Mans jautājums vairāk attiecas uz tuvāko nākotni un ne tik tuvu nākotni, jo ekonomiskā krīze, no mēs piedzīvojam, nozīmē, ka ir virkne nozaru, esošo nozaru, kas neradīs jaunas darbavietas. Un mēs runājam arī par jaunām darba vietām jaunā ekonomikā, ko mēs saucam par „zaļo” ekonomiku.

Tādēļ mans jautājums ir šāds: kā šī jaunā situācija, šī jaunā ekonomika, ko mēs cenšamies uzsākt, izpaudīsies plānos un pētījumos gan universitātēs, gan profesionālajā apmācībā, īpaši pašlaik, kad, kā jūs lieliski zināt, mēs jau esam sākuši Kopenhāģenas procesu par profesionālo apmācību?

Es gribētu vairāk dzirdēt par jūsu uzskatiem šajā jautājumā.

Maroš Šefčovič, Komisijas loceklis. – Es domāju, ka jūs atkal esat norādījusi uz ļoti svarīgu problēmu. Mēs jau šorīt apspriedām, ka Eiropas Savienībā pašlaik ir 78 miljoni cilvēku ar pamatprasmēm vai zemākām prasmēm, un ir skaidrs, ka līdz 2020. gadam, ko mēs sev esam noteikuši par termiņu, mums noteikti nebūs atbilstīga skaita darbavietu šiem cilvēkiem ar pamatprasmēm vai zemākām prasmēm.

Tādēļ ir absolūti nepieciešami sagatavoties šim laikam: mums ir jāuzlabo un jāmodernizē sava izglītības sistēma, un jāizstrādā analīzes un pētījumi, lai noskaidrotu, kādas varētu būt šīs jaunās prasmes un darbavietas. Jo īpaši mums tam jāsaģatavo jaunākā paaudze, bet arī vidējā paaudze.

Tāpēc mēs gribam turpināt pašreizējo pētījumu saistībā ar pamatstratēģiju „Izglītība un apmācība 2020”, kas paredzēta sadarbības politikai un savstarpējai apmācībai. Šis ir tikai viens no virzieniem, kurā mēs gribam turpināt strādāt un sadarboties ar izglītības iestādēm un uzņēmējiem saistībā ar turpmākajām prasībām attiecībā uz to visplašāko un būtiskāko prasmju kopumu, kas mūsu pilsoņiem būs vajadzīgas līdz 2020. gadam.

Gay Mitchell (PPE). – Protams, izglītība lielā mērā ir dalībvalsts valdību kompetencē, taču viens jautājums, kuru komisārs varētu palīdzēt koordinēt, ir punkta pielikšana tam, ko es saucu par aparteīdu izglītības sistēmā. Veselās mūsu sabiedrības grupās cilvēkiem vienkārši nav piekļuves augstākajai izglītībai.

Kā piemēru ņemot Dublinu, es varu nosaukt piecus rajonus, no kuriem nāk vairāk nekā 75 % ieslodzīto Mountjoy cietumā, kurš ir mūsu lielākais cietums. Lieki teikt, 21. gadsimtā augstākās izglītības pieejamība šajās kopienās joprojām ir visu laiku zemākajā līmenī. Es pieņemu, ka tā tas ir visā Eiropā. Vai jūs nevarētu paaugstināt standartus, lai pārtrauktu aparteīdu un visiem nodrošinātu piekļuvi augstākajai izglītībai?

Maroš Šefčovič, Komisijas loceklis. – Jūs savu jautājumu sākāt ar ļoti skaidru analīzi, ka pastāv darba dalīšana un kompetenču sadale, bet ir ļoti skaidrs, ka Komisija stingri atbalsta visus centienus palielināt to iedzīvotāju daļu, kuriem ir iespējami augstākais izglītības līmenis. Ir ļoti skaidrs, ka vienīgi paaugstinot izglītības līmeni, paplašinot piekļuvi augstas kvalitātes pieaugušo izglītībai, kā jūs minējāt, mēs varam saglabāt Eiropas ekonomikas vadošo lomu un saglabāt Eiropas labklājību un augsto dzīves līmeni.

Tādēļ es domāju, ka Komisijai un dalībvalstīm šajā nolūkā ir cieši jāsadarbojas, lai radītu apstākļus, kuros arī tiem studentiem un skolēniem, kuru sociāli ekonomiskā izcelsme ir sarežģīta, būtu taisnīga iespēja un taisnīga piekļuve vidējai un augstākajai izglītībai.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – Mūsdienās 19 % Eiropas jauniešu pamet skolu. Eiropas Savienība nevarēs panākt ilgtspējīgu ekonomisko attīstību, ja tā neieguldīs izglītībā un pētniecībā. Līdz šim tikai piecas dalībvalstis pētniecībā un jauninājumos ir ieguldījušas vairāk nekā 2 % no IKP.

Sakarā ar ekonomisko krīzi samazinās gan dalībvalstu IKP, gan Kopienas budžets. Tāpēc pastāv risks, ka nākamajos gados tiks samazināti izglītībai un pētniecībai piešķirtie līdzekļi. Taču mums jāiegulda izglītībā un jauninājumos, lai Eiropas Savienība spēj saglabāt ekonomisko konkurētspēju un radīt jaunas darbavietas.

Kādus pasākumus Komisija un dalībvalstis var pieņemt, lai nodrošinātu, ka turpmākajos gados būs garantēts minimālais ieguldījumu līmenis pētniecībā un izglītībā?

Maroš Šefčovič, *Komisijas loceklis*. – Jums ir pilnīga taisnība, ka Eiropā ir procentuāli ļoti liela to jauniešu daļa, kuri priekšlaicīgi pamet skolu. Mēs esam noteikuši 10 % līmeni, kas jāsasniedz līdz 2010. gadam. Ir diezgan acīmredzami, ka šis mērķis netiks sasniegts, jo pašlaik to jauniešu skaits, kuri priekšlaicīgi pamet skolu, ir 15 %, un jums ir pilnīga taisnība, ka tas uzsver vajadzību pēc kvalitātes Eiropas izglītības sistēmās.

Jums arī taisnība, ka pašreizējos apstākļos, kad valstu valdībām ir dažādi ierobežojumi saistībā ar valsts finansēm un ekonomikas stimulēšanas pasākumu kopumu finansēšanu un tās ļoti bieži īsteno atkāpšanās stratēģiju, kuras mērķis ir nākamajos gados atjaunot valsts finanses līdz drošai bāzei, ir daudz debašu par budžetu.

Kādām jābūt prioritātēm? Uz ko mums būtu jāliek uzsvars? Es domāju, jūs esat jau pamanījuši, ka Komisija vienmēr pauž stingru viedokli, uzsverot nepieciešamību saglabāt pienācīgu finansējuma līmeni pētniecībai un jauninājumiem izglītības nozarēs, jo mēs uzskatām, ka šādi mēs saglabāsim un uzlabosim savu konkurētspēju un sagatavosim mūsu turpmākos pētniekus, turpmākos darbiniekus sīvas konkurences jomās labākai veikspējai nākotnē.

Jūs noteikti dzirdēsiet, ka Komisija skaidri aicina arī šajos ļoti sarežģītajos ekonomisko ierobežojumu apstākļos saglabāt finansējumu ar izglītību saistītām darbībām, kā arī pētniecībai un jauninājumiem iespējami augstākajā līmenī.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 29, ko iesniedza **Silvia-Adriana Tica** (H-0327/09)

Temats: Pasākumi, lai jauniešiem nodrošinātu piekļuvi kvalitatīvai izglītībai, atbalstītu un mudinātu viņus turpināt mācības un atvieglotu iekļaušanos darba tirgū

ES ir 96 miljoni jauniešu vecumā no 15 līdz 29 gadiem, kas veido aptuveni 20 % no visiem iedzīvotājiem. Saskaņā ar *Eurostat* datiem par 2007. gadu 20 % jauniešu vecumā līdz 25 gadiem ir pakļauti nabadzības riskam, jo ekonomiskās un finanšu krīzes dēļ stabilu darbu atrast ir aizvien grūtāk. Aptuveni 15 % Eiropas jauniešu neturpina mācības. 2009. gada februārī aptuveni 17,5 % no visiem Eiropas jauniešiem vecumā līdz 25 gadiem nebija darba, un šis rādītājs ir divreiz augstāks par ES kopējo bezdarba rādītāju, kas šajā laika posmā bija 7,9 %. Līdzīgi daudzi Eiropas jaunieši ir spiesti strādāt pagaidu darbus, jo viņi nevar atrast pastāvīgu darbu.

Tā kā Eiropas nākotne ir atkarīga no jaunās paaudzes, vai Komisija varētu darīt zināmu, kādus pasākumus tā ir paredzējusi veikt, lai nodrošinātu jauniešiem piekļuvi kvalitatīvai izglītībai, atbalstītu un mudinātu viņus turpināt mācības un atvieglotu viņiem iekļaušanos darba tirgū, tā nodrošinot viņu pilnvērtīgu integrāciju sabiedrībā?

Maroš Šefčovič, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, atbildē uz iepriekšējo jautājumu es jau minēju dažus argumentus, bet ir skaidrs, ka šī ir ļoti svarīga joma, un es centīšos sniegt papildu informāciju, atbildot uz šo jautājumu.

Kā jūs zināt, saskaņā ar EK līguma 149. un 150. pantu izglītības saturs un izglītības un apmācības sistēmu organizācija ir dalībvalsts kompetencē. Tās pašas var lemt par savu izglītības programmu saturu visu līmeņu izglītībai un apmācībai.

Taču Komisija atzīst šī jautājuma, ko uzdevis godājamais deputāts, svarīgumu un atbalsta dalībvalstis reformu īstenošanā, izmantojot atklātu koordinācijas metodi.

2006. gada „Ieteikumā par pamatprasmēm mūžizglītībā” ir noteiktas pamatprasmes, kas jauniešiem sākotnējās izglītības un apmācības laikā būtu jāattīsta līdz tādām līmenim, kas atbilst pieaugušo dzīves prasībām un kas ļautu viņiem attīstīt ļoti labas turpmākās darba iemaņas. No šādas perspektīvas mums būtu jāraugās arī uz iepriekšminēto pamatstratēģiju Eiropas sadarbībai izglītības un mācību jomā („ET 2020”). Es gribu uzsvērt, ka viena no Komisijas prioritātēm šīs programmas pirmajā posmā ir attīstīt sadarbību starp dalībvalstīm, lai uzlabotu pamatprasmes lasīšanā, matemātikā un zinātnē, kā arī intensīvāk strādāt, lai samazinātu to jauniešu skaitu, kuri priekšlaicīgi pārtrauc izglītību un apmācību.

Kopenhāģenas procesā Eiropas Savienības dalībvalstis aizvien vairāk sadarbojas, lai dalītos pieredzē un nostiprinātu saites starp profesionālo izglītību un apmācību un darba tirgu nolūkā palīdzētu jauniešiem vieglāk piekļūt darba tirgum. Galvenā prioritāte ir profesionālās izglītojošās apmācības pievilcības un kvalitātes paaugstināšana, kā arī izpratnes par mūžizglītību un saistītām politikas jomām veicināšana, nodrošinot Eiropas darbaspēka elastīgumu un spēju pielāgoties pārmaiņām darba tirgus apstākļos.

Tikai, lai atzīmētu dažas citas programmas, ļoti efektīvs instruments ir arī „Leonardo da Vinci” programmas mobilitātes darbība, kas veicina jauniešu piekļuvi darba tirgum. Šī darbība pārsvarā attiecas uz mācekļiem un citiem jauniešiem darba tirgū. Pateicoties šai programmai, viņi var daļu apmācības saņemt citā valstī. Līdz šim rezultāti ir ļoti pozitīvi, jo darba prakse ārzemēs ir uzlabojusi iemaņas, kas noderīgas darba devējiem. Viņi ir uzlabojuši valodu zināšanas un starpkultūru prasmes.

Man jāpiemin arī „Erasmus” programma, taču nedaudz atšķirīgā aspektā, jo līdz šim mēs pārsvarā esam runājuši par studentu apmaiņu starp universitātēm. Taču kopš 2007. gada „Erasmus” programma atbalsta arī studentu praksi uzņēmumos. Šī programma ir bijusi ļoti veiksmīga jau no paša sākuma, jo jau pašā pirmajā tās darbības gadā vairāk nekā 20 000 izgāja praksi ārzemēs, un šajā programmā iesaistījās vairāk nekā 15 000 uzņēmumu. Šis ir viens piemērs, kā mēs varam paplašināt absolventu nodarbinātības iespējas un veicināt labāku sadarbību starp akadēmisko vidi un uzņēmumiem.

Mēs jau esam apsprieduši Boloņas procesa pozitīvo ietekmi uz studentu mobilitāti un sadarbību starp universitātēm un augstākās izglītības iestādēm, tāpēc neatkārtosim to, ko es jau teicu pirms pāris minūtēm.

Noslēgumā es gribu uzsvērt, ka Komisija atzīst īpašās grūtības, ar kurām sastopas jaunieši, ienākot darba tirgū. Saistībā ar Lisabonas stratēģiju izaugsmei vairāk un labākām darbavietām gan Komisija, gan Eiropadome ir pievērsušas īpašu uzmanību tam, lai uzlabotu jauniešu nodarbinātības stāvokli. Dalībvalstis ir devušas savu ieguldījumu, 2005. gadā pieņemot Eiropas Jaunatnes paktu, kas paredz veltīt lielāku uzmanību jauniešu integrācijai izglītībā, nodarbinātībā un sabiedrībā kopumā, taču sākotnēji ļoti daudzsoļais progress pašreizējās ekonomiskās krīzes dēļ ir apstājies. Tā ir taisnība, ka jaunieši ir īpaši smagi cietuši, jo viņi ir pirmie, kas pašreizējos apstākļos zaudē darbu. Savā 2009. gada jūnija paziņojumā „Kopīgā apņemšanās nodarbinātībai” Komisija ir mudinājusi dalībvalstis un sociālos partnerus par spīti sarežģītajiem ekonomiskajiem apstākļiem nodrošināt jauniešiem piekļuvi kvalitatīvai izglītībai un apmācībai, un jo īpaši kvalitatīvai ražošanas un mācību praksei.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Ekonomiskās krīzes dēļ pastāv risks, ka jauniešiem būs grūtāk atrast darbu, viņiem būs jāpiekrīt strādāt savai kvalifikācijai neatbilstošu darbu, vai arī viņi būs spiesti pavadīt ilgāku laiku bez darba. Komisijai būtu jānodrošina, ka šie jaunieši bezdarba periodā var saņemt apmācību un ka viņi netiek nostādīti neizdevīgā stāvoklī nodarbinātības nosacījumu dēļ, kas prasa obligātu darba pieredzi, dažreiz pat 5-10 gadu pieredzi. Paturot to prātā, kādus pasākumus Komisija ir paredzējusi pieņemt?

Maroš Šefčovič, Komisijas loceklis. – Jums ir pilnīga taisnība, ka šajos apstākļos Komisijai un dalībvalstīm jābūt ļoti radošām, uzlabojot jauniešu apstākļus, lai nodrošinātu viņiem iespēju saglabāt savu darbavietu vai, ja viņi to ir zaudējuši, viņus pārkvalificēt un labāk sagatavot nākamajai iespējai, nākamajai iespējamai darbavietai. Komisija ļoti cieši sadarbojas ar dalībvalstīm un ekspertiem, un pašreizējā situācijā uzmanība ir koncentrēta uz trim jomām: kā izmantot šo laiku, lai nodrošinātu, ka jaunieši apgūst pareizās pamatprasmes un galvenās kompetences, kā piekļuvi kvalitatīvai izglītībai padarīt taisnīgāku un kā nodrošināt mācīšanos un mācīšanās kvalitāti skolās. Es uzskatu, ka šie ir galvenie priekšnoteikumi, lai sagatavotu jauniešus šī ļoti grūtā perioda pārvarēšanai, kā arī labāk viņus sagatavotu nākamajam darbavietu vilnim, kas, cerams, tiks radīts, kad šī krīze norims.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 30, ko iesniedza **Liam Aylward** (H-0332/09)

Temats: Brīvprātīgo kustība sportā

Vai Eiropas Komisija varētu ieskicēt iniciatīvas, kuras tā plāno veikt, lai plašākā mērogā veicinātu brīvprātīgo kustību Eiropas sportā?

Maroš Šefčovič, Komisijas loceklis. – Brīvprātīgo kustībai trešā sektora darbībā ir nozīmīga loma ES politikas veidošanā, ņemot vērā sabiedrības ieguvumus attiecībā uz kohēziju, integrāciju, demokrātiju, pilsoniskumu, kā arī radot ļoti skaidras, raksturīgas, ekonomiskas vērtības. Brīvprātīgo kustība nodrošina plašas neformālās izglītības iespējas un pelna, lai to pienācīgi atzītu. Lai gan brīvprātīgo kustība notiek daudzās nozarēs, sporta jomā tai ir strukturālas īpatnības.

Brīvprātīgo kustība sportā ir pamats sporta aktivitāšu organizācijai, administrēšanai un īstenošanai jaunajās dalībvalstīs, un tai ir ļoti svarīga loma visas sporta struktūras atbalstīšanā. Šī brīvprātīgo kustības sportā lielā nozīme vairākkārt ir atzīta ES politiskā līmenī: savā 2007. gada Baltajā grāmatā par sportu Komisija skaidri atzīst, ka brīvprātīgo kustība ir viens no Eiropas pieejas sportam kopīgajiem elementiem. Tādējādi Baltās grāmatas rīcības plāns „*Pierre de Coubertin*” ir vērst uz to, lai veicinātu brīvprātīgo kustību sportā un bezpeļņas sporta organizācijās, veicot īpašas darbības, tostarp pētījumu par brīvprātīgo kustību un labas prakses apmaiņu neformālajā ES „bezpeļņas sporta organizācijas” darba grupā.

Turklāt projekti, kas saistīti ar brīvprātīgo kustību, ir finansēti, izmantojot programmas „Eiropa iedzīvotājiem” un „Jaunatne darbībā”. 2009. gada pavasarī tika uzsākts jauns pētījums par brīvprātīgo kustību, un tajā ir raksturota un tiks raksturota brīvprātīgo kustība visās 27 dalībvalstīs. Šis pētījums sniegs galveno iespēju un izaicinājumu dziļu analīzi, uz kuras pamata tiks sagatavots ieteikums Eiropas Savienības dalībvalstīm, pilsoniskajai sabiedrībai un sporta organizācijām. Ir paredzēts, ka pētījuma rezultāti tiks apkopoti līdz 2009. gada beigām, tādējādi tuvākajās nedēļās mēs tos noteikti saņemsim.

Mēs uzskatām, ka šim pētījumam ir jāpalielina izpratne par brīvprātīgo kustību sportā gan sabiedrības, gan ekonomikas nozīmē, un vienlaikus tas būs pamats atbildei uz politisko prasību veicināt brīvprātīgo kustības aktivitātes sportā un tā struktūru ES kontekstā.

Kā noteikts tās priekšlikumā, kas vēl atrodas likumdošanas procedūrā, Komisija paredz arī veicināt brīvprātīgo kustību sportā saistībā ar Eiropas Brīvprātīgā darba gadu (2011). Ja Lisabonas līgums stāsies spēkā, pienācīgi būs jāapsver tādu jaunu nosacījumu attiecībā uz sportu īstenošana, kuros ietverta īpaša atsauce uz tādu sporta struktūru veicināšanu, kuras pamatotas uz brīvprātīgo kustību ES līmenī. Šādā gadījumā Komisija konsultēsies ar visām iesaistītajām pusēm, lai izstrādātu politiku un piemērotas iniciatīvas ar skaidru ES pievienoto vērtību.

Liam Aylward (ALDE). – Es vēlos pateikties komisāram, sevišķi par atsaucēm uz Balto grāmatu par sportu, kuru es vērtēju atzinīgi.

Es gribu pieminēt uz aptaukošanos, kas pašlaik Eiropā ir viena no nopietnākajām sabiedrības veselības problēmām. Tiek lēsts, ka Eiropas Savienībā 22 miljoniem bērnu ir liekais svars; no tiem 5,1 miljonam ir konstatēta aptaukošanās. Bērnu aptaukošanās pieaugums ir ārkārtīgi satraucošs. Tā kā aptaukošanās bērniībā ir cieši saistīta ar aptaukošanos pieauguša cilvēka vecumā, labākais laiks šīs problēmas risināšanai ir bērnība.

Kā Komisija ir paredzējusi sasaistīt brīvprātīgo kustību sportā un koncepciju „sports visiem” ar cīņu pret aizvien lielāko bērnu aptaukošanās līmeni Eiropas Savienībā un dalībvalstīs? Vai pastāv kāda iespēja, ka jūsu departaments īsteno izglītības programmu, lai nodrošinātu, ka šo ziņu saņem visa Eiropa un katra dalībvalsts?

Maroš Šefčovič, Komisijas loceklis. – Paldies, ka aktualizējāt šo ļoti būtisko tematu, kas ir mazliet saistīts ar nākamā jautājumu. Es jums piekristu par 100 %, ka bērnu aptaukošanās un vēlāk pieaugušo aptaukošanās ir viena no steidzamākajām problēmām, ar kurām mēs pašlaik Eiropas Savienībā sastopamies. Vēlāk es pievērsīšos pētījumiem, kurus mēs esam pabeiguši un izvērtējuši par šo tēmu, un ir ļoti skaidrs, ka vienai monētai ir divas puses. No vienas puses, mums ir ļoti smagi jāstrādā, lai uzlabotu sporta aktivitātes skolā un veicinātu sporta aktivitātes pieaugušo vidū; no otra puses, mums jābūt ļoti uzmanīgiem attiecībā uz uztura pamatnostādņiem.

Kā, esmu pārliecināts, jūs labi zināt, jaunākie pētījumi ir skaidri noteikuši, ka mēs, iespējams, 1950. gados uzņēmām vairāk kaloriju. Tolaik mēs patērējām vairāk tauku, bet mums nebija aptaukošanos problēmu. Atbilde ir ļoti skaidra: toreiz cilvēki daudz vairāk pārvietojās un daudz vairāk nodarbojās ar fiziskām aktivitātēm. Līdz ar to viens no secinājumiem ir tāds, ka cīņā ar aptaukošanos nevar uzvarēt vienīgi ar uztura ieteikumiem, bet tiem jābūt apvienotiem ar piemērotām fiziskām aktivitātēm.

Šajā saistībā Eiropas Savienība joprojām gaida reālas pilnvaras sporta jomā. Mēs gaidām, kas tiks pabeigts Lisabonas līguma ratifikācijas process, un tad Komisija uzsāks plašas konsultācijas ar visām iesaistītajām pusēm, lai mēs varētu sagatavot ļoti labas, plaši atzītas un pozitīvas iniciatīvas. Šis būs viens no tematiem, uz kuriem mums jākoncentrējas, jo viens veids, kā risināt bērnu liekā svara problēmu, ir palielināt to stundu skaitu skolās, kas veltītas fiziskām aktivitātēm. To nebūs pārāk grūti ieviest, un es esmu pārliecināts, ka tas dos ļoti būtiskus un pozitīvus rezultātus.

Marian Harkin (ALDE). – Atbildē Aylward kungam jūs teicāt, ka brīvprātīgo kustība rada skaidru ekonomisku vērtību. Tā tas patiešām ir, un tā rada arī sociālu vērtību. Ņemot vērā, ka atbildē jūs arī pieminējāt 2011. gadu kā Eiropas Brīvprātīgā darba gadu, es gribu pajautāt, kāpēc Komisija šim gadam ir ierosinājusi tikai EUR 6 miljonu budžetu; 2010. gada budžets būs EUR 18 miljoni.

Brīvprātīgo kustība ir bezmaksas tādā ziņā, ka cilvēki tajā piedalās labprātīgi, bet tas nav iemesls, lai Eiropas Komisija neieguldītu 100 miljonus brīvprātīgo visā ES. Tādēļ es vēlos dzirdēt jūsu viedokli par to finansējuma apjomu, kas šogad ir piešķirts, jo es patiešām uzskatu, ka tas nav pietiekams.

Maroš Šefčovič, Komisijas loceklis. – Es tikko apspriedos ar savu biroja vadītāju, lai varētu jums atbildēt pēc iespējas precīzāk. Pēc man pieejamās informācijas Eiropas Brīvprātīgā darba gadam kopumā ir piešķirti EUR 6 miljoni. Es uzskatu, ka ar atbilstīgu plānošanu — kuru, es ceru, mēs varēsim sākt ļoti drīz pēc lēmuma pieņemšanas — un šiem finanšu līdzekļiem mēs patiešām varam uzsvērt brīvprātīgo kustības svarīgumu, labumus, ko tā dod sociālajai dzīvei, kā arī tos ietaupījumus, ko tā rada sociālo, kultūras un citu aktivitāšu organizācijā. Es ceru, ka ar šo naudas summu mēs noteikti varēsim sasniegt tos mērķus, kurus jūs minējāt savā jautājumā.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 31, ko iesniedza **Brian Crowley** (H-0338/09)

Temats: Baltā grāmata par sportu

Kādas programmas saskaņā ar ES Baltās grāmatas par sportu ES politikas mērķiem Eiropas Komisija īsteno, lai Eiropā uzsvērtu labāku ēšanas paradumu pozitīvo ietekmi?

Maroš Šefčovič, Komisijas loceklis. – Arī šis jautājums ir zināmā mērā saistīts ar manu iepriekšējo atbildi par to, kā mēs varam apvienot labākus uztura principus, veicināt veselīgāku dzīvesveidu un kā mēs varam radīt Eiropas pievienoto vērtību valsts politikai šajā jomā.

Vispirms man jāpiemin, ka Komisijas Baltajā grāmatā „Eiropas stratēģija attiecībā uz uzturu, lieko svaru un veselības jautājumiem, kas saistīti ar aptaukošanos” ir uzsvērtā nepieciešamība veikt profilaktiskus pasākumus, lai mainītu fizisko aktivitāšu samazināšanās tendenci, un šajā Baltajā grāmatas ierosinātās darbības fizisko aktivitāšu jomā ir savstarpēji pastiprinošas un papildinošas ar Baltajā grāmatā par sportu ierosinātajām darbībām.

Komisija ir izveidojusi augsta līmeņa grupu uztura un fizisko aktivitāšu jautājumos, kurā visu dalībvalstu amatpersonas var apmainīties ar idejām un labāko praksi saistībā ar šo politiku, kā arī iegūt pārskatu par visu valdību programmām šajā jomā. Kā jūs, iespējams, zināt, šī augsta līmeņa grupa tiekas vismaz trīs reizes gadā.

Īstenojot Sabiedrības veselības aizsardzības programmu, Komisija ir sniegusi atbalstu iniciatīvām, cita starpā, tādas vietējās partnerības tīklu izveidei, kas ir orientēta uz jauniešu uzturu un fiziskajām aktivitātēm.

Atgriežoties pie Baltās grāmatas par uzturu, man jāatzīmē, ka šajā grāmatā ir uzsvērtā tā svarīgā loma, kāda jāveic privātajam sektoram un NVO, lai palīdzētu nodrošināt reālu aptaukošanās izplatības samazināšanos.

Darbs saistībā ar ES rīcības programmu „Uzturs, fiziskas aktivitātes un veselība” turpinās, un šīs programmas dalībnieki veic darbības savā jomā, cenšoties mainīt šo aptaukošanās tendenci.

Sporta jomā Baltā grāmata joprojām ir vissvarīgākais vienotais atskaites punkts. Tā paredz vairākas darbības sporta un veselības jomā, pazīstamas kā koncepcija „Veselību veicinošas fiziskās aktivitātes” (HEPA), kas iekļauj HEPA tīkla atbalstu. Tāpat šī Baltā grāmata ierosina plašākas finansējuma projektiem šajā jomā, proti, saistībā ar Septīto pētniecības un tehnoloģijas attīstības pamatprogrammu, ES Sabiedrības veselības programmu, programmām „Jaunatne” un „Pilsoniskums”, kā arī mūžizglītības programmu.

Arī 2008. gadā pieņemtās ES pamatnostādnes par fiziskajām aktivitātēm var uzskatīt par ieguldījumu, lai informētu iedzīvotājus par to labumu, ko sniedz fiziskās aktivitātes un atbilstīga līdzsvara starp uzturu un fiziskām aktivitātēm nodrošināšana.

Pašlaik Komisija veic sagatavošanās darbības sporta jomā, lai saskaņā ar Parlamenta pieņemtajiem budžeta lēmumiem izstrādātu turpmākās ES darbības, 2009. gada sagatavošanās darbības jau ir skaidri apliecinājušas lielo interesi HEPA jomā, jo 64 % no pieprasījumiem rīkoties attiecas tieši uz šo jomu.

Brian Crowley (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pateikties komisāram par atbildi. Patiesībā tā nebija saistīta ar iepriekšējo jautājumu; es uzdevu jautājumu, raugoties no cita aspekta.

Komisārs pieminēja divus jautājumus, kuriem es vēlējos pievērsties: pirmkārt, saistībā ar grupu uztura un veselības jautājumos, kas tiekas ne tikai saistībā ar pārtikas un uztura nosacījumu veidiem, bet arī nepatiesās reklāmas dēļ, kurā iesaistīts liels skaits cilvēku, apgalvojot, ka sports ir saistīts ar noteiktiem produktu un piedevu veidiem, kas faktiski var būt ļoti kaitīgi veselībai. Tā vietā, lai izmantojot dabīgus produktus, radītu

labāku, veselīgāku vidi tiem cilvēkiem, kuri vēlas nodarboties ar sportu, viņi izmanto tādus bagātinātājus kā augšanas hormonus, kas koncentrētā veidā pievienoti noteiktiem dzērieniem un enerģijas dzērieniem, kas tiek pārdoti, pamatojoties uz solījumiem, ka tie radīs papildu enerģiju vai papildu sparu, taču patiesībā izraisa milzīgas veselības problēmas. Tādēļ es vēlējos saistīt lieliskus sasniegumus sportā, ar to, ko sportisti dara, lai iegūtu šādu formu, tajā pašā laikā mudinot iesācējus sportistus saprast, ka neviens brīnumdzēriens nevienu nepadarīs par pasaules labāko sportistu.

Maroš Šefčovič, Komisijas loceklis. – Domāju, ka šis jūsu jautājuma aspekts ir pilnīgi pareizs, jo šodien, aizejot uz sporta klubu, vēl pirms var nokļūt līdz treniņiem, ir redzami pilni plaukti ar dažāda veida produktiem, uztura bagātinātājiem, enerģijas dzērieniem un tā tālāk. Jums ir pilnīga taisnība, ka šajā jomā darbojas ļoti daudz uzņēmumu, un mums ir ļoti rūpīgi jāapsver sava pieeja un jāatrod pienācīgs līdzsvars, sniedzot sportistiem iespēju lietot labus produktus, vienlaikus nodrošināt, ka viņi saņem patiesu informāciju par šiem produktiem.

Es uzskatu, ka ļoti svarīga būtu informatīva kampaņa par šāda veida produktu negatīvajām sekām. Lai nodrošinātu patērētāju aizsardzību, šiem produktiem jābūt ļoti skaidri aprakstītiem, ietverot ļoti skaidru norādi par kaitīgajām sekām, ko sportistiem var radīt šo produktu lietošana. Es domāju, jums ir pilnīga taisnība, ka mums jādomā, kā mēs varam izvairīties no kaitīgajām sekām, kas rodas, ja pēc nodarbošanās ar sportu tiek lietoti produkti, kas ir patiešām kaitīgi veselībai, tādējādi pilnīgi iznīcinot pozitīvo ieguvumu.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 32, ko iesniedza **Jelko Kacin** (H-0343/09)

Temats: Triestes slovēņu teātra problēmas

Eiropas Savienībā nekavējoties jāievieš cilvēktiesību komisāra postenis. Minoritāšu tiesības ES tiek neiedomājami pārkāptas. Varu minēt vienu piemēru Itālijā. Viens no slovēņu minoritātes nacionālās identitātes un kultūras balstiem Itālijā ir Triestes slovēņu teātris (*Slovensko stalno gledališče*), kuru jau 1945. gadā dibināja Itālijas pašvaldības, provinces un reģionālās iestādes.

Teātrim vienmēr ir bijušas finansiālas problēmas, jo Itālijas iestādes nenodrošina regulāru finansējumu. Septembrī teātra uzvedumi bija jāpārtrauc finansiālu grūtību dēļ. Itālijas valstij ir svarīgs valsts iekšpolitikas un starptautisks uzdevums — rūpēties par tiem Itālijas pilsoņiem, kuri pārstāv slovēņu minoritāti. Itālijas valsts neievēro savas valsts pilsoņu tiesības, un, neļaujot teātrim darboties, tā īsteno minoritātes aktīvas asimilēšanas politiku. Slovēnijā šādu rīcību uzskata par Itālijas pienākumu pret minoritāti, šajā gadījumā slovēņu minoritāti, rupju neievērošanu.

Ko Jūs kā Eiropas komisārs varat darīt, lai saglabātu Triestes slovēņu teātri un līdz ar to arī slovēņu valodu?

Maroš Šefčovič, Komisijas loceklis. – Es gribu pateikties godājamajam deputātam par šo jautājumu. Ir skaidrs, ka viņš cenšas izpētīt visus iespējamus veidus, kā palīdzēt un uzlabot šī teātra stāvokli. Vispirms man jāuzsver, ka Kopienas rīcība kultūras jomā ir pamatota uz 151. pantu, kurā noteikts, ka Kopienas rīcības mērķis ir veicināt dalībvalstu sadarbību un vajadzības gadījumā atbalstīt un papildināt to rīcību.

Taču par valsts finansējuma piešķiršanu kultūras iestādēm lemj dalībvalstis, un nav tādu Kopienas pilnvaru, kas ļautu Komisijai ietekmēt šādu izvēli. Neraugoties uz to, starpkultūru dialogs un kultūras daudzveidības veicināšana ir galvenie Eiropas kultūras programmas mērķi, un tādēļ starptautiski projekti šajā jomā var saņemt Kopienas atbalstu saskaņā ar šo kultūras programmu.

Respektīvi, šī programma ir vērsta uz to, lai veicinātu mākslinieku radošumu un mobilitāti, sabiedrības piekļuvi kultūrai, mākslas un kultūras izplatīšanu, starpkultūru dialogu un zināšanas par Eiropas tautu vēsturi un kultūras mantojumu. Finansējumu var saņemt tikai projekti ar Eiropas dimensiju, kas nozīmē to, ka attiecīgajā projektā jāpiedalās vismaz trim — vai daudzgadu projektu gadījumā sešām — dažādu dalībvalstu organizācijām.

Darbības subsīdijas vienai kultūras iestādei var piešķirt tikai tad, ja tās darbības Eiropas līmenī tiek veiktas vismaz septiņās valstīs, kuras piedalās šajā kultūras programmā. Tāpat jāpiemin, ka Komisija ir izstrādājusi stratēģiju, lai veicinātu daudzvalodību Eiropas Savienībā, kurā ir ietvertas oficiālās, valstu, reģionālās, minoritāšu un migrantu valodas.

2008. gada septembra ziņojums „Daudzvalodība: Eiropas priekšrocība un kopīga apņemšanās” apliecina Komisijas atbalstu visām valodām, kurās tiek runāts Kopienā, tajā skaitā valodām, kurās runā minoritātes. Šī stratēģija tiek īstenota, cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm, bet lēmumi saistībā ar iekšējo valodu politiku ir dalībvalstu kompetencē. Valodu apmācības un valodu daudzveidības veicināšana ir arī viens no mūžizglītības

programmas vispārējiem mērķiem. Saskaņā ar šo programmu Eiropas Savienība atbalsta projektus un tīklus, lai veicinātu visu ES pārstāvēto valodu, arī minoritāšu valodu, lietošanu.

Turklāt ir jāuzsver, ka viens no Eiropas Savienības pamatprincipiem ir to personu aizsardzība, kuras pārstāv minoritātes. Tādēļ Komisija uzskata, ka dalībvalstīm jāizmanto visi pieejamie juridiskie instrumenti, lai garantētu personu tiesības — arī to personu tiesības, kuras pārstāv nacionālās minoritātes —, un aktīvi iestātos pret visa veida diskrimināciju. Eiropas Komisija atkārtoti apliecina savu apņēmību attiecībā uz pamattiesību aizsardzību un nediskrimināciju.

Jelko Kacin (ALDE). - (SL) Paldies par atbildi, komisāra kungs. Tā ir atbilde uz manu jautājumu principā, bet šajā gadījumā runa nav par principu. Šī ir ļoti specifiska problēma un tāda problēma, kas attiecas uz cilvēku dzīvi. Patiesi, Komisija uzskata, ka šī ir lieta, kam jābūt dalībvalstu kompetencē, bet Parlamenta viedoklis ir tāds, ka Itālijā ne viss ir tā, kā tam jābūt. Tieši šī iemesla dēļ mēs rīt balsosim par rezolūciju, kas izstrādāta, ņemot vērā debates par plašsaziņas līdzekļu brīvību Itālijā. Jāteic, lai gan Komisija uzskata, ka tai nav pilnvaru šajā saistībā, vairākums no mums šeit domā, ka patiesībā Komisija var risināt arī šādus jautājumus.

Minoritāšu jautājums nav tikai pilsoņu tiesību jautājums. Tas ir jautājums arī par to, ka valsts ir atbildīga par tajā dzīvojošo minoritāšu tiesību ievērošanu un tai ir pienākums pašai tās ievērot. Komisāra kungs, man ir prieks, ka jūs runājat par diskrimināciju un tās apkarošanu, bet patiesība ir tāda, ka neviena minoritāte nevar izdzīvot bez pozitīvas diskriminācijas. Minoritātei, lai tā izdzīvotu, vajag papildu sapratni un palīdzību, kā arī papildu morālu, politisku un finansiālu atbalstu. Tā ir pozitīva diskriminācija. Un šajā konkrētajā gadījumā, komisāra kungs, mēs runājam par iestādi, kuru dibinājusi iepriekš minētā valsts. Šis teātris ir darbojies vairāk nekā četrdesmit, piecdesmit gadus, bet katru gadu mēs dzirdam to pašu veco stāstu. Atteikšanās piešķirt finansējumu līdz pat pašam gada beigām ir politiska spiediena veids, un, kā jūs pats zināt, visām slāvu tautām ir līdzīgs sakāmvārds: „tukšs maiss stāvus neturas”. Mums ir vajadzīga konkrēta finansiāla rīcība.

Maroš Šefčovič, Komisijas loceklis. – Es pilnīgi saprotu jūsu rūpes, bet mums Komisijā jādarbojas saskaņā ar ļoti skaidrajiem pastāvošajiem noteikumiem, jo īpaši attiecībā uz budžeta piešķirumu un budžeta izmaksu jomu.

Tādēļ savā atbildē es centos pastāstīt par iespējām, kā mēs Eiropas līmenī varam palīdzēt slovēņu teātrim.

Šajā gadījumā Komisija var finansiāli palīdzēt tikai tad, ja šī teātra administrācija varētu izveidot sadarbību ar kaimiņvalstu teātriem un aktīvi iesaistītos pašreizējā kultūras programmā. Manuprāt, tas ir panākams un iespējams, un es uzskatu, ka tas dotu labumu ne tikai teātriem, bet arī citiem teātra kritiķiem un citiem partneriem, ar kuriem slovēņu teātris nākotnē sadarbotos, jo tikai ar šādiem nosacījumiem Komisija var atbalstīt šo konkrēto darbību finansēšanu, kuras ļoti skaidri parāda Eiropas pievienotās vērtības faktoru un Eiropas sadarbību šajā saistībā.

Kā jūs zināt, ja mums nav īpašas budžeta pozīcijas šāda veida projektiem, tad mēs nevaram tos finansēt. Es pilnīgi saprotu, ka debates par šo jautājumu bieži ir emocionāli ļoti piesātinātas, jo tas reāli skar tautas, tautību un valodas. Tādēļ es uzskatu, ka Eiropas Parlamentam ir ļoti labas iespējas apspriest šo jautājumu, kā jūs uzsverāt savā papildjautājumā.

Priekšsēdētājs. – Ar šo jautājumu laiks tiek slēgts.

Uz jautājumiem, uz kuriem netika atbildēts laika trūkuma dēļ, sniegs rakstiskas atbildes (sk.Pielikumu)..

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētāja vietnieks

15. Grozījumu izdarīšana Regulā (EK) Nr. 1234/2007 „Vienotā TKO regula” (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debates par priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem („Vienotā TKO regula”) (COM(2009)0152 – C7-0223/2009 – 2009/0152(CNS)).

Mariann Fischer Boel, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, vēlos jums pateikties, ka ļāvēt izskatīt divus priekšlikumus steidzamības kārtā, kas, es ceru, palīdzēs risināt situāciju piena tirgū. Vienā no tiem ierosināts 186. panta darbības jomā iekļaut pienu, bet otrs attiecas uz kvotu izpirkšanas shēmas pārvaldību.

Šie ir jaunākie priekšlikumi daudzo pasākumu virknē, kas veikti piensaimniecības jomā. Es esmu rūpīgi izskatījusi jūsu 17. septembra rezolūciju un ceru, ka jūs esat pamanījuši — daudzi no jūsu ieteikumiem jau ir ieviesti, tiek pētīti vai ietverti šodienas priekšlikumos.

Mēs esam izveidojuši augsta līmeņa grupu saistībā ar jūsu rezolūcijā minētajiem ilgtermiņa pasākumiem. Pirmā sanāksme jau ir notikusi, un mēs ceram, ka līdz nākamā gada jūnijam tiks iesniegts galīgais ziņojums.

Es ļoti priecājos jums paziņot, ka patlaban piena tirgū cenas ceļas un ka vairs nenotiek nekāda iepirkšana intervencē, jo tirgus cenas ir labākas nekā intervences cenas.

Runājot par manu priekšlikumu attiecībā uz 186. pantu, jāsaka, ka šis pants ir spēkā esošs noteikums attiecībā uz daudziem produktiem, bet piens nav iekļauts šo produktu vidū. Nesenā cenu nestabilitāte, kas sākās 2007. gadā, ir parādījusi, ka šajā pantā ir vai būs jāiekļauj piens, jo tad Komisija varēs rīkoties ātrāk.

Vakar Lauksaimniecības ministru padomē un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā es arī paziņoju par EUR 280 miljonu piešķiršanu piensaimniekiem. Lai šo naudu varētu ātri izmaksāt, man 186. pantā vienkārši ir vajadzīgs juridiskais pamats. Ir doma šo naudu pievienot valstij paredzētajam finansējumam atbilstoši 2008.–2009. gada produkcijai, protams, iekļaujoties katrai dalībvalstij paredzētajās kvotās, un sadalīt to nediskriminējošā veidā tiem lauksaimniekiem, kurus krīze skārusi vissmagāk. Taču, lai izmantotu arī šo iespēju, mums 186. pantā jāiekļauj piens.

Jums jāsaprot, ka par šo manis paziņoto iespēju piešķirt EUR 280 miljonus būs jālemj budžeta lēmējīstādei Eiropas Parlamentam un ES Ekonomikas un finanšu ministru padomei *ECOFIN* sanāksmē 19. novembrī. Vakar es arī pateicu, ka tā ir pēdējā manā rīcībā esošā nauda, izņemot tos EUR 300 miljonus, kas ir vajadzīgi kā buferis, lai izvairītos no finanšu disciplīnas pārkāpumiem. Man noteikti jums skaidri jāpasaka, ka 186. pants nav tīra veidlapa, kurā Komisija drīkstētu ierakstīt jebkādas ierosinātās idejas. Patlaban es varu vienīgi pateikt, ka tajā varētu iekļaut dažādu produktu, piemēram, siera, privātu uzglabāšanu, ja tirgū rastos tāda situācija, ka mēs šādas uzglabāšanas nepieciešamību varētu pamatot.

Priekšlikuma otrā daļa ir par kvotu sistēmas pārvaldību. Dalībvalstīm jau tagad ir iespēja izpirkt kvotas. Mēs šeit paziņojam dalībvalstīm par iespēju vienkārši samazināt vispārējo valstī maksimāli pieļauto kvotas apjomu par to kvotu apjomu, ko tās izpērk tirgū. Tā būs brīvprātīga shēma, jo mūsu diskusijās tapis skaidrs, ka piespiedu shēmas nedarbosies politiskā līmenī.

Es gaidīšu jūsu komentārus.

Albert Deß, *PPE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, es ļoti atzinīgi vērtēju to, ka lūgumu izskatīt priekšlikumus steidzamības kārtā Parlaments šodien pieņēma ar lielu vairākumu. Tādā veidā mēs piensaimniekiem esam parādījuši savu attieksmi un neesam vairājušies no atbildības. Atšķirībā no mazākā skaita maniem kolēģiem deputātiem citās grupās mēs šajā lūgumā izskatīt priekšlikumus steidzamības kārtā redzam papildu līdzekli, kas sniegs palīdzību piensaimniekiem grūtā laikā.

Protams, ir tiesa, ka šis lūgums no Komisijas šodien nāca ļoti vēlu un ka tajā ir ietverts mazāk, nekā iespējams darīt. Bet labāk tomēr izdarīt kaut ko nekā nedarīt vispār neko.

Uzskati manā grupā par ierosināto kvotu atpirkšanas programmu arī ir ļoti atšķirīgi. Programmai vajadzētu būt obligātai, ja gribam, lai tai vispār būtu kaut kāda ietekme. Tomēr es apzinos, ka diez vai šajā Parlamentā vai Padomē to atbalstīs vairākums. Turklāt šāda programma nebūtu pieņemama dažām dalībvalstīm, jo tā nozīmētu atkāpšanos no izlīdzināšanas kārtības un arī kvotas samazināšanu. Norādījums, ka piena ražotāju prioritārām grupām kvota ir jāpalielina, ir lēmums, kas jau ir spēkā esošs tiesību akts.

Atzinīgi jāvērtē piena un piena produktu iekļaušana 186. pantā kā tūlītējs pasākums tirgus traucējumu gadījumā. Tomēr es iesniegšu grozījumu, ar kuru saskaņā šim pasākumam jānosaka divu gadu termiņš. Ja tas izrādīsies vērtīgs, mēs piekritīsim to pagarināt.

Visbeidzot es gribētu pateikties par EUR 280 miljoniem. Komisāres kundze, jūs patiesi esat izdarījusi lielu pakalpojumu Parlamentam. Es zinu, ka naudas jums vairs nav. Es lūdzu ceturtdien apstiprināt rezolūcijas priekšlikumu, iespējams, ar grozījumiem.

Paolo De Castro, *S&D grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, Fischer Boel kundze, dāmas un kungi, vispirms es gribētu izmantot iespēju, lai pateiktu, cik esmu priecīgs, ka Parlaments šorīt uzņemas atbildību, piekrītot steidzamības kārtā iekļaut Vienotās TKO regulas 186. pantā piena nozari līdztekus daudziem citiem lauksaimniecības produktiem.

Ātri paplašinot tos šīs nozares noteikumus, kuri reglamentē intervenci tirgus krīzes gadījumā, mēs varam droši reaģēt uz notikumiem, kas notiek ārkārtīgi grūtā laikā visai lauksaimniecībai un piena nozarei it īpaši. Tagad mēs ceram, ka Eiropas Komisija pievērsīs uzmanību, kā *Fischer Boel* kundze tikko teica, Parlamenta prasībām, kurās tas vairākas reizes ir norādījis, ka līdz šim veiktie pasākumi ir izrādījušies nepietiekami, ņemot vērā pašreizējās krīzes nopietnību.

Parlamenta šodien parādīto atvērtību pret Komisiju nevajadzētu skaidrot kā neierobežotu pilnvaru deleģēšanu, bet kā atbildības pilnu žestu dramatiskā un visnotaļ ārkārtējā situācijā.

Es ļoti vēlos uzsvērt, ka šajā sakarā Parlaments uzskata par būtisku iesaistīties ikvienā lēmumu pieņemšanas procesā, lai garantētu demokrātisku kontroli, un tādēļ mēs uzskatām, ka Komisijai būtu jāpaziņo Parlamentam iepriekš par to, kā tas faktiski izmantos šīs jaunās pilnvaras, kuras saskaņā ar 186. pantu piešķirtu arī piena nozarei.

George Lyon, ALDE grupas vārdā. — Priekšsēdētāja kungs, es arī varētu pateikties komisāres kundzei par ierašanos šovakar, lai papildus paskaidrotu par pilnvarām, kuras viņa vēlas saņemt. Komisāres kundze, es varētu vispirms jums pateikties par pozitīvo reakciju attiecībā uz šajā Parlamentā 27. septembrī atrunāto rezolūciju. Es atzinīgi vērtēju to, ko jūs esat darījuši, lai mēģinātu stabilizēt ļoti nopietno situāciju, kādā atrodas piensaimnieki. Arī es atzinīgi vērtēju EUR 280 miljonus, ko jūs esat atvēlējuši pārstrukturizēšanai.

Kas attiecas uz jūsu priekšlikuma pirmo daļu, mums visiem šodien ir jāvaicā, kādēļ mums prasa apstiprināt pasākumus steidzamības kārtā tik vēlu, un vai tie palīdzēs tirgum atveseļoties. Šāds jautājums ir tādēļ, ka, kā jau jūs skaidri pateicāt savā runā, atveseļošanās „zaļie asni” jau ir parādījušies. Es neesmu pārliecināts, ka ierosinātajām kvotas izmaiņām būs liela nozīme, bet, tā kā tās ir brīvprātīgas, tad dalībvalstis jau nu noteikti nepretosies šādi atļauti.

Pievērsoties priekšlikumam par 186. panta jomas paplašināšanu, lai tajā iekļautu pienu un piena produktus, mana pieredze ir tāda, ka ministri — vai šoreiz komisāri — parasti ierodas parlamentos, prasot pilnvaras, lai viņi varētu rīkoties un atrisināt kādu problēmu. Šķiet, ka šovakar mums prasa piešķirt pilnvaras Komisijai, iepriekš tieši nepasakot, kā viņi rīkosies, ķeroties pie darba.

Kā man saprotams no jūsu sākumā sniegtās informācijas, jūs patiesi minējāt, ka jums vajadzīgas šīs īpašās pilnvaras, lai būtu likumīgs pamats izmaksāt EUR 280 miljonus. Es būtu pateicīgs, ja jūs varētu paskaidrot, vai tā tas tiešām ir. Vai tādēļ jūs prasāt piešķirt pilnvaras? Jo lielās bažas mums visiem ir par to, vai tik mēs neizsniedzam Komisijai „neaizpildītu čeku”.

Komisāres kundze, jūs teicāt, ka jums vairs nav pilnīgi nekādu finanšu līdzekļu un tāpēc, ja vien jums nav citu ideju iespējamai rīcībai, ir skaidrs, ka finansiālā ziņā jums vispār nav daudz iespēju paveikt kaut ko nozīmīgu. Mūsu grupa šīs pilnvaras piešķirs tikai tad, ja tās būs ierobežotas laikā un tiks izmantotas tikai ārkārtas apstākļos.

Martin Häusling, Verts/ALE grupas vārdā. — (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, beidzot šajās debatēs kaut kas ir pavirzījies uz priekšu. Turklāt Komisijai tagad jāuzņemas vispārēja atbildība. Tas, ko mēs šorīt vērojam, bija kaut kas atšķirīgs, kaut arī mums būtu gribējies, lai Parlaments šajā lietā tiek iesaistīts vairāk. Ļaujiet man skaidri pateikt, ka mēs neiebilstam pret finansiālu atbalstu. Tomēr mums skaidri jāpasaka, ka šāds atbalsts ir tikai piliens jūrā šī teiciena patiesajā nozīmē.

Arī Luksemburgā sagatavotie lēmumi mums diemžēl nepalīdzēja panākt piedāvājuma un pieprasījuma līdzsvara atjaunošanu, kas, protams, šeit ir izšķirošais faktors. Brīvprātīga kvotu izpiršana ir laba lieta, bet tai nebūs lielas ietekmes, jo tā nedos būtisku ieguldījumu apjoma samazināšanā.

Es jau vakar minēju, ka mums rūpīgi jāapsprīž Revīzijas palātas ziņojums un jāsāk īstenot ilgtermiņa politika, kā arī jāparaugās, ko teikusi Revīzijas palāta. Revīzijas palāta teica, ka mums vajadzīgi piegādes procesi, kurus nākotnē varētu pārvaldīt, pretējā gadījumā visa šī sistēma nebūs spējīga saņemt finansējumu, bet mūsu piensaimniecības politikas pamatmērķim ir jābūt kvalitatīvu produktu ražošanai Eiropas tirgum.

Mums pēc iespējas ātrāk jāpārtrauc eksporta kompensācijas — tā no mūsu puses ir sena prasība, un mēs bieži esam norādījuši uz šo pasākumu postošajām sekām.

Mums patiesi vajadzīga tāda politika, kas sniedzas tālāk par pašreizējo krīzi, un mēs arī gaidām Komisijas atbildes ar ilgtermiņa risinājumiem. Diemžēl līdz šim mēs vēl neesam tās sagaidījuši, it īpaši attiecībā uz to, kā mums jānostiprina ražotāju uzņēmumi, lai tiem būtu lielāka ietekme tirgū, kas apvaldītu lielveikalu ķēžu darbību.

James Nicholson, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribētu pateikt, ka šo lēmumu es, protams, vērtēju atzinīgi un domāju, ka vakarvakara debates komitejā un šovakar plenārsēdē ļauj mums viest lielāku skaidrību šajā situācijā. Iemesls daudzo piensaimnieku vilšanās sajūtai ir tas, ka, kaut arī viņi zināmā mērā redz to, ko *Lyon* kungs nosauca par „zaļo asnu” parādīšanos, īstenībā šī nauda vēl nav ienākusi viņu banku kontos. Tādēļ tas tiešām daudzos piensaimniekos rada zināmu vilšanos. Daudziem no viņiem jau ilgu laiku ir finansiālas grūtības. Ir labi un noderīgi, ka mēs varam runāt, un tādēļ es tagad atbalstu 186. panta sakārtošanu, lai mēs varētu šo naudu iedot tieši ražotājiem pēc iespējas ātrāk. Es uzskatu, ka tas ir svarīgs uzdevums.

Man patīk *Deß* kunga ideja par grozījumu, un, ja viņš to iesniedz, es gribētu atbalstīt šo grozījumu par piena iekļaušanu 186. pantā uz diviem vai pat trim gadiem, lai problēmu atrisinātu. Tomēr kvotu izpirkšanas shēma mani vēl arvien nepārliecina. Mums ir jārikojas, lai aizsargātu nozari.

Patrick Le Hyaric, GUE/NGL grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, mans pienākums ir vēlreiz šovakar jums pateikt, ka jūsu ierosinātie finanšu noteikumi krīzes kontekstā un izmisuma apstākļos, kādos dzīvo piensaimnieki, ir tikai piliens jūrā.

Jūs gatavojaties piešķirt EUR 280 miljonus, kaut tikai pirms pāris nedēļām paredzētā summa bija EUR 600 miljoni. Tātad jūs gatavojaties dot vienreizēju maksājumu EUR 1000 apmērā piensaimniekiem, kuri patlaban zaudē EUR 100 līdz 200 vienā dienā. Tādēļ mēs aicinām izstrādāt reālu ārkārtas stāvokļa finanšu plānu, nevis plāksleri, ar ko ārstēt slimību, kas apdraud dzīvību.

No otras puses, jūs gribat izmantot valsts naudu apjomīgam plānam, lai tiktu izkauti piena lopī un slēgtas zemnieku saimniecības. Tā jūs sagrausiet mūsu lauksaimnieku nākotni, jo vissmagākais trieciens skars jaunos lauksaimniekus un mazo saimniecību īpašniekus — tos, kuri apstrādā zemi, kuri ražo piena produktus un augstvērtīgus sierus un kuri saglabā vidi.

Kā jūs uzdrošināties to ierosināt, kad tik daudz ģimenēm Eiropā un citur trūkst pārtikas, ieskaitot pienu! Es piemetināšu, ka, īstenojot jūsu plānu, mums arī nākotnē trūks piena.

Laikā, kad mums ar tādu sparū tiek uztiepts Lisabonas līgums, mēs varam vien pabrīnīties par jūsu vēlmi pastiprināt regulas 186. pantu, kas jums dos neierobežotas pilnvaras. Jums taču šādas pilnvaras jau reiz bija, un tās jūs noveda līdz kvotu liberalizācijas izvēlei, kas mūs iegrūda pašreizējā krīzē un deva labumu tikai rūpniekiem un izplatītājiem, jo pat šodien Eiropas Revīzijas palāta norāda, ka laikā no 2000. līdz 2007. gadam piena produktu patēriņa cenas pieauga par 17 %, kamēr ražotāju cenas nokritās par 6 %.

Komisāres kundze, es saku jums vēlreiz, ka ir steidzami, ļoti steidzami jānodrošina liela palīdzība lauksaimniecības nozarei ar svarīga Eiropas ārkārtas palīdzības fonda palīdzību, lai atgrieztos pie lauksaimniecības produktu minimālu cenu politikas un lai neļautu tirgus kapitālismam sagraut mūsu lauksaimniekus.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Komisāres kundze, es, protams, balsošu par priekšlikumu, kaut arī es saprotu, ka šī nauda, kas piešķirta reklāmas nolūkos, neatrisinās lauksaimnieku stāvokli. Es tomēr gribētu uzdot trīs jautājumus. Pirmais ir šāds — kāda jums ir mācība no šīs krīzes? Vai mēs no tās esam kaut ko mācījušies? Komisāres kundze, šo krīzi neizraisīja nekādas dabas katastrofas, cunami vai citi tamlīdzīgi notikumi, bet gan virkne nepareizu lēmumu un būtībā finansiāli nespējīga lauksaimniecības politika. Raugoties nākotnē, ko jūs varat solīt lauksaimniekiem? Kā viņiem izvairīties no līdzīgas krīzes nākotnē? Es no jums gribētu dzirdēt skaidru un izvērstu atbildi.

Tagad mans nākamais jautājums. Vakar komitejas uzklaušanās laikā jūs teicāt, ka dalībvalstis var brīvi izmantot šo naudas summu. Ko tieši tas nozīmē? Vai dalībvalstis varēs šo naudu taisnīgi sadalīt, lai tā nenonāktu lielo lauksaimniecības uzņēmumu un lielo saimniecību rokās, bet gan sīksaimniecībās, ģimeņu saimniecībās, kuras ir vistrūcīgākās un kuru iztika ir atkarīga no šīs naudas? Tieši šie lauksaimnieki ir nonākuši visdrausmīgākajā situācijā. Otra liela grupa, par kuru būtu jāspriež, ir lauksaimnieki jaunajās dalībvalstīs, it īpaši sīkzemnieki. Kā jūs domājat atbrīvoties no neciešamās diskriminācijas, kas radusies no tā, ka mums, piemēram, ungāriem, vajadzēja atdot savu tirgu atslēgas ar visu iedzīvi Eiropas Savienībai, pretī saņemot tikai mazu subsīdiju daļiņu? Kā un kad šī netaisnība un nevienlīdzība tiks likvidēta?

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, *Fischer Boel* kundze, dāmas un kungi, es atzinīgi vērtēju komisāres pieeju, apņemoties nākt uz Parlamentu un izklāstīt šos pasākumus piensaimniecības nozarē.

Runājot par ierosināto pasākumu saturu, kaut arī tiem nav sīki izstrādātu darbības aspektu, es domāju, ka attīstības virziens, lai atrisinātu problēmas, ar kurām patlaban saskaras mūsu lauksaimnieki, ir pareizs. Tomēr

es neuzskatu, ka ierosinātie pasākumi vieni paši var atrisināt mūsu problēmas. Neskatoties uz to, es domāju, ka ir svarīgi balsot par priekšlikumu, lai izdarītu grozījumus Regulas (EK) Nr. 1234/2007 78. un 79. pantā.

Attiecībā uz tās pašas TKO regulas 186. pantu es pirmām kārtām atzīmēšu, ka šī panta a) un b) punkts nosaka atšķirīgus dažādu preču aizsardzības līmeņus, jo attiecībā uz dažām precēm ieviešanas notiek tad, kad to cenas būtiski ceļas un krīt, bet attiecībā uz citiem produktiem, piemēram, cūkgaļu, olīveļļu un citiem produktiem, ieviešanas notiek tikai tad, kad to cenas būtiski ceļas. Es uzskatu, ka tas ir nepieņemami.

Es arī gribētu Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) vārdā ierosināt grozījumu, lai nodrošinātu, ka Komisija informē Parlamentu, pirms sāk veikt 186. pantā izklāstītos pasākumus, un es uzskatu, ka šis grozījums sakrīt ar Eiropas Parlamenta Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas tikko izteikto ierosinājumu.

Visbeidzot es aicinu komisāri palielināt *de minimis* atbalsta apmēru visām ražojošām nozarēm neatkarīgi no valstī patlaban noteiktā maksimāli pieļaujamā apmēra, kā tas ir prasīts Parlamenta 17. septembra rezolūcijā.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, mēs visi diemžēl apzināties piensaimniecības nozares smago stāvokli Eiropā. Mana politiskā grupa jau mēnešiem ilgi aicina veikt neatliekamus pasākumus, lai mēģinātu glābt tūkstosiem lauksaimnieku, kuriem draud izputēšana. Mēs esam pieņēmuši paši savas iniciatīvas un atbalstījuši citu politisko grupu pieņemtās iniciatīvas, lai glābtu lauksaimniekus.

Lai cik nepietiekamas mums liktos Komisijas iniciatīvas, mums nav citas izvēles, kā vien tās pieņemt. Tādēļ arī Eiropas Parlamenta Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa šorīt balsoja par priekšlikumu izskatīšanu steidzamības kārtā. Mēs tomēr ierosināsim un prasīsim, lai Eiropas Parlaments tiktu visu laiku informēts par pasākumiem, ko veiks turpmākajās dienās saskaņā ar pilnvarām, kuras mēs tagad nododam Komisijai. Mēs turpināsim darīt visu iespējamo tirgus līdzsvara atjaunošanai, lai tas var nodrošināt pietiekamus ieņēmumus ražotājiem, kā tas no jauna ir apstiprināts Lisabonas līgumā.

Marit Paulsen (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, acīmredzot ir jārikojas nekavējoties, kad krīze skar vairākas nozares, kā tas notika banku nozarē, automobiļu nozarē un piena nozarē. Tomēr šādas krīzes atkārtojas atkal un atkal. Iespējams, nākamā krīze nebūs piena nozarē. Varbūt tā būs graudkopības vai kādā citā nozarē.

Vai es drīkstu šajā diskusijā pieskarties tematam, kas ir plašāks par šo debašu saturu, proti, mēs nevaram visu laiku risināt tikai neatliekamākās problēmas. Mums arī jāatrod laiks un enerģija politiskajai plānošanai, lai izveidotu Eiropai spēcīgu, ilgtspējīgu, elastīgu kopējo lauksaimniecības politiku, kas novērstu visļauņākās cenu nestabilitātes sekas, kādas vien varētu sagaidīt. Es gribu, lai Eiropas lauki būtu dzīvotspējīgi, bet lauki nevar izdzīvot bez lauksaimniekiem un dzīvniekiem!

Martin Häusling (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Bové* kungs šovakar šeit diemžēl nevar būt, tādēļ atkal runāju es. Man ir vairāki jautājumi komisārei. Vai viņa tiešām nopietni tic, ka pēc šīs naudas izmaksāšanas beigsies protesti? Kā jau iepriekš teicu, es uzskatu, ka Parlamenta šī rīta lēmums ir tas pats, kas „neaizpildīta čeka” piešķiršana Komisijai, jo mēs nezinām, ko tā ar to darīs. Es vēlreiz pateikšu, ko domāju: Komisijas klātbūtne nav viens no risinājumiem, bet gan viena no problēmām. Es palieku pie sava viedokļa.

Tomēr arī es viņu lēmumu vienkārši akceptēju — jāskatās uz faktiem, un tas ir izlemts —, bet es pateikšu pārējiem deputātiem, ka mums jāierobežo šie pasākumi. Mums tie būtu jāierobežo uz regulējamu laika posmu, lai mēs Parlamentā arī varētu atkal tikt pie teikšanas.

Man ir vēl viens jautājums jums, komisāre, par to, ka visās programmās ir atkārtoti teikts, ka mums jāturpina veicināt pārstrukturizēšana. Tātad, ko jūs domājat ar pārstrukturizēšanu? Vai jūs patiesi domājat, ka ir pareizi pakāpeniski izmaksāt naudu, lai būtībā iedrošinātu mazos lauksaimniekus padoties un lai varētu lielajām saimniecībām iedot naudu? Šī politika beigu posmā vairs nebūs ietekmīgs līdzeklis. Mums jānodrošina mērķtiecīga naudas izlietošana, it īpaši mazāk attīstītajos reģionos, lai tajos saglabātu tās struktūras, kas ir visvairāk pakļautas briesmām.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, Komisijas iesniegtais priekšlikums atzīst Komisijas īstenotās politikas piena nozarē izgašanos, bet atstāj neskartas Komisijas postošās politikas pamatnostādnes attiecībā uz šo nozari. Šeit pieminētie miljoni ir daudz par maz, salīdzinot ar to naudas apmēru, kas vajadzīgs, lai kompensētu ražotājiem cenu krišanās dēļ radušos zaudējumus.

Pretēji prasītajam ir jāpanāk virziena maiņa KLP lejupejošajā gaitā, kur viena aiz otras sekojošas reformas ir izpostījušas instrumentus, kas regulē tirgu, kvotas un ražošanas tiesības, novedot tūkstošiem ražotāju pie pakāpeniskas aiziešanas no nozares. Tūkstošiem darba vietu karājas mata galā, to skaitā veselas ģimenes, kas ir atkarīgas tikai no lauksaimniecības un it īpaši no piena nozares. Uz spēles ir likti plaši apgabali, kuros zeme aizvien biežāk tiks pamesta, tādējādi atstājot bīstamas sekas uz sociālo stāvokli un vidi.

Ir neatliekami vajadzīga tūlītēja iejaukšanās, lai atjaunotu taisnīgas cenas ražotājiem, bet tam vajadzīgi lielāki līdzekļi nekā tie, kas ir pieejami patlaban. Mēs sakām jau atkārtoti, ka situācija pirmām kārtām prasa veikt lielāka mēroga, nevis pagaidu pasākumus, piemēram, piena kvotu ikgadējas palielināšanas atcelšanu, to atgriešanu tādā līmenī, kāds bija pirms lēmuma par to palielināšanu, un lēmuma par kvotu sistēmas atcelšanu 2015. gadā anulēšanu.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētāja kungs, es tāpat kā vairums šī Parlamenta deputātu šodien balsoju par 186. panta izskatīšanu steidzamības kārtā. Ikviens finansiāls atbalsts piena nozarei ir izšķirošs tās izdzīvošanai — it īpaši mazajām ģimeņu saimniecībām, kādas ir atrodamas Ziemeļīrijā.

Komisāres kundze, ja jums vajadzīgas izmaiņas 186. pantā, lai varētu izmaksāt EUR 280 miljonu lielo fondu, tad es to spārīgi atbalstīšu. Mums atliek vien cerēt, ka nauda tiks izmaksāta un sadalīta ātri. Daudz lauksaimnieku jau tā pārāk ilgi gaida prasīto atbalstu.

Tomēr priekšlikumi attiecībā uz 65.–85. pantu mani nesajūsmina. Ir gandrīz skaidrs, ka tie neietekmēs Apvienoto Karalisti, un man ir daudz jautājumu par šiem priekšlikumiem, it īpaši saistībā ar to, ka, manuprāt, tie radīs nevienlīdzīgus noteikumus Eiropas reģionos, kas, šķiet, ir neatbilstīgi Komisijas pašreizējai politikai.

Christophe Béchu (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, politikā jāievēro konsekvence. Pēdējās nedēļās daudzi Parlamenta deputāti ir pieprasījuši Komisijai veikt pasākumus. Ja tiks ierosināti risinājumi, mēs par tiem balsosim pat tad, ja — es piekřītu tam, kas jau tika teikts — tie nāks lēni un ja par tiem būs jācenšas izdibināt pēc nostājām, ko pieņēmis Eiropas Parlaments un ministri.

Šī summa, kas būs noderīga īstermiņā, neatrisinās — kā daudzi jau teikuši — ilgtermiņa problēmas attiecībā uz plānotās kvotu sistēmas izbeigšanas veidu. Ja mēs gribam novērst krīzes un aizkavēt to atkārtošanos lauksaimniecības produktu nozarē, nav cita veida, kā vien regulēt ražošanu un kontroles instrumentus vai apvienot šos abus veidus.

Tomēr šis nav šīvakara svarīgais jautājums. Šovakar vienīgais svarīgais jautājums, kam patlaban ir nozīme, ir 186. pants. Komisāres kundze, man ir viens vienkāršs jautājums, konkrēti, ko jūs gribat panākt ar 186. pantu, no kura brīža un kādā veidā?

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, pirms mēneša mēs šeit Parlamentā debatējām par rezolūciju un par priekšlikumiem intervences pasākumiem piena nozarē. Šodien mēs aplūkojam divus jaunus pasākumus — izmaiņas kvotu pārvaldībā un pasākumus saistībā ar 186. pantu — pasākumus, par kuriem mēs vienojāmies spriest steidzamības kārtā, kā jūs to lūdzāt.

Komisāres kundze, nozare tomēr ir jāaplūko kopumā, un nav pareizi bārstīt priekšlikumus tā jautājuma risināšanai, pie kā mēs strādājam jau vairākus mēnešus.

Mēs pieprasām kopējus risinājumus Eiropai. Šajā saistībā paziņotais minimālā atbalsta palielinājums visām nozarēm izraisīs izkropļojumus dalībvalstu starpā un apgrūtinās vienvērtīgu KLP piemērošanu.

Nobeigumā vēl viena doma. Mēs šeit spriežam par atbalstu EUR 280 miljonu apmērā, kas, protams, ir vērtējams atzinīgi, bet es, komisāres kundze, gribētu jums atgādināt, ka šī sasaukuma Parlaments pieņēma rezolūciju par to, ka ir jāpalielina atbalsta fonds EUR 600 miljonu apmērā, lai risinātu krīzes situāciju piena nozarē.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, tā kā es pati esmu zemniece, es 78. un 79. panta iesniegto grozījumu saprotu kā Komisijas atkāpšanos no sava līdz šim saprātīgā lauksaimniecības reformu kursa, kas notika uz efektīvu un perspektīvu saimniecību rēķina.

Ir bīstami izdarīt labojumus tikai tāpēc vien, ka vienkārši ir vēlšanās kaut ko darīt tad, kad esam tik tuvu piena kvotu sistēmas pakāpeniskai atcelšanai — sistēmai, kas līdz šim bijusi traucēklis piensaimniekiem. Šī sistēma nav dzīvojusi līdzī arī notikumiem tirgū, kurš patlaban beidzot sācis atveseļoties. Tādēļ es noraidu šo grozījumu.

Ir viegli pamanāms, kā Komisija mēģina izmantot Parlamenta aicinājumu veikt tūlītējus pasākumus saviem pašas nolūkiem. Neilgi pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā Komisija ar 186. panta grozīšanu mēģina sev nodrošināt pastāvīgu iespēju rīkoties bez Parlamenta piekrišanas. Tādēļ es noraidu šo grozījumu.

Tomēr es varētu samierināties, ja Parlaments piešķirtu Komisijai iespēju rīkoties ierobežotu laiku krīzes gadījumā. Arī Parlamentam turpmākās krīzes situācijās būtu pieejama šī iespēja, kas dod ļoti ātrus rezultātus, jo tā ir noteikta Reglamenta 142. pantā.

Richard Ashworth (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, piena nozarē ir krīze, un es gribu, lai šeit ieprotokolē manu pateicību un atzinību komisārei par viņas tūlītējo rīcību, kas, manuprāt, bija pilnīgi pareiza. Es uzskatu, ka EUR 280 miljoni ir saprātīga summa, ko nozarē novērtēs atzinīgi. Es esmu pārliecināts, ka mums 186. pantā būs jāiekļauj pilnvaru piešķiršana, lai ražotājiem laikus varētu nodot pabalstu, tādēļ es to atbalstīšu. Es to atbalstīšu, bet es atzīstu, ka šim piekāpšanās laikam ir jābeidzas vēlākais 2013. gadā.

Man ir iebildumi attiecībā uz valsts kvotas atpiršanas programmu, kurā, es atzīmēju, tiks iekļautas pilnvaras paaugstināt nodevas ražotājiem, kas pārsniedz kvotas. Es domāju, ka tā tiks sodīti prasmīgi un progresīvi ražotāji — bieži vien jauni vīrieši, jauni cilvēki, kas ir vajadzīgais spēks mūsu nozares izdzīvošanai nākotnē —, un es domāju, ka šāda rīcība ir nepareiza.

Mūsu tirgus ir ļoti nepastāvīgs, un piena nozarē nav vajadzīga īstermiņa, bet gan ilgtermiņa stratēģija. Es jau sen atbalstu komisāres ilgtermiņa redzējumu par nozares nākotni, un es mudināšu viņu izstrādāt ilgtermiņa stratēģiju, nevis paust īstermiņa uzskatus.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es ceru, ka tagad piena ražotājiem ļaunākais jau ir aiz muguras. Šo cerību stiprina lēmums atbalstīt piena ražotājus ar EUR 280 miljoniem nākamajā gadā. Neatbildēts tomēr paliek visbūtiskākais jautājums, proti, ko darīt ar piena ražotājiem un piena ražošanu ilgtermiņā. Vissvarīgākais jautājums šajā saistībā ir piena ražošanas kvotu nākotne.

Patlaban ir divas pieejas. Pirmā pieeja, kas radusies kopējās lauksaimniecības politikas pārskatīšanas iespaidā, atbalsta pakāpeniski palielināt ražošanas kvotas un paredz tās palielināt līdz 2015. gadam. Otrā pieeja, kas ir iekļauta Eiropas Komisijas pašreizējā priekšlikumā, paredz ierobežot piedāvājumu piena nozarē, ar jaunu metodi aprēķinot maksu par valsts kvotas pārsniegšanu. Abas šīs pieejas ir pretrunā viena otrai.

Es personīgi atbalstu kvotu saglabāšanu, bet tikai tad, ja kvotu sadalīšana ES valstu un ražotāju starpā ir pamatota uz objektīviem un godīgiem kritērijiem. Būs ļoti grūti izstrādāt un pieņemt šādus godīgus un objektīvus kritērijus, bet varbūt ir vērts mēģināt. Attiecībā uz 186. panta paplašināšanu es to pilnībā atbalstu. Bet domāju, ka paplašināšana jāpaskaidro, definējot Komisijas lomu un instrumentus, ko tā varēs izmantot.

Alan Kelly (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu komisārei pateikt, lūk, ko. Atvainojos par šiem vārdiem, bet ar piena krīzi Komisija ir kaut ko salaidusi grīstē. Šādu teicienu mēs lietojam Īrijā, kad kāds kaut ko ir galīgi saputrojis.

Pirms 18 mēnešiem jūs teicāt, ka piena cenas būtiski celsies, bet mēs redzējām, ka dažās valstīs tās kritās uz pusi. Šis ir iemesls, kādēļ Komisijai jāspēj veikt tirgus intervences pasākumus daudz ātrāk, un šādā aspektā šis priekšlikums ir pozitīvs.

Manā Munsteres vēlēšanu apgabalā Īrijā daudzi piena ražotāji — gan lielas, gan mazas piensaimniecības un it īpaši ģimeņu saimniecības — tikai eksistē vai ir tuvu bankrotam. Viņi var tikai noskatīties uz savām grūtībām un nenožīmīgajām summām, ko viņiem piedāvā, kamēr citi, piemēram, bankas un bankieri, tiek glābti, piešķirot tiem milzīgas summas.

(Priekšsēdētājs lūdz runātāju runāt lēnāk)

Mēs atzinīgi vērtējam vakar paziņoto EUR 280 miljonu vērtu summu piena fondam, bet tas ir tikai plāksteris uz daudz plašākas problēmas rētas. Pagājušā gada septembrī Parlaments nobalsoja, ka ir jābūt pieejamiem EUR 600 miljoniem. Ja vēlamies solidarizēties īpaši ar sīkzemniekiem, šī summa ir jāsauglabā. Nākamā Komisijas prioritāte ir sākt risināt jautājumu par piedāvājumu piena nozarē. Par to es esmu stingri pārliecināts. Kamēr šis jautājums netiks atrisināts, mēs turpināsim saskarties ar vēl vairāk problēmām, un mūsu plāksteru krājumi drīz beigsies.

Elisabeth Jeggle (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, jā, mums jāpiekrīt iekļaut pienu 186. pantā, un es ceru, ka rīt mēs par to nobalsosim. Mēs nevaram vienmēr kritizēt Komisiju par pārāk lēnīgu rīcību, par kavēšanos, par to, ka viņi redz cerību tur, kur tās īstenībā nav.

Komisijai patlaban ir iespēja ātri rīkoties, un mums viņiem šī iespēja ir jāsniedz, jo tādējādi mēs parādīsim, ka vienmēr esam gatavi prasīt no tās atbildību. *Deļ* kunga iesniegtais grozījums Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) vārdā ļaus mums šo darbu veikt kopā. EUR 280 miljoni, par kuriem daudzi jau ir izteikušies, ir piliens jūrā. Mums tomēr jāatzīst, ka ir finanšu gada beigas. Mums jāsaprot, ka vairāk naudas vienkārši vairs nav.

Kā mums pārvaldīt visu šo situāciju? Mēs gribētu, lai EUR 280 miljonus saņemtu tie piensaimnieki, kurus šī krīze skārusi vissmagāk. Mēs runājam par piena tirgu, bet aiz tā ir dzīvi cilvēki un lauku apvidi, par kuriem mēs runājam un vienmēr sakām, ka gribam viņus atbalstīt, kad debatējam par citiem tematiem. Komisāres kundze, atbalstiet piena fondu! Es gribu skaidri pateikt, ka šajā pēcpusdienā komisāre, runājot budžeta debatēs, izteicās par labu šim fondam. Es par to biju ļoti priecīga. Mums tas ir vajadzīgs steidzami, tāpat kā šī nauda, kas ir 2010. gada budžetā.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, arī es jutos iepriecināta, ka šajā sēžu zālē tika apstiprināta jautājuma izskatīšana steidzamības kārtā, jo es uzskatu, ka jautājuma par pienu iekļaušana 186. pantā ir svarīga un paveikta laikā.

Es esmu pārliecināta, ka tik nopietnā situācijā, kāda ir piena nozarē, jāveic tūlītēji pasākumi, lai aizsargātu šo nozari gan ekonomiskā, gan sociālā ziņā. Es pati nāku no Azoru salu apgabala Portugālē, kur piena nozare ir ļoti svarīga, kā arī dziļi un stabili iesaņķojusies apgabalos, kas sociālajā ziņā ir samērā mazaizsargāti un kuros faktiski būtu svarīgi saglabāt kvotu sistēmu pēc 2015. gada.

Šeit ierosinātie pasākumi gan ir nedaudz nepārlicieņi, bet tomēr vajadzīgi un neatliekami. Esmu arī noraizējusies par to, kā Komisija izmantos tai piešķiramās jaunās pilnvaras, it īpaši tādēļ, ka tās rīcība šīs krīzes laikā ir bijusi diezgan neatsaucīga, jo tā ierosināja nepārlicieņus un novēlotus pasākumus, turklāt tikai tad, kad uz to tika izdarīts spēcīgs spiediens. Ņemot to vērā, es gribētu, lai Komisija 186. panta pielikumā izklāsta pasākumus, ko var izmantot radikālai intervencei piena nozarē, lai nodrošinātu tās ilgtspēju.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, es ļoti atzinīgi vērtēju jūsu priekšlikumu. Tomēr ir viens punkts, kurš, man liekas, ir jākritizē, proti, brīvprātīgā piena kvotu izpiršanas programma.

Lai šāda programma noritētu veiksmīgi, tai jābūt obligātai, nevis brīvprātīgai. Es uzskatu, ka šī brīvprātīgā piena kvotu atpiršanas programma traucē sasniegt mērķi. Es tā uzskatu ne tikai tāpēc, ka šāda kārtība sākotnēji nozīmēs to, ka mēs saglabājam kvotu palielināšanu, kuru pēc tam būs ļoti grūti apturēt. Atpērkot piena kvotas, mēs tām atkal piešķirsim finansiālu vērtību, kas galvenokārt iedarbosies tādējādi, ka tiks aizkavēta kvotu līmeņa līdzsvarošanas iespēja. Es uzskatu, ka man jānoraida ikviens pasākums, kas ierobežo līdzsvarošanu. Līdzsvarošana ir nepieciešams līdzeklis, it īpaši piena kvotu pakāpeniskas atcelšanas periodā, lai atsevišķas saimniecības varētu labāk orientēties tirgū.

Minēto iemeslu dēļ es būšu spiests noraidīt šo priekšlikuma daļu, lai gan es balsošu par priekšlikumu kopumā.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, tā ir taisnība, ka mēs gatavojamies pieņemt pasākumus, kuru mērķis ir daļēji risināt krīzi piena nozarē.

Ikviens šeit saprot, kādā situācijā ir nonākuši mājlopu audzētāji, un mēs zinām, ko šie pasākumi nozīmē viņiem un viņu ģimenēm.

Mūsu lauksaimnieki negrib pastāvīgi saņemt subsīdijas. Viņi prasa mums dot viņiem iespēju paveikt darbu cieņpilnā veidā, pārdodot produktus par labām un godīgām cenām, kas atbilst pieliktajām pūlēm un ieguldījumiem.

Komisāres kundze, neatkarīgi no atbalsta un palāvības, ko mēs ar šiem jaunajiem pasākumiem varam sniegt mūsu lauksaimniekiem, mēs esam ceļā uz turpmākām reformām, svarīgām reformām, par kurām turpmāk diskutēsim Parlamentā.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, vissvarīgākie vārdi, ko komisāres kundze pateica, ir, ka tirgus cenas sāk celties. Mums Parlamentā tas būtu jāapstiprina un jānodrošina, lai šie vārdi tiktu nodoti lauksaimniekiem. Mēs sakām, ka viņiem būs pieejami EUR 280 miljoni, bet katrs papildu cents, ko viņi saņem tirgū, ir daudzkārt vērtīgāks nekā pa daļām izsniegtie pabalsti. Tas ir vissvarīgākais.

Manuprāt, ir svarīgi, ka daži deputāti skarbi kritizēja Komisiju. Atzīsim, ka intervence un eksporta kompensācijas tika izmantotas tādēļ, lai saglabātu cenas, pat šīs šokējoši zemās cenas ražotājiem, tādēļ es

domāju, ka daļa kritikas ir nevajadzīga un barga. Es atbalstu 186. panta paplašināšanu, ja tas vajadzīgs, lai izmaksātu EUR 280 miljonus, ko es uzskatu par drīzāk simbolisku nekā nozīmīgu summu.

Paskatīsimies, kādu mācību esam guvuši. Mums jāpaskatās uz to, kas notiks ar KLP reformu pēc 2013. gada; augsta līmeņa grupa tai jau ir pievērsusi uzmanību. Es uzrunāšu tās politiskās grupas, kas šovakar izsaka atbalstu piensaimniecības finansēšanai — neaizmirstiet atbalstīt arī pienācīgi finansētu kopējo lauksaimniecības politiku pēc 2013. gada. Pretējā gadījumā jūsu vārdiem būs bijusi tukša skaņa.

José Bové (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, lūdzu, atvainojiet mani, man bija jānāk agrāk, bet biju aizņemts. Man bija jāizskaidro Francijas klausītājiem, kas vakar notika Luksemburgā.

Es uzskatu, ka Padomes lēmums ir slikts, jo vienīgais vārds, kas parādās tekstā, ir „pārstrukturizēšana”. Francijā no 1984. gadā esošajiem 480 000 piena ražotājiem šodien ir palikuši 88 000.

Šodien mums stāsta, ka jāatbrīvojas no vēl daudz vairāk ražotājiem un ka ietaupītā kompensācijas nauda — tā teikts tekstā — tiks izlietota ražotājiem, kas pārsnieguši savas kvotas. Tādēļ ražošanas turpmāk būs aizvien vairāk jākoncentrē un piena ražotāji vismagākajos apgabalos būs spiesti aiziet no tirgus. Šī ir nepareiza pieeja.

Piešķirtie EUR 280 miljoni — šis skaitlis jau ir nosaukts — ir EUR 50 mēnesī vienai saimniecībai vienu gadu. Tā ir nožēlojama summa, gandrīz kā necieņas izrādīšana pret krīzi, kas jāpieredz ražotājiem.

Visbeidzot, attiecībā uz 186. pantu es gribētu pateikt, ka laikā, kad mēs gatavojamies pieņemt koplēmumu lauksaimniecības lietās, ir nepieņemami atdot Komisijai pilnvaras jeb „neaizpildītu čeku”.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Es gribētu uzdot komisārei jautājumu, kā arī pateikties viņai par ierašanos Parlamentā. Jūs teicāt, ka apsolutie līdzekļi fondiem piena nozares atbalstam dalībvalstīm tiks iedalīti atbilstoši vēsturiskajam faktoram, citiem vārdiem sakot, pamatojoties uz sarunu ceļā noteiktajām kvotām. Tomēr daudzas dalībvalstis saka, ka kvotu sadalījums nav taisnīgs. Būtībā tas ir iemesls, kādēļ daudzas dalībvalstis prasa tirgus noteikumu atcelšanu. Piemēram, dažās valstīs nevar saražot pat tik daudz, lai apmierinātu savu patēriņu. Vai jūs nedomājat, ka vēsturiskā faktora piemērošana šo netaisnību saglabās...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Man būs jāizsakās īsāk, lai iekļautos man atvēlētajā laikā. Komisāre teica, ka dalībvalstīm tiks iedalīti līdzekļi atbilstoši vēsturiskajam faktoram. Tomēr daudzas dalībvalstis saka, ka pašreizējais kvotu sadalījums nav taisnīgs. Būtībā tas ir iemesls, kādēļ daudzas dalībvalstis prasa tirgus noteikumu atcelšanu. Vai jūs nedomājat, ka vēsturiskā faktora piemērošana šo netaisnību saglabās?

Mariya Nedelcheva (PPE). – (BG) Es gribētu atzinīgi vērtēt Padomes un Komisijas lēmumu 2010. gadā piešķirt piena ražotāju subsidēšanai papildu EUR 280 miljonus. Tas skaidri parāda rūpes par visiem tiem, kas ik dienu cieš no krīzes izraisītajām nelabvēlīgajām sekām. Es uzstāju, lai šī atbilstīgā atbildes reakcija nebūtu vienreizējs ekonomisks risinājums, bet daļa no mērķtiecīgas ilgtermiņa stratēģijas šīs nozares atjaunošanai, stabilizēšanai un attīstīšanai Eiropā. Tādēļ ir svarīgi ņemt vērā pasākumus, kādus katra valsts gatavojas veikt. Es gribētu vērēt jūsu uzmanību uz faktu, ka Bulgārija tikai daļēji var pieņemt priekšlikumus Regulas (EK) Nr. 1234/2007 grozīšanai. Mēs pieprasām, lai priekšlikuma projektā tiktu skaidri ierakstīts, ka iespējas pārvaldīt valsts piena kvotas paliks dalībvalsts ziņā. Ir svarīgi, lai tiktu saglabāta iespēja izvēlēties esošo piena kvotu izpirkšanas un pārdales shēmu saskaņā ar valsts rezervi. Mēs nevaram tik viegli atļauties aizkavēt maksājumu vai iekasēt maksājumu no ražotājiem, jo šajā nozarē Bulgārijā patlaban notiek modernizācija. Pretējā gadījumā bulgāru ražotāji nebūs konkurētspējīgi pat pēc 2015. gada.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, mēs, protams, esam apmierināti ar šiem jaunajiem risinājumiem, kas paredzēti lauksaimnieku, arī Polijas lauksaimnieku, atbalstam. Tomēr būtu arī jāatceras, ka, runājot par naudu, — mēs, protams, runājam par naudu — svarīgs ir veids, kādā nauda patlaban tiek sadalīta. Naudai būtu jānonāk pie tiem, kas visvairāk izjūt krīzes sekas, un es nepiekrītu šādai politikai, ka visi saņem vienādu, tātad mazu, naudas summu, kā rezultātā mēs faktiski nepalīdzam nevienam.

Otrkārt, ja drīkst, es gribētu pieminēt pagātni, pirms pēc brīža pievērsos nākotnei. Esmu pārliecināts, ka mēs atceramies tos brīnīšos laikus pirms gada, kad lauksaimnieki par pienu saņēma labu samaksu. Tajā pašā laikā viņi saņēma lielas ES subsīdijas par piena nozares modernizāciju. Tādēļ ir svarīgi, ka mēs plānojam nākotni, kas pamatota uz šo pieredzi, un ka mēs izdarām secinājumus no savām kļūdām, jo kļūdas noteikti tika pieļautas. Tikpat svarīgi ir domāt par to, kā plānot šīs nozares attīstību, jo ir pieejamas gan tiešās subsīdijas, gan arī subsīdijas lauku apgabalu attīstībai. Turklāt mūsu rīcībā ir piena kvotu instruments.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Komisāres kundze, es gribētu jums pavaicāt šādu jautājumu — kādam nolūkam Komisija grib izlietot EUR 280 miljonus? Turpmākai pārstrukturizēšanai vai varbūt labāk, kā to vēlas 21 dalībvalsts, kapitāla iepludināšanai tirgū, tirgus mehānismiem? Lauksaimnieki faktiski grib naudu, ko izmantot mehānismu atbalstam. Pašlaik viņi nespēj paņemt papildu kredītus vai uzlabot ražīgumu. Šobrīd viņi nespēj turpināt modernizēšanu, jo viņi ir zaudējuši likviditāti. Viņi tagad nevēlas pirkt ledusskapjus vai slaukšanas ierīces, šis nav papildu ieguldījumu laiks. EUR 280 miljoni nav gluži līdzvērtīgi EUR 2, ko dod par Eiropas Savienībā saražotu tonnu piena.

Kad Eiropas Komisija ierosina tā saukto kvotu sistēmas pārvaldības mehānismu, ir skaidrs, ka tā patiesi grib ierobežot ražošanu. Mums jāpārdomā, vai tik mēs nebūsim tādas situācijas atkārtošanās liecinieki, kāda sekoja cukura tirgus reformai un izraisīja pašreizējās cukura piegādes problēmas. Vai tagad ir laiks ierobežojumiem attiecībā uz piena vai graudu ražošanu? Esmu pārliecināts, ka to mēs negribam.

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, esmu priecīgs, ka tikai pāris nedēļu pēc tam, kad šis Parlaments pieņēma rezolūciju par pienu, jūs iesniedzat veicamos pasākumus mūsu prasību izpildīšanai. Es piekrītu jūsu priekšlikumam attiecībā uz 186. pantu, ieskaitot laika ierobežojumu, kas man šķiet saprātīgs. Es arī atbalstu jūsu ierosinājumu diferencēt kvotu piešķiršanu.

Man jāsaka, ka priekšlikums par kvotu atpirkšanu izraisa manī apjukumu. Jūs pati nedēļām un mēnešiem ilgi atkārtojāt, ka pašreizējo krīzi neizraisīja kvotu sistēma, un, paturot to prātā, es personīgi neuzskatu, ka šis priekšlikums par kvotu atpirkšanu ir pilnībā loģisks. Visbeidzot es gribētu pateikt, ka ar to vēl nevar šo jautājumu pabeigt. Mums jāturpina veikt pasākumus, it īpaši attiecībā uz piena nozari grūtos apgabalos — kalnu apgabalos —, kur piensaimniecība ir vienkārši vienīgā alternatīva.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, arī es gribētu sirsnīgi pateikties par EUR 280 miljoniem. Es patiesi ceru, ka visa šī nauda pirmām kārtām sasniegs mūsu 40 000 piena zemniekus Austrijā, jo tā viņiem ir ļoti vajadzīga. Jūs noteikti zināt, kāda situācija ir kalnu rajonos un kāda situācija ir mazajās ģimeņu saimniecībās.

Komisāres kundze, Austrija vienmēr ir nostājusies pret kvotu pakāpenisku atcelšanu. Labi, jūs esat izvēlējušies savu ceļu un pa to neatlaidīgi ejat. Mēs, protams, mēģināsim sagatavot tam savus lauksaimniekus un palīdzēt viņiem kā vien iespējams. Ar vislielāko piespiešanos es nespēju saprast jūsu priekšlikumu par kvotu brīvprātīgas izpirkšanas programmu. Ja mēs to piemērosim, tā beigsies ar tieši to kvotu vērtības un cenas pieaugumu, kuras jūs gribat pakāpeniski atcelt. Kā jums šķiet, kā mums to izskaidrot Austrijas lauksaimniekiem?

Mariann Fischer Boel, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, uzmanīgi noklausoties šeit šī vakara diskusijas, man liekas, ka jums pēc dažām runām varbūt radies iespaids, ka šis ir pirmais pasākums, ko veicam, lai palīdzētu piena nozarei Eiropas Savienībā. Tas ir pilnīgi nepareizi. Es esmu pilnīgi pārliecināta, ka vismaz daži no jums zina, kas notiek kopš šī gada janvāra, kad mēs sākām piemērot valsts un privātās uzglabāšanas atbalsta shēmu. Mēs sākām tirgus intervenci un atjaunojām eksporta kompensācijas. Vasarā mēs veicām daudz dažādu pasākumu, un es domāju, ka mums vajadzētu sarīkot īpašu mācību stundu, lai pastāstītu šī Parlamenta jauniešiem deputātiem, kas tieši ir paveikts kopš pagājušā gada janvāra.

Runājot par konkrētiem punktiem attiecībā uz diviem šodienas priekšlikumiem, man atkal jāatkārto, ka kvotu atpirkšanas shēma nav jauna shēma. Dalībvalstis to jau lieto, kad tās grib palīdzēt konkrētiem piensaimniekiem pārtraukt šo nodarbošanos. Tas ir piedāvājums, un tieši tādēļ es to negribu padarīt par obligātu; tā ir iespēja palīdzēt zemniekiem pārtraukt šo uzņēmējdarbību. Kvotas, ko viņi izpērk, var paturēt valsts rezervē un vēlāk sadalīt, ja dalībvalstis tā vēlas. Šī bija diskusijas viena daļa.

Otra daļa, kas šodien izraisīja vislielāko interesi, ir 186. pants. Iemesls piena nozares iekļaušanai 186. pantā ir tas, ka mums jāspēj reaģēt ātri. Starp citu, es neredzu nekādu iemeslu tam, kādēļ piensaimniecību nevarētu iekļaut 186. pantā, jo gaļas nozarē ietilpstošās jomas tur jau ir iekļautas. Vispār tiem, kuri baidās, ka Komisija saņems „neaizpildītu čeku” un darīs ar to, ko vien gribēs, vajadzētu paturēt prātā, ka 186. pants normālos apstākļos izmantojams kā ļoti pozitīva shēma, ar kuras palīdzību, ātri reaģējot, ir iespējams palīdzēt grūtībās nonākušiem cilvēkiem. Tātad tas nav „neaizpildīts čeks”. Kā jūs jau zināt, par to notiks diskusijas Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas pārvaldības komitejā.

Es noklausījos jūsu domas par pilnvaru piešķiršanu īsākam periodam, proti, trim līdz četriem gadiem. Es uzskatu, ka tas būs šķērslis piensaimniekiem — bet es, protams, ieklausījos tajā, ko teicāt.

Tad vēl es domāju, ka apkārt dzirdamas daudzas kļūdainas idejas. Šie EUR 280 miljoni nav paredzēti pārstrukturizēšanai. Iekļaujot piena nozari 186. pantā, tiek vienkārši piedāvāta iespēja ļoti ātri izmaksāt šo naudu, jo pieņemot grozījumus *ECOFIN* novembra sanāksmē un parakstot 2010. gada budžetu, formalitātes būs nokārtojusi. Tas nozīmē, ka mēs varēsim rīkoties nekavējoties, ko mēs nevarētu darīt, ja 186. pantā piena nozare nebūtu minēta. Tātad tā nav pārstrukturizēšana. Kā jau iepriekš teicu, grozījums dod iespēju dalībvalstij izmaksāt naudu vistrūcīgākajiem lauksaimniekiem no šī valsts budžeta.

Kā šī nauda būtu jāsadala? Es to skaidri pateicu — pamatojoties uz ražošanu. Es dzirdēju arī citas idejas, bet, ja mēs sāksim iekšējās diskusijas par to, kā sadalīt naudu, tad, es domāju, tās turpināsies līdz gada beigām, jo parādīsies tik daudz lielisku ideju, ka mēs nekad nevarēsim izveidot kopīgu nostāju šajā jautājumā.

Es atbildēju uz dažiem konkrētiem jautājumiem. Es gribētu teikt, ka ražotāju organizācijas ir lieliska izvēle. Īstenībā šāda izvēle ir vajadzīga. Es to esmu nepārprotami pateikusi iepriekš plenārsēdē, konkrēti tad, kad diskutējām par augļu un dārzeņu programmu. Ja lauksaimnieki izniekos laiku un pūles, konkurējot cits ar citu, tā vietā, lai konkurētu ar spēcīgo mazumtirdzniecības nozari, es zinu, kuri būs uzvarētāji un kuri — zaudētāji. Tādēļ es saku — lūdzu, strādājiet kopā, lai kļūtu par spēcīgāku organizāciju visā pārtikas ķēdē.

Es pilnībā piekrītu jums, ka mūsu problēma ir globāla, ka mums ir viens miljards bada cietēju, kas nevar dabūt to, kas vajadzīgs, lai katru dienu varētu paēst. Tādēļ man bija sāpīgi skatīties, kā Eiropas lauksaimnieki izlaista pienu uz laukiem laikā, kad mēs saskaramies ar badu visā pasaulē. Tādi lauksaimnieki neveido labāko priekšstatu par Eiropas lauksaimniecību.

Jāsaka, ka mani ļoti iespaidoja tas, kā divi deputāti — *Bové* un *Häusling* kungi — saskaņoja savu uzstāšanās laiku. Es ļoti uzmanīgi vēroju, kā tas notika. Es nezinu, vai tā ir jauna procedūra Parlamentā, kad viens runātājs var aizvietot otru, kurš tajā laikā dodas runāt pie brīvā mikrofona? Es teiktu, ka tas bija ļoti gudri paveikts.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Debates par šo jautājumu tiek slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Komisāres kundze, tā kā esam ilgi cīnījušies, lai Komisija šos pasākumus iesniegtu, mēs nevaram noraidīt nevienu jūsu pienesumu, ko jūs mums varat dot šajos piensaimniekiem un viņu ģimenēm ļoti grūtajos laikos. Diemžēl Komisija nav steigusies, lai rīkotos. Tā sāka rīkoties tikai tad, kad sastapās ar intensīvu piensaimnieku, Eiropas Parlamenta un 21 dalībvalsts spiedienu. Es atzīmēju šādus punktus par jūsu iesniegtajiem pasākumiem.

1. EUR 280 miljonu vērtais fonds ir pārāk mazs, salīdzinot EUR 600 miljoniem, ko par nepieciešamu summu vienprātīgi uzskatīja Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja, kurai ir gan tehniskā, gan politiskā pieredze šajos jautājumos. Šo politisko paziņojumu apstiprināja pats Parlaments. Tādēļ mēs nevaram uzskatīt par pietiekamu tādu summu, kas ir vairāk nekā uz pusi mazāka par to, ko Parlaments uzskatīja par nepieciešamu tikai pirms mēneša.

2. Piena iekļaušana 186. pantā dod Komisijai operatīvu instrumentu, ko var nekavējoties piemērot, bet tas nenozīmē, ka Parlaments vairs nevarēs kontrolēt šo jautājumu. Mums tomēr ir vajadzīgi instrumenti tirgus regulēšanai. Mums jā saglabā kvotu sistēma un jāievieš pārredzamība piena tirdzniecības ķēdē. Būs neiespējami atjaunot un nodrošināt stabilitāti Eiropas lauku apvidos, ja nebūs šo divu instrumentu.

Béla Glattfelder (PPE), rakstiski. – (HU) Es atzinīgi vērtēju Eiropas Komisijas ierosinātos pasākumus, lai palīdzētu Eiropas piensaimniekiem. Tomēr šie pasākumi var vienīgi atvieglot krīzes radītās problēmas, bet nevar krīzi pilnībā apturēt. Lai to panāktu, būtu jāatmet lēmumi par piena kvotu palielināšanu. Tomēr ne Eiropas Komisija, ne *Mariann Fischer Boel* personīgi nav gatavas atzīt nepareizi pieņemtos lēmumus. Es piekrītu Eiropas zemnieku prasībai izbeigt kvotu palielināšanu.

Es arī iebilstu pret kvotu sistēmas paredzēto pakāpenisko atcelšanu līdz 2015. gadam. Es piekrītu Eiropas lielākās lauksaimnieku organizācijas *COPA-COGECA* viedoklim, ka arī pēc 2015. gada piena tirgus procesi ir jāregulē. Svarīgākais, kas jāiemācās no pašreizējās krīzes, ir tas, ka piena tirgus procesi ir jāregulē. Ja to nedarīsim, tad cenas kļūs neprognozējamas. Eiropas piena ražotāji nedrīkst ciest zaudējumus, ko izraisījuši cenu nestabilitāte plašā mērogā.

Runājot par pašreizējiem ārkārtas pasākumiem, es gribētu pievērst uzmanību faktam, ka minimālo subsīdiu palielināšana no EUR 7 500 līdz EUR 15 000 var izraisīt problēmas tajās dalībvalstīs, kurās ir grūtāki budžeta apstākļi. Es raizējos, ka tajās dalībvalstīs, piemēram, Ungārijā, valdības nenodrošinās maksimālu atbalstu. Tādēļ šo valstu lauksaimnieki var nonākt pat vēl nelabvēlīgākā konkurences situācijā.

Es esmu drošs par to, ka 2010. gada balsojumā par budžetu, kas notiks ceturtdien, Eiropas Parlaments atbalstīs ierosināto grozījumu, ko ir iesnieguši daudzi deputāti, ieskaitot mani, un kurā paredzēts lielāks atbalsts skolu piena programmām.

Marine Le Pen (NI), rakstiski. – (FR) Eiropas Komisija, atsaucoties uz piena ražotāju nedēļām ilgajām manifestācijām, lai mēģinātu glābt savu krīzes skarto nozari, ir atbildējusi ar EUR 280 miljonu vērtā piena fonda radīšanu. Tādēļ *Fischer Boel* kundze, nedēļām ilgi izliekoties manifestācijas nemanām, galu galā ir negribīgi padevusies tuvu bankrotam esošo izmisušo zemnieku spiedienam. Tomēr šis finanšu pasākums ir nožēlojams un iecerēts, lai ražotājus nomierinātu tikai uz brīdi. Tas nekādi neatrisinās nozares problēmu, kuras risinājums ir plānotā piena kvotu sistēmas izbeigšana. Piena ražotājiem nav vajadzīga žēlastības naudas izdale, viņi grib, lai tirgus procesi tiktu regulēti, lai viņi var pārdot savu pienu par cenām, kas ļauj viņiem par savām pūlēm dzīvot cilvēka cienīgu dzīvi un nodrošināt saviem bērniem nākotni. Ar savu iecirtīgo vēlēšanos uzspiest brīvas un taisnīgas konkurences dogmu Eiropas Savienība atstās tūkstošiem lauksaimnieku tikai un vienīgi tirgus likumu žēlastībā. Šis ir tas pats ultraliberālisms, kas katru mēnesi padara par bezdarbniekiem tūkstošiem rūpniecībā strādājošo cilvēku. Šī asinspirts tagad ir steidzami jāizbeidz.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), rakstiski. – (HU) Es atzinīgi vērtēju vienošanos, ko principā ir panākuši lauksaimniecības ministri Luksemburgā savā padomes sanāksmē par EUR 280 miljonu vērtā īpaša atbalsta piešķiršanu piena nozarei. ES līmenī šī atbalsta summa papildus dod vienu centu par litru piena, kas ir absolūti nenozīmīgs atbalsts. Pēc vairāku mēnešu drosmīgās pretošanās Eiropas Komisija mazliet padevās lauksaimnieku, 21 dalībvalsts, ieskaitot Ungāriju, un Eiropas Parlamenta spiedienam, kurš jau pagājušās pirmdienas neoficiālajā sanāksmē Briselē prasīja papildu līdzekļus šai nozarei. Neskatoties uz novēlotajiem pasākumiem Eiropas Savienībā, Ungārijas valdība ātri rīkojās, lai atbalstītu piena zemniekus, un, ņemot vērā pieejamos budžeta līdzekļus, izdarīja visu, lai viņiem palīdzētu. Ungārija palīdzēja piena nozarei, izmantojot visu summu, ko var piešķirt kā daļu no lauku attīstības līdzekļiem un Eiropas Ekonomikas attīstības programmas. Līdztekus Ungārijai vēl tikai Latvijai un Malta ir šādi izcili rādītāji. Ungāru piensaimnieki tiešā veidā saņems aptuveni EUR 3,3 miljonus no EUR 280 miljonu lielās dotācijas, kas ir aptuveni HUF 890 miljoni. Ungārijas valdība var brīvi lemt, kā izlietot šo naudu. Komisija tikai deva ierosinājumu, ka vistrūcīgākajiem ražotājiem jāpiešķir šis īpašais atbalsts, un tāds pats ir Ungārijas mērķis. Pēc 2010. gada budžeta apstiprināšanas šī summa tiks izmaksāta nākamā gada sākumā.

16. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

17. Īstenošanas pasākumi (Reglamenta 88. pants) (sk. protokolu)

18. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

19. Sēdes slēgšana

(Sēde tika slēgta plkst. 21.10)